

SONIA CHOQUETTE

Întreabă-ți ghizii

Cum să ne conectăm la sistemul vostru de sprijin Divin

*„Pentru minunații mei ghizi
Joachim, Trimișii Celei de-a Treia
Raze, Rose, Joseph, cei Trei Episcopi,
Surorile Pleiadiene, Dot, Charlie, Dr.
Tully, și tuturor celorlalte ajutoare ale
mele cerești. Și celor mai iubiți ghizi
pământenți, inclusiv mamei, tatălui și
surorii mele Cuky; soțului, Patrick; și
dragelor mele fiice, Sonia și Sabrina.“*

Prefață O zi obișnuită

În săptămâna trecută m-am trezit ușor neliniștită, după ce a trebuit să stau cinci zile în pat, din cauza unei gripe păcătoase. Dorind o schimbare de scenariu, dar fiind încă foarte slăbită energetic, am hotărât că cea mai ambițioasă excursie pe care o puteam face era să-mi iau fiica de la întâlnirea cu meditatorul ei.

După ce am plecat de acasă și am condus puțin, cerul cenușiu s-a întunecat dintr-o dată și din nori a izbucnit o furtună de iarnă, foarte puternică. În mijlocul traficului aglomerat și fără alte avertizări, mașina mi s-a înecat, s-a zdruncinat și, spre exasperarea mea, a murit de tot. Am reușit să mă strecur prin trafic îndreptându-mă spre o curbă și am încercat să o pornesc din nou, dar fără niciun folos – motorul murise cu desăvârșire.

„Fir-ar să fie!”, am exclamat frustrată de necazul în care mă găseam. Cum o febră ușoară îmi măcina încă energia, asta era tot ce-mi mai lipsea ca să mă simt și mai rău. Și, ca să pună capac la toate, fiica mea mă aștepta să o iau și să o duc acasă în timp util, pentru a ajunge la următoarea meditație.

Mi-am luat telefonul mobil și mi-am sunat soțul, pe Patrick, să mă ajute. Mi-a răspuns că nu poate veni timp de cel puțin încă o oră, fiind și el prins în trafic, în cealaltă parte a orașului. Am închis și, plângându-mi de milă – ca să nu mai spun că eram îngrijorată de faptul că fiica mea mă aștepta în ploaie – am început să mă rog. Mi-am întrebat ajutoarele spirituale, ghizii, dacă cineva știe vreun mecanic în tărâmul spiritual și, în caz afirmativ, dacă îmi poate re-

para mașina atunci. Am stat foarte liniștită – calmându-mi starea de frustrare, eliberându-mă de temeri și deschizându-mi inima.

„Știu că mă puteți ajuta – și v-aș fi recunoscătoare dacă ați face-o. Spuneți-mi doar ce ar trebui să fac”, am zis.

Dintr-o dată, am avut impulsul de a-mi freca palmele una de cealaltă, ca și cum aș fi vrut să generez căldură și apoi să le pun pe tabloul de bord. *Dă-i mașinii din energia ta*, am auzit telepativ. *Nu te teme că te vei simți slăbită. Pune-ți mâinile pe bord și lasă-ți inima să reînvie motorul.*

Întrucât am încredere completă și accept îndrumările, fără a pune întrebări, am făcut exact acest lucru și am vizualizat cum energia trecea din inima mea, prin mâini, în mașină.

Este gata, am auzit și am simțit. Am pus o mână pe volan, am respirat adânc și am pornit motorul cu cealaltă mână. Motorul a tușit, apoi iată! – și-a revenit! Mașina mea înviase și mergea din nou. Râzând, le-am mulțumit din inimă ghizilor.

„Sunteți cei mai buni!”, am strigat. „Știam că o să mă ajutați.”

Am stat câteva minute ascultând motorul, pentru a fi sigură că era gata să meargă din nou, apoi, fără alte comentarii, mi-am văzut de drum. Cinci minute mai târziu ploaia s-a oprit și am ajuns în fața casei meditatorului. Fiica mea, Sabrina, a țâșnit pe ușă și a intrat în mașină. „Iartă-mă că am întârziat”, mi-a spus, abia trăgându-și sufletul. „A durat câteva minute mai mult decât de obicei.”

„Nicio problemă”, am spus zâmbind. „Abia am ajuns și eu.”

Acestea fiind zise, ne-am îndreptat fericite spre casă, salvate încă o dată de spiritele care mă ajută, de fiecare dată când le-o cer. Cam așa decurge o zi din viața mea ca persoană cu puteri extrasenzoriale – plină de ghizi, îngeri, și ajutoare din Lumea Cealaltă, care sunt mereu prezente, pentru a-mi ușura viața.

Introducere

La ce ne putem aștepta

Am crescut într-o casă plină cu spirite de toate felurile. Am devenit conștientă de prezența spirituală din jurul meu treptat, fiind pusă în contact cu ghizii mei mai întâi de propria mea mamă, care vorbea cu ghizii ei tot timpul, ca și mine. Ea a fost prima care mi-a spus că nu sunt niciodată singură pe lume și că am ghizi care au fost desemnați să-mi stea alături, să mă ajute, să mă protejeze și să îmi ofere felurite învățături, pe tot parcursul vieții mele.

Ea discuta în mod regulat cu proprii săi ghizi și adesea, ei – și nu ea – erau cei ce luau deciziile în casa noastră. Se referea la ei ca fiind „spiritele mele”, pentru că asta sunt de fapt: ființe spirituale fără corpuri fizice. Își consulta spiritele asupra a tot felul de lucruri – de la alegerea locului de parcare și până la ce mâncare să servească la cină – și avea spirite speciale, pentru tot soiul de treburi. Existau spirite pentru cumpărături, care o ajutau să găsească cele mai avantajoase achiziții necesare unei familii cu șapte copii și care trăia doar din salariul de comis voiajor, al tatălui meu. Existau spirite pentru croitorie, care o ajutau să facă haine și tipare și spirite pentru vindecare, care o ajutau când noi copiii aveam o boală. Erau spirite de grup și de picnic, care o ajutau să găsească cel mai bun loc de pe munte, pentru ieșirile noastre de duminică; spirite pentru vânzări, ca să îl ajute pe tatăl meu să-și îmbunătățească afacerea; și spirite pentru pictat, atunci când își îngăduia și ea una dintre activitățile preferate de recreere – pictura în ulei.

Și apoi erau spiritele române și franceze ale rudelor decedate, care mai treceau pe la noi.

ÎNTREABĂ-ȚI GHIZII

Ghizii noștri spirituali aveau un loc la masă și luau parte la orice conversație. Erau consultați în orice privință și, când aveam vreo îndoială, li se permitea adesea să aibă ultimul cuvânt. Din cauza tuturor spiritelor, casa noastră era una foarte aglomerată, plină de energie, de păreri și idei – dar mai ales plină de dragoste și de o siguranță adânc înrădăcinată, care izvora din faptul că știam că nu suntem niciodată singuri.

Proprii mei ghizi m-au ajutat pe parcursul bolilor copilăriei, în gâlceville din familie și în problemele școlare; mi-au stat alături la fiecare pas pe care l-am făcut, binecuvântându-mi zilele cu miracol după miracol, care îmi depășeau imaginația. Încă de când eram foarte mică, am știut că beneficiau de sprijinul iubitor al ghizilor mei, mă simțeam protejată de ochii lor atenți, ajutată de soluțiile lor practice și eram surprinsă de darurile lor mărinimoase.

Dincolo de ușa casei noastre, discuția despre lumea spirituală se purta la școala catolică pe care o frecventam, pe malul vestic al Denverului. Acolo mi-au fost prezentați îngerii și sfinții – câte unul pentru fiecare zi a anului – ca și un sfânt personal, care purta același nume cu noi. Mai mult, o aveam pe Fecioara Maria, pe Iisus – și pe cel mai mare spirit dintre toate, Duhul Sfânt.

Copii fiind, mergeam la slujbă în fiecare dimineață, aprindeam lumânări ca să atragem atenția ghizilor noștri spirituali și aveam conversații sincere, implorându-i să răspundă ei la toate materiile în locul nostru, inclusiv să ne ajute la teste, să găsim un loc bun în sala de mese și, desigur, să câștigăm meciurile de volei și baschet.

În ceea ce mă privea, ghizii spirituali mă ascultau – chiar m-am descurcat bine la teste, aveam un noroc neobișnuit în sala de mese și am câștigat o mulțime de meciuri de volei. Și de ce nu ar fi fost așa? Nu numai că mă rugam ajutoarelor și ghizilor mei spirituali pentru sprijin, ci chiar credeam că îmi răspund și le simțeam ajutorul și prezența. Presupuneam că toți copiii fac la fel – cel puțin până în clasa a treia, când cea mai bună prietenă a mea, Susie, s-a

plâns că nu putea să petreacă o noapte la mine acasă, pentru că mama ei nu îi dădea voie. Când i-am sugerat să le ceară ghizilor ei să o ajute să schimbe părerea mamei, mi-a spus că nu știe despre ce vorbesc. Când i-am explicat cum stau lucrurile, a spus că sunt ciudată.

Adoptând o poziție defensivă, am întrebat-o atunci de ce mergea la slujbă și se ruga în fiecare dimineață, dacă nu avea ghizi care să o ajute. Mi-a răspuns că mergea pentru că așa o obligau călugărițele și nu pentru că ar exista spirite.

Frustrată, am insistat asupra faptului că există spirite-ghizi și i-am spus că dacă stă foarte calmă și cu ochii închiși pe jumătate, fără să-i închidă de tot, chiar poate să-i vadă.

„Nu arată mereu ca oamenii”, i-am zis. „Uneori arată ca niște scânteii ce dansează în aer. Alteori arată ca o explozie de lumină albă, ca blițul unui aparat de fotografiat. Uneori nu-i vezi deloc, dar îi simți, pentru că aerul este mai dens în anumite locuri, sau mai rece, asemenea unei adieri – iar alteori îi simți numai în inima ta, dar ei sunt acolo.” Susie și-a dat ochii peste cap, a fluierat și mi-a spus din nou că sunt ciudată, așa că nu i-am mai povestit despre îndrumătoarea mea preferată, Rose, care stătea deasupra dulapului și semăna cu Sfânta Tereza, sau despre Joseph Esenianul, care mergea cu mine la școală. Nu i-am mai spus nici despre îndrumătoarea pe care o văzusem stând în colțul dormitorului ei, când petrecusem o noapte acolo – cineva care arăta ca o femeie foarte bătrână, foarte zbârcită, amerindiană, înfășurată într-o pătură roșu cu alb, aspră și care a zâmbit când ne-am băgat în pat. Dacă mă considera ciudată, doar pentru că vorbisem despre spirite, oare câte ar mai fi spus, dacă îi împărtășeam mai multe?! Nedorind să-mi asum riscul de a-mi compromite poziția socială, deja tensionată, de la școală, am râs de comentariile ei și i-am propus să petrecem noaptea la ea acasă și nu la mine.

Din acel moment am început să înțeleg că lumea bogată a spiritelor – din care eu îmi trăgeam atâta alinare – era aproape necunoscută majorității oamenilor. M-a întristat că acea cale de comuni-

care bilaterală, pe care o aveam eu cu ghizii mei, era una unilaterală pentru majoritatea celorlalți. Nefiind foarte sigură de felul în care oamenii se rupseseră atât de mult de lumea spirituală, eram totuși foarte conștientă că nu le era mai bine fără spirite, decât cu ele.

Ca adult, am ajuns să cred că ruptura noastră de lumea spirituală este o boală sufletească occidentală. Industrializarea și intelectualismul ne-au închis centrul conștiinței din inimă – locul unde ne întâlnim și comunicăm cu spiritele – și l-au deschis în capetele noastre, unde suntem conduși de propriile ego-uri, sub amenințarea izolării și anihilării. Vestea bună este că oricare ar fi motivul separării, putem să ne reconectăm conștiința interioară la inimile noastre – dacă vrem într-adevăr acest lucru și dacă nu le permitem minților noastre să ne sechestreze cu totul. Cu puțin efort și cooperare din partea noastră, ghizii spirituali ne vor arăta calea.

La ce vă așteptați?

Pentru început, este important să înțelegeți exact la ce să vă așteptați, când intrați în contact cu ghizii voștri spirituali. Vedeți voi ... sunt mai multe niveluri de ghizi, entități non-fizice și energii din lumea spirituală, fiecare vibrând cu propria sa frecvență, asemenea mai multor stații radio, care trimit simultan semnale distincte. Nu numai că fiecare ghid are propria sa frecvență, dar fiecare persoană de pe planetă are propria sa vibrație.

Aceia dintre noi care trăiesc cu inima au o vibrație *înaltă*, nu foarte diferită de frecvențele spirituale ale celor din planul non-fizic. Aceasta ne înlesnește legătura cu ghizii spirituali. Cei care au uitat că sunt ființe spirituale și se identifică doar cu mintea și corpul lor au o vibrație scăzută, foarte îndepărtată de aria de frecvență a ghizilor spirituali, astfel încât legăturile sunt mult mai greu de stabilit. De aceea, unii oameni sunt mai conștienți de prezența spiritelor-ghizi, decât alții.

Dacă vă gândiți puțin, totul în Univers este spirit, care vibrează la diverse frecvențe. Cu toții știm, de exemplu, că particulele atomice vibrează la niște frecvențe specifice, așa cum fac și undele de lumină. Și valurile oceanelor au frecvențe – și există chiar și ritmul inimilor noastre. Pentru că totul este o mare de vibrații în mișcare, e normal ca noi, ca ființe spirituale, să putem să ne conectăm la alte frecvențe din lumea spiritului. Dacă ne recunoaștem sorginea spirituală, îi putem recunoaște, cu mai mare ușurință, și pe locuitorii lumii non-fizice.

Lumea spirituală este la fel de populată ca și a noastră – mii de ghizi diferiți lucrează, în permanență, pe frecvențe variate. Ca urmare, sunt mai multe tipuri de îndrumare la care ne putem conecta: ghizi care au trăit cândva în lumea fizică; membri ai familiei care au trecut în Lumea Cealaltă; ghizi cu care ați împărtășit vieți anterioare; ghizi care vin ca profesori spirituali, pentru a vă supraveghea calea; vindecători care vă asistă în problemele fizice și emoționale; ajutoare care vă fac viața zilnică mai ușoară; spirite ale naturii și elementalii care vă conectează cu Pământul; spirite animale care vă îndrumă pe calea vieții voastre; chiar și ghizi ai bucuriei, care vă păstrează tonusul ridicat, atunci când viața devine prea grea. Există îngeri, sfinți, spirite dea, maștri și Dumnezeu. Există chiar și ghizi – sau ghizi aspiranți – care nu se află la un nivel înalt, ci provoacă mai mult încurcături și care trebuie și ei supravegheați. (Voi scrie mai multe despre aceștia, mai târziu.)

Din păcate, am înțeles și că ceea ce reprezintă pentru mine a doua natură – fiind conștientă și lucrând în permanență cu ghizii mei – este ceva necunoscut multora, dacă nu majorității oamenilor din jurul meu. Din nefericire, am văzut cum alții, necunoscători ai planului spiritual și rupți de ghizii lor, se luptau cu teama și disperarea, simțindu-se singuri și abandonati în timpul luptei cu viața, fără a fi conștienți de suportul spiritual, plin de iubire, care le este disponibil în permanență.

Întrucât am fost atât de binecuvântată de sprijinul ghizilor mei și pentru că am devenit conștientă de acesta, încă din copilărie, am făcut din viața mea o misiune de a-i ajuta pe alții să devină conștienți de proprii lor ghizi. La fel cum eu am fost ajutată, tot așa vreau ca toată lumea să știe că poate fi ajutată. Eu nu am nimic special, ca să primesc această îndrumare – nimeni nu are. Suntem cu toții copii Divini ai Universului și fiecare dintre noi posedă un sistem de susținere spirituală, care are rolul de a ne ușura călătoria vieții și de a o face mai plină de succes – din momentul în care ne năștem și până în momentul în care ne părăsim corpurile fizice și ne întoarcem în formă spirituală. Faptul că nu suntem conștienți de acest lucru reprezintă un handicap pentru noi.

Universul este construit astfel încât să aibă grijă și să-și ghidze toate creaturile: păsările au radar, lilieciul au sonar, iar noi avem ghizi. Când ne trezim cel de-al șaselea simț și învățăm cum să ne conectăm la ghizii noștri angelici, viețile noastre alunecă în mod natural într-un tipar în care totul este ușor și fluent, în care sufletele noastre evoluează, ne îndeplinim scopul vieții și facem ca timpul petrecut pe Pământ să fie extrem de plăcut. Această carte oferă doar niște îndrumări simple, care să vă ajute să vă conectați la ghizii voștri spirituali, astfel încât să vă puteți bucura cu toții de abundență, sprijinul și plăcerea la care aveți dreptul.

Suntem cu toții „copii de încredere” ai Mamei Binevoitoare și ai lui Dumnezeu Tatăl – și este dreptul nostru din naștere să ne așteptăm la o viață minunată și binecuvântată. Cheia pentru a primi asemenea daruri este însă acceptarea faptului că nu putem reuși pe cont propriu. E nevoie să ne deschidem inimile și mințile sprijinului iubitor, care este disponibil pentru noi toți. Pornind în această călătorie, veți trăi în curând experiența succesului, ajutorului și binecuvântării, mai presus de orice imaginație.

Așa că, să începem!

Cum se folosește această carte

Intenția acestei cărți este să vă învețe să comunicați, în mod direct, cu sistemul vostru de sprijin spiritual, conectându-vă la multele ajutoare cerești care vă sunt disponibile în călătoria sufletului. Vă voi învăța cine sunt, de unde vin, cum vor să vă ajute, modalități de a comunica mai ușor cu ele și cum să înțelegeți mai bine, felul în care vi se adresează. Veți ajunge să cunoașteți treptat lumea spirituală, astfel încât să vă măriți sensibilitatea față de aceasta, într-un mod plăcut și natural. În fiecare capitol vă voi oferi descrieri ale ghizilor, vă voi explica diferențele, vă voi împărtăși povestiri despre felul în care m-au ajutat pe mine sau pe alții și apoi vă voi învăța exerciții pe care să le faceți zilnic, pentru a vă întări legătura directă cu propriii voștri ghizi, într-un mod stabil și practic.

Vă voi prezenta ghizii pe rând, câte unul, astfel încât să puteți simți cum trebuie să percepeți energia și influența lor și apoi veți încerca, la rândul vostru, anumite exerciții prin intuiție, care vă vor conecta, în mod direct, la fiecare tip de ghid. Această abordare vă pregătește să gândiți ca o persoană cu șase simțuri, conștientă spiritual și îi permite ghizilor voștri spirituali să vă asiste în realizarea unei vieți eliberate de stres și teamă.

Cum este structurată această carte

Această carte este grupată în șase secțiuni, sau teme, începând cu instrumentele de bază care să vă facă mai sensibili la lumea spiritelor. Odată ce le stăpâniți, veți învăța să vă pregătiți corpul să se acordeze la energii mai subtile și apoi să pătrundeți treptat în tărâmurii mai înalte și mai subtile de asistență spirituală. Vă voi arăta cum să vă conectați la ghizii voștri, cum să lucrați cu ei, iar ei vă vor instrui cum să trăiți o viață spirituală.

ÎNTREABĂ-ȚI GHIZII

Considerați că acesta este un curs sau antrenament, asemenea unei lecții de muzică. La început veți învăța notele tărâmului spiritual, apoi melodiile îndrumării spirituale, iar în cele din urmă, compoziția și orchestrația unei vieți creative, acordate la șase simțuri, îndrumată Divin. Permițându-vă să fiți îndrumați Divin, veți pătrunde în fluxul vieții și veți începe să trăiți magia acestui minunat Univers. Abordați această carte în propriul vostru ritm și lucrați cu ghizii, pas cu pas. Citiți fiecare capitol de mai multe ori, dacă doriți și apoi continuați cu exercițiile sugerate la sfârșitul ei, timp de câteva zile, ca să vedeți ce se întâmplă. Fiecare capitol este construit pe baza celui anterior, oferindu-vă, cu blândete, o fundație solidă pentru recunoașterea îndrumării spirituale și ajutându-vă să aveți mai mare încredere în ghizii voștri și să lucrați mai confortabil cu ei, indiferent de ceea ce vi se întâmplă.

Priviți această carte ca pe un tur al lumii spirituale, în care eu vă sunt ghid cu experiență. Deoarece am lucrat cu ghizii mei întreaga viață (și i-am învățat pe alții cum să comunice cu ai lor, timp de peste treizeci de ani), sunt foarte familiarizată cu lumea spirituală. Acum e rândul vostru să învățați ceea ce știu eu.

Când vă veți hotărî să lucrați cu ghizii voștri spirituali, veți schimba regulile care vă guvernează viața și veți permite ca aceasta să devină mai ușoară. Cu ajutorul exercițiilor sugerate, veți începe să simțiți sprijinul pe care întregul Univers vi-l oferă. Chiar dacă toți avem potențialul de a fi îndrumați, nu este suficient doar să dorim această îndrumare. Tot așa cum vizionarea unui exercițiu video nu vă va oferi un abdomen de oțel, nici simplul fapt că știți despre ghizi, sau că vreți să fiți îndrumați, nu vă va deschide ușa. Dacă nu îi rugați în mod activ să vă ajute zilnic, veți continua să blocați îndrumarea interioară puternică, pe care ei v-o oferă.

S-ar putea să vă simțiți ciudat, întrucât vă concentrați mai întâi asupra Lumii Celeilalte, dar, dacă veți continua, în curând întregul proces vi se va părea amuzant – practic, ghizii sunt amuzanți și

au mult simț al umorului. Nu ezitați să le cereți ajutorul de care aveți nevoie, întrucât ei sunt acolo ca să vă ajute.

Fiți atenți la toate indiciile subtile care vă pătrund în conștiință și nu așteptați să apară echivalentul spiritual al lui Elvis, în timp ce îi respingeți pe toți ceilalți. Îndrumarea spirituală este subtilă, astfel încât depinde de voi să vă măriți gradul de conștiință, suficient pentru a înțelege și a accepta ajutorul ce vă este oferit. Dacă exersați legăturile cu diverși ghizi, în mod regulat, în curând veți avea dovada că și ei sunt activi, observând modul în care viața voastră capătă calități magice. Lucrul cel mai dificil va fi să învățați să acceptați ajutorul, deoarece suntem condiționați să ne împotrivim – și chiar ne lăudăm cu asta. Totuși, o viață îndrumată spiritual ne eliberează de luptă. Așa că, înainte de a începe, întrebați-vă: „Cât de bine voi suporta întregul proces?”

Ca persoană cu șase simțuri, care iubește faptul că trăiește o viață îndrumată spiritual, răspunsul ar trebui să fie: „Pe cât de bine se poate” – și nu va dura mult, înainte de a vă bucura de beneficiile și susținerea la care aveți dreptul. Dacă abordați conectarea cu ghizii voștri, cu inima deschisă și sinceră, ei vă vor răspunde. De fapt, nu va dura mult până când cei din jurul vostru vă vor întreba care este secretul datorită căruia trăiți o viață atât de încântătoare!

Ca ființe spirituale, suntem iubiți și susținuți de Creatorul nostru. Nu suntem niciodată singuri și nici nu avem de înfruntat mai mult decât putem duce, fără a ni se fi dat dinainte, tot ce ne trebuie ca să reușim. Vrem să ne ridicăm deasupra conflictelor pământești și să trăim o viață plină de har și abundență. Vrem asta, pentru că știm intuitiv, până în cele mai mici celule ale noastre, că putem. Modul de a o face este simplu – nu mai opuneți rezistență și începeți să ascultați sprijinul iubitor pe care vi-l oferă ghizii voștri spirituali și lumea spiritelor. Cu toții sunt încântați să vă ajute și să vă susțină... așa că, lăsați-i să o facă.

Partea I

Bun venit în lumea spiritului

Capitolul 1

Recunoașteți-vă, mai întâi, spiritul

Înainte de a începe să recunoașteți prezența ghizilor voștri spirituali, trebuie mai întâi să vedeți frumusețea propriului vostru spirit. A învăța să vă priviți în acest mod poate fi un concept nou, dar reprezintă adevărul despre cine sunteți – despre cine suntem toți, cu adevărat

În copilărie, mama mea ne numea adesea spirite și noi o numeam pe ea la fel. Adesea, în conversațiile obișnuite, ne întreba: „Ce vrea spiritul tău?“, sau „Ce spune spiritul tău?“. Știind că eram unul dintre spirite, îmi era mult mai simplu să iau legătura cu spiritele care mă puteau ajuta – atât în acest plan, cât și în altele. Am crescut privindu-mă pe mine și pe ceilalți în acest mod și am acceptat, cu ușurință, principiul – dar puterea acestui adevăr nu a fost niciodată mai mare, decât în clipa când s-a născut prima mea fiică, Sonia.

Îmi amintesc cât de liniștită și senină era când a venit pe lume – chiar semăna cu Buddha. La început era nemișcată și ușor vânătă, apoi, ca o izbucnire puternică, a luat prima gură de aer și, cu o forță teribilă, a căpătat viață. Culoarea ei a devenit roz strălucitor și, cu un hohot de plâns, a anunțat că venise pe lume. Chiar acolo, sub ochii mei, am asistat la modul în care i-a pătruns sufletul în trup, aducând-o la viață cu o singură respirație. De atunci nu mai pot privi o altă ființă umană – inclusiv pe mine – fără să mă gândesc că am trecut cu toții printr-un moment identic.

Faptul că admiteți că spiritul este cel care vă dă viață, vă ajută să apreciați extraordinara forță care sunteți *voi*.

ÎNTREABĂ-ȚI GHIZII

Deși împărțim cu toții același suflu etern al vieții, el se manifestă în mod diferit, în fiecare dintre noi. Spiritul vostru își are propria sa prezență – o vibrație unică, total diferită de personalitatea voastră (care, într-o mare măsură, se formează ca un scut defensiv în jurul spiritului). Cel mai bun mod de a vă conecta cu spiritul vostru este să recunoașteți ce anume vă face să vă simțiți vii.

Apoi, începeți să remarcați lucrurile care vă *hrănesc* spiritul. Mai precis, ce experiențe, activități și energii vă dau forță, vă întăresc și vă hrănesc în interior, oferindu-vă o senzație de bucurie, de mulțumire în ceea ce privește viața, de a vă simți bine în propria voastră piele? Ce vă place și vă surprinde; ce vă atrage în viață, ajutându-vă să o trăiți din plin; și ce vă aduce liniște în minte și suflet?

De exemplu, mie îmi place muzica clasică, materialele frumoase și parfumurile exotice. Spiritul meu iubește natura – mai ales munții și mirosul pinilor – îi plac călătoriile exotice; să vorbească în franceză; bazarele egiptene și drumurile cu ricșa prin New Delhi. De asemenea, îi place să povestească, să-i învețe pe alții despre propriile lor spirite și, mai presus de toate, să danseze. Oricare dintre aceste activități îmi mărește sentimentul propriei mele ființe și mă face să mă simt mulțumită, împlinită și stabilă.

Spiritul soțului meu e foarte diferit de al meu – el iubește acțiunea, mișcarea și viața plină de evenimente. Parcă prinde viață, atunci când soțul meu face câte un drum lung pe bicicletă, o drumeție de vară în natură, sau când schiază cu mare viteză pe munte. De asemenea, spiritul lui este foarte senzual, dar totodată mai împământat decât al meu – mirosurile și imaginea unei ferme de pe marginea drumului, piețele de mirodenii din zona indiană a orașului nostru de baștină, Chicago, sau gălețile cu pește proaspăt, din piață – toate îl fac să sară în sus de bucurie.

Rețineți tot ce vă întărește și vă hrănește propriul vostru spirit, fiind foarte atenți la cât de sensibili și conștienți sunteți față de el. Îl hrăniți cu experiențele de care are nevoie pentru a propăși?

Îmi amintesc de o citire pe care am făcut-o pentru o femeie, Valerie, care suferea de depresie severă, de oboseală și, după părerea mea, de plictiseală spirituală extremă. În consecință, nu era capabilă să trăiască măcar o singură zi fără să pice extenuată. Neștiind ce boală misterioasă era cauza acestei extenuări, a fost la fiecare doctor, vindecător și persoană cu puteri extrasenzoriale din zonă, pentru a primi răspunsuri și a făcut analize pentru toate maladiile – de la hipotiroidie, la boala lui Lyme, la otrăvire cu metale și alte substanțe, la virusul Epstein-Barr – fără a primi altceva decât rezultate negative și niciun răspuns concret. Disperată, a făcut apel la mine. I-am identificat imediat problema: suferea de un caz sever de ceea ce eu numesc „anorexie psihică” – infometare a spiritului. Ghizii ei mi-au arătat că, în adâncul ei, era o artistă și o muziciană, un spirit căruia îi plăcea să creeze muzică frumoasă și grădini minunate. Era o persoană contemplativă, al cărei suflet înflorea în momentele de meditație tăcută și rugăciune. Spiritul ei era unul delicat și avea nevoie de prezența animalelor, de frumusețea florilor și de calmul unei vieți simple, petrecută tot timpul în mijlocul naturii.

Valerie trăise toate aceste lucruri într-un mic orașel din Wisconsin, cu câțiva ani mai înainte și fusese foarte sănătoasă și foarte fericită, până când s-a căsătorit cu dragostea ei din liceu, care lucra ca mecanic de avioane și care a dorit, plin de ambiție, noi și noi locuri de muncă. Din momentul în care s-a căsătorit cu el, Valerie s-a mutat de șase ori în cinci ani – în general în orașe mari, unde trebuiau să împartă apartamentul cu străini, deoarece nu-și permiteau să închirieze un loc al lor. Spiritul lui iubea aventura și agitația, dar al ei era șocat și pe moarte. Datorită loialității față de soțul ei, clienta mea pierduse legătura cu ea însăși, iar energia ei se epuizase. Ghizii ei spuneau că avea nevoie să se întoarcă la viața liniștită în natură și să lase la o parte schimbările abrupte și bruște, la care fusese supusă – acest lucru i-ar fi făcut spiritul să reînvie și trupul să i se vindece.

„Asta înseamnă că trebuie să dau divorț de el?“, m-a întrebat, după ce i-am spus toate acestea. Întrucât nu doream să ia o asemenea decizie, i-am răspuns: „Tot ce spun este că trebuie să devii mai conștientă de ceea ce îți hrănește sufletul și să faci tot ce este necesar pentru a te vindeca“.

Un lucru interesant în legătură cu spiritul vostru este că, atunci când deveniți sensibili la el și îi acordați atenție, totul în voi devine calm și liniștit. Valerie m-a auzit, a fost de acord cu mine și și-a ascultat spiritul, pentru prima dată în ani de zile. S-a mutat de lângă soțul ei, înapoi, în mediul natural și liniștit unde putea să aibă animale alături, să se plimbe în natură, să se relaxeze în singurătate și să cânte la pian. Soțul ei nu a divorțat – în schimb a început să lucreze în ture de zece zile la New York, venind apoi pentru patru sau cinci zile în Wisconsin, după care pleca din nou. Întrucât ei îi plăcea să fie singură și lui îi plăcea aventura, aranjamentul a funcționat de minune. Treptat, ea și-a recăpătat puterea, pe măsură ce și-a recuperat spiritul, dovedind că ghizii avuseseră dreptate să o conducă înapoi, spre ceea ce o hrănea.

Când sunt întrebați, mulți dintre clienții mei recunosc că petrec foarte puține momente care le hrănesc spiritul și se chinuiesc să treacă prin viață, mânați de sentimentul datoriei și al responsabilității. Majoritatea simt că mai mult *rabdă* viața, decât o *trăiesc* – și uită să se bucure de ea!

Dacă vă regăsiți în această poveste, să știți că și voi ați devenit rezistenți și insensibili la nevoile spiritului vostru – și, în consecință, v-ați rupt de lumea spirituală și de toate darurile acesteia.

În cultura noastră puritană, unde oamenii sunt încurajați, încă din copilărie, să-i pună pe alții mai presus decât pe ei și să numească orice interese personale ca fiind „egoiste“, e simplu de înțeles cum se ajunge la un asemenea tip de moarte. Până când nu vă schimbați acest mod nesănătos de a gândi, spiritul vostru va avea numai de suferit și veți refuza îndrumările din lumea spirituală.

Știți cum trebuie să vă hrăniți spiritul?

Încercați următoarele...

- Ascultați muzica preferată.
- Cântați.
- Faceți băi prelungi, cu săruri parfumate.
- Meditați.
- Împodobiți-vă casa cu flori proaspete și în ghivece.
- Nu faceți nimic.
- Plimbați-vă.
- Umpleți-vă dormitorul cu lumânări și cu perne confortabile.
- Citiți reviste de călătorii exotice.
- Faceți exerciții fizice.
- Rugați-vă.
- Încetiniți ritmul în tot ce aveți de făcut.
- Râdeți.

Prima voastră sarcină este aceea de a vă hrăni spiritul. Dacă sunteți deconectați de propriul vostru spirit, sau insensibili față de el, sunt șanse foarte mari să nu sesizați nicio indicație din partea ghizilor voștri. Începeți prin a acorda atenție vieții voastre zilnice, recunoscând momentele când vă simțiți complet implicați și împăcați. Ce faceți? Concentrați-vă asupra activităților care vă lasă un sentiment de mulțumire și satisfacție – sau, și mai bine, rețineți momentele în care râdeți și în care vă simțiți mai ușori și mai fericiți în propria piele. Acestea sunt momentele când sufletul vostru este inspirat și acestea sunt experiențele care vă deschid către lumea vastă a ghizilor spirituali. Fiți foarte conștienți (și sinceri) în legătură cu modul în care vă simțiți când sunteți sensibili față de spiritul vostru, întrucât, răspunzându-i și oferindu-i lucrurile de care are nevoie, vă veți simți satisfăcuți și în pace.

Pentru unii dintre voi, a ști ce îi trebuie spiritului poate fi un lucru foarte clar, așa că începeți și reacționați. De exemplu, dacă iubiți natura, o plimbare sau o alergare prin parc, sau câteva ore petrecute în grădină, o dată pe săptămână, sunt tot ce este necesar pentru a vă hrăni și întări spiritul. Cheia aici este *să nu aveți sentimente de vinovăție*. Dacă va plac cumpărăturile și locurile exotice, atunci petreceți câteva ore într-un cartier nou, mergând prin maga-

zine pe care nu le știți și asta vă face bine. Nu trebuie să cumpărați ceva anume – doar bucurați-vă de aventură, fără să vă scuzați sau să vă cereți iertare, pentru că vă faceți timp pentru voi înșivă. Și nu vă faceți griji că hrănirea spiritului va produce haos în viața voastră... lucrurile mici durează mult, atunci când vorbim despre a fi sensibili și a răspunde nevoilor spiritului. În acel prim moment, când îi veți răspunde spiritului vostru, vă veți întâlni ghizii și însoțitorii. Mamei mele, de exemplu, îi plăcea să coasă și petrecea multe ore în camera ei de croitorie, unde simțea adesea legăturile – și chiar avea conversații prelungi, telepatice – cu ghizii ei. De fapt, cu cât își hrănea mai mult spiritul și se simțea împăcată, cu atât îi era mai ușor să se conecteze la energiile subtile ale acestora.

Dacă ați fost atât de mult timp deconectați de spiritul vostru, încât nu știți de unde să începeți, nu vă faceți griji. Dacă sunteți în mod sincer deschiși ideii de reconectare cu el, nu e nevoie decât de o mică explorare, pentru a vă aminti. Cheia stăpânirii acestor exerciții puternice, care vă vor hrăni sufletul, este să realizați că nu există *un singur* mod corect de a vă reconecta la spirit – pur și simplu, trebuie să deveniți interesați, curioși, sensibili și, mai presus de toate, să răspundeți la ceea ce vă hrănește profund. Hrănirea regulată a spiritului vă va ajuta să deveniți mai conștienți de spiritul ce există în toate lucrurile, ceea ce va deschide poarta spre conectarea și sprijinul ghizilor voștri.

La rândul vostru

Acordați-vă o perioadă de, să zicem, 15-20 minute în fiecare săptămână, pentru a vă ocupa strict de voi înșivă. În acest timp, permiteți-vă să faceți un lucru care vă place, să cântați la pian, să petreceți timp în grădină sau, pur și simplu, să visați cu ochii deschiși, în fața unei căni de ceai – fără să trăiți sentimente de vinovăție. Treptat, mai adăugați o perioadă, trecând de la o dată pe săptămână

mână, la de două ori pe săptămână și apoi mai des. Va trebui să vă amintiți să considerați că vă petreceți acest timp într-un mod folositor, mai ales dacă nu sunteți obișnuiți să faceți ceva anume pentru voi înșivă, sau să fiți sensibili față de spiritul vostru.

De asemenea, s-ar putea să fie nevoie să le explicați celorlalți - membri ai familiei, de exemplu, și mai ales copiilor care nu sunt obișnuiți să nu le fiți mereu disponibili, când sunteți în preajmă - că acesta este un moment important, care trebuie respectat. Știu că poate să sune exagerat, dar dacă începeți cu intervale scurte de câte cincisprezece minute, toată lumea se va adapta cu ușurință... chiar și voi.

Puteți, de asemenea, să încercați să petreceți câteva minute în fiecare dimineață - poate în timp ce faceți duș sau vă pregătiți pentru activitățile zilnice - ca să completați următoarea propoziție: „Dacă nu mi-ar fi teamă, aș...”

De exemplu:

„Dacă nu mi-ar fi teamă, m-aș relaxa toată ziua de duminică.”

„Dacă nu mi-ar fi teamă, aș purta pantofi mai buni.”

„Dacă nu mi-ar fi teamă, aș suna-o pe mama și i-aș spune mai des că o iubesc.”

Faceți asta cu voce tare și dați-i voie inimii - locul unde se găsește spiritul - să vorbească liber și necenzurat. După câteva încercări, vă va îndrepta exact spre lucrurile care vă hrănesc și vă ajută.

Capitolul 2

Să intrăm în vasta lume a spiritului

 dată ce ați devenit conștienți de spiritul vostru, următorul pas în a vă conecta cu ghizii voștri este să deveniți conștienți de energia spirituală a oamenilor și a tuturor ființelor vii - și să o simțiți. În fond, fizica cuantică ne spune că, mai presus de aparențe, totul în Univers este compus din conștiință pură, care vibrează la diverse frecvențe - lucrurile de natură fizică doar *par* a avea formă solidă și separată, dar, de fapt, sunt pur și simplu energie care se mișcă atât de repede, încât se creează *iluzia* solidității.

Cu mulți ani în urmă, pe când îmi făceam ucenicia în artele spirituale și de vindecare, profesorul și mentorul meu, Dr. Trenton Tully, mi-a spus că toate calitățile fizice sunt cea mai puțin precisă sursă de informație și că n-ar trebui să ne bazăm niciodată pe ele în mod exclusiv, pentru a trage concluzii sau a lua decizii. Acest sfat m-a ajutat să-mi deschid ochii, să văd ce este real și adevărat și m-a ajutat să îndepărtiez vălul dintre lumea fizică și cea non-fizică.

Lumea spirituală vibrează la un nivel complet diferit de cea fizică - care nu poate fi înregistrat de către ochiul liber, dar poate fi simțit și trăit de minte, atunci când vă exersați conștiința și când sunteți foarte atenți. Pentru a vă acorda la aceste vibrații, începeți prin a deveni conștienți de energiile unice care vă înconjoară. S-ar putea să vi se pară ciudat la început, dar cu puțină imaginație și concentrare, va deveni ceva surprinzător de ușor. Începeți cu oamenii cei mai apropiați vouă - cum sunt cei cu care lucrați sau cu care trăiți în fiecare zi - și încercați să le simțiți și să le descrieți spiritul, notând orice diferență pe care o puteți identifica și prin care o persoană se deosebește de o alta.

Pentru a vă conecta la energia din jur, pur și simplu închideți ochii și lăsați atenția să vi se transfere din minte, în inimă. (Aceia dintre voi care au empatie naturală vor ști imediat despre ce vorbesc, pentru că sunt deja acordați, în mod firesc, la vibrațiile vieții din jur, deși poate că nu le-au perceput până acum complet ca spirit.) Apoi, concentrați-vă asupra unei anumite persoane și încercați să-i simțiți vibrația unică – inclusiv pe cea a ghizilor săi. Descrieți ceea ce simțiți, de preferință cu voce tare, deoarece cu cât vă exprimați mai mult cu voce, cu atât crește gradul vostru de conștientă.

De exemplu, eu aș descrie spiritul fiicei mele, Sonia, ca fiind tandru și sensibil. Poate fi rezistentă în fața schimbărilor, ceea ce o face să fie statornică, împământată în mod natural și rezistentă. Sufletul ei este puternic, credincios și calm – deși poate deveni aprigă, în cazul în care circumstanțele o cer. Faptul că sunt familiarizată cu spiritul ei îmi permite să-i recunosc vibrația unică, oriunde aș fi.

Mă uitam, la un moment dat, printr-un magazin, când mi-am simțit fiica în apropiere – deși știam că își petrece sfârșitul de săptămână cu o prietenă și că nu avea nicio intenție să meargă la cumpărături. Sentimentul prezenței ei a fost atât de puternic, încât m-am întors să văd dacă nu cumva era chiar în spatele meu. Nevăzând-o, am continuat să-mi fac cumpărăturile, timp de alte cinci minute, până când i-am auzit vocea. M-am întors și i-am spus – mama prietenei ei le adusesse pe amândouă la mall, ca să vadă un film și, până la începerea spectacolului, se hotărâseră să se plimbe prin magazin, pentru a-și omorî timpul. Tot așa cum eu îi simțisem prezența și ea m-a simțit.

Faptul că simțim spiritele altora și pe cele ale vastei lumi din jurul nostru, ne face să devenim capabili să accedem la noi nivele de experiență pozitivă. Clienta mea, Harriet, de exemplu, mi-a spus că nu i s-a întâmplat niciodată să se gândească la ea însăși ca la un spirit, dar că ideea o încânta, deoarece promitea să dea mai multă culoare și bucurie existenței sale anoste. Deși la început s-a simțit nesigură, mi-a urmat sfatul și a încercat să vadă mai mult decât cuprindea cu ochii.

Harriet avea 67 ani, rămăsese singură de peste treizeci de ani (din cauza unei căsnicii eșuate) și lucra cu jumătate de normă, ca secretară la un birou de asigurări. Se simțea foarte limitată și oarecum exclusă din viață și voia să descopere schimbările pe care trebuia să le facă, pentru a obține mai multă bucurie și satisfacție de la viața ei. Mai întâi a observat că spiritul șefului ei era obtuz și greoi și că energia lui deprimată o molipsise și pe ea. Pe de altă parte, simțea că spiritul vecinului care locuia lângă ea era sincer, plăcut și strălucitor – acesta fiind un lucru pe care nu-l observase, în cei trei ani de când îl cunoștea.

Atracția lui Harriet față de energia pozitivă a vecinului a inspirat-o să intre în vorbă cu el, iar acesta a răspuns imediat. După câteva conversații pline de viață – inclusiv una în care ea i-a spus ce spirit încântător avea – vecinul a invitat-o la clubul de bridge care se reunea la el în apartament, de două ori pe lună. Acolo a cunoscut un dentist, care a și angajat-o ca asistentă pentru cabinetul său din centrul orașului. Când l-a întrebat ce îl convinsese să o angajeze, dentistul a mărturisit că îi plăcea spiritul ei! Pur și simplu, simțind energia reală a celorlalți, Harriet și-a făcut noi prieteni și și-a găsit alt loc de muncă, în doar două luni. Mărindu-și gradul de conștientă – mai întâi față de propriul ei spirit, apoi față de al altora – a trecut într-o poziție minunată, care i-a adus schimbările pozitive pe care le căuta.

Au fost cursuri în cadrul cărora le ceream studenților să descrie spiritele celorlalți – iar prima lor reacție a fost să tacă, speriați. E ceva normal, atâta vreme cât „vasta lume spirituală” este ceva nou pentru voi, așa că relaxați-vă și încercați să priviți acest lucru ca pe o aventură interesantă – și nu ca pe un test metafizic. Cel mai amuzant lucru este că, chiar dacă mintea voastră dă greș, cu puțină insistență, inima (care, după cum vă amintiți, este locul spiritului) va vorbi și va înregistra energia și vibrația pe care, în mod normal, v-ați obișnuit să le ignorați.

Claire, o studentă care făcea acest exercițiu, a descris spiritul colegei sale mai în vârstă și „foarte conservatoare”, ca fiind unul

surprinzător și sexy – ca să descopere apoi că, sub costumul sobru al colegei, se găsea o femeie care de ani de zile mergea să danseze flamenco, la fiecare sfârșit de săptămână.

„Cine ar fi crezut?“, a râs Claire. „N-aș fi ghicit niciodată, judecând după aparențe!“ Conectându-se cu spiritul colegei sale – altfel, o persoană tăcută și liniștită – studenta mea a putut să se bucure de unul dintre primele beneficii ale vastei lumi spirituale: i-a permis spiritului său să se alăture celor din jur, asemănătoare lui, îmbogățindu-și viața – și chiar a îndemnat-o să meargă, din când în când, să danseze flamenco!

Q Știați că...

...cea mai bună parte din faptul că învățați să vedeți spiritul fiecărui lucru din jurul vostru este că, în acest fel, lumea voastră devine vie și vă determină inima și imaginația să debordeze de creativitate? Privind lumea prin ochii spiritului, începeți să vedeți legături ascunse, oportunități și ajutorul care se găsește chiar în fața ochilor voștri. Cu o asemenea receptivitate, ați mai realizat un mic salt, pentru a vă conecta la planurile non-fizice și la propriii voștri ghizi spirituali!

O altă metodă de largire a ariei de percepție este să distingeți energiile animalelor din casă. Puteți simți și identifica spiritul câinelui, pisicii sau chiar al peștelui vostru? Eu, de exemplu, știu că spiritul pudelului meu, Miss T, este foarte sensibil, plin de umor și foarte mândru. Miss T devine nefericită, atunci când nu arată bine și are nevoie de tunsoare și este încântată după ce o spăl și o pieptăn. Pe de altă parte, câinele vecinei mele, Emily, are un spirit cu totul diferit de cel al lui Miss T – de fapt, cățelușei îi pasă foarte puțin de cum arată, este foarte aventuroasă și gata să alerge și să se joace în orice moment. Spiritul ei e zăpăcit, curios și cu mult mai încrezător decât cel al pudelului meu.

În cei douăzeci ani de când întreb oamenii despre spiritul animalului lor, nu am întâlnit niciodată o persoană care să nu îl

poată descrie cu destul de multă acuratețe – de fapt, poate chiar mai precis decât descriau spiritele oamenilor din viețile lor. Poate că asta se datorează faptului că animalele sunt atât de pline de iubire și ne acceptă sufletele într-un asemenea mod, încât devenim și noi conștienți și sensibili față de sufletele lor.

Acum încercați să vă extindeți conștiența mai departe și vedeți dacă puteți simți spiritul plantelor din casă și din grădină. Simțiți vreo diferență între spiritul unei plante sănătoase și cel al uneia aflată pe moarte; între cel al unei orhidee și cel al unui crin; sau între cel al unei plante de ghiveci, în comparație cu una care crește liberă? Mintea voastră s-ar putea să trateze aceste lucruri ca fiind niște prostii, dar fiți siguri că nu inventați nimic, atunci când acordați atenție nivelului spiritual al fiecăruia și al tuturor lucrurilor.

Cu puțină atenție și practică, toate simțurile voastre pot fi pregătite să pătrundă în planurile energetice mai subtile ale lumii spirituale, permițându-vă să vă bucurați de fiecare aspect al vieții, într-un mod nou. De exemplu, îmi amintesc că, la un anumit moment, în liceu am urmat un curs muzică și, după câteva săptămâni, am înregistrat un progres incredibil al conștienței mele. Întotdeauna îmi plăcuse să ascult muzică – dar, în mintea mea, instrumentele se aglomerau, într-un amestec solid de sunet și ritm. Însă, pe măsură ce cursul îmi direcționa atenția asupra subtilităților muzicale, am început să identific instrumentele și ritmurile, iar asta m-a făcut să mă bucur și mai profund, atunci când ascultam lucrări muzicale.

Același lucru s-a întâmplat și când am luat lecții de bucătărie franțuzească. Mi-a plăcut mereu bucătăria franțuzească – mai ales sosurile delicioase pentru care este renumită – dar înainte de a fi urmat cursul, nu eram capabilă să disting nuanțele condimentelor și savoarea ingredientelor care le făceau atât de gustoase. Dintr-o dată, am căpătat un nou nivel de apreciere și conștiență a diferitelor arome din mâncare, transformând momentele când mă răsfațam cu mâncare franțuzească, într-o experiență plină de discernământ și

satisfacție. Noua mea conștiință nu-mi mai dădea voie să înfulec orice – pur și simplu, fără să fiu atentă la energia și vibrația sa.

Puteți obține rezultate similare, antrenându-vă să identificați energiile din jurul votru și simțind vibrația cu inimile. Cu efort și atenție, puteți *simți*: dulceața delicată a unui bebeluș – în loc să vedeți doar un chip murdar cu magiun; entuziasmul unui ciobănesc german tânăr – în loc de a-i auzi mârâitul; și stabilitatea unui stejar – în loc să-i vedeți doar forma. La început s-ar putea să vă simțiți ca și cum ați pescui în ape necunoscute – însă, dacă în cele din urmă, vă acordați la lumea spirituală din jurul vostru, acest lucru vă va deveni o a doua natură. Asemenea cursurilor de gătit și de muzică pe care le-am urmat, toate acestea vă vor face să fiți mai sincronizați cu tot ceea ce vă înconjoară.

E rândul vostru

Începeți să observați spiritul fiecărei persoane și fiecărui lucru din jurul vostru și vedeți dacă puteți descrie modul în care se simte energia lor spirituală.

Dacă sunteți genul de persoană care tinde să se blocheze la nivel mental și să se deconecteze de centrul simțirii, acest lucru s-ar putea să vi se pară ciudat la început, așa că descrieți spiritele celorlalți mai întâi în termeni simpli, precum „ușor“, „greu“, „rapid“, „stabil“, „strălucitor“ sau „obtuz“. Lăsați-vă inima să se exprime, pe măsură ce imaginația voastră îndrumă întreaga experiență și nu vă cenzurați impresiile. Secretul aici este să treceți dincolo de creier și să lăsați sentimentele să se exprime direct din inimă. S-ar putea să roștiți cuvinte pe care nu le-ați înregistrat în mod conștient.

Acum, că v-am introdus în lumea spiritului, haideți să-i cunoașteți pe ghizii voștri spirituali de bază: îngerii voștri.

Partea a II-a

*Îngezii: Primii dintre însoțitorii
voștri întru Spirit*

Capitolul 3

Îngerii păzitori - paznicii voștri personali

 dată ce ați devenit conștienți de spiritul fiecărui lucru, veți începe să vedeți Universul ca fiind un loc frumos, pozitiv, unde fiecare ființă și fiecare lucru este iubit și îngrijit ... iar asta vă include și pe voi. Așa cum toate ființele au spirite care le protejează, și voi aveți propriul vostru sistem de sprijin, constând din mai multe niveluri diferite de entități și forțe spirituale. Primul grup de însoțitori trimiși să vă ajute sunt îngerii – și, în special, îngerul vostru păzitor.

Îngerii păzitori sunt foarte importanți pentru ființele umane, întrucât sunt singurele spirite conectate în mod intim cu noi – de la începutul vieții și până la ultima noastră suflare. Ele ne veghează, ne îndrumă și ne învață – păstrându-ne mințile, trupurile și sufletele în siguranță, până când suntem gata să ne întoarcem la spirit – și apoi ne conduc personal, înapoi în Rai.

Există mai multe teorii despre momentul în care îngerii păzitori se conectează, prima dată, cu noi. Unii oameni cred că este vorba de momentul concepției, alții de cel al nașterii, iar alții cred că e vorba de prima dată când râdem. Nu pot vorbi pentru toți îngerii păzitori, dar *pot* să spun că, în munca mea ca persoană cu puteri extrasenzoriale, întotdeauna și-au făcut apariția pentru a vesti venirea unui copil, astfel încât *eu* cred că prima lor conexiune cu noi

are loc în momentul concepției (și, în mod frecvent, o a doua conexiune are loc nouă luni mai târziu!).

Îmi amintesc în mod deosebit că, atunci când s-a născut prima mea fiică, am fost atât de copleșită doar privind-o, încât în primele trei minute nici nu mi-am dat seama dacă este băiat sau fată. Apoi, dintr-o dată, am auzit o voce necunoscută, care mă întreba: „Ei, ce este?” Când am privit în sus, am văzut o siluetă frumoasă, cu o lumină strălucitoare în jur, stând chiar în spatele soțului meu, Patrick, care zâmbea cu atâta căldură și bucurie, încât m-am liniștit imediat.

Privind copilul, am exclamat: „E fetiță!” și apoi m-am uitat în sus, dar lumina dispăruse. Crezând întâi că acea siluetă incredibilă aparținea uneia dintre asistente, mi-am rotit privirea prin încăpere, ca să o găsesc. Chiar în acea secundă, fiica mea a început să plângă și atunci – extenuată, înveselită și copleșită de emoție pentru bebelușul meu – am uitat orice gând referitor la asistentă. Mai târziu în aceeași zi, după ce am reușit să-mi mai revin, i-am povestit doctoriței experiența și am întrebat-o cine era asistentă și unde dispăruse.

„A, da, și mie mi-a plăcut”, mi-a răspuns ea. „Nu am mai văzut-o înainte, așa că probabil este nouă.”

În ziua următoare, când doctorița a venit să mă vadă, înainte să plec acasă, a zis:

„Că veni vorba, am pus câteva întrebări și nu se știe nimic despre asistentă aceea de care ai întrebat. Nici măcar nu avem dovezi că a fost prezentă în ziua în care ai născut.”

Auzind-o, un fior mi-a trecut de-a lungul coloanei, până în vârful capului și apoi în jos și vă jur că, exact în acel moment, fiica mea nou-născută a zâmbit. Am știut, în clipa aceea, că îngerul ei păzitor era cu noi. Cu un impuls de încredere, gata să pornesc în noua aventură a maternității, m-am întors spre Patrick și i-am spus: „Hai să mergem acasă.”

Q Știați că...

...îngerii sunt o forță importantă în toate credințele și unul dintre puținele lucruri asupra cărora toate religiile lumii sunt de acord?

...creștinii au șapte arhangheli majori, în vreme ce religia islamică recunoaște doar patru?

...în credința iudaică, Metatron este cel mai mare înger dintre toți?

...în general, îngerii sunt menționați în Biblie, de trei sute de ori?

Pentru a vă conecta cu îngerii voștri, trebuie să renunțați la rezistența intelectuală, să le acceptați prezența și să înțelegeți că nimeni nu e nevoie să creadă că aveți această legătură, în afară de voi. Totuși, întrucât îngerii *sunt* ghizii noștri universal acceptați, puteți să discutați acest subiect cu absolut oricine și puteți fi siguri că îl vor recepționa în mod corect. De fapt, cu cât sunt mai mulți oameni implicați în discuție, cu atât sunt mai mari șansele ca măcar câțiva să recunoască faptul că au un înger personal (chiar și cu riscul de a fi catalogați ca țicniți!).

Au fost relatate zeci de mii de viziuni cu îngeri și șansele sunt extrem de ridicate ca *voi înșivă* să fi avut o întâlnire cu îngerul vostru personal, chiar dacă nu îl numiți așa. Întrebați-vă dacă ați trăit vreodată experiența unui incident care era „cât p'aci” să se întâmple, sau dacă nu cumva, datorită unei intuiții ciudate, ați fost apărați de o anumită traumă – apoi amintiți-vă cum s-a desfășurat totul și cum v-ați simțit. Puteți fi siguri că, indiferent cât de subtilă a fost experiența, cel ce v-a ajutat a fost un înger care își făcea datoria.

Puțin după 11 septembrie 2001, mi s-a cerut să vorbesc unui grup de avocate din Washington, D.C., dintre care multe lucrau la Pentagon. Faptul că sunt persoană cu puteri extrasenzoriale deja depășea cu mult zona lor de confort și niciuna nu voia să recunoască public că avusese vreo experiență personală, legată de cel de-al

șaselea simț. Deși multe dintre aceste femei erau, în mod evident, încântate de subiect, se vedea că a recunoaște existența unei lumi invizibile (ca să nu spunem spirituale) reprezenta o amenințare la adresa sentimentului lor de siguranță profesională. Totuși, când am adus în discuție subiectul îngerilor, starea li s-a schimbat instantaneu. Măinile au început să se ridice haotic prin toată încăperea, atunci când am întrebat dacă cineva a întâlnit vreodată un înger și, una după alta, femeile au povestit cum scăpase fiecare din atacul terorist, pentru că îngerul lor păzitor le salvase.

Gloria, care lucra chiar în zona în care fusese lovit Pentagonul, a spus că s-a oprit în acea dimineață să-și alimenteze mașina, iar angajatul de la benzinărie fusese așa de vorbăreț și de amabil, că petrecuse aproape douăzeci de minute vorbind cu el, înainte de a pleca. Acele douăzeci de minute au făcut-o să întârzie la muncă și i-au salvat viața. Când s-a întors în ziua următoare, să-i mulțumească, nu mai era acolo... și nimeni de la benzinărie nu știa cu cine vorbise.

Kate a povestit o experiență similară, la cafeneaua Starbucks. Întârziind ca de obicei, s-a năpustit înăuntru pentru „porția” zilnică și s-a lovit cap în cap cu un tânăr încântător care tocmai intra pe ușă, vărsând toată cafeaua pe el. Îngrozită, Kate a început să se scuze și a încercat să-l curețe cât de cât. Bărbatul a fost foarte amabil și i-a spus de trei ori: „Nu te îngrijora... am făcut asta ca să te încetinesc și să te fac să te bucuri de viață”. Din acest motiv a întârziat și mai mult la muncă – și astfel a fost salvată de oroarea care se petrecea în tot acest timp.

Kate s-a întors la Starbucks în ziua următoare și l-a întrebat pe omul care o ajutase să-l curețe pe acel bărbat, dacă știa cine era. Când i-a răspuns că nu-l mai văzuse până în ziua respectivă și că, date fiind împrejurările, bărbatul fusese mai mult decât amabil, ea a fost convinsă imediat că era vorba de un înger.

Poate că dorința acestor femei de a vorbi deschis despre experiențele lor cu îngeri s-a datorat faptului că șocul evenimentelor

de la 11 septembrie era încă proaspăt și le înlăturase reticențele obișnuite. Însă, chiar și așa, numărul de mâini ridicate când am întrebat despre îngeri, a evidențiat faptul că aceste contacte au loc mult mai frecvent decât își dau seama oamenii. Nu am fost deloc surprinsă să primesc o asemenea confirmare, din moment ce una dintre primele îndatoriri ale îngerilor este aceea de a ne ține în siguranță, până când îndeplinim lucrurile pentru care ne aflăm aici, iar îngerii păzitori ai acelor femei le-au salvat, cu adevărat, viața.

De-a lungul întregii vieți, îngerii noștri păzitori lucrează și cu spiritele noastre și cu Sinele nostru Superior, pentru a ne menține pe calea corectă - mai ales atunci când ne copleșesc îndoielile.

De exemplu, atunci când clienta mea, Lisa, a fost părăsită de prietenul cu care stătuse trei ani, pentru cea mai bună amicică a sa, ea s-a simțit mai cumplit decât oricând până atunci. Într-o zi, așteptând la coadă la poștă, înainte de a merge la muncă, a stat de vorbă cu un bătrânel drăguț, care i-a spus ce persoană frumoasă era și ce parteneră minunată va fi pentru un bărbat. Cu moralul ridicat, Lisa s-a uitat după el ca să îi mulțumească, dar nu mai era nimeni în preajmă. Mergând spre mașină, s-a gândit că probabil fusese un înger, care se afla acolo pentru ea.

Dacă sunteți blocați în minte și vă simțiți deconectați de spiritul vostru, numărați zilnic cu câte lucruri sunteți binecuvântați și veți vedea la ce mă refer, întrucât majoritatea dintre ele sunt orchestrate de îngeri. Antrenați-vă mintea să observe norocul care vă însoțește zilnic și fiți recunoscători ghizilor, pentru ajutorul pe care vi-l oferă.

S-ar putea să vă surprindă ce vă spun, dar îngerii sunt sensibili și au sentimente și, deși nu suferă niciodată pentru că îi ignorați, se simt totuși frustrați. Și ei - asemenea tuturor celorlalte ființe din univers - reacționează la comunicare pozitivă și la afirmații - deci, cu cât le acceptați și le apreciați mai mult prezența, cu atât mai multe surprize și daruri puteți aștepta de la ei.

Acestea sunt binecuvântările mele pentru astăzi:

- Sunt recunoscătoare că am putut dormi până mai târziu
- Îi sunt recunoscătoare computerului meu că și-a revenit, după ce e-mailul nu mai voia să funcționeze
- Sunt recunoscătoare pentru că amândoi părinții mei sunt în viață și sănătoși
- Sunt recunoscătoare pentru toți acei clienți minunați și pentru cei dragi, care m-au ajutat să strâng bani pentru un prieten în nevoie
- Sunt recunoscătoare că reparația mașinii mele a fost acoperită de asigurare
- Sunt recunoscătoare că pudelul meu, Miss T, și-a găsit singură drumul spre casă, după ce a fugit de la îngrijitor
- Sunt recunoscătoare că vecinul mi-a udat pajiștea

Primul lucru pe care îl veți observa, atunci când începeți să vă numărați binecuvântările, este că îngerii sunt echivalenții spirituali ai poliției, întrucât vă protejează și vă țin încontinuu la adăpost de orice fel de rău.

Am avut o clientă, pe nume Debbie, care mi-a spus o poveste cu îngeri, legată de fiica ei de trei luni, Victoria. Vizitând Los Angeles, împreună cu soțul ei, Debbie a comandat un pătuț pentru copii, pe care l-a pus în camera din față a apartamentului de două camere, din hotelul unde stăteau. În acea noapte, un cutremur puternic a zguduit orașul și totul din acea cameră a căzut, inclusiv mortarul, instalația electrică și ferestrele. Îngroziți, părinții au sărit din pat și s-au grăbit să ajungă la pătuțul fetiței. Bucăți de tavan zăceau în calea lor, iar candelabrul, care se afla exact deasupra pătuțului, căzuse și zăcea sfărâmat pe podea, dar pătuțul rămăsese neatins, iar bebelușul dormea liniștit, în toată acea harababură. Singurul lucru de lângă Victoria era o pană mică și albă. Debbie și soțul ei și-au îmbrățișat fiica, recunoscători că fusese apărută de către îngerul ei păzitor.

Un alt fapt legat de îngeri este că ei sunt singurele spirite ajutoare, care au puterea să se materializeze – și fac acest lucru destul de des, pentru a vă apăra. Uneori se arată pentru a vă salva viața, pentru a vă proteja de durere și disperare, sau doar pentru a vă face să treceți mai simplu prin încercările vieții. Deși aveți un singur înger păzitor, acesta își poate face apariția în mai multe ipostaze, la diverse vârste și în toate formele și culorile posibile ale pielii. Contrar credințelor populare, îngerii păzitori nu apar neapărat cu robe lungi argintii, sau cu păr ondulat – uneori pot arăta ca oameni săraci, sau chiar ca vedete rock.

Copiii au șanse mai mari să se conecteze în mod conștient și să interacționeze cu îngerii lor, decât adulții, pentru că inimile le sunt deschise și spiritele le sunt puternice. De fapt, copiii sunt învățați să spună rugăciuni de invocare a îngerilor, însă adulții consideră că ei înșiși sunt prea sofisticati pentru asemenea lucruri intime.

Când erau mici, ambele mele fiice au avut întâlniri cu îngerii. Când Sabrina avea cam trei ani și era foarte bolnavă, mi-a spus că îngerul ei păzitor a venit cu mai mulți îngerași, ca să o înveselească. Am stat cu ea pe pat, în timp ce aceștia dansau în cameră și i-am ascultat chicotele de plăcere, în timp ce mă ținea de braț și mă întreba: „Vezi îngerașii? Îi vezi?” În acele momente eram bolnavă de grijă pentru ea, așa că, din nefericire, nu i-am văzut, însă i-am văzut bucuria și m-am trecut un val de ușurare. Deși nu vedeam cu adevărat îngerii, cu siguranță îi simțeam, iar experiența m-a calmat și mi-a dat încrederea că Sabrina își va reveni în acea noapte – ceea ce s-a și întâmplat.

Sabrina avea unsprezece ani, atunci când îngerul ei a intervenit din nou, aducându-i puțină bucurie, pentru a o scoate dintr-o situație extrem de tristă. În timpul vacanței de Crăciun, soțul meu și cu mine i-am dat voie să meargă nesupravegheată la mall cu prietenele ei, ca să mănânce acolo și să vadă un film. Simțindu-se matură și foarte încântată de libertatea obținută, și-a umplut gentuța de Crăciun cu toate cardurile primite cadou și cu cei douăzeci de

dolari de la mine și a plecat. În ciuda avertismentelor mele de a avea grijă de gentuță, a fost atât de preocupată de film, încât a uitat-o pe scaun. După film și-a amintit de ea și s-a grăbit înapoi ca să o recupereze, dar dispăruse... și mai rău a fost că prietenele ei, în loc să-i fie alături, au râs de ea. Când am ajuns împreună cu soțul meu acolo, la câteva minute după ce ne sunase Sabrina, am găsit-o disperată, rușinată de greșeala ei și suferind din cauza pierderii întregii sume primite de Crăciun. Cu inima împărțită între compasiunea pe care o simțeam pentru ea și iritația că nu a fost atentă, am plecat spre mașină, iar fiica noastră plângea cu sughițuri.

Dintr-o dată, o fetiță care părea imaginea din oglindă a Sabrinei, a țâșnit dintr-un grup de copii și a alergat spre ea, întrebând-o: „Cum îți e? Știu că ți-ai pierdut portofelul la film și că te simți prost, dar nu-ți face griji. Trebuie doar să alegi să nu-ți pese și totul va fi în regulă. Nu-ți face griji – asta a fost doar o lecție.” Apoi a îmbrățișat-o și a fugit înapoi la prietenii ei.

A fost o asemenea surpriză, iar fata era atât de drăguță și amabilă, încât Sabrina a trecut instantaneu peste durerea ei. A vrut să-i mulțumească noii sale prietene, dar fata dispăruse. Sabrina a căutat-o timp de câteva minute, apoi s-a întors ridicând din umeri.

„Era un înger”, a zis cu naturalețe. „Mi-a spus că o să trec peste asta, așa că probabil așa va fi.” Din acel moment, Sabrina nu a mai pomenit niciodată de acea pierdere.

Oare acea fată era un înger? Luând în considerare modul în care acționează de obicei copiii, aș spune că da.

Adesea, îngerii voștri își vor face apariția, atunci când aveți mai mare nevoie de ei, dar nu vă veți da seama cine sunt, decât după întâmplare, când vă vor lăsa încărcati cu o asemenea energie plină de siguranță, încât cu greu le-ați putea nega prezența.

Clienta mea, Grace, de exemplu, tocmai își pierduse mama bolnavă de cancer și divorțase de soțul ei, când a primit vestea că cea mai bună prietenă murise într-un accident stupid. Copleșită de

durere, și-a rezervat un loc la avion pentru a merge la înmormântarea prietenei sale. După ce și-a ocupat locul indicat pe bilet, lângă ea a fost așezată o femeie foarte în vârstă, fragilă dar drăguță, care fusese transportată până sus într-un scaun cu roțile special pentru avion. Au început să vorbească, iar Grace și-a deschis inima în fața acestei străine, care a ascultat-o, a făcut-o să râdă și a asigurat-o că lucrurile cele mai bune din viață abia urmau să se întâmple.

În tot acest timp, femeia a ținut în mâini o carte micuță de rugăciuni și i-a amintit lui Grace că tot ce are de făcut este să îi ceară ajutor lui Dumnezeu. În momentul în care zborul de două ore s-a încheiat, Grace se simțea atât de bine, încât a întrebat-o pe femeie cum o cheamă, iar aceasta i-a răspuns: „Dolores Good“.

După ce Dolores a fost transportată în afara avionului în scaunul ei cu roțile, Grace a văzut că își uitase cartea de rugăciuni, așa că s-a grăbit spre ieșire ca să i-o înapoieze. Când a întrebat însoțitoarele de zbor, încotro o luase Dolores, acestea nu i-au putut răspunde, așa că s-a grăbit să ajungă la terminal, ca să o găsească. Însă nu a avut noroc – era ca și cum Dolores se evaporase cu totul! Întorcându-se la biroul de zbor, Grace a cerut informații despre o anume Dolores Good. Agentul a scos lista pasagerilor și, privind-o oarecum perplex, a spus că în avion nu fusese nimeni cu acest nume; de fapt, nu fusese nimeni înregistrat pentru locul cu numărul 17D. Când Grace a insistat că Dolores fusese pasagerul care a coborât din avion, într-un scaun cu roțile, agentul a informat-o că, probabil, ordinul pentru însoțirea femeii venise de la alt terminal și nu putea să facă nicio verificare.

Frustrată, Grace a privit îndeaproape cartea de rugăciuni, ca să descopere că era intitulată Dumnezeu este bun*. A început să râdă, făcând imediat legătura dintre Dolores Good și „Dumnezeu este bun“, dându-și seama, instantaneu, că Dolores fusese un înger.

* Good = bun în lb. engleză n.tr.

Q Știați că...

...îngerii păzitori nu au fost niciodată oameni?

...își pot face apariția încă din momentul concepției voastre și rămân cu voi pe toată durata vieții?

...vă îndrumă, vă protejează și vă învață – trupește, mental și spiritual?

...sunt cu voi în momentul morții voastre?

...îngerii sunt singurele ființe spirituale care pot apărea în formă umană?

Eu mi-am cunoscut îngerul păzitor, cu mulți ani în urmă. Plecasem în Hawaii, spre sfârșitul iernii, ca să-mi revin după o perioadă îndelungată de nesomn, datorată nașterii celor doi copii ai mei unul după altul, a unei renovări interminabile a locuinței și a unui număr copleșitor de întâlniri. (Aceasta este o istorioară pe care am povestit-o în prima mea carte, *Calea cunoașterii extrasenzoriale*, dar merită să fie repovestită aici.)

În primele zile după ce am sosit în Oahu, tot ce am făcut a fost să dorm, dar în a treia zi m-am smuls din acea stare și am coborât pe plajă, unde am stat liniștită în apropierea apei, reflectând asupra vieții mele. Deși aveam două fiice minunate și un soț încântător, nu eram fericită. Viețile noastre erau foarte încordate, aveam datorii până peste cap și tot ce făceam eu și Patrick era să ne zbatem. Fiind foarte puțin susținuți din exterior, amândoi eram copleșiți de responsabilități. Era dureros de evident că toată bucuria vieții ne ocolea și nu făceam decât să supraviețuim de la o zi la alta.

Cum stăteam așa pe plajă, departe de toate, m-am rugat pentru o schimbare... ceva care să ne readucă viața pe calea cea bună. În ziua următoare, m-am plimbat pe plajă timp de vreo oră, apoi m-am întors în mod spontan și am început să explorez orașul. Am intrat într-o librărie cu literatură de spiritualitate, având sentimentul că am fost condusă acolo. Înăuntru lucra o singură femeie și, în timp ce

am început să frunzăresc cărțile, îi eram recunoscătoare pentru că părea preocupată, căci așa puteam să mă uit în voie, peste tot. După câteva minute, un bărbat afro-american foarte arătos a ieșit dintr-o încăpere din spate și s-a îndreptat direct spre mine. Avea cam 1,90 m înălțime, era îmbrăcat complet în alb, avea un zâmbet extraordinar și un râs fermecător. În clipa în care m-a văzut, mi-a zis:

„Bună, te așteptam“.

„Pe mine?“, am întrebat, surprinsă.

„Da“, mi-a răspuns, în timp ce se îndrepta spre o cutie de postere spirituale. „Privește“, mi-a zis, scoțând un poster cu o femeie înger, prăbușită pe o plajă. „Asta ești tu.“

„Ce sugestiv“, am râs. „Chiar *asa* mă simt în acest moment.“

„Acum uită-te aici“, a continuat el. „Asta trebuie să faci.“ A scos alt poster de data asta cu un înger bărbat care îmbrățișa femeia înger, zburând cu ea spre Rai.

Am simțit deodată o strângere de inimă, dându-mi seama de cât de mult ne îndepărtasem unul de altul – eu și Patrick. Munceam amândoi atât de mult, încât abia apucam să ne mai vedem și, când o făceam, abia mai aveam chef să ne ascultăm unul pe celălalt, sau să petrecem câteva momente împreună. În plus, niciunul nu mai avea timp pentru el însuși – nemaivorbind de a ne bucura de fiicele noastre.

„Refă legătura cu cu partenerul tău și amintește-ți să dansezi“, mi-a spus bărbatul zâmbind, în timp ce se întorcea în camera din spate. Înainte să dispară după perdea, s-a mai întors spre mine o dată și mi-a zis: „Mă voi întoarce“.

Am rămas acolo, ținând cele două postere, uimită de tot ceea ce spusese, când femeia din față m-a întrebat dacă am nevoie de ajutor.

„Nu, mulțumesc“, am spus. „Domnul din camera din spate m-a ajutat deja“. Femeia a înghețat și mi-a zis: „Domn? Care domn?“

„Cel care tocmai a intrat în camera din spate“, am răspuns eu.

Clătinându-și capul spre mine de parcă eram ticnită, a zis: „Nu mai lucrează nimeni aici“. Apoi s-a dus în camera din spate, ca să verifice, a ieșit (clătinând iar din cap) și a spus: „Nu e nimeni acolo“.

Încurcată, am privit posterele cu îngeri. Apoi mi-am amintit ținuta strălucitor de albă a bărbatului și, în clipa aceea, am știut că el era un înger... îngerul *meu*. Venise de cine știe unde, ca să-mi transmită mesajul de a mă relaxa, de a-mi simplifica viața, de a mă bucura de Patrick și de fete și de *a avea încredere* că totul urma să fie bine – un mesaj pe care aveam nevoie disperată să-l aud, exact atunci. Deoarece spusese că se va întoarce, am știut în inima mea că eu și familia mea urma să fim ajutați. În cele din urmă, am reușit să zâmbesc și chiar să râd de-a binelea, în timp ce mă simțeam că mă cuprinde un sentiment de siguranță.

„Nu contează“, i-am spus femeii, în vreme ce mă îndreptam spre ieșire, oarecum șocată de ce mi se întâmplase, dar foarte ușurată. Eram atât de recunoscătoare că acea entitate se arătase ca să-mi lumineze viața searbădă de până atunci. Din acel moment mi-am numit îngerul „Bright“ – Strălucitorul.

Q

Știți cum să vorbiți cu îngerul vostru păzitor? Încercați în felul următor...

Exersați această simplă rugăciune de copii, în fiecare seară, înainte de a merge la culcare și veți simți imediat prezența îngerului vostru păzitor lângă voi:

*Înger al Domnului, dragă păzitorule,
În grija căruia m-a încredințat dragostea lui Dumnezeu,
Stai lângă mine din acest moment,
Să mă luminezi, să mă aperi, să mă conduci, să mă îndrumi.*

Acum, că v-am împărtășit ce pot face îngerii păzitori, hai să revenim asupra modului în care vă puteți conecta cât mai repede

posibil, cu al vostru. Pe lângă acceptarea prezenței lor, ca act de credință și recunoaștere a sprijinului oferit cu apreciere și recunoștință, sunt multe alte moduri eficiente de a comunica cu ei. De exemplu, îngerilor le place muzica, așa că îl puteți invoca pe al vostru cântând melodii frumoase și înălțătoare acasă, în mașină sau chiar în birou, astfel ca el să se bucure.

Totodată, asemenea unor paznici eterni și însoțitori permanenți, îngerii sunt acolo ca să asculte și să acționeze, așa că vorbiți-le în mod direct – mai ales cu voce tare – oricând puteți să o faceți. De exemplu, când vă treziți dimineața, mulțumiți-le că v-au vegheat somnul; sau, în timp ce pregătiți micul dejun, cereți-le să vă netezească drumul pentru o călătorie ușoară și o comunicare pozitivă, în tot ceea ce aveți de făcut. De-a lungul zilei, cereți-le să stea la ușa biroului și să blocheze orice acțiune negativă; să vă păzească telefoanele; să meargă alături de voi în avioane, trenuri sau chiar în mașină. Dacă știți că veți avea întâlniri dificile, cereți-le ghizilor voștri să se întâlnească înainte cu spiritele celor cu care urmează să vă vedeți, pentru a vă face calea mai ușoară. Continuați să le dați îngerilor însărcinări și, la sfârșitul fiecărei zile, nu uitați să le mulțumiți pentru munca depusă.

Unul dintre mijloacele mele preferate de comunicare cu îngerii este să le scriu. Este o metodă puternică, prin care vă puteți crea legătura cu ghizii voștri, întrucât mâinile vi se conectează la inimă, iar inima la spirit, ceea ce conectează spiritul vostru de tărmurile altor spirite. Vorbiți-le îngerilor despre temerile și îngrijorările voastre, despre deciziile voastre sau despre orice lucru care vă creează un sentiment de amenințare sau de nefericire și apoi – ceea ce consider foarte important – *cereți-le ajutorul și îndrumarea*. Cereți-le să vă călăuzească trupul, inima și mintea pe cale cea bună și să intervină, dacă o luați în vreo direcție greșită.

Când terminați scrisoarea, ardeți-o, pentru a-i transforma mesajul în spirit. Făcând acest lucru, sunteți de acord să lăsați înge-

rii să vă primească cererile, în timp ce vă lăsați în grija sprijinului lor. Acest concept de a vă încredința lor este important – nu vă jucați cerându-le ajutorul, dar refuzând să cedați controlul asupra problemelor voastre.

Cuvântul *înger* înseamnă „mesager”, așa că aceste ființe cerești consideră că una dintre misiunile lor de bază este să vă susțină și să vă ajute în comunicarea voastră cu tărâmul spiritual. Considerați că rugăciunile voastre sunt niște mesaje ce trebuie transmise Mamei Cerești, Tatălui și Duhului Sfânt și rugați-vă ca îngerii voștri să le ia cu ei, acolo unde trebuie duse – și, bincînteles, aveți încredere în ei, pentru că știu ce fac.

În cele din urmă, nu uitați să vă împărtășiți succesele cu îngerii voștri, întrucât ei vă sunt cei mai apropiați ocrotitori și se bucură de rezultatele voastre, în timp ce vă ajută pentru proiectele și sarcinile viitoare.

Nu suntem obișnuiți să ne simțim mulțumiți de noi înșine, întrucât am fost învățați că asta e un act de egoism – dar nu este. Ca ființe spirituale, este important și sănătos să ne bucurăm de realizările și succesele pe care le avem și, din moment ce nimeni nu ne încurajează cu mai mult entuziasm decât o fac îngerii noștri, trebuie să împărțim această bucurie cu ei!

La rîndul vostru

Noaptea, chiar înainte să adormiți, respirați încet și fiți atenți la vibrațiile din încăpere.

Îngerul vostru păzitor are o energie puternică dar subtilă, energică dar blândă, care vă oferă senzația că vă aflați într-o companie plăcută – așa că aveți încredere în această senzație. Vă garantez că nu veți avea lângă pat, echivalentul energetic al unui luptător, pentru că îngerii aduc cu ei o senzație de lumină, căldură și liniște.

Când simțiți conexiunea, salutați și întrebați îngerul cum se numește. Aveți încredere în ceea ce veți auzi, și nu fiți surprinși dacă în loc să auziți „Dubrial” sau „Oroful”, așa cum v-ați așteptat, veți auzi „Ion”. Ghizii sunt practici și vă vor oferi un nume care să fie comod. Dacă nu obțineți nimic astăzi, încercați din nou mâine... Nu știu nicio persoană care să fi încercat mai mult de zece zile fără vreun rezultat.

Odată ce ați stabilit contactul, spuneți-i îngerului că abia așteptați să aveți o relație lungă și plină de iubire cu el, că sunteți deschiși la ajutorul lui și îi sunteți recunoscători pentru prezența sa. Încercați să-i simțiți vibrația, oriunde ați merge – asemenea unui cântec sau a unui parfum, veți învăța să-l recunoașteți imediat, cu foarte puțin efort. Odată ce reușiți, nu vă veți mai simți niciodată singuri.

În cele din urmă, creați un semnal de recunoaștere a prezenței îngerului vostru păzitor. Al meu este un zâmbet și o clipire din ochi, acesta fiind modul meu de a spune, „Mă bucur că ești aici”. Lăsați-vă spiritul să se odihnească, știind că îngerul vostru păzitor este la datorie, protejându-vă de orice interferențe cu această lume ciudată.

Capitolul 4 Arhanghelii

Pe lângă lucrul cu îngerul vostru păzitor, puteți primi un enorm sprijin energetic din partea arhanghelilor, considerați în ierarhia cerească ca cei mai importanți mesageri ai lui Dumnezeu. Puteți să le cereți ajutorul suplimentar în orice moment și, pentru că aceste forțe îngerești sunt atât de puternice, va fi ca și cum ați chema cea mai bună echipă de fotbal din Univers să vină și să câștige meciul vieții voastre.

De-a lungul educației mele catolice, am fost învățată că există șapte arhangheli – Mihail, Gabriel, Rafael, Uriel, Raguel, Sariel și Remiel. (S-ar putea să vi se pară ciudat că toate numele se termină în „el”, dar nu e nicio coincidență, întrucât, în evreiește, *el* înseamnă „ființă strălucitoare”.) Fiecare arhanghel are un domeniu anumit, așa că puteți atrage energii foarte specifice și pline de putere de la oricare dintre ei, în funcție de acțiunea pe care doriți să o întreprindeți. Dați-mi voie să vă prezint, pe scurt, fiecare arhanghel:

– **Mihail**, primul arhanghel, este mândru și pasionat, este cel ce guvernează protecția și iubirea. Pe el trebuie să-l chemați, atunci când vieții voastre îi lipsește sentimentul de vitalitate, de bucurie și de iubire. Dacă sunteți într-adevăr pregătiți să vă înfrunțați temerile și să încercați ceva nou și chiar intimidant – cum ar fi o schimbare de carieră sau o călătorie pentru prima dată într-un anume loc – puteți să-l invocați pe Mihail pentru a vă proteja și îndruma, în timp ce vă aventurați în direcția aleasă.

- **Gabriel**, este considerat ca fiind al doilea Arhanghel în ierarhie și el stăpânește emoțiile. Asociat elementului apă, el vă calmează îndoielile și vă mărește încrederea, ceea ce îl face de foarte mare ajutor pentru cei care se luptă cu teama.

- **Rafael**, este următorul și e însărcinat cu vindecarea și cu supravegherea energiei la toate nivelele - trup, minte și spirit. Esența sa este aerul, așa că nu numai că vă umple din nou cu energie la nivel fizic, ci este și o sursă foarte bună de îmbunătățire a creativității. De obicei, eu îl invoc pe Rafael înainte de a începe să scriu ceva, pentru a mă menține concentrată și lucidă și pentru a mă ajuta să creez o lucrare inspirată și folositoare, din punct de vedere terapeutic, tuturor celor care o citesc.

- **Uriel**, are o vibrație legată foarte mult de Pământ și este un arhanghel cu mai multe sarcini. Vă întâmpină la porțile Raiului, este mesagerul care aduce avertismentele și este și patronul muzicii.

- **Raguel** este al cincilea la rând - cel care are grijă ca toți să se poarte cum trebuie. Când copiii mei erau foarte mici și trebuia să parcurgem distanțe mari cu avionul, îl invocam pe Raguel, ca să fiu sigură că îngerașii mei de copii se comportă bine. Probabil că funcționează, fiindcă am făcut multe trasee prin țară și în Europa, iar fiicele mele au știut, cumva intuitiv (fără să le ameninț în vreun fel), că trebuie să se poarte corespunzător. De fapt, mereu am fost lăudați în privința comportamentului lor exemplar - lucru pe care fetele adorau să-l audă.

- **Sariel** este Arhanghelul care păstrează lucrurile în ordine, așa că îl invocam când fetele mele erau mici și prietenii lor veneau să se joace la noi. Nu e nevoie să vă spun cât de agitați pot deveni copiii și ce dezordine teribilă pot face și atunci, fiindcă nu voiam să le stric distracția (dar nici nu voiam să strâng după ei), îl rugam pe Sariel să mă ajute. Și probabil că făcea o impresie destul de seri-

oasă, pentru că în mod inevitabil, la un moment dat, unul dintre copii sugera ca toți să se joace de-a „menajera” și, înainte ca eu să aflu, cu toții făceau curățenie... și chiar mai bine decât era înainte. (În ziua în care au insistat să dea cu aspiratorul am fost sigură că e un înger prin preajmă!)

- **Remiel**, guvernează speranța. Este o entitate foarte puternică, cu care am lucrat ca ghid intuitiv în cămine sau aziluri, întrucât sarcina sa este să ne întâmpine în pragul morții și să ne însoțească spre Rai. Au fost multe momente când am ținut mâinile celor aflați pe moarte, până când am simțit prezența lui Remiel alături. Când își face apariția, vibrațiile de teamă, stres și dramă care însoțesc momentul morții se transformă într-o pace și un calm absolut. Acela este momentul în care îngerul nostru păzitor ne conduce în îmbrățișarea iubitoare a lui Remiel și, în acea clipă, toată lumea prezintă știe sau simte că sufletul este din nou în siguranță.

Arhanghelii, pe lângă îngerii păzitori personali, încurajează dezvoltarea talentelor artistice și au puterea să vă ridice creativitatea spre exprimări mărețe. Vă ajută să vă asumați riscuri și împărtășesc energia darurilor voastre, indiferent că faceți muzică, pictați, dansați, jucați teatru, gătiți sau lucrați în grădină.

Arta este expresia sufletului vostru, pentru că îi oferă posibilitatea de exprimare. În consecință, suprimarea impulsurilor artistice este o rană psihică profundă pentru spirit și are nevoie de forțe puternice pentru a se vindeca. De exemplu, mare parte din viața am stat departe de muzică, deoarece profesoara mea de muzică din clasa a treia nu m-a primit în corul de Crăciun, spunând că nu am pic de simț muzical. Incidentul respectiv a trecut, dar înăuntrul meu m-am simțit extraordinar de rănită - și după acea experiență oribilă, nimeni nu a mai reușit să mă facă să cânt. Pentru că eram o bună dansatoare și îmi plăcea muzica la nebunie, m-am simțit de parcă mi-ar fi fost amputat ceva pe plan psihic.

Într-o zi, mi s-a oferit o carte poștală cu imaginea lui Uriel, pe care îl numea Arhanghelul muzicii. Știind că recuperarea spiritului meu creativ, în ceea ce privea muzica, avea nevoie de niște „vrăji” majore pe plan psihic, i-am cerut lui Uriel să mă vindece și să îmi învie din nou cântecul din inimă. Cu teamă, am deschis gura (singură fiind, desigur) și am început să cânt.

Când sunt invocați Arhanghelii, se obțin rezultate semnificative, așa că nu am fost surprinsă când, la puțină vreme după ce l-am invocat pe Uriel, l-am cunoscut pe Mark, un muzician care s-a oferit să vină și să lucreze cu mine, pentru o sumă derizorie.

Știam că Uriel mi-l trimisese pe Mark, care era foarte sigur în ceea ce făcea, așa că m-am simțit inspirată să cânt... și, până să-mi dau seama, cântam la fiecare început de seminar și de fiecare dată când dădeam autografe, oriunde în lume. Cântam corect? Nu, nu de la început, dar în cele din urmă – cu ajutorul lui Uriel și al lui Mark – interpretarea mi s-a îmbunătățit simțitor și îmi produce bucurie și în ziua de azi.

În mod asemănător s-a întâmplat și cu mama mea, care și-a pierdut 95% din auz, din cauza rănilor primite în cel de-al Doilea Război Mondial și adesea se plângea că și-ar fi dorit să poată auzi, ca să se bucure de muzică. Spunea că o să se roage Arhanghelilor în această privință și, la puțină vreme după acest moment, a trecut printr-o experiență vindecătoare uluitoare: ne-a spus că întreaga noapte, în timp ce visa, asculta cea mai frumoasă muzică cerească pe care a auzit-o vreodată. Nu putea să descrie cât de încântătoare era muzica, dar după strălucirea pe care o avea fața ei, era evident că a fost profund mișcată.

Cel mai interesant lucru a fost că toate astea nu s-au oprit acolo – mama a ascultat și a dansat pe această muzică cerească atât de des încât, seara, am început să o tachinăm să meargă mai repede la culcare, ca să nu-și rateze concertul. Iar ea râdea și ne răspundea:

„Nici nu mă gândesc să fac așa ceva”.

Așa că, oricare ar fi forma de artă de care sunteți atrași, invocați Arhanghelii, pentru a vă învălui spiritul cu energie Divină, și astfel să vă puteți exprima complet și liber. Apoi pregătiți-vă, întrucât urmează să se întâmple lucruri mari.

Q Știați că Arhanghelii...

...sunt cei mai importanți mesageri ai lui Dumnezeu?

...sunt cei ce vă amplifică cel mai mult energia, din întreaga voastră echipă de susținători spirituali?

...supraveghează dezvoltarea talentelor voastre artistice?

...sunt puternici, prietenoși și amabili și nu au ego-uri, asemenea ființelor umane?

...sunt mulțumiți când sunt chemați, pentru că, a vă servi pe voi, înseamnă să-L servească pe Dumnezeu?

...pot fi invocați prin incantarea lentă a numelui lor, între respirații?

Împărtășesc adesea informații despre invocarea Arhanghelilor cu clienții mei și mulți dintre ei găsesc că rezultatele depășesc cu mult cele mai mari așteptări. De exemplu, Anne lucra cu elevi cu probleme emoționale, într-un liceu public și, deși era foarte convinsă de misiunea ei, era îngrozitor de stresată. I-am sugerat să-l invoce pe Raguel, pentru a o ajuta să mențină copiii (și pe ea însăși) într-o mai mare disciplină.

„Cum pot face asta, aici?”, a întrebat ea, mirată.

„Nu o faci aici”, i-am spus. „Nimic nu te poate ajuta, probabil, din tot ce ne înconjoară. Dar Raguel nu se află pe Pământ – el este în Rai – și deține o energie foarte mare, așa că poți încerca.”

Anne l-a chemat pe Raguel în acel weekend și și-a „descărcat” frustrările, cerându-i pur și simplu să o ajute să mențină lucrurile în liniște, ca să poată preda o lecție cum se cuvine.

În ziua următoare, luni, s-a întâlnit cu directorul, care i-a spus că școala se afla în atenția consiliului orășenesc pentru aplicarea unor noi strategii de învățare, din moment ce acelea folosite nu erau de niciun folos. Prima schimbare hotărâtă a fost împărțirea celor 29 de copii în trei grupe mai mici. Iar ei nu i-a venit să-și creadă ochilor când, cinci minute mai târziu, 20 dintre cei mai agitați copii din clasa ei părăseau sala, lăsând-o să lucreze cu ceilalți 9, care erau mult mai cooperanți.

„Raguel a acționat așa?”, m-a întrebat ea.

„Anne, vorbim de sistemul școlilor publice din Chicago”, i-am reamintit și am râs amândouă. „Nu crezi că ceea ce s-a întâmplat trebuie să fi fost orchestrat de cineva cu puteri supranaturale?”

Cum invocăm Arhanghelii

Am fost învățată că invocarea Arhanghelilor se face cel mai bine, într-un mod special. Desigur că rugăciunea le atrage întotdeauna atenția, dar metoda preferată este cea de invocare, prin incantarea numelor lor ca într-un cântec, după cum urmează:

[inspirație] Mi-ha-il [expirație și apnee]
 [inspirație] Ga-bri-el [expirație și apnee]
 [inspirație] Ra-fa-el [expirație și apnee]
 [inspirație] U-ri-el [expirație și apnee]
 [inspirație] Ra-gu-el [expirație și apnee]
 [inspirație] Sa-ri-el [expirație și apnee]
 [inspirație] Re-mi-el [expirație și apnee]

Respirați și incantați numele fiecărui Arhanghel și apoi faceți asta încă o dată și încă o dată, până când le simțiți prezența. Cu cât prelungiți incantația, cu atât mai aproape îi veți simți. Nu trebuie să vă grăbiți – aveți răbdare și vor veni. Veți ști că sunt cu voi, pentru că vibrațiile lor provoacă respect și se simt cu putere (ca și cum ar

fi preocupați de lucruri serioase), dar nu atât încât să vă sperie. Nu numai că le veți simți vibrațiile, dar veți vedea și rezultatele.

Dacă aveți o cerință anume de la un Arhanghel, îl puteți chema în mod direct, repetându-i numele. Indiferent că vreți să invocați o anumită entitate individuală sau întregul grup, asigurați-vă că știți exact ce doriți. Amintiți-vă că Dumnezeu îi ajută pe cei ce se ajută singuri – așa că, până când nu veți fi pregătiți să urmați pașii necesari pentru a pune lucrurile în mișcare, nici chiar Arhanghelii nu vă pot ajuta. Decizia vă aparține.

Arhanghelii sunt ca un amplificator al echipei voastre de susținere spirituală. Rețineți că, atunci când lucrați cu îngerii păzitori și cu ghizii spirituali, aceștia nu au puterea să vă dea energia necesară pentru a face anumite schimbări – doar Arhanghelii pot face acest lucru. Doar ei vă pot ajuta să progresați – dar numai dacă și voi sunteți pregătiți.

Acest lucru îmi amintește de o clientă pe nume Heather, care voia să-și aprofundeze abilitatea și creativitatea scrisului și care vorbea fără încetare despre faptul că „într-o zi” va scrie o carte. Pe când aducea în discuție subiectul a o sută șazeci și patra oară, am întrebat-o de ce nu a început încă să o scrie și când avea de gând să o facă. Mi-a mărturisit că asta era într-adevăr dorința inimii ei, dar nu prea găsea timpul – și cu atât mai puțin energia de a începe – deși, în mintea ei, scrisese cartea de mai multe ori.

Întrucât și mie mi s-a întâmplat, asemeni lui Heather, să trec prin faze de genul „aș vrea, aș putea, ar trebui”, i-am împărtășit micul meu secret de a-l invoca pe Rafael, pentru că acesta putea să mă ajute să acționez. Intrigată, m-a rugat să-i arăt cum, așa că am învățat-o cum să-l invoce și am rugat-o să-mi povestească ce se va întâmpla după aceea.

Trei luni mai târziu ne-am întâlnit și, când am întrebat-o cum merge, Heather a spus entuziasmată: „Nu poți să-ți imaginezi! De când ți-am urmat sfatul și l-am invocat pe Rafael, nu a trecut măcar o zi fără să scriu. E ca și cum ceva mai puternic decât mine mă atra-

ge zilnic spre scaun și nu mă lasă să mă ridic, dacă nu scriu măcar o oră. Nu pot face altceva, până când nu termin. Chiar creez o carte!"

„Da, ăsta e Rafael“, i-am spus. „Cere, dar să fii sigură că vrei cu adevărat!“

În asta constă frumusețea conectării la Arhangheli – ei vă îndeamnă la acțiune și vă împiedică să pierdeți timpul. Spre deosebire de îngerul vostru păzitor, care vă apără și intervine, Arhangheli sunt conducătorii echipei voastre de îndrumare spirituală – și este foarte interesant să lucrați cu ei.

Charlie Goodman, primul meu profesor de metafizică și omul care m-a inițiat în artele spirituale, m-a învățat un ritual minunat de invocare a Arhanghelilor, de fiecare dată când părăsesc casa. Mai întâi îl vizualizez pe îngerul păzitor, pe Bright, cum mă ține de mână. Apoi, incantând pe rând numele a Arhanghelilor, îl rog pe Mihail să meargă în dreapta mea și pe Garbiel în stânga. Apoi îl invoc pe Uriel să mă conducă și pe Rafael să stea în spatele meu și să mă motiveze. În cele din urmă, îl așez pe Raguel deasupra capului, pentru ordine și pe Sariel lângă mine și, avându-i pe „arhii“ mei (așa îi numesc eu, cu dragoste) alături, plec.

Acest ritual mi-a dat încrederea și energia de a face față în orice situație. Mi-am numit până și mașina „Arh-Mobil“ și apoi mi-am imaginat că roțile îi reprezintă pe Mihail, Gabriel, Uriel și Rafael, avându-l pe Raguel drept acoperiș, pe Sariel pe post de frâne și pe Bright pe locul pasagerului. Cu o asemenea companie, simt că pot călători în siguranță pe orice drum – și, până acum, așa a și fost.

Invocarea Arhanghelilor ne amplifică propriile vibrații și ne extinde aura. Din acest motiv, le cer Arhanghelilor să mă însoțească pe scenă, de fiecare dată când vorbesc, pentru a-mi întări prezența. Le cer mereu să-mi fie alături la birou când fac citiri, pentru că ei mă ajută să nu-mi pierd energia, atunci când trebuie să realizez activități atât de dificile și epuizante. De asemenea, îi așez în cele patru colțuri ale acoperișului, noaptea, pentru a purifica spiritele familiei

mele și îi iau cu mine când călătoresc – și mai ales când lucrez în cadrul unor seminare prelungite. De fapt, îi rog pe Arhangheli să-mi fie alături în fiecare moment al vieții mele... și ei o fac.

La rândul vostru

Exersați invocarea Arhanghelilor și vedeți ce se întâmplă. Spre deosebire de îngerul vostru păzitor, a cărui prezență calmă este asemenea unui însoțitor liniștit, energia lor vă pregătește de acțiune. Ei emit o vibrație atât de plină de siguranță, încât orice teamă și anxietate cedează imediat, în favoarea unei încrederi totale.

Deși sunt puternici, Arhangheli sunt buni și prietenoși și niciodată nu sunt legați de lucrurile pământești, așa că nu au ego-uri asemenea nouă. Le place să fie chemați, întrucât dorința lor este să ne ajute în orice scop cinstit – în fond, a contribui la binele nostru înseamnă să-L servească și pe Dumnezeu.

Un mod amuzant de a vă conecta cu Arhangheli este să-i desenați sau să îi pictați. Mă îndoiesc că există vreo persoană care să nu fi desenat o mulțime de îngeri, pe când era copil. Când eram mică, ei deveniseră unul dintre subiectele mele preferate! Chiar și benzile desenate sunt bune, așa că folosiți-vă creativitatea și amintiți-vă că ar trebui să ne bucurăm, când încercăm să-i reprezentăm pe îngeri.

Acest exercițiu ne ajută să realizăm un contact direct cu îngerii, pentru că mâinile ne desprind de ego-ul nostru și ne leagă de inimă – acolo unde avem cel mai direct și intim contact cu prietenii și ajutoarele noastre îngerești.

Schițați îngeri, de fiecare dată când aveți nevoie de ajutorul lor și acesta va veni spre voi, într-o clipă. De fapt, încercați chiar în acest moment și vedeți cum vi se îmbunătățește starea energetică.

Capitolul 5

Departamentul îngerilor

Amintiți-vă că sunteți unul dintre copiii Divini ai lui Dumnezeu – care este prețuit și iubit – și că îngerii se află aici ca să vă ajute, în funcție de planul Lui. Ați fost binecuvântați cu toate resursele necesare pentru a trăi o viață liniștită, prosperă și protejată. În acest scop, sistemul vostru de susținere îngerească nu îi include numai pe îngerul vostru păzitor și pe puternicii Arhangheli, ci aveți și acces imediat și direct la ceea ce se numește departamentul îngerilor pentru asistență și sprijin specific, în aproape orice zonă a vieții voastre.

A lucra cu acest departament poate fi chiar amuzant, întrucât, ca „distribuitori ai bunătății“, ei se bucură foarte mult când ne oferă daruri și ne fac surprize, când ne încântă simțurile și ne ușurează calca. Sunt nenumărate departamente în acest departament a îngerilor, cum ar fi cele responsabile cu parcare, cu calculatoarele, cu cumpărăturile, croitoria, călătoriile, birourile, vindecările și așa mai departe – acolo unde este nevoie de ceva, există îngeri care vă servesc. Departamentul este disponibil 24 ore pe zi, 7 zile pe săptămână și, de îndată ce le cereți ajutorul, se mobilizează să acționeze. Singura condiție este ca nevoile noastre să fie benefice și să nu facă rău nimănui... în afară de asta, suntem liberi să ne bucurăm de binecuvântările lor!

Departamentul îngerilor la muncă

Mama mea a învățat să coasă de la o vârstă fragedă și a ajuns să-i placă acest lucru, mai mult decât orice altă activitate creativă.

După cum spunea ea, „E timpul în care pot ignora lumea și vorbi cu Dumnezeu“. Din acest motiv, s-a ocupat mult să brodeze chipuri de îngeri, pe care apoi îi chema să o ajute să găsească materiale frumoase, să o inspire când se bloca la un tipar și când avea greutăți în a înfățișa ceea ce își imaginase.

Cu douăzeci și cinci de ani în urmă, mama s-a oferit să-mi facă ea rochia de mireasă și și-a invocat îngerii s-o ajute. După ce aceștia au condus-o la un mic magazin de materiale, pe care nu-l mai văzuse până atunci, m-a chemat plină de încântare și pe mine. În acel magazin, printre multe bucăți de materiale rămase nevândute, găsise un cupon de mătase albă complicată, țesută manual, adusă tocmai din Italia, care era perfectă pentru corsajul rochiei mele. Și, ca și cum asta n-ar fi fost o surpriză suficientă, s-a uitat la preț și a aflat că acel cupon, care oriunde altundeva ar fi costat între 200-500 de dolari metrul, era doar 25 de dolari. Necrezându-și ochilor, a dus cuponul proprietarului și l-a întrebat: „Mi-e teamă să întreb, dar ăsta e prețul real al acestui material?“

„Nu“, a răspuns el. „S-a redus din nou. Am tot zis de ceva vreme că o să scriu pe etichetă noul preț, 12,5 de dolari metrul, dar am uitat. După cum vedeți, materialul este deosebit, dar zace aici de-o veșnicie și vreau să scap de el. De fapt, dacă vă place, vă dau întregul cupon cu doar o sută de dolari.“

Mama mi-a spus că a amuțit pentru câteva secunde, ținând în brațe materialul în valoare de peste două mii de dolari, înainte să explodeze: „Ne-am înțeles. Îl iau!“

Nu mai e nevoie să spun cât m-am bucurat la auzul poveștii și cât de încântată am fost când mi-a arătat cea mai elegantă rochie de mireasă (cu mânushi asortate), pe care mi-aș fi putut-o imagina. Încă o dată, îngerii mamei creaseră surpriza perfectă, pentru a-i susține creativitatea și pentru a-i mări bucuria.

Soțul meu, Patrick, are o relație apropiată cu alt grup specific din departament: îngerii negociatori. Poate pentru că a dez-

voltat această relație, încă de la începutul vieții sale, întrucât a crescut într-o familie mare cu mijloace materiale limitate, în care târguiala era singurul mod de a obține ceva – dar lăsând motivul la o parte, nu știu altă persoană care să aibă norocul lui în a fi la locul potrivit, la timpul potrivit și a obține vânzarea secolului.

Îngerii lui negociatori adoră să-l binecuvânteze în mod regulat cu surprize minunate – și așa fac, de multă vreme. De exemplu, l-au condus la prima mașină: un Oldsmobile Delta 88, pentru care a plătit doar trei sute de dolari. Apoi l-au condus la un loc de muncă unde era nevoie să conducă în mod frecvent, plătindu-i-se treizeci și doi de cenți pe mila parcursă. Mașina a mers minunat, peste două sute de mii de km, așa că și-a recuperat complet investiția inițială; și, ca un bonus, a câștigat destui bani pentru a plăti o călătorie în jurul lumii – un vis pe care l-a avut încă din copilărie.

Odată, Patrick a fost condus la o vânzare de mostre (înainte de a fi anunțată public) și mi-a făcut surpriza de a veni cu un set de tacâmuri de argint, pentru care a plătit doar douăzeci de dolari, în loc de o mie două sute, împreună cu o garnitură de masă care costa, în mod normal, 700 de dolari, dar pe care el a dat doar treizeci.

Altă dată, îngerii l-au condus la Chicago's Merchandise Mart, unde a putut să aleagă ornamentele de Crăciun – inițial prețuite la sute de dolari – cu numai un dolar bucata. A găsit atâtea comori minunate, încât, în fiecare vacanță de iarnă, casa noastră se transformă într-un loc de joacă splendid pentru copii și într-un tărâm de basm. În ziua aceea a venit acasă cu un fes de Moș Crăciun pe cap și cântând cu toată forța, în brațe cu cutiile cu ornamente superbe și păpuși, pe care le cumpărase cu mai puțin de două sute de dolari.

Îngerii negociatori nu și-au încetinit activitățile, de-a lungul anilor. Recent, în timp ce mergea spre un client, îngerii au insistat ca el să intre într-un magazin, care se afla chiar lângă biroul acestuia. A intrat, și la unul dintre raioane se găseau, spre marea lui surpriză, pulovere, costume, cămăși și pantaloni Giorgio Armani, cu reduceri

de 90%. Uluit de calitate și de preț, l-a întrebat managerul magazinului dacă asta era ceva obișnuit. Acesta a răspuns că nu – se supraevaluase sezonul și acum trebuia să scape cât mai repede de excesul de marfă... de fapt, era probabil singura dată când făceau asta. Mulțumindu-le îngerilor, Patrick și-a cumpărat haine la care, până în acel moment, doar visase.

Cât despre mine, sunt mii de exemple în care îngerii mi-au venit în ajutor, dar unul din momentele preferate este cel care a urmat după ce mi-am pierdut locul de muncă, atunci când compania aeriană pentru care lucram a fost preluată și însoțitorii de bord au intrat în grevă. Îngerii însărcinați cu călătoriile mi-au venit în ajutor și, trei ani mai târziu (la o zi de după nașterea celei de-a doua fiice), greva s-a rezolvat.

Primilor o sută de oameni chemați înapoi li s-au oferit călătorii gratuite pe viață, în schimbul locului de muncă... iar eu eram persoana cu numărul o sută. Neintenționând să mă întorc – deoarece îmi amenajasem deja un cabinet de practică – oferta a venit ca un câștig la loterie. Acum pot sta acasă, pot petrece timp cu familia mea, pot face tot ce vreau și pot călători în jurul lumii. Vedeți cât de incredibil de generoși pot fi îngerii, dacă îi puneți la muncă și le dați voie să înfăptuiască minuni pentru voi?

- Q** Știați că, într-adevăr, departamentul îngerilor...
- ...reprezintă infanteria voastră?
 - ...e alcătuit din mesageri ai binelui?
 - ...vă ajută la orice aveți nevoie?
 - ...vă ajută pentru a-L mulțumi pe Creator?
 - ...au o vibrație care este strălucitoare, ca o rază laser, dar și rapidă?

Mama mea m-a învățat să lucrez cu acest departament, spunându-mi: „Pune îngerii la treabă și așteaptă-te la lucruri bune”.

Apoi a făcut o pauză și a zis: „Sper să aud despre aceste lucruri bune, când te întorci acasă“.

Până în ziua de azi îmi pun îngerii la treabă, în legătură cu orice sarcină pe care o am de îndeplinit. A devenit o problemă de obișnuință și nici nu mi-ar trece prin cap să fac ceva fără ei – ar fi ca și cum aş zbura cu avionul la clasa economică, după ce mi s-a oferit un bilet de clasa întâi!

S-ar putea să dureze ceva până vă obișnuiți, dar, pe măsură ce exersați, a le cere ajutorul îngerilor voștri va deveni un lucru din ce în ce mai simplu, deoarece atunci când sunt implicați, totul merge mai bine și mai repede. Amintiți-vă că puteți trăi o viață încântătoare, dacă dați voie lucrurilor să se desfășoare astfel... iar cât de încântătoare poate fi, depinde de cât de mult sunteți dispuși să cereți ajutorul comunității îngerilor.

La rândul vostru

Conectarea cu departamentul îngerilor este la fel de simplă ca și conectarea cu îngerul vostru păzitor – trebuie doar să credeți și să cereți ajutorul. Cel mai bun mod de a reuși este să recunoașteți că la fel cum vă conectați cu toți susținătorii voștri spirituali, puteți construi o relație și cu departamentul îngerilor – deci, cu cât lucrați mai mult cu ei, cu atât mai puternică este legătura.

Cel mai bun exercițiu de lucru cu departamentul este să începeți fiecare activitate cu o rugăciune mică, cum ar fi: „Comunitate a îngerilor, supraveghează ceea ce fac și condu-mă, astfel încât totul să devină ușor, magic și plin de daruri. Mulțumesc.“ Simțiți-le prezența, pe măsură ce vă vin în ajutor. Este foarte bine să le dați libertatea de a lucra pentru voi tot timpul, cerându-le să rămână în permanență cu voi!

Capitolul 6

Viața sub influențe îngerești

Conectarea cu ghizii voștri îngerești este foarte simplă și cu foarte puțin efort veți deveni conștienți de prezența lor constantă. Închideți ochii chiar acum și încercați să simțiți că îngerul păzitor vă stă alături... Se află la stânga, la dreapta, mai departe în cameră, sau chiar lângă voi? (În cea mai mare parte a timpului, eu îl simt pe Bright, îngerul meu păzitor, la dreapta mea; totuși, atunci când fac citiri el se mișcă, astfel încât să stea între mine și clienții mei.)

Apoi, încercați să-i chemați pe Arhangheli și sesizați cât de diferită e vibrația acestora: puteți să le simțiți intensitatea iubitoare și puternică, ca și cum știu că nu ați îndrăzni să vă îndoiiți de ei? (Nimeni nu ar face asta, de altfel!) Acum încercați să simțiți variațiile subtile ale vibrațiilor fiecărui Arhanghel. De exemplu, Mihail are o energie intensă, asemenea unui luptător, în vreme ce Gabriel are o energie mai profundă și mai calmă.

Un al mod de a distinge vibrațiile angelice este să le percepeți ca pe variații subtile ale aceleiași culori. De exemplu, Arhangheli pot fi percepuți ca raze intense indigo, îngerul vostru păzitor s-ar putea să fie un albastru ca cerul, iar departamentul îngerilor s-ar putea să fie de culoare azurie – cu alte cuvinte, sunt unici, dar împărtășesc o legătură comună.

Aveți încredere în ceea ce simțiți și nu lăsați intelectul să vă convingă că vă imaginați aceste lucruri. Deoarece s-ar putea să nu vă simțiți bine, vorbind despre lumea înțelepților, e natural să ezi-

tati sau să vă întrebați dacă nu cumva toate aceste diferențe sunt imaginare. Răspunsul surprinzător este că sunt, pentru că spiritul vă leagă de acea lume cu ajutorul imaginației. Cu toate acestea, este totuși o percepție reală – e doar diferită de cea pe care ați fost învățați să o recunoașteți.

Deveniți și mai conștienți, pentru a vă acorda la frecvențele energetice ale departamentului îngerilor. Din nou, remarcați diferențele subtile ale vibrațiilor acestuia, față de cele ale îngerului păzitor sau ale unui Arhanghel. Rețineți că și conștienta este un simț ca oricare altul, precum mirosul, văzul, gustul, auzul sau pipăitul. E nevoie de exercițiu pentru a o întări, așa că așteptați-vă să dureze puțin și încercați să nu deveniți prea fixați în a face lucrurile „corect”. Odată ce înțelegeți cum stă treaba, veți găsi că e foarte ușor să identificați diferitele texturi, parfumuri, sau instrumente dintr-o orchestră. După cum știm, creierul este foarte sofisticat și extrem de capabil să asimileze, sortând și identificând, în același timp, foarte multe informații.

Q

Știați că

...unul dintre cele mai bune moduri de a deveni pricepuți în a distinge diferitele vibrații îngerești, pe măsură ce forțele spirituale se apropie, este să le întâmpinați vorbindule? Începeți prin a spune: „Bună dimineata, înger păzitor” – pauză – „Bună dimineata Arhangheli” – pauză – „Bună dimineata, departament al îngerilor.” Apoi mai faceți încă o pauză, pentru a vă conecta conștient la fiecare frecvență.

Christine era o clientă care suferea de foarte multe handicapuri fizice și emoționale și avea mare nevoie de ajutor și susținere.

Căsătorită încă de timpuriu, cu un bărbat alcoolic și furios din fire, trăia într-o stare de teamă permanentă, care era amplificată de stresul și abuzurile pe care le suportase de la părinții săi, cu aceleași dependențe ca și soțul ei. Pentru a-i mări nefericirea, un accident de

mașină a lăsat-o cu dureri severe de spate și cu mari dificultăți la mers. Nu mult după aceea, a fost diagnosticată ca suferind de probleme psihice post-traumatice, ca rezultat al accidentului și al handicapului său. Copleșită și singură, Christine a ajuns la mine... și pentru asta era nevoită să se strecoare din casă pe furiș, temându-se că soțul ei ar fi putut să afle și ar fi făcut-o să sufere și mai mult.

De îndată ce am cunoscut-o pe Christine, am înțeles că suferea de o teribilă lipsă de stimă de sine. Credea că era, pur și simplu, o „marfă stricată” și că nu putea face altceva decât să îndure abuzurile soțului, întrucât el era tot ce avea pe Pământ. La auzul poveștii sale, am hotărât că primul lucru ce trebuia făcut era să-i fac legătura cu forțele îngerești, astfel încât să se simtă apărută și liberă. La început a râs de mine, spunând că ar fi trebuit să fie disperată cu adevărat, ca să apeleze la îngeri. Am fost de acord în principiu, dar i-am spus că nu trebuia să mai fie disperată – tot ce trebuia să facă era să-i cheme pe îngeri, în mod regulat.

I-am cerut să închidă ochii și să-i cheme pe îngeri să o ajute, să încerce să le simtă vibrația puternică și iubitoare și să mă anunțe, atunci când simțea că aceștia sunt prezenți. Când a dat din cap, ca să-mi indice că s-ar putea ca îngerii să fie lângă ea, am rugat-o să descrie exact ce simțea.

După un moment de ezitare, mi-a spus că simțea o senzație caldă, plăcută, care se îndrepta spre ea – ca și cum ar fi fost învăluită într-o pătură de copil și legănată. I-am explicat că acesta era îngerul ei păzitor, care o proteja și îi dădea de înțeles că se află în siguranță.

Dintr-o dată Christine s-a cutremurat, spunând că simte un fior puternic care îi străbate coloana și că mai simțea o prezență uriașă, chiar în fața ei. I-am spus că acela era Mihail, Arhanghelul iubirii și protecției. Cu ochii închiși, a zâmbit și a continuat să respire, concentrându-se asupra vibrațiilor – și apoi, cutele dintre sprâncene i s-au relaxat încet. „Dacă o asemenea forță se află lângă mine”, a spus într-un târziu, „atunci ai dreptate – nu am de ce să mă tem”.

„Nu, nu ai“, am asigurat-o eu din nou. „Nu atunci când îngerii se află cu tine.“

După câteva ședințe, Christine a devenit suficient de încrezătoare în sine, pentru a încerca să comunice singură cu îngerii. Oboșită să se mai teamă, și-a chemat îngerul păzitor (împreună cu Mihail, Raguel și întregul departament) în fiecare zi, timp de săptămâni – și de fiecare dată s-a simțit mai puternică. Desigur, asemenea unei orchestre care își acordează instrumentele înainte de un concert, clienta mea simțea cum echipa de susținere îi pătrundea treptat în viață.

Într-o seară, în vreme ce soțul ei venise iar băut și a început să tipe la ea, Christine a simțit un junghi în spate și în picioare – după care acesta s-a sfârșit brusc. Îngerii veniseră în forță și, în acel moment, toate temerile ei – de el, de dependență și de handicap – i-au părăsit trupul. A stat dreaptă (pentru prima dată în ani de zile, fără s-o doară) și, simțindu-se puternică, l-a privit și i-a spus: „Am terminat cu tine și cu această nebunie“ și s-a îndreptat tăcută spre ușă. Ulterior mi-a spus că s-a simțit ca și cum ar fi auzit Raiul cântând.

Când Christine și-a încheiat vechea viață, a pășit într-una nouă și plină de putere: a divorțat, a început terapia de recuperare, a obținut un loc de muncă minunat într-un centru de grădinarit și s-a recăsătorit cu un bărbat mult mai iubitor și mai bun, cu care a avut un fiu sănătos.

„Dacă nu m-aș fi conectat cu îngerii mei și nu le-aș fi cerut să înlăture lucrurile care îmi făceau rău, cine știe cum aș fi în ziua de azi?“, spunea ea. „Ajutorul lor mi-a salvat viața și mi-a dat un fiu – ca să nu mai zic de două picioare sigure, pe care merg.“

La rândul vostru

Întărirea conștienței cu privire la prezența îngerilor este cel mai bun mod de a făuri o legătură mai puternică cu ei. Exersați prin identificarea diferitelor vibrații, atunci când faceți duș sau când vă

relaxați în baie. (Seamănă oarecum cu exersarea gamelor la pian.)
Chemați încet vibrația:

- Spiritului vostru
- Spiritelor cu care sunteți conectați
- Îngerului vostru păzitor
- Arhanghelilor
- Departamentului îngerilor

După ce îl chemați pe fiecare, faceți o pauză, pentru a simți schimbările subtile pe care le evocă fiecare vibrație în particular, făcând exercițiul fără stres, ca să nu-l percepeți ca pe o muncă. Folosiți-vă inima și imaginația – nu intelectul critic. Cel mai important este să simțiți pacea și calmul care vă învăluie, pe măsură ce vă acordați și bucurați-vă de minunata grupare de energii ce vă înconjoară la nivel non-fizic.

Pentru următoarele zile sau săptămâni, concentrați-vă să simțiți forțele îngerești și să vă obișnuiți cu vibrațiile iubitoare și de susținere ale acestora. Exersați de câteva ori pe zi, până când distingeți fiecare energie în parte și simțiți că sunteți mereu conectați la ele. De îndată ce ați învățat să vă conectați cu îngerii și v-ați familiarizat cu modul lor de a vă ajuta, vom trece la următorul nivel de susținere și îndrumare – ghizii voștri spirituali.

Partea a III-a

*Pregătiți-vă pentzu întâlnirea
cu ghizii voștri spizituali*

Capitolul 7

Întrebări frecvente despre ghizii voștri spirituali

Numărul de ghizi și entități spirituale disponibile, care vă pot ajuta pe parcursul acestei vieți este nelimitat. Pe lângă îngerii voștri, există un număr infinit de ajutoare în Lumea Cealaltă, cunoscute ca „ghizi spirituali”, care sunt la fel de diverși ca și oamenii din viața voastră și care servesc unor scopuri foarte diferite – atât pe termen scurt, cât și pe termen lung. Dacă vi-i imaginați pe îngerii ca pe gărzile voastre personale, atunci ghizii spirituali sunt grupurile de voluntari – pregătiți și doritori să vă ajute, de fiecare dată când îi chemați.

Există câteva întrebări care apar inevitabil, atunci când se discută despre acest subiect – al ghizilor spirituali – iar întrebările pot fi foarte specifice, în funcție de ghidul despre care se discută. Acest capitol vă va servi ca un „curs de bază” în legătură cu ghizii spirituali, oferindu-vă niște răspunsuri generale la aceste întrebări și formând baza pentru explicațiile mai detaliate ce urmează, prezentate pe măsură ce sunteți sunt aduse în discuție diferitele tipuri de ghizi spirituali, în secțiunea următoare a acestei cărți.

Așa că, în speranța că veți obține informațiile de bază, cu privire la lumea spirituală din jurul nostru, astfel încât să o înțelegeți mai bine, dați-mi voie să vă prezint cele mai frecvente patru întrebări referitoare la următorul nivel de ghizi:

1. Care este diferența dintre îngerii și ghizii spirituali?

Există niște diferențe importante între îngerii și ghizii spirituali, care se referă la multe aspecte – de la experiența lor (sau

lipsa acesteia) în a exista în formă umană și până la scopul lor în viața noastră, nivelul de implicare pe care îl au și modul în care comunică cu noi.

De exemplu, în vreme ce îngerii nu au avut niciodată o experiență pământească, majoritatea ghizilor spirituali au avut cel puțin una, astfel că înțeleg foarte bine încercările la care suntem supuși ca oameni. În consecință, ne sunt disponibili când avem nevoie de ei, ca să ne încurajeze și să ne asiste și ca să ne învețe cum să evoluăm sufletește și cum să ne folosim creativitatea, în forma umană.

Cuvintele cheie aici sunt *când avem nevoie de ei*. Spre deosebire de îngerii, care sunt desemnați special de Dumnezeu să ne fie în preajmă și să ne ajute, de la începutul și până la sfârșitul vieților noastre și să ne influențeze în fiecare zi (indiferent că suntem sau nu conștienți de acest lucru), ghizii spirituali, deși disponibili, nu ne pot ajuta sau direcționa, fără voia noastră. Pot (și o fac adesea) să ne atragă atenția și să ne determine să le cerem ajutorul, dar trebuie să respecte faptul că e vorba de viața noastră și nu pot participa la desfășurarea ei, fără a fi invitați.

În plus, îngerii au o vibrație mult mai înaltă decât ghizii – din moment ce sunt mult mai apropiați de Dumnezeu – și ne este mai ușor să ne conectăm la ei. Ei ne protejează, ne inspiră, ne umplu cu energie și ne dau putere – și, chiar dacă ne influențează fără să știm, prin intermediul conștiinței noastre, nu ne oferă neapărat sfaturi sau instrucțiuni directe, lucru pe care îl fac ghizii.

2. Cine sunt ghizii spirituali?

Din moment ce ghizii spirituali sunt ființe care și-au trăit măcar o parte a existenței pe Pământ, nu este surprinzător faptul că se întorc aici pentru a ne servi. De fapt, unii ghizi pot intra în legătură cu noi, tocmai pentru că au avut încercări asemănătoare în timpul vieților lor pământești și vor să-și ofere sprijinul, pentru a ne ușura calea. Alții pot să-și facă apariția pentru a ne ajuta în anumite pro-

iecte sau sarcini, întrucât în viețile anterioare au fost maeștri în disciplinele pe care le explorăm, sau în care lucrăm.

Ghizi spirituali pot fi și membri ai familiei care au trecut în lumea cealaltă și au ales să rămână conectați cu noi în plan spiritual, pentru a-și oferi sprijinul și îndrumările. De asemenea, entități care au împărtășit relații importante sau activități spirituale cu noi, într-o altă încarnare, pot alege să continue să lucreze cu noi în această viață, pentru a contribui la îmbogățirea continuă a experienței sufletului nostru.

Mai sunt și profesorii spirituali – care sunt printre cei mai importanți ghizi – care vor să ne ajute să învățăm și să înțelegem adevrata noastră natură spirituală – în același timp, ajutându-ne să ne dezvoltăm sufletul.

Există de asemenea înainte-mergătorii – ghizi care și-au petrecut alte încarnări, trăind foarte aproape de Pământ, ca de exemplu amerindienii, care ne ajută să fim mult mai legați de lumea naturii.

Pe lângă toate aceste minunate entități, este posibil ca ghidul care vine să vă ajute să fie chiar Sinele vostru Superior – care este la fel de frumos și de luminos ca oricare alt ghid pe care l-ați putea întâlni.

3. De unde vin ghizii spirituali?

Răspunsul la această întrebare este puțin mai complicat, din moment ce ghizii spirituali provin din tărâmurii și câmpuri energetice diferite. Există mulți ghizi care pătrund în planul pământesc din alte galaxii și sisteme solare – unii dintre ei, fără să fi avut vreodată corp fizic – care se conectează la noi, pentru a ne ajuta să reducem planeta la echilibru și pace.

4. Câți ghizi spirituali avem?

Profesorul meu, Charlie Goodman, m-a învățat că, în general, oamenii au acces până la 33 de ghizi (exclusiv îngerii), în orice moment. Totuși, dacă o persoană reușește să-și extindă conștiința

și să-și ridice vibrația, numărul de ghizi cu care e posibil să se conecteze poate fi oricât de mare.

De exemplu, eu am lucrat la început cu doar doi ghizi, când eram copil: unul căruia îi spuneam Dot*, fiindcă îl percepeam cu ochii minții ca pe un punct strălucitor de lumină albastră (cred că, de fapt, acesta era Sinele meu Superior) și altul pe care îl numeam Rose, care semăna foarte mult cu Sfânta Tereza și cu care simt că am împărtășit multe vieți anterioare. Pe lângă acești doi ghizi (cu care am continuat să lucrez îndeaproape, întreaga viață) m-am mai conectat la un alt ghid, pe nume, Joseph – cu care am împărtășit o altă viață ca esenian. Și el îmi este alături încă din copilărie și, deși pleacă și se întoarce mereu, este întotdeauna aici, ca să mă ajute când am probleme legate de sănătatea fizică.

Pe măsură ce m-am maturizat și sufletul meu a continuat să evolueze, am făcut cunoștință cu alți câțiva ghizi spirituali. La început am cunoscut trei episcopi francezi, asociați rozacrucienilor în Evul Mediu, care mi-au servit ca profesori și în alte vieți. Ei vor fi mereu alături de mine, la fel ca și alți doi învățători, care sunt dintr-o altă galaxie și își spun „Surorile Pleiadiene”. Simt că nu am avut legături în alte vieți cu aceștia, dar au fost pur și simplu atrași de mine, ca să mă sprijine în lucrarea pe care o fac atunci când ajut oamenii să-și înțeleagă scopul vieții. De curând m-am conectat cu un nou set de ghizi, care își spun „Trimișii Celei De-a Treia Raze”. Această echipă de ghizi nu lucrează cu persoane individuale și își fac apariția, în general, pentru a vorbi, *prin mine*, unor grupuri mari.

După cum puteți vedea, nu numai că numărul de ghizi din viața voastră se poate modifica, dar chiar și ghizii – și durata pe care o petrec ei în viața voastră – se pot schimba, evolua și modifica, pe măsură ce sufletul vostru se dezvoltă. De-a lungul anilor am avut mulți ghizi – majoritatea ajutători și vindecători – care au apărut, și apoi au plecat pentru a permite altor entități să le ia locul.

* dot = punct n.tr.

Asta se întâmplă mereu... e ca o uşă care se roteşte!

Acelaşi lucru este valabil şi pentru soţul meu, Patrick. El are câţiva ghizi loiali şi frumoşi, care îl ajută în diferite aspecte ale vieţii sale. De exemplu, îl are pe Seamus, regele - unul dintre învăţătorii săi spirituali, care îl învaţă cum să conducă oamenii, apoi pe Jean Quille, un ghid care îl sprijină (şi cu care a împărtăşit multe vieţi), care munceşte din greu pentru a-l ajuta pe Patrick să-şi mai țină în frâu înclinaţia spre aventură şi distracţie şi pe Larry, ghidul care îl însoţeşte şi îl ajută să asculte şi să comunice mai bine.

Pe lângă acest trio, Patrick este conectat şi cu un artist pe nume Vincent, care şi-a făcut apariţia în urmă cu câţiva ani, pentru a-l ajuta în încercările lui de a picta (marea sa dragoste) şi, în cele din urmă, este Mary, o învăţătoare care îl ajută să-şi îmblânzească inima, deschizându-şi mintea şi înţelegând toate lucrurile de natură feminină... mai ales pe femeile din familia lui!

Sora mea, Cuky, pe de altă parte, lucrează cu mulţi ghizi care au fost membri ai familiei, faţă de care a fost foarte apropiată când era mică şi trăia în Denver - mai ales bunica şi bunicul Choquette şi mătuşa noastră, Emma Bernard - toţi aceştia păstrându-i spiritul plin de lumină, iubitor şi vesel.

Ca vindecător, Cuky a atras şi un număr de ghizi de vindecare minunaţi - inclusiv câţiva vindecători şi luptători hawaieni şi polinezieni, cu care a împărţit vieţi anterioare. Aceste entităţi apar în „spaţiul” ei de vindecare şi acţionează prin corpul ei, pe măsură ce ea curăţă reziduurile psihice ale trecutului şi eliberează spiritul clienţilor. De fapt, când Cuky a lucrat pe mine (cu ajutorul ghizilor ei) spiritul mi-a fost scos din corp, îngrijit în profunzime şi curăţat, în vreme ce corpul fizic a fost golit de toate perturbările energetice.

Q Ştiaţi că...

...ghizii pot fi vindecători, învăţători, înainte-mergători, legături din vieţi anterioare, membri ai familiei, fiinţe extraterestre din alte galaxii şi chiar animale?

...aveţi dreptul să cereţi doar cei mai buni ghizi şi, când o faceţi, nu aveţi obligaţia să ascultaţi nicio îndrumare care nu vi se pare potrivită pentru voi?

...cu cât sunteţi mai deschişi faţă de ghizii voştri şi de ajutorul lor, cu atât mai minunată va fi viaţa voastră?

...singura funcţie a ghizilor este să vă ofere ajutorul lor?

Reţineţi că unii ghizi spirituali sunt mai buni decât alţii - aşa că este important să fiţi siguri că lucraţi cu cei mai buni posibili. Indiferent că ne aflăm sau nu într-un corp, suntem cu toţii într-o călătorie către un nivel mai înalt de conştiinţă şi, prin urmare, trebuie să ne amintim că doar pentru că cineva a devenit spirit şi doreşte să ne fie ghid, nu înseamnă că acea fiinţă a fost brusc iluminată.

Asta îmi aduce aminte de mama clientei mele, Amy - Maria - care a devenit spirit şi îi servea ca ghid. Deşi Amy era foarte încântată că era din nou conectată cu mama ei, curând a realizat că, şi în formă de spirit, Maria era aproape la fel de grijulie şi temătoare ca şi în timpul vieţii. De fiecare dată când Amy voia să facă o călătorie sau să încerce ceva mai aventuros, să se răsfete, îi cerea sfatul mamei ei şi imediat simţea răspunsul acesteia: „Fii atentă”, sau „Doamne, cât e de scump!”, în loc de: „Încearcă, simte-te bine!”

„M-am luptat cu temerile ei întreaga viaţă”, mi-a spus Amy exasperată. „Acum simt că o să mă bată la cap la infinit!”

Râzând cu simpatie, i-am răspuns: „Dar de ce nu încetezi, pur şi simplu, să mai ceri sfatul mamei tale în anumite probleme? Trup sau spirit, este totuşi mama pe care o ştii şi iubeşti - şi dacă îi ceri părerea, nu fi surprinsă când o primeşti!”

A fost mai bine pentru Amy să o consulte pe Maria asupra unor subiecte la care *chiar* îi voia părerea - ca de exemplu să o asigure, pur şi simplu, de dragostea şi prezenţa sa continuă în viaţa şi în inima ei - şi să nu o mai consulte în deciziile care implicau ceva aventuros sau vreun act de răsfăţ faţă de sine însăşi, întrucât acela nu era cel mai potrivit teritoriu pentru mama ei.

Când vă conectați la ghizii voștri, este foarte important să fiți conștienți de ce intenții aveți. Unul dintre motivele pentru care oamenii au probleme în a se conecta cu ghizii, sau de ai simți, este pentru că sunt prea dornici să-și predea viața în totalitate. Ghizii spirituali înalți – cei ale căror suflete sunt înălțate și sunt într-adevăr interesați să vă susțină evoluția – vor oferi doar sugestii și nu vă vor spune niciodată ce să faceți. Puteți spune dacă un ghid are o vibrație înaltă (și merită să îl ascultați), în cazul în care refuză să se conecteze cu voi și să intervină, atunci când știu că exact asta vreți ca ei să facă – să acționeze în locul vostru. Ghizii spirituali de la niveluri înalte înțeleg că ei nu se află aici ca să ne conducă viața în vreun fel (și nici nu trebuie să-i lăsați să o facă!) și că voi vă aflați aici, în planul terestru, urmând cursurile unei „școli spirituale”, pentru a învăța cum să vă folosiți puterea creativă Divină. Ghizii vă servesc doar ca ghizi... și nu vor face temele în locul vostru!

La rândul vostru

A vă cunoaște ghizii și a învăța să lucrați cu ei este extrem de interesant și vă va face viața magică și liberă de orice stres. Ei vor să vă ajute oricând pot – și așteaptă doar să-i invitați să se implice.

Cel mai bun mod de a începe să vă conectați cu ghizii voștri spirituali este să petreceți un timp în care să vă gândiți la zonele din viața voastră, unde aceștia vă pot fi de un real folos. Faceți un inventar al vieții voastre și încercați să vă dați seama ce funcționează și ce nu. Faceți o listă mentală sau scrisă, cu ce anume ați vrea să trăiți și nu reușiți să o faceți. În ce zonă sunteți mai interesați să câștigați îndrumare spirituală? Pentru ce sarcini sau discipline aveți mai mare nevoie de asistență în a le explora? Odată ce v-ați decis unde doriți ajutorul spiritual, să aflăm pașii necesari pentru a vă conecta la ghizii care vă pot ajuta să vă îndepliniți scopurile.

Capitolul 8

Fiți pregătiți pentru întâlnirea cu ghizii voștri spirituali

 cum, fiindcă știți că aveți acces la o varietate de spirite minunate, care vor lucra cu voi pentru a vă face sufletul să evolueze și a vă fi de folos în încercările de zi cu zi, e timpul să vă pregătiți pentru conectarea cu ei. Acest capitol vă va oferi îndrumări cu privire la pașii ce trebuie făcuți în acest sens.

Pasul 1: Întrebați-vă cât sunteți de deschiși către ghizi

Acest prim pas poate părea unul evident. De fapt, de fiecare dată când pun această întrebare, majoritatea clienților și studenților mei îmi împărtășesc părerea. Cu toții spun că sunt complet deschiși – altfel de ce ar mai vorbi cu mine? Dar, deși poate că simțiți acest lucru ca fiind adevărat în ceea ce vă privește, eu am învățat din propriile mele experiențe ca ghid intuitiv că lucrurile s-ar putea să nu fie chiar așa de simple.

Adesea le-am făcut clienților sugestii care să le ușureze calea, dar aceștia mi-au ignorat sau chiar respins sfaturile. De exemplu, am văzut mulți oameni luând notițe elaborate în timpul unei citiri, ca la sfârșitul acesteia să-și uite caietul... și să nu se mai întoarcă după el. Am avut chiar și clienți care au vorbit câte o ședință întreagă, abia lăsându-mi timp să ofer îndrumare, preferând mai degrabă să se audă vorbind. Nu e nimic rău în asta – dar e cu totul altceva decât a căuta îndrumare.

Eu însămi m-am făcut vinovată de a ignora sfaturile ghizilor spirituali – ca atunci când i-am întrebat despre o prietenă foarte talentată, de care îmi plăcea atât de mult, încât am vrut să lucrez cu

ea. Aceștia m-au avertizat, spunându-mi că nu e genul de persoană cu care să poți împărtăși un program; mai degrabă, era genul care să vrea totul pentru ea. Întrucât nu împărtășeam această părere, am ignorat sfaturile ghizilor... mi-am ignorat și soțul, sora, alți prieteni, și chiar copiii – toți aceștia spunându-mi că lucrul cu acea persoană urma să se transforme într-o problemă. Totuși, am fost foarte încăpățanată și nu i-am ascultat și chiar am fost surprinsă când situația s-a arătat a fi exact așa cum mă preveniseră ei! Îmi plăcea această femeie atât de mult, încât fusesem oarbă la ambiția ei care, pe termen lung, a prevalat asupra prieteniei noastre.

Așa că, după cum puteți vedea, poate fi foarte greu să acceptați îndrumare și susținere (chiar și mie îmi este greu!), odată ce vă hotărâți să acționați într-un anumit mod. Astfel, cu ani în urmă, când clienții veneau la mama mea căutând îndrumare, mai întâi îi întreba: „Vrei într-adevăr îndrumare, sau vrei doar să fiu de acord cu tine?” – și abia după aceea continua cu citirea.

Este o întrebare foarte bună, pe care trebuie să v-o puneți, dacă vreți să vă conectați cu succes la ghizii voștri. De asemenea, trebuie să știți că este în perfectă regulă să vă trăiți întreaga viață fără să cereți asistență sau sprijin – ghizii voștri nu vor interveni niciodată în acțiunile pe care le întreprindeți. Fiți însă sinceri cu voi înșivă, în legătură cu cât sunteți de deschiși și receptivi la ajutor și fiți siguri că, dacă și când veți vrea îndrumare, puteți mereu să o cereți.

Un alt lucru important pe care l-am învățat de la mama a fost să nu cer niciodată informații de la ghizi, decât dacă eram dornică să le aud răspunsurile... pentru că dacă le ignor îndrumarea prea des, nu vor mai comunica. În mod sigur, toate astea înseamnă că aveți acces la ghizi și că vă vor ajuta – dar *numai* dacă îi lăsați!

Pasul 2: Învățați să liniștiți mintea și ascultați în interior

Îndrumarea spirituală este atât de subtilă, încât e foarte simplu pentru mintea voastră să o ignore și să o dea la o parte ca pe un

nonsens. De asemenea, intelectul s-ar putea să vă spună că e vorba de imaginația voastră – și doar atât. Așa cum am discutat mai de vreme, amintiți-vă că orice îndrumare spirituală ajunge la sufletul și conștiința voastră prin intermediul imaginației și din cauza asta pasul numărul doi este atât de important.

Sunt multe metode simple pe care le puteți stăpâni și care vă vor ajuta să primiți îndrumare spirituală, printre care ascultarea profundă și respirația relaxată. Pentru a practica ascultarea profundă, pur și simplu închideți ochii și ascultați o piesă preferată de muzică liniștitoare, clasică, fără să vă întrerupeți. Alegeți ceva care îi vorbește inimii voastre și, în timp ce ascultați, încercați să identificați fiecare instrument. Pe măsură ce vă pierdeți în muzică, nu fiți surprinși dacă fragmente subtile de îndrumare și informație vă pătrund în minte. Când se întâmplă acest lucru, priviți-l ca pe o introducere în îndrumarea spirituală.

Respirația relaxată poate și ea să crească gradul de receptivitate al conștiinței voastre mai profunde, permițându-vă să deschideți canalele potrivite pentru a comunica cu tărâmul spiritual. Puteți să combinați cu ușurință ascultarea profundă și respirația relaxată, data viitoare când vă aflați într-o conversație, păstrând contactul vizual cu persoana care vorbește și dacă este posibil, să îi împărtășiți respirația (adică să inspirați și să expirați în același timp cu aceasta). E un lucru ușor de făcut, dacă sunteți atenți la tiparul respirației celorlalte persoane și îl adoptați – făcând asta, se stabilește o vibrație comună și atât inima voastră, cât și a celuilalt se deschid automat. Acest lucru vă conectează apoi sufletele și deschide calea unei conexiuni mai profunde.

Apoi, relaxați-vă și respirați adânc, în propriul vostru ritm, în timp ce ascultați ce are de spus celălalt. Aveți grijă să-l lăsați să termine ce are de spus, înainte de a răspunde. După ce respirați în mod relaxat, veți fi surprinși de ceea ce veți fi în stare să spuneți, când veți vorbi, în cele din urmă!

Q Știți cum să schimbați canalele? Încercați asta... Unul dintre instrumentele mele preferate este „schimbarea canalului”. Pentru a o face, spuneți: „Creierul meu spune despre subiect”. Apoi, faceți o pauză și continuați cu: „Inima mea și ghidul interior spun despre subiect”. Acest exercițiu vă va ajuta să schimbați canalul conștiinței, de la nivelul minții, la frecvențele mai înalte ale spiritului.

Puteți să accesați spiritul și prin meditație. Această sugestie îi face pe studenți să murmure; totuși, este un pas necesar în învățarea procesului de reducere la tăcere a minții și de disciplinare a voastră înșivă, pentru mutarea atenției asupra vibrațiilor subtile ale spiritului. Pentru a medita, nu trebuie să vă contorsionați în poziția lotusului și să spuneți „Auuum”... nu trebuie nici măcar să stați jos! Eu am făcut multe meditații reușite, în timp ce mergeam, găteam, curățam, lucram în grădină sau chiar împătureauam rufe. Cheia succesului meu personal în această practică este că încetez să-mi mai fac gânduri asupra viitorului și trecutului și mă concentrez asupra respirației, în timp ce mă bucur de lumea din jurul meu – concentrându-mi toată atenția, strict asupra lucrului pe care îl fac în acel moment. (Thich Nhat Hanh, călugărul budist renumit, numește acest lucru „meditație atentă pe momentul prezent”.) Considerați acest timp ca fiind perioada din zi în care sunteți deschiși la ajutor și îndrumare și spuneți-le ghizilor voștri că acesta este un moment bun să ia legătura cu voi, pentru că sunteți relaxați și pregătiți să ascultați.

Un alt pas pregătitor este să vă rugați – mereu. Puteți să vă rugați în orice mod doriți, întrucât este vorba doar de o conversație cu Dumnezeu, cu Universul și cu toate ajutoarele lui Dumnezeu. Cu cât vă rugați mai mult, cu atât mai înaltă devine frecvența voastră, făcând ca legătura cu ghizii să fie mai simplă de realizat. Când vă rugați, nu trebuie doar să vă încredințați inima și sufletul Creatorului, ci amintiți-vă și să îi mulțumiți pentru toate binecuvântările

din viața voastră. Rugăciunile de mulțumire, în special, vă ridică frecvența prin deschiderea inimii și concentrarea conștiinței asupra dragostei și sprijinului care sunt deja prezente în viața voastră.

Q Știți că...
...cu cât apreciați mai mult faptul că sunteți binecuvântați și susținuți, cu atât mai simplu este să continuați să vă conectați cu ghizii voștri? Una dintre rugăciunile mele preferate este:
*„Creator al Universului și al tuturor formelor și expresiilor care susțin bunătatea vieții, Îți mulțumesc pentru
..... cu care m-ai binecuvântat astăzi.”*

Odată ce ați practicat diverse metode pentru a vă deschide spre frecvențe mai înalte ale spiritului, următorul pas pentru pregătirea conexiunii cu ghizii este să revedeți zonele în care v-ați hotărât că doriți îndrumare, să le acceptați și apoi (iar asta e ceva foarte important) să nu mai vorbiți despre ele. Exersați disciplina în a păstra conversațiile într-un ton pozitiv și înalt, întrucât este foarte greu să vă acordați la ghizii voștri, dacă sunteți absorbiți de propria dramă și sunteți supărați. Iată că știți care e problema – acum încercați să fiți cât mai liniștiți, pentru a auzi soluția.

Pasul 3: Faceți mișcare!

Deși pare surprinzător, mișcarea corpului vă poate ajuta să deveniți mai receptivi pe plan spiritual. În fond, noi, oamenii, suntem mențiți să ne mișcăm și, cu cât o facem mai mult, cu atât spiritul naturii Pământului ne ajută să ne ridicăm vibrația. Priviți situația astfel: cu cât facem mai multe exerciții, cu atât bem mai multă apă, oferindu-i spiritului apei mai multe ocazii să ne curețe emoțiile. În același timp, spiritele aerului și focului ne înalță conștiința, creând o stare optimă pentru a primi comunicărilor de la ghizii noștri. Mulți dintre clienții mei au relatat că se simt una cu Universul și primesc îndrumări foarte clare, în timpul sau după exerciții fizice.

Mai este un motiv pentru care mișcarea e de mare ajutor – și chiar esențială – pentru conexiunile spirituale: mintea dorește să devină fixă, astfel încât izolează totul la exterior, în vreme ce spiritul este fluid și le permite lucrurilor să curgă. Cu cât ne mișcăm mai mult trupurile, cu atât curgem mai mult cu spiritul; și cu cât curgem mai mult, cu atât mai flexibili devenim și cu atât mai ușor ne pot ghizii direcționa calea. Flexibilitatea este un ingredient important al schimbării, astfel încât trebuie să ne asigurăm că ascultăm îndrumarea ce ne este oferită, cu dorința de a elimina structura care însoțește, adesea, așteptările. De nenumărate ori, ghizii mei mi-au dat doar câte un mic impuls, și astfel m-au ajutat să fac o mișcare care mi-a schimbat viața.

De exemplu, când eram în liceu, am aplicat pentru un program de studii în străinătate, în Franța, dar aplicația mi-a fost respinsă, pe motiv că a fost depusă după termenul limită. În timp ce zăceam îndurerată pe pajiștea Universității din Denver, gândindu-mă la respingerea suferită, ghizii mi-au sugerat, tare și clar, să mă duc la decan. Dacă nu aș fi fost atât de obișnuită să răspund îndrumărilor primite, fiind flexibilă și dorind întotdeauna să fac un pas înainte, mintea mea ar fi putut să respingă acea sugestie. În loc de asta, datorită acelui imbold, m-am ridicat și m-am dus la biroul decanului. Cu mult noroc, am avut șansa de a pleda pentru cazul meu – și nu numai că am fost acceptată în program, dar am primit și o bursă completă. Dacă nu alegeam să-mi ascult ghizii și să merg la decan, chiar atunci, probabil că nu aș mai fi făcut-o niciodată.

Pasul 4: Încetați să mai faceți pe victima

Poate că cel mai grozav mod de a trânti ușa în nas ghizilor – cât și propriului vostru spirit – este să spuneți, „N-am de ales”.

Alegerea este un lucru care vă aparține în această viață – și pe care nu vi-l poate lua nimeni – ... mai ales alegerea felului în care vă priviți pe voi înșivă.

Vă puteți spune că sunteți o victimă a circumstanțelor și că nu aveți nicio putere asupra vieții voastre – sau puteți invita spiritul celui de-al șaselea simț în viața voastră și, prin intermediul îndrumărilor acestuia, să vă ocupați de circumstanțe. Dacă aș fi în locul vostru, aș alege a doua variantă. Recunoașterea și acceptați faptul că sunteți un spirit și o parte importantă a acestei lumi minunate – ați fost creați de Dumnezeu, sunteți protejați de îngeri, sunteți supravegheați de Arhangheli, sunteți ajutați de departamentul îngerilor și susținuți îndeaproape de ghizi – totul deoarece sunteți prețioși, Divini, măreți și iubiți. Dat fiind locul vostru în Univers, e normal să fiți îndrumați. În fond, orice ființă atât de valoroasă și prețioasă – cum sunteți voi – e normal să primească tot ce are nevoie!

Pasul 5: Deveniți o persoană care iartă și nu judecă

Cel din urmă (și uneori cel mai important) mod de a vă pregăti să primiți spiritul este să încetați să vă mai judecați pe voi și pe ceilalți – și să iertați, să iertați, să iertați. Nimic nu distruge circuitele psihice și nu vă deconectează de la frecvențele înalte, mai repede și mai complet, decât faptul că îi judecați pe alții, sau că în sufletul vostru îi purtați cuiva ranchiună. Aceste energii negative nu numai că vă deconectează de la îndrumarea primită, dar vă deconectează și de la spiritul vostru, de la ceilalți și de la lumea naturii.

Știu că acesta este o cerință extremă – dar, dacă vă gândiți mai bine, veți vedea că a ierta și a nu judeca presupun mai puțină muncă, decât a condamna. Noi, oamenii, suntem cu toții manifestări ale unui singur spirit Divin, care vibrează la diferite niveluri de conștiință și frecvențe, în același timp. Asemenea celulelor din corp, ne aflăm cu toții pe această planetă și când o celulă din corp este atacată de o alta, numim acest lucru, cancer. În mod similar, când ne atacăm unii pe alții (sau pe noi înșine), prin intermediul condamnărilor și al judecății, acest lucru nu e cu nimic mai puțin canceros și toxic pentru întreaga noastră ființă – trup, minte și suflet.

Beneficiul non-judecării este acela că îi permite conștiinței să se canalizeze spre a observa lucrurile importante – cum ar fi propriului vostru spirit, spiritele naturii, îngerii și ghizii voștri. Cel mai ușor mod de a vă elibera de obiceiul de a judeca și de a avea resentimente este, pur și simplu, afirmarea zilnică a acestei intenții. Spuneți: *„Mă iert pentru că judec și pentru că mă simt ofensat. Mă eliberez de toate judecățile și resentimentele, ca și de toate percepțiile negative. Odată cu respirația, îmi împărtășesc spiritul cu toți și mă întorc la pace și echilibru. Așa să fie.”*

La rândul vostru

Profesorul meu Charlie a spus, cândva: „Cel mai bun mod de a te conecta cu ghizii tăi este printr-un simț ascuțit de percepere a ceea ce este evident”. Începeți să deveniți mai conștienți de unde și cum cereți îndrumare, în viața de zi cu zi. Obişnuiți-vă să începeți fiecare sarcină cu o rugăciune scurtă pentru ajutor și sprijin. De exemplu, când faceți duș dimineața, cereți îndrumare pentru toată ziua care vă așteaptă. Apoi, în timp ce mergeți la muncă, cereți îndrumare pentru traseul cel mai bun și mai puțin stresant pentru drumul cu mașina; sau dacă sunteți în transportul public, cereți îndrumare ca să găsiți cel mai bun loc din tren sau autobuz, cei mai plăcuți parteneri de drum și cel mai bun timp pentru sosire.

Luati legătura cu ghizii, pe parcursul zilei. De exemplu, când lucrați la un proiect, cereți îndrumare pentru a-l realiza în mod rapid, ușor și creativ. De asemenea, poate să vă fie de ajutor dacă vă consultați ghizii asupra a ceea ce trebuie să spuneți, în cazul în care purtați o conversație cu persoane dificile, sau cu unele care vă intimidază. Puteți să cereți sugestii, chiar și când mergeți la masă și nu știți ce să comandați.

La nivel fizic, este foarte important să vă amintiți să faceți mișcare: aplecați-vă, întindeți-vă ca să vă mențineți flexibili. În fiecare dimineață, respirați adânc și întindeți-vă, înainte de a vă da jos din pat;

apoi ridicați-vă în picioare, întindeți-vă spre cer, apoi aplecați-vă ușor înainte și încercați să vă atingeți degetele de la picioare (Ușor – nu vă rupeți spatele!). În timp ce vă spălați pe dinți, răsuciți-vă cu blândețe bustul dintr-o parte în alta pentru talie, încheind exercițiul cu câteva mișcări circulare din umeri în ambele direcții, pentru a le păstra în formă bună și elastice. Nu numai că acest lucru vă va îmbunătăți circulația, dar vă va face și mai ușor de îndrumat. De asemenea, puteți să parcați câteva străzi mai departe de locul unde lucrați și să mergeți pe jos până la birou – sau, dacă mergeți cu transportul în comun, coborâți din autobuz sau din metrou cu câteva stații mai devreme și faceți același lucru, luându-vă o rezervă de timp, ca să mergeți încet și să vă bucurați de exercițiu și de priveliște.

Pe parcursul zilei, nu uitați să vă faceți timp să ascultați atent și să meditați – și, pe cât posibil, să respirați în același ritm cu persoanele cu care vorbiți.

În cele din urmă, înainte de a merge la culcare, revedeți întreaga zi și, acolo unde credeți de cuviință, iertați, uitați, după care eliberați-vă și deschideți-vă către frecvențe mai înalte. Dacă simțiți nevoia, scrieți toate lucrurile care v-au deranjat pe parcursul zilei și care încă vă mai supără și cereți îndrumare când dormiți, pentru a vă elibera de aceste frustrări și obstacole. Mergeți la culcare cu intenția clară de a vă elibera complet de acea zi și de a dormi în pace. Vă veți bucura de beneficii imediat – și curând veți fi creat o cale clară pentru a vă conecta cu toți ghizii voștri.

Capitolul 9

Primul contact cu ghizii voștri

 dată ce v-ați deschis sufletul și acceptați să vă împărtășiți grijile, problemele și succesele cu ghizii voștri, aceștia vor intra în mod subtil, dar direct, în contact cu voi, prima lor apropiere fiind foarte blândă. Practic, până când veți deveni mai familiarizați cu vibrațiile lor unice, s-ar putea să vă întrebați dacă nu cumva vă imaginați conexiunea – și, ca urmare, să o respingeți.

Unul dintre marile obstacole în conectarea cu ghizii este să aveți așteptări nerealiste, legate de la modul în care ar trebui să se facă primirea îndrumărilor. Majoritatea oamenilor sunt surprinși de modul în care apar spiritele îndrumătoare. Influențați de Hollywood și de romanele horror de proastă calitate, se așteaptă ca ființe ciudate, în costume spațiale, să se teleporteze la ei noaptea – când, de fapt, majoritatea îndrumărilor spirituale sunt la fel de subtile ca atingerea unei aripi de fluture pe obraz. Așa că, dacă vă așteptați să auziți o voce tunătoare, sau să apară Merlin la capătul patului, veți fi extrem de dezamăgiți.

Contactul cu ghizii spirituali se petrece la un nivel intim, profund – nu e ca și cum o entitate exterioară ar veni la voi. Arta și priceperea de a avea o percepție corectă a ghizilor provine din abilitatea voastră de a vă acorda într-un mod plăcut și de a asculta și accepta aceste subtilități, ca fiind comunicări importante.

De exemplu, când m-am conectat cu primul ghid, l-am simțit ca pe un punct strălucitor, albastru, care plutea deasupra mea atunci când închideam ochii, dar dispărea în clipa în care îi deschi-

deam. Când am învățat mai multe despre ghizi, am descoperit că acest nivel de comunicare blândă este foarte obișnuit. Majoritatea ghizilor spirituali se conectează cu noi de așa manieră încât, cel puțin în primele stadii de contact, se simte ca și cum ați auzi o voce interioară – totuși, diferența stă în ce se află *între* vocea voastră și cea a ghidului vostru.

La unul dintre seminarele mele, am vorbit cu o femeie, Susan, care trecea prin această experiență, dar se simțea blocată și era incapabilă să se conecteze cu ghidul ei. „Tot ce aud este propria mea voce interioară”, mi s-a plâns ea.

„Ești sigură?”, am întrebat-o. „Ce îți spune această voce a ta?”

„I-am cerut ghidului să-mi ofere o părere despre căsnicia mea dificilă și să îmi dea îndrumări pentru a-mi ușura viața”, mi-a răspuns ea.

„Și ce a spus vocea?”, am insistat eu.

„Îmi spune să nu mă mai concentrez asupra soțului meu și să mă gândesc să merg din nou la școală.” Am rămas tăcută o vreme și apoi am întrebat-o:

„Asta este un lucru pe care ți-l spui în general, sau e ceva la care nu te-ai mai gândit până acum?”

„Nu m-am mai gândit până acum că școala ar fi un răspuns la problemele mele din căsnicie”, a răspuns ea. „M-am gândit la consiliere de cupluri, terapie, chiar și separare – dar niciodată la școală.”

„Cum ți se pare sugestia? Ți-ar plăcea să mergi iar la școală?”

„Păi aș fi încântată să o fac”, mi-a răspuns ea cu entuziasm.

„Am vrut mereu să îmi termin studiile, dar m-am căsătorit și apoi am uitat de ele.”

„Deci, mi se pare că totuși ai primit o îndrumare excelentă.”

Cu inima încă îndoită, Susan a întrebat: „Chiar crezi asta? Cu toate că mi s-a părut că e propria mea voce interioară?”

„Poate că așa ai simțit, dar a fost o idee sau un gând pe care îl ai în mod normal, sau a fost ceva cu totul diferit?”

„A fost diferit, chiar surprinzător... și tocmai din cauza asta am crezut că fabulez eu.“

„Asta e natura îndrumării“, am asigurat-o eu. „E atât de subtilă și naturală, încât uneori, dacă nu ești atentă, poți să o ratezi. De obicei, oferă o soluție complet diferită de cele la care te gândești în mod normal. Deci, îndrumarea pe care ai primit-o, îți convine?“

„Da“, a spus Susan. „De fapt, cu cât mă gândesc mai mult, cu atât are mai mult sens. Sunt atât de preocupată de propria mea muncă și simt că am pus mai presus dorința de a fi o soție și o mamă bună, în loc să fiu eu însămi – ceea ce contribuie la faptul că nu sunt fericită. Dacă, într-adevăr, ghizii mei mă ajută și nu-mi imaginez eu tot felul de lucruri, atunci înseamnă că sunt conectată – și sunt gata să ascult și mai multe îndrumări.“

După cum i-am spus lui Susan, una dintre cheile către succes, atunci când intrați în contact direct cu ghizii voștri, este să exersați vorbitul cu voce tare – fără cenzură – despre orice îndrumare interioară ați primi. În lumea celor cinci simțuri suntem condiționați să ne îndoim de noi înșine și să ne încredințăm viețile, oricărei voce exterioară a cuiva cu autoritate. În lumea celor șase simțuri, vocea noastră interioară este cea mai înaltă autoritate și o prevalează pe oricare alta. Trebuie să o ascultăm, să o respectăm, să-i dăm glas cu voce tare și să îndeplinim ceea ce simțim, fără ezitare sau scuze.

Rețineți că funcția cea mai importantă a ghizilor voștri spirituali este să intre în contact cu sufletul vostru și să facă sugestii subtile... dar numai dacă le-o cereți. Vorbind cu ghizii voștri, nu faceți decât să vă sondați opțiunile, la fel cum ați face schimb de idei cu o persoană de încredere – și cu cât le vorbiți mai mult, cu atât mai mult vă răspund.

Când învățam să intru în contact cu ghizii mei, îl întrebam adesea pe Charlie, profesorul meu, despre lumea spirituală, iar răspunsul lui era mereu:

„Ce-ți spun ghizii despre ea?“

Timidă și speriată să nu cumva să greșesc sau să spun ceva prostesc, murmuram: „Nu știu“. El râdea și spunea:

„Întreabă-i“.

Învăluită în aura lui de iubire, umor și siguranță, încercam să pătrund în interior, căutând inspirația în inima mea. Îngrijorată că nu auzeam decât vocea mea interioară, mă aventuram totuși spre un răspuns. Însă partea cea mai interesantă nu era răspunsul, ci faptul că mă aflam la picioarele unei persoane importante, pe care o lăsam să-mi dea forța de a discuta cu vocea mea interioară (și cu vocile ghizilor mei), fără să-mi fie teamă sau să simt nevoia să mă apăr. La început era ciudat – deși crescusem într-o lume plină de spirite – dar odată ce am înțeles cum se desfășoară lucrurile, mi s-a părut ceva atât de real și autentic, încât nu am putut să mai dau înapoi.

Q Știați că...

...atunci când e vorba de ghizii voștri spirituali, construiți o relație cu ființe de Lumină care își oferă ajutorul, cu dragoste și prietenie? Asemenea unor prieteni buni, acestea ascultă mereu și nu judecă, neîncercând niciodată să vă controleze sau să vă spună ce să faceți – și nu vă vor flata sau stimula niciodată ego-ul.

De curând, când am condus un seminar de patru zile, despre conexiunea cu ghizii, în clasă se afla o femeie foarte frumoasă, care era medic și practicant de medicină ayurvedică. Când le-am cerut tuturor să intre în contact cu ghizii lor și să le pună întrebări, ea a spus: „Nu cred că aceștia sunt ghizii mei. Cred că sunt doar eu și că sunt foarte inteligentă.“

I-am cerut să urce pe podium și să-și exprime în mod deschis, ființa interioară. A pășit cu curaj spre partea din față a încăperii – dar, în clipa în care a dat ochii cu public, vibrația și încrederea ei s-au schimbat brusc. Dintr-o dată arăta precum o căprioară prinsă în lumina reflectoarelor și a izbucnit în lacrimi, fiindcă își pierduse

încrederea în sine. A descoperit că alegând să se conecteze, să se încreadă și să-și exprime experiențele interioare, deși o viață întreagă nu făcuse decât să se ascundă, poate fi ceva absolut înficoșător.

La fel de repede cum au apărut lacrimile, au și dispărut și, în fața tuturor a apărut o persoană proaspătă și eliberată. Atunci i-am cerut să ne împărtășească ce anume le ceruse ghizilor ei și să ne spună și răspunsul „inteligent al sinelui”.

„I-am întrebat cum pot fi un doctor și un vindecător mai bun. Răspunsul lor a fost: Fii tu însăși.”

„Asta e răspunsul sinelui tău inteligent?”, am întrebat-o.

„Cred că da.”

„Hai să mai discutăm și să aflăm dacă e așa. Întreabă-ți Sinele interior, ce înseamnă să fii tu însăși.” A făcut-o și a spus:

„Fii cinstită, fii iubitoare, fii atentă.” După un moment de pauză, a adăugat: „Trebuie să le împărtășesc oamenilor capacitățile mele intuitive și abilitatea de a le înțelege rănilor – mai ales cele datorate lipsei de dragoste și susținere din familie – și să le transmit că pot să-mi folosesc capacitatea de a iubi și să-i ajut să se vindece.”

Am observat că aceste cuvinte vibraseră complet diferit: erau clare, simple și reale. Întreaga clasă a dat din cap în semn de aprobare și am întrebat-o:

„Asta e ce spune Sinele tău obișnuit, sau altcineva?”

A ezitat și apoi a răspuns:

„Nu, acesta nu e Sinele meu normal. Poate că, în străfundul inimii mele, mi-ar plăcea să cred asta, dar ca medic e prea riscant să am relații atât de personale cu pacienții. În mod normal, nu aș fi atât de deschisă și directă. Încerc să le transmit pacienților faptul că îi iubesc, dar niciodată nu o spun cu adevărat.”

„Poți simți diferența dintre această comunicare și cea a sinelui tău inteligent, normal, chiar dacă le conștientizezi pe amândouă, prin intermediul vocii tale interioare?”, am întrebat-o.

„Dacă ar trebui să studiez într-adevăr această diferență, aș spune că am auzit, dar am ignorat această a doua voce și că pare într-adevăr a fi cea a unui ghid. De fapt, cu cât o ascult mai mult, cu atât mi se pare mai asemănătoare cu vocea bunicii mele, pe care am cunoscut-o când eram copil. Adesea îmi spunea că dragostea vindecă... Crezi că ea ar putea să fie ghidul meu?”

„Întreabă”, am răspuns.

„Tu ești, bunico?”, a întrebat ea, apoi a zâmbit, în timp ce vocea îi răspundea: „Da, eu sunt și mă bucur că, în sfârșit, mă asculți.”

Cu toții am izbucnit în râs, pentru că simțeam cum adevărul îi vibra în voce.

La rândul vostru

Atunci când vă îndoiiți de ceva, sau aveți nevoie de îndrumare, spuneți cu voce tare: „Trebuie să-mi întreb ghizii” și faceți exact acest lucru. Apoi, lăsați-i să vă răspundă, spunând: „Ei spun”. Nu vă îngrijorați că inventați lucrurile – doar ascultați conținutul și vibrația cuvintelor ce apar, pe măsură ce vă lăsați ființa interioară să vorbească liber. Faceți asta, timp de 10-15 minute pe zi.

De asemenea, poate fi de ajutor să lucrați cu prieteni care sunt deschiși și de încredere și care vă împărtășesc interesul și dorința de a intra în contact cu ghizii. Faceți cu rândul – mai întâi voi, apoi prietenul – cerându-le ghizilor opinii și apoi, fiecare servindu-i drept martor celuilalt, spuneți cu voce tare tot ce vă trece prin cap, încercând să clasificați vibrațiile răspunsurilor pe care le dați. Cheia este să vă simțiți bine, să vă bucurați de conversații și să le tratați ca fiind normale și importante. Încercați să vă distrați cu acest exercițiu și să savurați procesul explorării. A intra în contact cu ghizii voștri este arta comunicațiilor subtile și, cu cât exersați mai mult să împărtășiți cu alții lumea voastră *interioară*, cu atât mai ușor devine aceasta, o parte a lumii voastre *exterioare*.

Capitolul 10

Un pas mai departe: Scrieți-le ghizilor voștri

De lângă comunicarea verbală cu ghizii voștri, un alt mod direct de a lua legătura cu ei este în scris. Mai degrabă decât să roștiți mesajele pe care ghizii vi le oferă vocal, puteți să scrieți întrebările pe care le aveți, într-un jurnal sau caiet și să primiți răspunsurile tot în scris. Scrisul sub îndrumare funcționează de minune, deoarece se bazează pe principiul discutat mai devreme: mâinile voastre sunt legate direct de inimă – locul unde ghizii vă vorbesc.

Pregătirea

Când doriți să intrați în contact cu ghizii voștri, cel mai bine este să alegeți un anumit moment al zilei, în care sunteți relaxați și nu vă va întrerupe nimeni din scris. Găsiți un loc unde să puteți închide ușa, să scoateți telefonul din priză și să vă asigurați o atmosferă intimă. Dacă aveți întrebări sau probleme care apar înainte de ședința de scris, notați-le pe un bilet și păstrați-le pentru ședința propriu-zisă. (Să nu fiți surprinși dacă, până la momentul când începeți să le scrieți, veți afla deja răspunsurile.)

Remarcați că am spus atmosferă *intimă*, nu *secretă*... este un punct foarte important pe care vreau să îl tratez, întrucât mulți clienți mi-au spus că simt nevoia să ascundă de cei apropiați lor, eforturile de a-și contacta ghizii spirituali, fiindcă partenerul nu i-ar aproba sau familia i-ar judeca în mod negativ. În contrast cu in-

timitatea – care este o alegere pozitivă – secretul implică rușine și, dacă încercați să intrați în contact cu ghizii voștri, atunci când vă simțiți plini de îndoieli sau de secrete, riscați să atrageți entități de vibrație joasă (sau ghizi nu foarte dezvoltati care, în consecință, nu au prea multe să vă ofere), mai curând decât ghizi de vibrație înaltă, care vă pot ajuta.

A intra în contact cu ghizii spirituali este dreptul vostru ca ființă spirituală și nu aveți nevoie de aprobarea altcuiva, atunci când aveți grijă de propriul vostru suflet, sau când căutați sprijin pentru a face asta. Dacă încercați să intrați în contact cu ghizii voștri și riscați să existe reacții negative din partea celorlalți, e mai sănătos și mai corect să vă protejați pe voi și eforturile voastre, făcând aceste încercări, într-un mod cât mai discret.

Acestea fiind zise, când vă așezați și începeți să scrieți sub îndrumare, este important să declarați că intenția voastră e să lucrați doar cu spiritele cele mai elevate. Un mod de a face asta este să spuneți o rugăciune scurtă, cerându-le îngerilor să vă apere și să le permită doar ghizilor de vibrație înaltă să pătrundă pe frecvența voastră, atunci când scrieți. De asemenea, puteți să aprindeți, cu intenție, o lumânare mică, pentru a indica lumina spiritului vostru și pentru a semnala că intenționați să primiți doar îndrumările care susțin cel mai înalt bine al acestuia.

Prima întrebare pe care mi-o pun studenții este dacă ar trebui să scrie de mână, sau pot folosi un computer. Din obișnuință, le spunem să scrie cu stiloul pe o hârtie (pentru că este dincolo de nivelul creierului), dar apoi am întâlnit oameni ca soțul meu, Patrick, care este foarte stresat când trebuie să scrie de mână fiindcă scrie foarte urât, sau asemenea fiicei mele, care suferă de dislexie și devine confuză când trebuie să scrie. Amândoi consideră că pentru ei este mai simplu să lucreze pe un computer, așa că acum – deși sfatul meu este să utilizați, pe cât posibil, scrisul de mână – sugerez și lucrul pe calculator, dacă scrisul de mână produce stres.

Când scrieți cu mâna, aveți două opțiuni:

(1) fie folosiți mâna dominantă pentru a scrie întrebarea și cealaltă mână pentru a scrie răspunsul; sau

(2) schimbați mental canalele, folosind mâna dominantă în ambele cazuri. (Desigur, dacă folosiți un computer, veți folosi ambele mâini pentru a tasta întrebările și răspunsurile.) Ghizilor nu le pasă ce metodă folosiți și își vor face datoria când le-o cereți, așa că pur și simplu faceți cum simțiți că e mai bine – dar rețineți, cheia este să scrieți repede și fără întreruperi.

Odată ce ați stabilit intenția și sunteți gata să începeți să scrieți, prezentați-vă și cereți îndrumare, în felul următor: *„Mă numesc [numele vostru] și în acest moment cer asistență și sprijin de la ghizii mei spirituali”*. Fiți politicoși și respectuoși și rețineți că cereți doar îndrumare și nu vă transformați cu totul viața, ca să aveți nevoie de toată lumea spirituală. Exprimați-vă întrebările corect și evitați formulările care încep cu „Ar trebui să ... ?”; în locul lor, întrebați pur și simplu: *„Ce sfat îmi puteți da, în legătură cu ... ?”*

Abordați-vă ghizii cu blândețe și nu îi bombardați cu prea multe întrebări dintr-o dată. Opriți-vă la trei sau patru pentru început și nu vă agățați de întrebări, precum: *„Cine ești tu?”*, întrucât ghizii răspund adesea în grupuri. Aveți doar încredere că ați invocat ghizii cu vibrația cea mai înaltă, pentru a vă ajuta în exercitiul vostru de scriere și lăsați lucrurile la acest nivel.

Puneți întrebări simple și directe. Ghizii voștri sunt conectați în mod intim cu voi și sunt mult mai familiarizați cu problemele, decât ați putea să vă dați seama, așa că nu e nevoie de detalii.

De exemplu, ați putea să scrieți: *„Încerc să-mi găsesc un serviciu care să-mi placă și mă simt blocat și frustrat. Ce îndrumare îmi puteți oferi, în privința naturii blocajelor mele și ce pași trebuie să fac, pentru a merge mai departe?”* (Ghizii sunt inteligenți, așa că aveți încredere că pot citi printre rânduri.)

După ce v-ați scris întrebarea, ridicați stiloul pentru un moment, deschideți-vă inima și încercați să vă ascultați în interior. Aveți încredere în trupul vostru; relaxați-vă; apoi, ținând stiloul ușor, începeți să scrieți din nou, când simțiți nevoia. Ghizii voștri vă vor ghida cu blândețe să scrieți, așa că nu vă faceți griji că mâna vă este „preluată”. Deși au fost momente când ghizii mei erau atât de entuziaști, iar eu atât de deschisă, încât simțeam că o forță uriașă îmi prelua mâna, de obicei (cel puțin la început) nevoia de a scrie este subtilă – așa că, atunci când o simțiți, începeți. S-ar putea să obțineți câteva cuvinte sau pagini întregi de îndrumare, în funcție de cât sunteți de receptivi și de calmi. Dacă sunteți cu adevărat deschiși intuitiv și dornici să evoluati, veți primi foarte multe.

Când scrieți, veți ști că primiți îndrumare, în funcție de conținut – oricât de subtil ar fi – întrucât chiar și când scrieți idei care v-au trecut prin minte, vibrația va rezona ca un sprijin. Pe de altă parte, dacă primiți îndrumări care vă produc disconfort, înlăturați-le sau ardeți-le, întrucât e posibil ca o entitate de vibrație joasă să fi pătruns totuși până la voi și să vă ofere o părere inutilă. Tratați-le ca și cum ar fi un sfat prost – indiferent de la cine ar veni – și ignorați-le, pur și simplu.

Pentru a avea succes în îndrumarea scrisă, faceți-o în mod constant, dar nu obsesiv. Verificați-vă ghizii o dată pe zi, dacă doriți, dar nu petreceți mai mult de jumătate de oră cu acest exercițiu. Este mai bine să primiți îndrumările în doze mici și să le lăsați să se sedimenteze. Savurați-le; gândiți-vă la ele; evaluați-le, ca să vedeți dacă vă creează o stare de liniște, stabilitate și înălțare spirituală – apoi predați-le spiritului vostru, pentru analiza finală.

Q Știați că...

...atunci când căutați îndrumare, nu căutați doar pe cineva care să fie de acord cu voi? Adevărații ghizi de nivel înalt vă vor susține dezvoltarea sufletului și vă vor inspira, iar dacă cererile voastre sunt sincere, veți fi bine sfătuiți.

O clientă, pe nume Bernice, folosea metoda stilou-și-hârtie, pentru a cere îndrumare în privința luptei ei cu greutatea în exces. Întrebarea ei era simplă: „De ce am greutate în exces și ce pot face ca să scap de ea?” Apoi a stat liniștită, pregătită pentru informație – și, după 30 de secunde, a sesizat o nevoie acută de a scrie, iar stiloul a început să se miște. A simțit că ghizii îi transmiteau răspunsurile atât de repede, încât abia dacă putea face față vitezei.

Mai întâi Bernice a scris că, într-o viață anterioară, fusese o prințesă polineziană, a cărei greutate era o sursă mare de putere și mândrie; mulți oameni iubeau și respectau faptul că era corpulentă, ca simbol al unei mari prosperități. Acum îi lipsea acea atenție specială și își dorea ca oamenii să o admire din nou – motiv pentru care, inconștient, refuza să piardă kilogramele în plus.

Apoi, a schimbat canalul și s-a schimbat și tonul scrierii. A scris că nivelul ei de insulină este foarte mare și o dietă vegetariană și mese mai dese i-ar oferi stabilitate și i-ar calma sistemul nervos.

Scrisul i s-a schimbat din nou și a scris că fusese cunoscută ca fiind o „fată bună” în copilărie și că motivul acestei aprecieri fusese faptul că mânca tot din farfurie. A încheiat, scriind că greutatea ei se va echilibra, atunci când ea va înceta să trăiască în funcție de aprobările celorlalți.

Citind tot ceea ce scrisese, Bernice s-a minunat de informațiile care nu-i mai trecuseră niciodată până atunci prin minte, dar a simțit că, la un nivel profund organic, totul era corect și a folosit informațiile primite, pentru a face schimbări pozitive în viața ei.

Mai întâi și-a verificat nivelul insulinei, care era într-adevăr periculos de ridicat – așa cum îi spusese ghizii. Cât despre a deveni vegetariană, ei bine, întrucât clienta mea era o carnivoră înrăită, la început a privit cu mofturi această idee – dar, până la urmă, întrucât nu se simțea bine, a încercat... și, în următoarele patru luni, a slăbit 26 kg. În cele din urmă, ca să obțină pentru altceva decât pentru mâncare, atenția pozitivă de care avea nevoie, a intrat în

corul unci biserici, unde vocea ei frumoasă i-a oferit prilejul de a cânta solo-uri care i-au evidențiat talentul real.

Când am întrebat-o pe Bernice care erau sentimentele în legătură cu vicțile trecute, mi-a răspuns: „Ei, cine știe? De slăbit am slăbit, așa că nu-mi fac probleme în această privință!”

În mod asemănător, clientul meu, Tim, a învățat că nu există limite, când e vorba de îndrumarea pe care o primești în scris, căci după câteva săptămâni de când a început, s-a pomenit lucrând la romanul pe care se chinuia să-l scrie de ceva vreme.

Un alt client, Mitch, le-a cerut ghizilor sfaturi asupra vieții lui amoroase și răspunsul a fost: „magazin de sandviciuri” – răspuns pe care l-a ignorat, ca fiind absurd și l-a lăsat de-o parte. Trei săptămâni mai târziu, prietenul lui de la serviciu i-a zis: „Vrei să mergem la masă? E un magazin nou cu sandviciuri, două străzi mai încolo, abia s-a deschis.” Fără să-și dea seama, Mitch a mers acolo și a remarcat-o brusc pe casieră – iar ea părea să fie la fel de interesată de el.

Au flirtat puțin, apoi, în timp ce îi dădea pachetul, ea a zis: „Închidem la cinci, dacă ești liber astă-seară...”. Au stabilit să se întâlnească și doar la a treia întâlnire i-a trecut prin cap lui Mitch că, de fapt, fusese îndrumat într-acolo. În noaptea aceea, chiar înainte să adoarmă, și-a amintit brusc ce scrisese cu ceva vreme în urmă și imediat și-a cerut scuze și le-a mulțumit ghizilor pentru sprijin.

La rândul vostru

Când le scrieți ghizilor, este important să vă relaxați... și nu vă faceți griji că nu veți intra în contact cu ei. Vă vor da *cu siguranță* un răspuns, dar s-ar putea să dureze câteva minute – sau poate chiar mai mult. De fapt, s-ar putea să dureze chiar o ședință sau două de scris, înainte să primiți un răspuns concret de la ei. Încercați doar să aveți răbdare... Vă vor răspunde!

Pentru a exersa scrisul către ghizii voștri, faceți următorii pași:

- **Pasul 1:** Lucrați într-un spațiu liniștit, unde să nu fiți întrerupt; înainte să începeți, aprindeți o lumânare mică votivă și spuneți o rugăciune scurtă, pentru protecție împotriva energiilor joase;

- **Pasul 2:** Declarați-vă intenția în scris: „*Vreau să discut doar cu ghizii cu vibrațiile cele mai înalte*“. Apoi prezentați-vă, scriind: „*Mă numesc [numele vostru] și în clipa aceasta cer ajutor.*“

- **Pasul 3:** Începeți să scrieți întrebările, câte una pe rând, apoi ridicați stiloul și relaxați-vă.

- **Pasul 4:** Țineți stiloul în mână, dar lejer și fiți pregătiți să lăsați ghizii să preia controlul și să vă răspundă la întrebări, scriind cu mâna voastră. Așteptați-vă ca ideile ghizilor să vă pătrundă în minte și de acolo să treacă pe hârtie. Nu vă lăsați mintea să cenzureze ceea ce scrieți, sau să vă deruteze că e doar imaginația voastră și atât – amintiți-vă că îndrumarea este subtilă și o veți simți ca naturală. Când fluxul se oprește, puneți stiloul jos și recitiți ce ați scris.

Ca o notă finală, vă sugerez să păstrați toate exercițiile de scriere în același jurnal sau caiet și nu aruncați niciuna (decât în cazul în care vă produce disconfort, iar atunci puteți să o ardeți). Îndrumările pe care le primiți s-ar putea să nu fie ceea ce vreți sau la ce vă așteptați, sau s-ar putea să nu le înțelegeți imediat – dar păstrați-le, totuși. Conform experiențelor mele, majoritatea îndrumărilor capătă sens cu timpul – dacă nu imediat – așa că o regulă importantă este să puneți scrierile deoparte și să le recitiți mai târziu.

Dacă nu funcționează, cereți-le ghizilor mai multe informații într-o altă ședință de scris și apoi, dacă lucrurile *tot* nu vă sunt clare, dați-le la o parte.

Capitolul 11

Învățați să vă vedeți ghizii

 vă vedea ghizii este poate modul cel mai interesant de a intra în contact cu ei, întrucât ei se găsesc într-un plan complet diferit, de vibrații non-fizice și e nevoie de un efort destul de mare pentru ei să își modifice frecvența astfel încât să-i puteți vedea. În același timp, propria voastră frecvență trebuie să se ridice până la un anumit nivel, pentru a vă activa ceea ce e cunoscut ca „al treilea ochi“ (ochiul interior cu care vizualizați), cu care puteți să vă vedeți ghizii.

Oamenii care au reușit să-și activeze al treilea ochi sunt cei care își vor vedea ghizii cel mai repede. Dacă nu sunteți o persoană căreia îi e ușor să vizualizeze, nu vă îngrijorați. Cu toții avem un ochi interior și a funcționat foarte bine când eram mai mici – de fapt, acesta este motivul pentru care atât de mulți copii sunt capabili să vadă ghizi și îngeri... deși, de obicei se referă la ei ca la niște „prietenii imaginari“. Din păcate, când începem să mergem la școală, suntem condiționați să nu ne mai folosim ochiul intern; în loc de asta, suntem încurajați să ne concentrăm asupra exteriorului, ceea ce duce treptat la pierderea capacității de a vedea lumea spirituală.

Dar, cu puțin efort, răbdare și exercițiu, puteți reactiva acest canal natural către lumea spirituală și puteți începe să vă „vedeți“ ghizii. Pe parcursul pregătirii voastre de a intra în contact cu ghizii spirituali, încercați următoarele exerciții, care vă vor ajuta să vă re-deschideți ochiul interior:

Exercițiul 1: Învățați să fiți aici-și-acum

Mai întâi, priviți cu atenție și remarcați fiecare detaliu posibil în tot ce se află în jurul vostru. Asta s-ar putea să sune puțin în contradictoriu: de ce să vă concentrați asupra realității fizice exterioare, când de fapt încercați să vedeți planul spiritual? Ei bine, majoritatea oamenilor sunt atât de prinși cu imagini din trecut sau imagineri despre viitor, încât nu se concentrează asupra prezentului; în consecință, ei ratează tot ce se întâmplă „aici-și-acum“.

A vă vedea ghizii înseamnă capacitatea puternică de a vă concentra asupra a ceea ce se petrece chiar în fața ochilor voștri – doar că în altă dimensiune. Pentru a vă dezvolta această capacitate, trebuie să exersați să vedeți totul în jurul vostru – lucru care vă va stimula ochiul interior adormit și îl va face din nou activ.

Exercițiul 2: Petreceți timp visând cu ochii deschiși

Dacă viața voastră este prea agitată sau lucrați conform unui program prea strict, atunci încercarea de a vă conecta cu ghizii voștri, prin intermediul visatului cu ochii deschiși va fi o reală provocare, deoarece asta necesită o mai mare investiție de timp și concentrare, decât dacă ați intra în contact cu ei, telepatic. Totuși, dacă sunteți dispuși să faceți un efort suplimentar, veți reuși.

Când eram copii, eram cu toții cu capul în nori și visam cu ochii deschiși și, făcând asta, adesea ne-am părăsit trupurile și am intrat în contact (și chiar ne-am jucat) cu ghizii noștri spirituali. Cel mai stresant sfat pe care l-am primit vreodată pe vremea aceea a fost de „a nu mai visa cu ochii deschiși!“. Și când am reușit să facem asta, ne-am deconectat de la vindecătorii, îngerii și prietenii noștri spirituali, care ne ajutau.

Dacă vă lăsați mintea să hoinărească în libertate vă eliberați concentrarea de la planul liniar, fizic și vă antrenați ochiul interior pentru a vedea dincolo de acesta. Când primeam învățături de la profesorul meu, Charlie, despre modul în care trebuie să-mi văd

ghizii, îmi spunea în permanentă că aspectul fizic este reprezentarea cea mai puțin precisă a oricărei ființe și m-a încurajat să privesc dincolo de aceasta, în interiorul oamenilor și al lucrurilor. Odată pregătiți să priviți în esența lucrurilor – inclusiv a voastră – mai aveți de făcut doar un salt mic pentru a începe să vă vedeți ghizii, în mod direct.

Înainte să începeți acest exercițiu, asigurați-vă că sunteți într-o stare de calm, lipsită de emoții. Dacă sunteți supărați, rugați mai întâi departamentul îngerilor să vă calmeze și să vă echilibreze, și apoi puteți începe (dar va trebui să vă limitați la 10-15 minute pe zi). Nu trebuie să mergeți într-un loc special pentru acest exercițiu – puteți să-l faceți în autobuz, în tren sau în mașină (atâta vreme cât nu conduceți!), sau în timp ce pregătiți cina, spălați vasele sau îngrijiți grădina. Nu contează unde vă aflați, încercați doar să vă imaginați cum arată, cum se simte și cum se aude spiritul vostru... și gândiți-vă la ce anume îl face fericit. Încercați să-l vedeți tridimensional și colorat; ajutați-vă de imaginație, pentru a vă vedea spiritul cu ochiul interior, cât mai detaliat puteți.

După ce exersați o vreme, încercați să vedeți cu ochii minții spiritele celor dragi – imaginați-vi-le pe cele ale copiilor, părinților, partenerului și chiar ale animalelor. Nu vă grăbiți; bucurați-vă de exercițiul acesta, timp de câteva săptămâni. Vă va antrena ochiul interior, vă va ridica vibrația și vă va pregăti să priviți mai presus de aparențele fizice și să vă acordați la o frecvență mai înaltă – totul dintr-o dată.

Am avut o clientă, pe nume Sarah, care timp de câteva săptămâni și-a imaginat că își vede spiritul și, de fiecare dată, se vedea la țară, călărind în galop un cal superb, de culoarea castanei, cu părul fluturându-i sălbatic în vânt. (Scena era ca o evadare de la munca ei de administrator la un spital din oraș!) A început să simtă că acel cal era ghidul ei și, odată cu fiecare moment de visare, a încercat să se concentreze mai puțin asupra faptului că era călare și mai mult

asupra locurilor unde o purta calul. Cele câteva săptămâni de visare i-au dus pe amândoi, în cele din urmă, în Provo, Utah.

Sarah, care locuia în Cleveland, nu știa nimic despre Provo, și s-a gândit că suna cam prosteste faptul că acel cal o ducea acolo. Însă a rămas cu mintea deschisă și vă puteți imagina surpriza ei când, zece luni mai târziu, la o conferință despre îngrijirea sănătății, a fost prezentată unui chiropractician pe nume Fred – care era din Provo. El i-a spus că voia să pună bazele primului centru de medicină alternativă în zona Cleveland-ului și, după o discuție relativ scurtă, a întrebat-o dacă ar fi interesată să-și încerce norocul și să conducă acel centru pentru el.

Visele clienței mele au început să aibă sens, inițiind o adevărată aventură profesională – și a acceptat oferta lui! Iar ca să-și amintească de felul în care a ajuns acolo, și-a pus pe birou un cal mic de bronz.

Sarah a reușit să facă acest exercițiu, deoarece a urmat pașii pe care trebuie să-i facă oricine, dacă vrea să aibă succes în a-și vedea ghizii: (1) trebuie să vrea să-i vadă, (2) trebuie să creadă că o pot face și (3) trebuie să accepte ceea ce va vedea. Nu toți ghizii iau formă umană, în corp fizic, așa că dacă asta se așteaptă, s-ar putea ca exercițiul să provoace dezamăgire.

Când am încercat prima dată să-mi văd ghizii, primul mi-a apărut ca un punct albastru, care plutea deasupra patului meu. Sora mea, Cuky, își vede unul dintre ghizi – pe mătușa noastră moartă, Emma – nu așa cum era în timpul vieții, ci ca pe o piscină cu apă care apărea în colțul dormitorului ei. Iar un client pe nume Marvin, când a început să lucreze foarte serios ca să-și vadă ghizii, tot ce a putut vedea au fost niște nori de pene albe, ca și cum ar fi explodat o pernă. A acceptat că acela era ghidul lui și l-a numit „Pene Albe”.

La fel, cliența mea, Dahlia, și-a văzut pentru prima dată ghidul, ca pe un bățan albastru deschis, care sta lângă ea și îi transmitea mesajele, telepatic. Bățanul albastru s-a transformat, în cele din urmă, într-o ființă de aceeași culoare, al cărei nume (după cum

a aflat telepatic, cliența mea) era Erin. Uneori vede bățanul, alteori o vede pe Erin... mereu are parte de surprize.

În cele din urmă, Dahlia a observat că, de obicei, bățanul apare când ea se găsește într-o stare mentală obișnuită – apariția lui înseamnă că trebuie să se concentreze, ca să primească noi idei. Când apare Erin, primește instrucțiuni specifice, nu doar mesaje de a-și schimba toanele sau perspectiva. Indiferent de modul în care îi apare ghidul, ceea ce vede Dahlia este în perfectă concordanță cu nevoia ei din acel moment.

Rețineți că spiritul are un anumit mod de a vi se arăta – depinde doar de voi să învățați să-l vedeți.

Q Știați că...

...ghizilor le place să fiți eficienți? Vă vor apărea și vor intra în contact cu voi, prin mesaje specifice scurte.

...cei mai înălțați ghizi tind să fie clari, simpli și luminoși și vă lasă cu o senzație că totul este ușor?

...e mai bine să fiți consecvenți și să vă conectați cu ghizii voștri la aceeași oră, în fiecare zi, întrucât vor considera că este o întâlnire prestabilită și vor face un efort să apară la timp?

...alegerea unui anumit moment din zi, pentru a da vălul la o parte și a vedea mai presus de lumea fizică, vă pregătește subconștientul să filtreze mai puțin riguros, lumea spirituală?

Când sunteți pregătiți să vă vedeți ghizii, așezați-vă relaxați într-un scaun sau întindeți-vă pe pat, închideți ochii fizici și imaginați-vă un ecran de film, care vi se arată în minte. Cereți-i spiritului să se proiecteze pe acel ecran și apoi relaxați-vă și pregătiți-vă să vă bucurați de spectacol. Dacă mintea voastră refuză să stea într-un loc, sau dacă trupul vă este neliniștit, imaginați-vă că spiritele vă

stau alături, ca și cum ați fi la un spectacol și le invitați să privească ecranul, împreună cu voi.

Apoi, cereți-i spiritului să proiecteze pe ecran, cel mai frumos loc din lume – un loc unde puteți intra în contact cu ghizii, de fiecare dată când doriți asta. Apoi, inspirând relaxat pe nas și expirând pe gură, lăsați să apară pe ecran orice ar putea fi. Aveți răbdare și acceptați ceea ce apare, fără să opuneți rezistență.

Poate că ceea ce veți vedea cu ochii minții va fi un loc cunoscut – s-ar putea să fie unul dintre locurile voastre preferate pe când erați copii, sau un loc unde ați călătorit în trecut și v-ați simțit bine – sau s-ar putea să fie un loc pe care nu l-ați mai văzut înainte. Chiar dacă nu are niciun sens, ghizii voștri aleg modul în care vor să vă apară, precum și imaginile care funcționează cel mai bine pentru conexiunea cu voi.

De exemplu, pe ecranul interior al lui Thomas a apărut bucătăria casei din copilăria sa... cu un izvor care susura chiar în mijlocul ei. Când i-a cerut ghidului să-și facă apariția, aceasta a ieșit din acel izvor, s-a așezat la masa din bucătărie, apoi s-a scufundat la loc. La început a rămas perplex – iar, mai târziu, Thomas și-a dat seama că amintirile sale preferate din copilărie erau cea în care cocea prăjituri cu mama sa în bucătărie și cea în care pescuia cu tatăl său într-un pârau. Combinarea celor două scene în imaginația sa, ca fiind locul perfect de a-și întâlni ghidul, era ceva la care el nu s-ar fi gândit niciodată.

Dacă observați că nu vă apare nimic pe acel ecran, nu vă îngrijorați – s-ar putea ca ochiul vostru interior să se activeze puțin mai încet decât ați vrea. În acest caz, nu e nicio problemă dacă îl ajutați puțin. Dacă nu apare nimic, invitați-vă spiritul să decoreze locul de întâlnire, în orice mod ați dori și faceți tot posibilul să alegeți un loc perfect. Odată ce ați făcut asta, amintiți-vă să închideți ochii și cereți ca doar cei mai înalțați și mai de ajutor ghizi să vină lângă voi.

Aveți răbdare, întrucât s-ar putea să fie nevoie să faceți asta de câteva ori, înainte de a avea succes – totuși, dacă insistați, ghizii voștri își vor face apariția. Acceptați ce se întâmplă, când o fac și amintiți-vă că ghizii nu iau neapărat o formă umană. S-ar putea să apară ca niște simboluri și nu fiți surprinși dacă vă apar în forme diferite, în momente diferite.

Monique, una dintre clientele mele, se plângea că ochiul ei interior nu funcționa, dar acesta a devenit brusc activ, când i s-a cerut să decoreze singură locul de întâlnire. A ales să-și întâlnească ghidul într-o cameră comodă, cu lambriu de stejar și cu un cămin în care ardea focul, două fotolii groase, tapitate cu catifea ecosez și biblioteci cât tot peretele, pline de cărți care conțineau răspunsurile la fiecare întrebare din Univers. La picioarele ei era un covoraș oriental vechi, roșu cu auriu, două taburete groase din piele pentru picioare și un câine labrador auriu, mare, care dormea. În spatele fotoliilor erau lampadare cu abajururi de sticlă colorată și o ușă de stejar înaltă de trei metri, cât tot peretele, care era închisă pentru a le oferi intimitate.

Când i-a cerut ghidului să i se arate, în loc să apară o persoană, dintr-unul din rafturi a zburat o carte, care s-a deschis pe suportul ei de picioare. Acceptând ceea ce vedea, și-a întrebat ghidul despre sănătatea mentală a soțului său, întrucât ea suspecta că acesta începuse să sufere de demență. Ca răspuns, un alt volum a zburat din bibliotecă și când s-a deschis, în fața ochiului ei interior apărând cuvântul „chelație” (definit ca fiind procesul de înlăturare a metalelor și toxinelor din organism).

Influențată de acel mesaj, Monique și-a dus soțul la medic pentru testarea nivelului de toxicitate din organism și a aflat că el avea în corp cantități foarte mari de mercur – din care motiv manifesta simptome asemănătoare cu demența. Mai târziu mi-a povestit fericită că, destul de curând după începerea terapiei de chelație, semnele îmbunătățirii sănătății erau evidente.

La rândul vostru

Hai să revedem lucrurile pe care le puteți face zilnic, pentru a vă antrena ochiul interior să vadă ghizii spirituali. Amintiți-vă că pentru aceste exerciții aveți nevoie de 10-15 minute zilnic - în fond, nu vreți să vă obosiți ochiul interior prea tare, nu-i așa?

- Începeți prin a fi atenți la ce se întâmplă aici-și-acum.

- Întoarceți-vă la momentele când, copil fiind, visați cu ochii deschiși, pentru a vă reactiva ochiul interior, imaginându-vă cum ar putea să arate ghizii voștri spirituali și ghizii altora.

- Stați relaxați, cu ochii fizici închiși și lăsați ochiul interior să „privească”.

- Acceptați orice vă apare în minte, chiar dacă la început nu are niciun sens. Aveți răbdare - în timp, totul va căpăta sens.

Acum, că v-ați deschis canalul care vă permite contactul direct cu ghizii voștri spirituali, hai să trecem mai departe și să îi cunoaștem pe fiecare în parte.

Partea a IV-a

Cine sunt ghizii voștri spirituali

Capitolul 12

Ghizii spirituali ai regatului naturii

 Acum, că sunteți deschiși pentru a primi îndrumare spirituală și ați practicat câteva tehnici de bază pentru comunicarea cu ghizii voștri, e timpul să cunoașteți unele dintre cele mai diferite ființe spirituale despre care ați auzit vreodată. Pe măsură ce deveniți mai acordați la spiritul fiecărui lucru în parte, primii ghizi pe care îi veți simți sunt forțele naturii.

Grupate la un loc, spiritele naturii sunt numite *elementali*. Ei cuprind spiritele Pământului, apei, focului și aerului și uneori sunt cunoscute ca *gnomi, spiriduși, silfi, deva și salamandre* (care nu seamănă deloc cu creatura aceea mică, asemenea unei reptile). Deși toate astea sună puțin a poveste, orice lucru ce conține viață în el are propria sa forță spirituală și vibrație, care îl protejează.

Spiritele naturii sunt minunate din punct de vedere terapeutic și, dacă deveniți mai sensibili la prezența lor și le cereți ajutorul, veți începe imediat să le simțiți susținerea. Când învățați să le identificați și să deveniți deschiși la a le primi darurile, lumea naturii va deveni un loc de vindecare și bucurie pentru voi.

Spiritele Pământului

Cel mai bine este să intrați mai întâi în contact cu acest tărâm spiritual, concentrându-vă asupra spiritelor Pământului – care mai sunt cunoscute sub numele de deva – începând cu copacii, florile și, desigur, însăși Mama noastră Pământul. Pământul este un spirit viu

incredibil, care respiră, susținând în mod majestuos toată viața de pe planetă. Cunoscută sub numele de Gaia, ea este mama organică a noastră, a tuturor – și, devenind sensibili la energia sa, suntem ajutați pe loc, să devenim mai puternici fizic și mai susținuți.

Conectarea cu Pământul mai este cunoscută și ca „împământare” – un termen despre care se vorbește uneori, dar rareori este înțeles pe deplin. El este actul de a-i permite spiritului nostru să fie hrănit de Mama Pământ. Când suntem deconectați de la ea, ne simțim răvășiți, slăbiți, în voia sorții și fără susținere. Când suntem sensibili la prezența ei și devenim conștienți de ea, viețile noastre se liniștesc și își face apariția sentimentul de siguranță.

Niciunul dintre noi nu este capabil să trăiască fără forța Gaiei care radiază de sub tălpile noastre ... nici chiar betonul nu îi poate bloca complet energia. Dacă vă îndoiiți vreodată de puterea ei, amintiți-vă de ce înseamnă un cutremur puternic, și vă întoarceți la realitate. În același timp, poate fi și foarte blândă – nimic nu este mai eficient în refacerea organismului și a oaselor, ca un contact direct cu ea.

Cam cu doisprezece ani în urmă, împreună cu soțul meu, Patrick, ne-am dus pentru prima dată fiicele în Hawaii. Când Sonia a ajuns pe plajă, abia o mai puteam stăpâni. Totul era atât de încântător și de calmant pentru copila de cinci ani, încât s-a azvârlit pe nisip, a luat nisip în palmă, l-a strâns, l-a mirosit și chiar a încercat să-l mănânce. S-a tăvălit în nisipul umed ore în șir, fără să obosească. În aceeași seară, în timp ce o culcam, inima ei era atât de plină de bucurie, încât m-a îmbrățișat cu toată puterea și mi-a spus:

„Mamă, înainte de ziua de azi te iubeam ca pe un punct... acum te iubesc ca pe un cerc”.

Dacă vă simțiți secătuiți, deconectați, nesusținuți și neiubiți, luați legătura cu spiritul Mamei Pământ și lăsați-l să vă hrănească. Lăsați-vă spiritul să-i ceară să vă îmbrățișeze cu brațele ei infinite și să vă ia înapoi la pieptul ei. Spiritul Gaiei este atât de puternic în-

cât, conectându-vă cu ea, veți simți cum deprimarea și teama dispar și cum sunteți vindecați de una dintre cele mai mari boli sociale de care suferim – sindromul oboselii cronice.

Patrick merge până într-acolo, încât folosește energia vindecătoare a Mamei Pământ, în munca sa de maseur terapeut. Una dintre practicile sale este ca, la sfârșitul fiecărui masaj, să țină pur și simplu în mâini picioarele clientului și să lase forța vitală vindecătoare a Gaiei să pătrundă în corpul ei sau al lui, umplându-i de vitalitate și putere. Face asta timp de câteva minute, fără să spună vreun cuvânt – doar permițându-i spiritului Pământului să-și facă datoria. Mulți dintre clienții săi spun că, în acest punct al ședinței, se afundă într-o stare de relaxare profundă și se simt ca și cum ar fi conectați la un generator care le reînnoiește fiecare celulă din corp.

Terapia cu pietre calde – un alt tratament folosit recent – preia și transmite, în același mod, spiritul Pământului. Spiritul din pietre, după ce sunt așezate într-un anumit mod pe corpul unei persoane, ajunge la măduva osoasă și are puterea de a calma, fortifica și regenera forța individuală, mai bine ca orice altceva.

La fel, spiritele florilor vă calmează și vă echilibrează corpul emoțional – primul strat de energie ce vă acoperă corpul fizic – și care trece prin mari grade de uzură pe parcursul unei zile, al unei săptămâni sau al unei vieți. Acesta poate slăbi, se poate subția și uza, lăsându-vă pradă diferitelor probleme emoționale și psihice.

Conectarea cu spiritele florilor nu necesită prea mare efort... pur și simplu, mirosiți un trandafir sau un săculeț cu levănțică, sau admirați o orhidee – și o să înțelegeți la ce mă refer. Dacă vă simțiți slăbiți, fără vlagă sau neinspirati, conectați-vă conștiința subtilă cu o floare și spiritele plantei vă vor reda echilibrul, vă vor liniști cu blândețe și vă vor reface corpul emoțional.

Unii oameni au devenit atât de legați de energiile spirituale ale florilor și de capacitatea lor imensă de a vindeca corpul emoțional, încât au apărut o multitudine de metode alternative de vindecare cu

ajutorul calităților terapeutice ale esențelor florale. Pentru a vă oferi un impuls, puteți încerca să folosiți aceste esențe, ce întruchipează spiritele regenerative ale plantelor și florilor, pe care le găsiți în magazinele naturiste sau pe internet. Fiecare extract în parte dă un rezultat diferit, având legătură cu energia asupra căreia vă concentrați. De exemplu, vâscul vă face să nu mai fiți critici, levănțica vă deschide și vă liniștește inima, iar violetele întăresc încrederea.

Poate că cel mai remarcabil exemplu cât de puternic este lucrul cu spiritele plantelor și florilor poate fi găsit în comunitatea numită Findhorn, în Scoția de Nord. Acordând multă atenție spiritelor naturii și sărbătorind și respectând lumea acestora, această comunitate experimentală a reușit să producă legume, plante și flori uriașe, în soluri despre care se știa că sunt sărace.

Deși nimeni nu știe cu precizie cine intră în contact și onorează spiritele la Findhorn, locuitorii de aici sunt răsplătiți în permanență cu grădini superbe.

Și voi puteți să intrați în contact cu spiritele, dacă vă faceți o grădină – chiar dacă asta înseamnă să aveți grijă de câteva plante în ghivece. Data viitoare când udați azaleele și rătăciți cu gândul aiurea, opriți-vă, simțiți-le energia și apreciați-le spiritul puternic, dar blând. Vorbiți cu plantele și florile voastre și puneți-le muzică clasică... experimentele au dovedit că spiritele lor reacționează la bunătate și, ca răspuns, vor începe să crească mai frumoase.

Dacă vreți *într-adevăr* să simțiți susținere psihică, faceți un pas mai departe și îmbrățișați un copac. Vorbesc foarte serios, când vă spun asta. Noi (mai ales cei din lumea vestică) am devenit leneși și mărginiți în ceea ce privește conștiința noastră subtilă, dar foarte puțini oameni pot rămâne impasibili, la senzația de soliditate și la puterea vindecătoare a unui copac. Asumați-vă riscul de a fi priviți drept niște țicniți și îmbrățișați următorul stejar sau ulm pe care îl întâlniți în cale. Așezați-vă inima lângă scoarța lui și vedeți ce simțiți. Dacă totuși gestul vi se pare exagerat și nu reușiți să vă bucurați de

această experiență, măcar aplecați-vă la baza copacului și conectați-vă la măreția lui, prin intermediul rădăcinilor sale.

Spiritele copacilor sunt atât de puternice, încât acționează ca vă amplifică sensibilitățile psihice. Intrând în contact cu energia lor, vă veți adânci conștiința adânc în lumea spirituală, îmbunătățindu-vă rapid capacitatea de a vă conecta cu entități de frecvență mai înaltă, precum ghizii și îngerii voștri. Și, deși s-ar putea să nu se petreacă peste noapte, dacă lucrați cu copacii timp de câteva săptămâni, veți începe să percepeți fără îndoială și alte forțe spirituale.

Dacă locuiți la oraș, s-ar putea să fie nevoie să faceți un efort în plus pentru a vă acorda la spiritele Pământului, dar vă spun cu sinceritate că beneficiile pe care le obțineți merită acest lucru. Viața la oraș e foarte stresantă și vă poate goli de energie, așa că intrarea în contact cu spiritele naturii devine o necesitate urgentă. În cele din urmă, veți deveni mai liniștiți, veți căpăta mai multă fermitate și veți fi mai împăcați emoțional.

Spiritele apei

Pe lângă Gaia și spiritele deva ale Pământului, puteți să luați legătura și cu spiritele apei.

Biblia însăși conține câteva referințe la puterea acestora și una din cele mai interesante cărți pe care le-am citit de curând este „Mesaje ascunse în apă”, a lui Masaru Emoto*. În ea, autorul nu numai că explorează, dar chiar și fotografiază spiritele apelor și răspunsurile energetice ale acestora. El arată că atunci când apa este expusă la energii furioase, grosiere, va forma cristale întunecate, neregulate. Însă când este expusă la gânduri iubitoare, de bună-tate, formează tipare cristaline extraordinare; toate aceasta arată că apa este vie, că are conștiință și răspunde la gândurile și atitudinile noastre.

* Publicată de Editura Adevăr Divin

Spiritele apelor sunt puternice și curățitoare, și lucrează pentru a spăla tot ce este vechi și uzat. Dar pot fi feroce dacă e necesar – așa cum a văzut lumea îngrozită în cazul tsunami-ului petrecut de Crăciunul anului 2004, când, în doar câteva minute, forța apei a șters, la propriu, de pe fața Pământului, o mulțime de oameni. În același timp, aceeași forță a unit în mod indirect lumea, în încercarea plină de iubire de a-i ajuta pe supraviețuitori.

Conștiința lumii începe să se ridice în ceea ce privește puterea spiritelor apei, prin creșterea frecvenței cu care se petrec dezastrele naturale legate de apă în general, precum recente uragane, inundații și mai sus menționatul tsunami. Criza globală de apă și seceteta atrag de asemenea atenția lumii asupra influențelor pe care spiritele apelor le au asupra existenței noastre zilnice.

Un fapt destul de interesant este că, cel mai adesea, oamenii intră în contact cu spiritele apelor, în timp ce visează, relatând că unele din cele mai răscolitoare sau energizante vise implică legături cu apa.

De exemplu, de fiecare dată când sora mea visează apă, acesta e un avertisment că una dintre deciziile pe care le-a luat (sau pe care vrea să le ia) nu e corectă și trebuie reconsiderată sau chiar refuzată. De asemenea, am o clientă care a visat că se îneacă într-o inundație bruscă, pentru ca, trei zile mai târziu, să fie dată afară din serviciu. În ambele cazuri, mesajul transmis prin intermediul te-meii legate de apă a fost că fiecare trebuia să renunțe la ceva.

Intrarea în contact cu spiritele apei vă schimbă perspectiva și vă împiedică să vă blocați în rutine – fapt atestat de oricine s-a bucurat de o plimbare pe plajă.

Sunt câteva moduri de a beneficia de puterea curățitoare și relaxantă a apei. De exemplu, puteți instala o fântână mică acasă la voi și să o rugați să împrășteze toate energiile ce se află acolo. Am văzut fântâni de interior, care nu costă foarte mult, iar faptul

că nu mai sunt niște obiecte scumpe arată creșterea interesului față de puterea vindecătoare a spiritelor apei.

O altă modalitate bună de conectare este să purtați cu voi un mic spray cu apă proaspătă și să vă stropiți cu el pe parcursul zilei – mai ales când treceți printr-un moment dificil, sau când aveți o stare de îndoială. Spiritele apei vor lucra în favoarea voastră, pentru a împiedica îndoiala sau negativismul să se instaleze și vă vor ajuta să vă refaceți echilibrul energetic.

Spiritele aerului

Spiritele aerului, care pot fi simțite atât în adierile blânde, cât și în tornadele puternice, sunt din planul neutru. Asta înseamnă că atunci când intrați în contact cu ele, vă energizați, vă calmați și vă curățați mintea și sufletul. Prima conexiune – și poate cea mai importantă – se petrece când inspirați profund. Când o faceți, spiritele aerului intră și interacționează cu propriile voastre spirite și vă readuc în prezent, stimulându-vă mintea, îmbunătățindu-vă capacitatea de concentrare și permițându-vă să simțiți energii subtile.

Pe de altă parte, când vă țineți respirația, vă deconectați de la spiritele aerului, vă sugrumați propriul spirit și vă rupeți din fluxul vieții. Unul din cele mai bune exerciții psihice de invocare a sprijinului spiritelor aerului este să începeți fiecare zi cu o serie de cinci până la zece respirații profunde, curățitoare, înainte de a vă da jos din pat. Pe măsură ce respirați, cereți-le spiritelor să vă limpezească mintea, să vă îmbroscăteze sângele, să vă înviorizeze organele și să vă ajute ca, în acea zi, să priviți viața cu entuziasm și claritate.

Conectarea cu spiritele aerului – silfii – este de asemenea un exercițiu inteligent, pentru oricând vă simțiți temători sau înspăimântați. Opriti-vă, respirați și relaxați-vă; respirați și relaxați-vă; respirați și relaxați-vă – iar exersând, această acțiune simplă va ajunge să vă liniștească imediat și să vă curețe gândurile.

Este important să vă conectați cu spiritele deva ale aerului, atunci când aveți de luat decizii importante, când aveți de susținut interviuri sau discursuri și când mergeți la negocieri. Ele au grijă ca mintea să nu vă devină confuză sau să vă împotmoliți, vă ajută să vă mențineți fluxul gândurilor și să vă acordați la frecvențele rafinate ale celorlalți ghizi spirituali. Deoarece sunt păzitorii telepatiei, ele vă oferă accesul la toate celelalte entități din comunitatea spirituală.

Știați că...

...spiritele Pământului mai sunt cunoscute sub numele de *gnomi*, *zâne*, *deva ai copacilor* sau *elfi* și că vă oferă stabilitate și ajută la vindecarea emoțională?

...spiritele apei mai sunt numite *naiade*, *nimfe ale mării*, *ondine* sau *spiriduși*, și sunt responsabile pentru curățarea, îmbroscătarea și limpezirea spiritelor noastre?

...spiritele aerului mai sunt uneori numite *deva ai cerului*, *ziditori*, *zefiri* sau *silfi*, și pot fi chemate ca să ne calmeze și să ne ajute să ne concentrăm și să ne limpezim mintea?

...spiritele focului sunt cunoscute ca *salamandre* și inspiră pasiunea, viața nouă, binecuvântarea, creativitatea și vindecarea spirituală?

Spiritele focului

Ultima categorie de spirite ale naturii sunt salamandrele – energiile vioaie care scânteiază, trosnesc și fascinează în același timp. Spiritele focului ne trezesc pasiunea și creativitatea, iar conectarea cu ele ne ridică încrederea în forțele noastre și ne aduc tinerețea veșnică. Spiritele focului trebuie chemate când ne-am pierdut pasiunea sau când suntem împotmoliți în vină și scuze, sau când ne plângem de milă... Nimic nu poate să ne scoată mai bine din acea stare, decât o salamandră.

Ați observat vreodată cum privirile pierdute în foc evocă atemporalitate și romantism – nu doar pentru îndrăgostiți, ci și în viață în general? Când vă conectați cu spiritele focului, vedeți ce se trezește în propriul spirit... ce vise pierdute, dorințe și pasiuni capătă viață? Acesta e dansul vindecător dintre spiritele focului și spiritul vostru.

Pe de altă parte, tot spiritele focului sunt cele care surprind, șochează și, dacă e necesar, șterg cu buretele trecutul. Nu o dată am asistat la situații în care focul i-a distrus cuiva casa sau afacerea, aducând astfel persoana respectivă, brusc, la o situație de tabula rasa.

Când chemați spiritele focului, fiți atenți la dansul lor, la trosnetele și la frenezia lor. Salamandrele vă cer să pășiți ușor, să fiți flexibili și inventivi, să vă adaptați și să reacționați. E de preferat să fiți pregătiți când le chemați și *niciodată* să nu credeți că reprezintă ceva ce vi se cuvine.

Pentru a intra în contact cu ele, aprindeți un foc – dar să știți că trebuie să stați lângă foc până se consumă complet, până când îl stingeți voi, sau până rămân doar tăciunii stinși, deoarece spiritele focului le place să fie privite. Dacă le ignorați și plecați de lângă un foc aprins, s-ar putea să încerce să vă capteze atenția, arzând locul din temelii!

În afară de salamandre, cu ajutorul focului îl putem invoca și pe cel mai puternic ghid spiritual – Sfântul Duh – întrucât focul simbolizează scânteia Divină care ne-a dat viață tuturor și care e reprezentată de flacăra eternă. (De aceea, cam toate religiile utilizează focul în simbolistică și în ceremonii.)

Invocarea Sfântului Duh pentru revitalizarea și vindecarea spiritului vostru este una dintre cele mai puternice cereri pe care le puteți înainta. Atunci când frecventam Școala Catolică, mergeam în mod regulat la slujba religioasă și îmi plăcea la nebunie ritualul aprinderii lumânărilor, pentru invocarea Sfântului Duh și a Sfintei Familii. Acest

ritual săptămânal al focului mă făcea să mă simt legată de Dumnezeu și de Sfântul Duh și ajuta ca focul să ardă viu înlăuntrul meu.

La rândul vostru

Cel mai bun aspect pe care îl trăiți când intrați în contact cu spiritele naturii este că simțiți cât de minunat sunteți ajutați și cât de mult spiritul vostru este o parte a mai multor niveluri de spirite din jurul vostru. Acestea sunt dornice să vă servească, să vă aducă bucurie, să vă inspire și să vă susțină – și, dacă le oferiți respectul și adorația care li se cuvin, cu siguranță, ele vor face toate acestea. Trebuie doar să știți că se află acolo și că vă pot oferi multe daruri minunate – și nu uitați să vă bucurați de ele.

Încercați să intrați în legătură cu spiritele Pământului, apei, aerului și focului măcar o dată pe zi, pentru a vă menține sănătoși și a vă păstra echilibrul vital.

Pentru început, încercați aceste exerciții simple:

– Poate că cel mai bun mod de a vă conecta cu spiritele Pământului este să vă opriți din orice faceți în acest moment și să priviți (sau, și mai bine, să mergeți) afară. Dacă sunteți destul de norocoși să vă aflați aproape de natură, stați liniștiți și concentrați-vă asupra zgomotelor vieții care ies din pământ. E chiar mai eficient dacă vă întindeți pe pământ, pe o pătură și îi inspirați spiritul, prin fiecare por. Dacă trăiți la oraș, mergeți la cel mai apropiat loc cu verdeată, pentru a realiza această legătură.

– Conștientizați spiritele apei, când faceți duș sau baie, cerându-le să vă ajute să vă îmborsăți și să vă eliberați de energiile uzate. Apreciați proprietățile lor vindecătoare și cereți-le să vă curețe trupul, mintea și aura, de toate reziduurile psihice și de negativism.

– Un mod puternic de a invoca spiritele aerului este să inspirați încet pe nas și apoi, apăsându-vă cu palma pe inimă, să expirați

cu forță, spunând cu voce tare „Ha!” Asta vă activează spiritul, vă deschide canalele telepatice și vă înlătură orice flecăreală negativă a minții, care vă ocupă, inutil, creierul. E un remediu rapid, care vă va realinia instantaneu spiritul, readucându-vă atenția în prezent.

– Un mod sigur de a le cere spiritelor focului să vă condimenteze viața și să vă aducă pasiune și creativitate este să aprindeți lumânări, să ardeți tămâie sau să construiți un foc în inima voastră. Cereți-le spiritelor focului să vă trezească curajul și potențialul și să vă împiedice să adormiți la cârma vieții, sau să uitați cine sunteți.

Și rețineți că, dacă ardeți lumânări, urmăriți-le; dacă folosiți un cămin, verificați ușile și coșul; dacă aprindeți candelă, așezați-le într-o chiuvetă sau în cadă, când plecați de acasă.

Aceste precauții simple reflectă un respect sănătos pentru spiritul și puterea focului.

Capitolul 13 Înainte-mergătorii voștri

Vorbeam de curând despre un grup de spirite cunoscute sub numele de „înainte-mergători” cu prietenul meu Greg, în timp ce mergeam la o petrecere în Chicago, împreună cu soția lui și cu soțul meu. Era o zi rece și ploioasă de vineri, la o oră de vârf și îi spuneam lui Greg cât de ușoară poate deveni viața mea, dacă cer ajutorul înainte-mergătorilor. El a pufăit neîncrezător și m-a provocat, spunându-mi:

„Atunci cere-le să-ți găsească un loc de parcare! Și asigură-te că e în apropierea locului unde se ține petrecerea, ca să nu trebuiască să mergem pe jos, sau să plătim un garaj.”

Imediat ce a rostit aceste cuvinte, o mașină a ieșit dintr-un spațiu amenajat chiar lângă locul unde era petrecerea.

„Vezi la ce mă refer?”, i-am zis. „Și e chiar mai bine, întrucât e unul dintre acele locuri pentru care nu trebuie să plătim, pentru că e trecut de șase seara!”

Când petrecerea s-a terminat, Greg m-a testat din nou.

„Bine, cu parcare a fost ceva ușor”, a spus el. „Hai să vedem dacă înainte-mergătorii tăi pot găsi o masă de patru persoane la un restaurant bun, într-o seară de vineri, fără să fie nevoie să așteptăm... Asta *chiar* m-ar face să cred în ei.”

„Unde ai vrea să încerci?”, l-am întrebat.

A ales un bistro francezesc foarte căutat, numit La Sardine, care e situat chiar vis-a-vis de Studiourile Harpo, ale lui Oprah. „De

obicei acolo e complet ocupat, dar cum suntem chiar în apropiere, hai să încercăm totuși", am spus eu.

Am ajuns la restaurant și, firește, era ocupat în totalitate.

„Am dori o masă de patru persoane“, am spus eu.

Recepționera m-a întrebat dacă avem rezervare și exact când spuneam „Nu“, telefonul ei a sunat. După ce a răspuns, s-a întors spre mine, mi-a zâmbit și a spus: „Aveți noroc – tocmai s-a anulat o rezervare de patru persoane“.

Și asta a fost doar începutul, deoarece înainte-mergătorii au continuat să lucreze întreaga noapte. Ca o cireasă pe tortul acelei seri, ospătarul a apărut cu o serie de deserturi minunate. Nefiind comandate, am vrut să le trimitem înapoi, dar ne-a refuzat.

„Cadou din partea casei“, a spus el. Într-o singură noapte, înainte-mergătorii mei l-au făcut pe Greg să creadă în ei și au revărsat magie peste întreaga seară.

Cine sunt înainte-mergătorii voștri?

Aceștia sunt ghizi aflați la îndemână pentru toate situațiile și sunt primii cărora le puteți cere ajutorul. Profesorul meu, Charlie, m-a învățat să-i numesc „înainte-mergători“, pentru că exact asta fac: merg înaintea voastră și vă ajută să găsiți lucrurile pierdute sau rătăcite; sau vă ușurează găsirea unor lucruri pe care le căutați, precum apartamente, obiecte de vânzare sau chiar spații de parcare.

Înainte-mergătorii sunt spirite foarte apropiate de pământ și de lumea naturii și, de obicei, sunt suflete indigene, care au trăit cândva în zona unde locuiți voi în prezent. De exemplu, oamenii care locuiesc în America, indiferent de locul unde s-au născut, vor avea, de cele mai multe ori, înainte-mergători amerindieni, întrucât aceștia sunt legați de teritoriul lor străvechi. Tot așa, puteți fi un afro-american care trăiește în Anglia sau Scoția și să aveți un înainte-mergător celt, sau puteți fi un chinez australian care tră-

iește în Noua Zeelandă și să aveți unul maori. Loialitatea unui înainte-mergător este față de țară – și nu față de voi.

Ceea ce știu cel mai bine să facă acești înainte-mergători este să aducă magie în viața voastră. Cu cât simțiți mai multă magie, cu atât mai mult vă deschideți inima; și cu cât vă deschideți inima mai mult, cu atât e mai bună vibrația voastră și cu atât vă este mai fericit spiritul. Când sufletul vostru e fericit, toată lumea pe care o întâlniți simte asta. De aceea munca înainte-mergătorilor este atât de importantă – ne menține credința în bunătatea vieții și a lumii noastre.

Eu îmi invoc înainte-mergătorii de mai bine de 30 de ani, și nu mi-au înșelat niciodată așteptările. Și uneori chiar mă ajută să găsesc lucruri pe care știu că le-am pierdut! De exemplu, într-o dimineață din săptămâna trecută, după o noapte de muncă târzie la birou, ca să recuperez din lucrările nefăcute, am simțit nevoia stringentă să verific coșul de gunoi, înainte să vină asistenta mea și să-l golească. Am scos un vraf de hârtii pe care le îndesasem acolo în seara precedentă și am găsit un plic ce conținea depozitele pe două săptămâni la bancă, pe care uitasem să-l depun cu o zi înainte. Dacă nu ar fi fost înainte-mergătorii mei, aș fi avut un ghinion enorm.

Cu altă ocazie, cu mulți ani în urmă, când eram stewardesă, înainte-mergătorii m-au salvat de la o situație care ar fi putut să-mi pună munca în pericol.

La acea vreme trebuia să merg de două ori pe săptămână din Chicago (unde locuiam), în St.Louis (unde se afla baza) – și totul pe cheltuiala mea. Era ceva foarte costisitor, chiar și cu discountul de angajat, dar și stresant, pentru că zborurile Chicago-St.Louis erau mereu pline. Dacă pierdeam un zbor, îmi puteam pierde locul de muncă. Așa că, în timpul acelor ani am depins foarte mult de înainte-mergătorii mei ca să-mi rezerve un loc la unul din zboruri, astfel încât să pot ajunge în St.Louis, fără probleme.

În ziua de care vă vorbesc, înainte-mergătorii m-au întârziat cu zece minute la zborul meu, deși aveam un loc rezervat, iar alt

zbor mă costa cu 50 dolari mai mult. Nu știam ce se întâmplă, dar mi-am prezentat permisul pentru un alt zbor. M-am suit la bord și, 40 minute mai târziu, ajungeam în St. Louis.

Nevăzându-mi prietenii care trebuiau să fi ajuns înainte, am privit tabelul de sosiri și am văzut că acel zbor fusese anulat. Am întrebat un agent ce se întâmplase și mi-a spus că se descoperise o problemă mecanică la avion, chiar înainte de decolare. Niciunul dintre colegii mei nu a mai ajuns la muncă în ziua aceea – însă eu da, bineînțeles cu ajutorul înainte-mergătorilor mei.

Înainte-mergătorii comunică rareori prin cuvinte; în schimb, pur și simplu vă înghiontesc, fără ca voi să știți exact de ce. Când am simțit imboldul să-mi verific coșul de gunoi sau să schimb zborul, pur și simplu am acționat fără să mă gândesc prea mult. Înainte-mergătorii nu mi-au împuiat creierii cu explicații – pur și simplu m-au împins în direcția în care trebuia să mă îndrept.

Înainte-mergătorii au mereu grijă de voi și se află acolo ca să vă ajute, de îndată ce le-o cereți. Prietena mea, Ella, își pierduse un colier, moștenire de familie, pe care i-l dăruise bunica ei înainte să moară. Neîncrezătoare în propriile ei presentimente sau în ghizii ei, m-a sunat și m-a întrebat dacă pot s-o ajut. În mod normal aș fi încercat, dar propriile mele senzații interioare insistau să-i las ei această sarcină. „Nu de data asta, Ella“, i-am răspuns. „Instinctul meu îmi spune că trebuie să-ți rogi propriii înainte-mergători, să-l caute.“

„Dar știi bine că nu cred în așa ceva“, s-a plâns ea. „Chiar nu mă poți ajuta tu să-l găsești?“

„Nu, nu pot. Dar dacă le-o ceri frumos, s-ar putea să te ajute înainte-mergătorii tăi.“ Am sfătuit-o să-i roage políticos, pentru că ei sunt foarte sensibili. Sunt cercetași și detectivi neîntrepuți, întrucât sunt atât de conectați cu locul unde vă aflați – dar tind să fie foarte mândri, încât trebuie să-i apălați cu respect și să nu vă purtați ca și când le-ați fi șefi. Ella a gemut a protest, dar în cele din urmă s-a hotărât să încerce.

„Vă rog să mă ajutați să găsești colierul bunicii“, a cerut ea, stând învinsă pe o canapea, după o căutare obositoare în toate locurile ascunse, care i-au trecut prin cap.

Zece minute mai târziu, când s-a ridicat, fără să se mai gândească la asta, a deschis un sertar de șosete și s-a apucat să răscolească în el, fără un motiv anume. Dintr-o dată, a simțit în mână că una din șosete era mai grea, iar în ea a găsit colierul.

„Cum a putut să ajungă aici?“, s-a minunat ea. Apoi și-a amintit că îl rugase pe soțul ei să-l ascundă, înainte să plece împreună într-un weekend, acum câteva luni, fiindcă abia îl primise și nu dorea să-l lase în caseta de bijuterii. El îl ascunsese în sertarul de șosete și amândoi uitaseră de el... Dar înainte-mergătorii nu uitaseră – ei l-au văzut ascunzând colierul și au condus-o pe Ella direct la el, în momentul în care ea le-a cerut ajutorul, cu multă politețe.

Le puteți cere înainte-mergătorilor să vă ajute să găsiți aproape orice – inclusiv locuri de parcare. Charlie m-a învățat acest truc cu ani în urmă: mi-a spus că, de fiecare dată când merg cu mașina, să-mi trimit înainte-mergătorii înainte, pentru a-mi rezerva un loc bun de parcare – și nu orice loc, ci chiar cel mai bun ... dar să îi rog politicos.

Cu ani în urmă, mi-am învățat prietena, pe Debra, despre înainte-mergători și locuri de parcare și de atunci le-a acceptat existența, în totalitate. Mai întâi pornește mașina, vizualizează locul unde trebuie să ajungă și ce fel de loc de parcare își dorește, apoi le cere înainte-mergătorilor să-l rezerve pentru ea.

Într-o zi m-a invitat la masă și, pe când ne apropiam de restaurant, cerul s-a întunecat și a început brusc o ploaie torențială.

„Nicio problemă“, a spus ea. „O să-mi trimit înainte-mergătorii să ne găsească un loc bun de parcare, ca să nu ne udăm până la piele.“

Și într-adevăr, pe când intram în parcare restaurantului, o mașină a plecat de la nici șase metri de intrare, lăsându-ne un loc grozav.

„Ăștia sunt înainte-mergătorii mei“, a spus ea. Imediat ce-a spus asta, o altă mașină, care era parcată doar la trei metri de intrare, a ieșit și ea. Atunci m-am întors spre prietena mea și i-am spus:

„Și ăștia sunt înainte-mergătorii MEI.“

Amândouă am chicotit încântate, în timp ce mergeam să ne savurăm prânzul, fără să fi fost udate de ploaie.

Q Știați că...

...înainte-mergătorii vă scutesc de timp pierdut, frustrare și confuzie, și vă alină tristețea provocată de o pierdere? Apreciați-i cu generozitate când vă ajută și, data viitoare, vor munci de două ori mai mult.

Înainte-mergătorii pot apărea sub toate formele, mărimile și culorile, dar au trei lucruri în comun: (1) Sunt rapizi și nu irosesc timpul, când li se cere ajutorul; (2) Sunt foarte profund legați de pământ și de natură și provin din vieți anterioare, când au fost cerceți; și (3) Nu vorbesc – doar acționează, atunci când le-o cereți cu un ton politic.

Înainte-mergătorii nu numai că găsesc lucruri pierdute, rezervă locuri în avioane și fac rost de locuri de parcare, dar vă ajută să găsiți și lucruri care vă trebuie, însă pe care nu știți unde să le căutați. Asta s-a întâmplat cu clienta mea, Myrna, care purta pantofi foarte mari și niciodată nu găsea încălțăminte elegantă pentru mărimea ei. Obișnuită ca vânzătorii să-și dea ochii peste cap și să facă tot soiul de comentarii nepoliticoase despre picioarele ei, aproape că renunțase să mai caute asemenea încălțăminte, până când a aflat de înainte-mergători (pentru care acum nutrește o adâncă afecțiune), la unul dintre cursurile mele.

Prima dată când le-a cerut ajutorul a fost condusă la un magazin nou din mall, unde a văzut o pereche de cizme minunate, din piele neagră, de care s-a îndrăgostit instantaneu. Cu speranță în

suflet, dar obișnuită să fie dezamăgită, a întrebat vânzătorul dacă avea și mărimea ei.

„Ei bine, de obicei nu primim așa ceva“, a spus el, „dar azi, din întâmplare, am primit două perechi cu această mărime.“

Probând cizmele, care îi veneau perfect, Myrna a stat de vorbă cu vânzătorul și a descoperit că-i înțelegea perfect frustrarea, pentru că și soția lui purta aceeași mărime la picior. În consecință, i-a spus că se interesase la toți creatorii de încălțăminte și la toate magazinele din zonă și știa exact când primesc marfă de acea mărime. Alături de cizme, i-a dat Myrnei și o listă lungă de magazine, încheind astfel o perioadă de douăzeci ani de ghinion în ceea ce privește încălțăminte și senzația de jenă, datorată mărimii picioarelor ei.

Înainte-mergătorii știu cât este de dificil să îndeplinim tot ce ne dorim într-o viață și ne ajută extrem de eficient să ne economisim timpul și energia. De asemenea, pot fi generoși și îngăduitori, în timp ce lucrează.

De exemplu, un client pe nume Steven întârziase la zborul din Denver spre New York și era prins la o coadă imensă la punctul de control, fiind sigur că urma să rateze urcarea în avion. Trimițându-și înainte-mergătorii înainte, s-a grăbit spre poarta de îmbarcare dar i s-a spus că aceasta tocmai fusese închisă și era prea târziu să se mai suie în avion. Chiar atunci însă, un alt agent a ieșit din culoar și s-a îndreptat spre ghișeu.

Văzându-l pe Steven, a spus:

„Bagajele încă nu au fost încărcate complet, mai are timp să urce la bord.“

Au mers împreună pe pasarela de îmbarcare și au bătut la ușa avionului. Steven s-a îmbarcat la bord – unde a fost condus la un loc de clasa întâi! Așa că, în afară de faptul că l-au ajutat să ajungă în avion, înainte-mergătorii i-au oferit și condiții optime.

La rândul vostru

Lucrul cu înainte-mergătorii este foarte simplu: tot ce trebuie să faceți este să le cereți ajutorul – și amintiți-vă că răspund cel mai bine, dacă le vorbiți pe un ton blând și nu pe unul agitat. (Fiți foarte respectuoși când îi invocați și spuneți „Vă rog frumos”, în loc să le dați ordine.) Odată ce le-ați cerut ceea ce vă trebuie, relaxați-vă, așteptați și nu vă mai gândiți la nimic, măcar vreo douăzeci de minute. În momentul în care vă blocați mintea față de orice gând, înainte-mergătorii vor pătrunde înăuntru și vă vor îndrepta în direcția potrivită.

Unul dintre profesorii mei spunea cândva: „Dacă te oprești și te gândești, momentul este pierdut.” Acest lucru este foarte adevărat, căci pentru a lucra cu înainte-mergătorii, trebuie să fiți dispuși să vă urmați intuiția fără ezitare și să fiți foarte flexibili.

De asemenea, este foarte important să nu uitați faptul că înainte-mergătorilor le place recunoștința. Da, au o mare satisfacție să vă servească cu credință și adoră să le fie cerut ajutorul... dar tot atât de mult le place și să primească mulțumiri.

Capitolul 14 Ajutoarele voastre

Cu câțiva ani în urmă, o prietenă de-a mea, pe nume Natalie, a devenit foarte interesată de istoria familiei sale și acest lucru s-a transformat într-un adevărat hobby care îi ocupa tot timpul, în încercarea de a afla tot ce putea despre rudele ei trecute și prezente. A început să-și refacă genealogia clanului, bucătică cu bucătică, dar a atins un punct mort, atunci când un unchi îndepărtat n-a vrut să-i împărtășească nicio informație. Asta a făcut-o pe Natalie să se simtă frustrată, dar nu a oprit-o.

Într-o zi se relaxa în sufragerie, când a simțit brusc prezența tatălui ei decedat trecând ca un fâșâit prin fața ochilor. Sentimentul a fost atât de puternic, încât a făcut-o să se ridice din scaun, să se îndrepte spre calculator și să caute pe Google numele tatălui ei – ceva ce nu mai făcuse până atunci (și nici măcar nu se gândise la asta). A început să caute printre cele o sută șase pagini care i-au apărut, dar niciuna dintre informații nu se aplica la familia ei.

Nevrând să-și mai piardă timpul, rătăcind prin noianul de informații – și nefiind sigură ce anume căuta, de fapt – prietena mea a hotărât, în mod aleator, să caute doar la pagina 16 – și dacă nu era nimic acolo, să se oprească. Așteptându-se să nu descopere nimic, a apăsător pe acel link și a rămas împietrită, când a găsit o listă în care tatăl ei era primul. A găsit acolo o genealogie aproape completă a întregii sale familii, mergând cu câteva generații în urmă. Ceea ce încercase să realizeze singură, se afla în fața ochilor ei, în totalitate! Acel „fâșâit” pe care îl simțise Natalie fusese, cu siguranță, spiritul

tatălui ei, care acționa ca spirit-ghid, pentru a o ajuta să afle răspunsuri despre familie.

Scopul ghizilor-ajutoare este exact asta: să vă ajute să aveți o viață mai ușoară, de care să vă bucurați. Ajutându-vă pe voi, își ridică propria lor vibrație, se bucură mai mult de viața de apoi și își ajută sufletele să evolueze. Foarte asemănători departamentului inginerilor (și adesea trimiși de către acesta), ghizii-ajutoare vă asistă în realizarea unor sarcini – mai ales a unor proiecte sau hobby-uri și aparțin câtorva categorii. Foarte adesea, ca în cazul lui Natalie, sunt membri decedați ai familiei, sau prieteni care vă vorbesc din Partea Cealaltă, oferindu-și sprijinul, pentru că vă iubesc.

Ajutătorii sunt foarte îndemânatici în zonele unde au avut un anume nivel de experiență, pe vremea când erau în viață. De exemplu, eu am avut un ghid numit Dl. Kay, care mi-a fost profesor de retorică, când eram la cursul de gramatică și care a fost unul dintre instructorii mei cei mai iubiți și înțelegători. Spiritul lui mi se arată de fiecare dată când am de realizat înregistrări audio, ajutându-mă să nu mă bâlbâi sau să fac alte greșeli – așa cum proceda și când aveam concursuri la școală. Spre mirarea mea, majoritatea lucrărilor mele ies aproape perfect, de la prima înregistrare – ceva ce nu aș putea face, dacă nu l-aș avea pe Dl. Kay alături de mine.

Ghizii-ajutoare își vor face apariția cu multă dragoste, pentru a vă oferi o mână de ajutor, atunci când v-ați blocat sau descurajat. Așa s-a întâmplat și atunci când Dan, tatăl unor băieți gemeni de șapte ani, a rămas văduv și a venit la mine să-i fac o citire. Nu numai că era distrus de pierderea soției din cauza unui cancer la sân, dar se simțea și frustrat, întrucât nu avea pe nimeni care să aibă grijă de băieți, pentru ca el să se poată întoarce la muncă. Încercase la două agenții de bone, dar niciuna dintre ele nu îi oferise genul de ajutor care să umple golul din casă... sau din inimile lor.

Când și-a făcut apariția la mine la birou, Dan era disperat. Din fericire, a apărut acolo ajutorul său, iar din mesajul transmis am fost

sigură că era vorba de soția lui. Când el a întrebat: „Ce pot să fac?“, tot ce am auzit ca răspuns au fost două cuvinte – *prima împărtășanie*.

L-am întrebat pe Dan: „Ești catolic?“

„Nu, nu sunt“, mi-a răspuns el. „Soția mea aparținea de ritul Bisericii Episcopale, își iubea biserica și mergea acolo des cu băieții – dar eu nu sunt practicant, așa că merg la biserică doar ocazional.“

„Cei din ritul Bisericii Episcopale au prima împărtășanie?“, am întrebat eu.

„Cred că da“, mi-a răspuns el. „De ce? Crezi că ar trebui să duc băieții la prima lor împărtășanie? Ce are asta cu găsirea persoanei potrivită pentru a avea grijă de ei, astfel ca eu să mă întorc la muncă?“

„Nu știu“, i-am răspuns, „dar soția ta asta sugerează.“

„Sună într-adevăr a ceva ce ar spune ea“, a zis el și ochii i s-au umplut cu lacrimi. „Nu știu cum o să mă ajute asta să-mi rezolv problema, dar vreau să-i îndeplinesc dorințele... Totuși, nu pot face legăturile necesare. Poți să o rogi să-mi explice?“

Punând această întrebare, am primit același răspuns – așa că Dan a trebuit să accepte mesajul ca atare și să meargă la biserica soției lui, unde și-a înscris fiii în clasa pentru prima împărtășanie. Pe parcursul lecțiilor băieților, a cunoscut alți părinți și și-a împărtășit povestea cu aceștia. O femeie, pe nume Donna, i-a spus că mama ei, care rămăsese văduvă de curând, se muta din Utah săptămâna următoare pentru a locui cu familia ei și urma să-și caute o slujbă. Donna l-a asigurat că mama ei, care fusese casnică toată viața, era bona perfectă.

La o săptămână după ce a sosit din Utah, mama Donnei și-a făcut apariția la ușa lui Dan, gata să muncească, să-i iubească și să-i îngrijească pe toți trei. Legătura creată a fost extraordinară și, după cinci ani, ea încă se află acolo, devenind o adevărată ancoră a familiei.

E important de reținut că ajutoarele nu trebuie să facă ceva anume, pentru a fi de ajutor. De multe ori cred că marele lor dar este să ne dea de înțeles că viața continuă și după moarte și că spiritul nu moare – chiar dacă trupul, da. Înlăturarea fricii de moarte ne

ajută să ne trăim viețile din plin, ceea ce reprezintă, probabil, cea mai importantă misiune a ajutoarelor. De exemplu, fratele mai mic al soțului meu, Dennis, a plecat pe Lumea Cealaltă cu mulți ani în urmă, însă ne vizitează acasă mereu. Când erau tineri, Dennis adora să meargă împreună cu Patrick cu bicicleta (cândva chiar au traversat Statele Unite astfel) – și încă mai este prezent când soțul meu face asta, mai ales când călătorește prin țară. Patrick spune că își simte fratele alături de el, călăuzindu-l să descopere noi trasee și locuri interesante, pe parcurs.

Dennis iubea și florile și de multe ori îl simt, când mă aflu în grădină. De fapt, de fiecare dată când văd o floare nouă undeva, îi simt spiritul alături. Prețuiesc acele momente și știu că Dennis se află acolo, pentru a mă ajuta să apreciez viața.

Tot așa, mama mea comunică cu mama *ei* (bunica mea), în timpul viselor. Cele două au fost separate în timpul războiului, când mama era doar un copil, așa că e foarte fericită să poată comunica din nou cu bunica, atunci când visează. Uneori, ele merg într-un loc minunat, unde ascultă muzică, dansează și cântă împreună toată noaptea; alteori, bunica îi dă sfaturi legate de cusut și tipare – una dintre pasiunile lor comune. Uneori spune chiar și glume, pe care mama le ține minte și ni le împărtășește și nouă. Iar alteori, pur și simplu e *acolo*, oferindu-i mamei dragostea ei și ținându-i companie.

Pe lângă membri ai familiei și prieteni decedați, ajutoarele pot fi și spirite care n-au avut nicio legătură cu voi în prezent, dar cu care ați avut legături puternice în viețile anterioare. Adesea își fac apariția pentru a vă ajuta să vă dezvoltați în domenii în care ați lucrat împreună în trecut. De exemplu, am avut doi minunați ghizi-ajutoare, pe nume Rose și Joseph, care m-au ajutat enorm în misiunea mea în seminarele legate de cel de-al șaselea simț și ca vindecător. Îi simt lângă mine, atunci când încurajez oamenii să-și deschidă inimile și să iubească mai mult viața și pe ei înșiși. Sunt sigură

că am cunoscut aceste spirite cândva, într-o viață anterioară, că am lucrat împreună cu ele și că munca noastră, chiar și atunci, a fost cea de îndrumare, de sfătuire și de ghidare a oamenilor, într-un mod foarte asemănător celei din prezent.

Mai lucrez de asemenea cu Surorile Pleiadiene, ghizi care mă ajută atunci când fac citiri – mai ales când îndrum oameni pe propria lor cale sufletească, sau spre scopuri mai înalte. Conform spuselor acestor Surori, le-am fost elevă timp de mai multe vieți. Știu că joacă un rol esențial în munca mea și mă bazez mult pe ele, pentru îndrumarea diversilor mei clienți.

Q Știați că ghizii-ajutoare...

- ...au fost cu toții oameni la un moment dat, iar vibrația și frecvența lor sunt conectate intens la planul omenesc?
- ...comunică de obicei telepatic cu voi, în cuvinte sau mesaje scurte, pe care le percepeți în mintea voastră?
- ...adoră să intre în legătură cu voi, atunci când visați, de obicei sub forma unei conversații prietenești?
- ...prelucrează rareori ceea ce transmit – lucru destul de greu de acceptat, dacă sunteți o persoană obsedată de control, sau dacă vă planificați fiecare lucru până la moarte – întrucât îndrumările lor necesită, de obicei, acceptare instantanee, în cazul în care le doriți ajutorul?
- ...păstrează cunoștințele și abilitățile dobândite sub formă umană și și-au luat angajamentul de a le împărtăși cu voi, înainte de a înainta spre frecvențe mai înalte?
- ...vă ajută, pentru a-și încheia legăturile pământești, ca astfel să poată avansa spre vibrații mai înalte și spre alte experiențe spirituale?

S-ar putea să atrageți și ajutoare care să vină spre voi doar pentru că le place ceea ce faceți și vor să vă împărtășească cunoștințele și experiența lor. Legătura lor cu voi este mai impersonală,

întrucât nu vă leagă un trecut. De fapt, sunt adesea trimiși de departamentul îngerilor, care știe că un anume ghid își poate folosi experiența vieților trecute, pentru a vă ajuta în domeniul în care nu știți ce să faceți.

Acești ghizi pot fi doctori care să vă ajute în legătură cu sănătatea fizică, sau manageri financiari sau bancheri, care să vă ajute să atrageți sau să gestionați mai bine finanțele. Pot fi chiar și meșteri în diferite domenii, care să vă ajute să reparați lucruri – precum îndrumătorul mecanic, pe care l-am menționat mai devreme, care m-a ajutat să-mi pornesc mașina, când se oprise în trafic.

Tatăl meu este un meșter foarte îndemânatic (între multe alte lucruri) și, de când mă știu, a fost în stare să repare orice se strica, inclusiv televizoare, aspiratoare, frigidere, DVD-playere, aparate de aer condiționat și chiar mașini de spălat și uscătoare. Uimită de priceperea lui, l-am întrebat odată unde a învățat să fie atât de îndemânatic, la care el mi-a răspuns: „De fapt, nu am învățat de nicăieri. Doar că îmi urmez ghidul interior, care îmi spune ce e de făcut și împreună îi dăm de cap.” Tata trebuie să fi avut un ajutor foarte talentat, întrucât reușea mereu să ducă treaba la bun sfârșit.

Rețineți că unele ajutoare vă rămân alături toată viața, în vreme ce altele sunt temporare și vi se alătură doar pentru o scurtă perioadă de timp, pentru a vă ajuta cu un anume proiect sau cu o anumită sarcină. Dacă sunteți dispuși să le ascultați îndrumările, aceste ajutoare vă rămân în preajmă și vă ajută să finalizați lucrurile. În schimb, dacă le cereți ajutorul și apoi îi ignorați în permanență, se vor îndepărta. Se află aici ca să vă ajute, dar nu vă vor obliga niciodată să le acceptați ajutorul – așa că, dacă insistați să faceți lucrurile cum vreți voi și nu le luați în seamă sugestiile, vă vor respecta alegerea și vor da înapoi.

Cheia unei colaborări de succes, cu oricare dintre ajutoarele voastre, este să vă liniștiți mintea și să aveți încredere în tot ce primiți, în loc să le permiteți scepticismului și logicii să vă impună su-

gestiile lor. S-ar putea să auziți instrucțiuni dintr-un cuvânt sau două (sau ceva mai multe, dacă sunteți norocoși) și adesea își repetă instrucțiunile o singură dată, din dorința de a nu se interpune liberului vostru arbitru – depinde doar de voi să fiți atenți, pentru a nu rata ce vi se transmite.

Diane, agent imobiliar, care participa la un curs de-al meu din New York, mi-a împărtășit un minunat exemplu de beneficii care apar dacă sunteți dispuși să vă ascultați ajutoarele, fără ezitare și fără a opune rezistență. Într-o zi, când se îndrepta spre casă de la o vizionare, a primit un telefon despre o casă care tocmai fusese scoasă la vânzare. S-a hotărât să treacă pe acolo și să vadă cum arăta, iar când a văzut-o a simțit o atracție bruscă față de acel loc. Dintr-o dată a auzit o voce clară, care spunea cu tărie: „Cumpără-o”.

Diane avea deja două case și era oarecum limitată financiar, dar ghidul ei a insistat „Cumpără-o”... Asta e tot ce a auzit, dar Diane simțea că era bine și atât a fost de ajuns pentru ea.

„Bine, așa o să fac”, a spus ea cu voce tare, adăugând „dar va trebui să mă ajuți”. Când a ajuns acasă și i-a spus soțului său ce i se întâmplase, el a reacționat negativ, întrebând-o:

„Și cum rămâne cu planul tău de a cumpăra casa de vis, lângă ocean?” Cu toate astea, Diane nu a dat înapoi. Nu-și prea înțelegea atitudinea – rareori avea atâta încredere în instinctul ei (și nicio dată nu i se împotrivese soțului său) dar de data asta era tare ca o stâncă, în hotărârea de a-și asculta ghidul. Și-a dat seama că obosise să tot rateze momente oportune, din cauza temerilor și a ezitării și era gata să-i ofere o șansă intuiției. Când și-a exprimat intenția neclintită de a-și asculta ghidul, soțul ei a cedat – ceea ce nu se mai întâmplase până atunci.

În seara aceea, Diane i-a spus fiului ei, Ryan, care era căsătorit și locuia cu chirie în cea de-a doua ei casă, despre planul de a cumpăra acea proprietate. Spre surprinderea ei, el a întrebat-o:

„Mamă, te-ar deranja dacă aş cumpăra eu acea casă, în loc să stau cu chirie în casa ta?” Ryan nu-i dăduse niciodată de înţeles că ar vrea să se mute – cu atât mai mult să cumpere o casă a lui – şi totuşi, în secunda în care a spus acest lucru, totul a fost în perfect acord cu ce simţea Diane. Au pregătit împreună o ofertă şi trei săptămâni mai târziu, casa era a lui.

Însă cea mai interesantă parte a poveştii, abia acum urmează: întrucât Ryan s-a mutat din cea de-a doua ei casă, deci Diane era acum liberă s-o pună în vânzare. Casa s-a vândut cu un preţ de trei ori mai mare decât cel cu care fusese cumpărată şi, dintr-o dată, Diane avea mai mult decât suficienţi bani ca să-şi cumpere casa de vis lângă ocean – pe care ea şi soţul ei au şi cumpărat-o în scurtă vreme. Deşi s-ar putea ca toate astea să sune a fantezie, de fapt reprezintă un exemplu clasic al beneficiilor obţinute din colaborarea cu ghizii-ajutoare: în mai puţin de două luni, un întreg mănunchi de dorinţe a devenit posibil, pentru că Diane le-a acceptat ajutorul.

De asemenea, e important să dăm atenţie viselor, întrucât, de multe ori, acestea sunt poarta prin care ghizii intră în legătură cu noi. Clienta mea, Patricia, de exemplu, simţea că ajutorul ei era tatăl său, care murise. Relaţia dintre ei nu fusese prea strânsă, cât timp acesta fusese în viaţă, pentru că mereu se ascunsese în spatele muncii de bancher, dar toate astea s-au schimbat curând după moartea lui. Ea a început să-l viseze – mereu în ipostaza de a-i oferi sfaturi financiare – fapt care ulterior a evoluat într-o legătură zilnică, în care ea îi auzea vocea în cap.

Ca viitor producător de film, Patricia s-a mutat din Michigan în California, unde tatăl ei a continuat să o consilieze – în special atunci când a avut un interviu cu un angajator de la o companie de producţie, unde îşi dorea cu ardoare să lucreze. Era atât de încântată că fusese selectată pentru ocuparea acelui post de vis şi era atât de dornică să pună piciorul în studio, încât ar fi acceptat locul de muncă şi fără salariu, dacă i l-ar fi oferit astfel.

În timp ce se discutau termenii de angajare, Patricia a simţit ca foarte puternică prezenţa tatălui ei, şi înainte să răspundă la oferta de 27.000\$ a femeii, a auzit vocea tatălui ei spunând 33.000\$.

Sugestia lui a fost atât de neaşteptată, încât ea a oftat, luându-se prin surprindere atât pe ea, cât şi pe cea care o interviewa, care, spre surpriza Patriciei, a spus: „Mda, s-ar putea să fie într-adevăr cam puţin... poate că am putea să mai urcăm până la 30.000\$ dacă eşti dispusă să accepţi programul.”

Din nou tatăl Patriciei a insistat, 33.000\$, iar vocea lui a fost atât de clară şi puternică încât ea a răspuns ca un ecou: „33.000\$”.

„Deci asta e oferta ta finală?”, a întrebat-o angajatoarea. „În acest caz va trebui să discut cu partenerul meu. Ai referinţe foarte bune şi se pare că şi calităţi solide, dar 33.000\$ este mai mult decât suntem dispuşi să investim în această poziţie. Te voi contacta eu din nou.” Patricia era sigură că pierduse locul de muncă şi, când se întorcea la maşină, i-a spus tatălui ei: „Ştiu că valorez 33.000\$, dar mă întreb dacă vor crede şi ei acest lucru”. Din nou el a spus simplu: „33.000\$”. Şi, o oră mai târziu, Patricia a primit un telefon prin care i se oferea locul de muncă, în termenii solicitaţi de ea.

Mi se pare interesant că aceşti ghizi apar adesea doar ca să dea o mână de ajutor sau să rezolve o problemă, iar după ce şi-au terminat treaba, îşi văd mai departe de drum. Un asemenea exemplu este cazul când eu şi Patrick am cumpărat prima noastră casă, pe care a trebuit s-o renovăm în totalitate. Întrucât era ceva ce nu mai făcusem niciunul (şi nici nu aveam prea mulţi bani), am acţionat din naivitate şi panică. Am început prin a da totul jos, pentru a o lua de la zero.

Lucrul care mă deranja mai mult decât orice a fost că sufrageria de la parter era foarte întunecată şi nu avea ferestre; şi dacă totuşi i-am fi făcut o fereastră, ar fi trebuit să suportăm imaginea urâtă a clădirii de lângă noi. Patrick a sugerat să folosim mijloace electrice pentru a lumina încăperea, dar nu-mi plăcea ideea. Ştiam că trebuia să existe o soluţie care să nu fie scumpă, dar să fie uşor

de îndeplinit – așa că, într-o seară, înainte de a mă duce la culcare, le-am cerut ajutoarelor să-mi dea niște idei. Am visat că m-am întâlnit cu un bărbat roman înalt, frumos, încălțat în sandale, care m-a plimbat prin mai multe biserici, arătându-mi ferestrele cu vitralii, ca să le admir. De trei sau de patru ori a spus cât de frumos se filtra lumina soarelui prin acea sticlă, luminând totul atât de minunat.

M-am trezit simțindu-mă de parcă fusesem în vacanță. În timp ce îi povesteam soțului meu visul, mi-am dat seama că, de fapt, ajutorul meu roman îmi spunea să folosesc vitralii în sufragerie. Puteam să punem o fereastră din sticlă frumos colorată, să obținem lumină și culoare și să evităm vederea neplăcută. Era soluția perfectă și una la care eu nu m-aș fi gândit niciodată. Îmi plăcea ideea, și lui Patrick de asemenea... dar de unde să începem?

Din nou, mulțumită ajutoarelor mele, totul s-a rezolvat de la sine. În ziua următoare am făcut o citire unui client și după aceea el m-a întrebat în ce stadiu eram cu casa. I-am povestit de toate încercările și peripețiile prin care treceam, inclusiv ideea cu vitraliile. Atunci mi-a zis că știa un artist în zonă, care era cel mai priceput în vitralii – și pentru că omul tocmai se mutase din Europa, ar fi acceptat să lucreze pentru un preț modic, până devenea cunoscut.

Pentru a scurta povestea, în acea după-amiază, eu și cu soțul meu am luat legătura cu artistul, care a fost încântat să ne facă o fereastră cu vitralii, cu un cost care depășea cu puțin prețul unei ferestre obișnuite. Odată montată, îți tăia răsuflarea, fiindcă lăsa să pătrundă lumină și culoare, în timp ce bloca complet aspectul neplăcut al clădirii alăturate. Un an mai târziu, deloc surprinzător, reputația artistului a crescut și a început să câștige premii – a fost chiar menționat într-o revistă de arhitectură. Având o fereastră făcută de el, valoarea casei a crescut considerabil, când am vândut-o.

Cât despre ghidul meu roman... ei bine, după acel vis, nu l-am mai revăzut niciodată.

Celebrități în lumea spirituală

Cele mai interesante ajutoare tind să fie oamenii celebri decedați. Și dacă vrei, poți chiar să invoci asemenea maeștri din trecut, ca să vă ajute. De exemplu, eu îl chem adesea pe faimosul medium Edgar Cayce, pentru a mă ajuta în munca mea de persoană cu puteri extrasenzoriale – mai ales în problemele legate de sănătate și vieți anterioare. În multe cazuri, el m-a ajutat să înțeleg aceste probleme, mai bine decât orice alt ghid.

Prietena mea, Julia Cameron, binecunoscută scriitoare și dramaturg, îi cheamă pe Rodgers și Hammerstein, pentru a o ajuta în spectacole muzicale și pe John Newland, celebrul regizor, pentru a o ajuta cu piesele de teatru. În mod asemănător, o clientă de-a mea, medic, o invocă în mod regulat pe cercetătoarea chimist Marie Curie, pentru a o ajuta în punerea de diagnostice corecte.

Ghizii celebriți sunt minunați când oferă ajutor unde era nevoie de creativitate, așa cum sublinia prietenul meu, Billy Corgan. Billy mi-a spus odată că, atunci când lucra la primul său album solo, „*The Future Embrace*”, în anumite situații, s-a simțit ca și cum ar fi fost inspirat de maeștri muzicieni din ceruri. După ce i-am ascultat muzica, am fost sigură că primise ajutor, întrucât era încărcată cu o minunată energie cerească.

Cunosc un alt tânăr cantautor care invocă spiritul lui John Lennon, pentru a-l ajuta să scrie cântece; și amintiți-vă numai câți oameni îl invocă pe Elvis Presley – care, în mod evident, e de mare ajutor, altfel nu ar exista o întreagă industrie a oamenilor care îi perpetuează muzica, trăind de pe urma ei și ducând-o foarte bine!

Mama mea a început să studieze pictura, luând lecții prin corespondență, când era tânără. Era atât de hotărâtă să devină pricepută în domeniu, încât a progresat rapid și, nu după mult timp, a început să participe la concursuri. De fiecare dată când se împotmolea la un proiect, se oprea și se ruga pentru ajutor. Ca răspuns, un pictor renascentist, pe nume Fra Angelico, i-a apărut în vis, pen-

tru a-i da anumite sfaturi despre cum să-și îmbunătățească lucrările. A îndrumat-o mai ales cu privire la o lucrare foarte dificilă și a făcut un lucru atât de bun instruind-o, încât a câștigat un concurs național, cu acea lucrare!

Invocarea oamenilor celebri pentru ajutor poate să pară ceva îndrăzneț sau exagerat – dar, de ce nu? Aceste suflete și-au ridicat talentul la un nivel superior de măiestrie și sunt mai mult decât dornice să vă împărtășească ce-au învățat în Lumea Cealaltă. În fond, Hillary Clinton o invoca pe Eleanor Roosevelt să o ajute, atunci când era Prima Doamnă. La acel moment mulți oameni au râs, dar mie mi s-a părut a fi o idee strălucită... Și, luând în considerare câte s-au întâmplat când doamna Clinton a fost în acea poziție – și ce se întâmplă și azi – aș spune că i-a fost de ajutor.

Chiar și fiica mea, pentru care matematica și științele sunt o reală provocare, nu are nicio inhibiție ca să solicite ajutorul celor mai buni ghizi, inclusiv lui Einstein (pe care îl cheamă în mod regulat). Îi răspunde? Ei bine, ea și-a trecut examenele – și chiar cu note maxime anul acesta – așa că aș spune că da, cu siguranță.

Dacă aveți nevoie de ajutor într-un anumit domeniu și știți că a existat o persoană celebră care a trecut în lumea spirituală, pur și simplu invocați-i sprijinul. Pentru a o face, luați o fotografie, dacă se poate, sau scrieți-i numele, meditați asupra spiritului său și apoi cereți-i să vină să vă ajute. Nu e nevoie să implorați, deoarece, fiind în formă spirituală, nu mai are ego – doar cereți-i ajutorul, pur și simplu, și fiți cât puteți de clar în ce cereți.

Și iată și un sfat pentru cei înțelepți: uneori, oamenii tind să se poarte prosteste în preajma persoanelor celebre și să se simtă mici în prezența lor... chiar și a celor moarte, dacă vă vine să credeți! Amintiți-vă însă că, la nivelul sufletului, suntem cu toții parte a unui singur spirit și a unei singure familii, cu rezonanțe la diferite niveluri – dar nu există nicio separare. Așa că, atunci când cereți, amintiți-vă că rolul lor este să vă susțină creativitatea și nu numai

să vă ofere ideile lor. Ajutoarele, chiar și cele faimoase, nu vă văd ca fiind neînsemnați: sunteți minunați – și ele știu asta și vor să vă ajute să vă vedeți și voi la fel.

La rândul vostru

Pentru a invoca ajutorul ghizilor – celebri sau comuni, prieteni sau membri ai familiei, cunoscuți personal sau nu – concentrați-vă asupra domeniilor unde ați dori să fiți ajutați și apoi cereți ajutor de la cel mai înalt nivel de experiență. E minunat să chemi membri ai familiei sau prieteni, dar fiți atenți – doar pentru că nu mai sunt în viață, nu înseamnă că au devenit, brusc, iluminați.

Dacă au fost talentați într-un anumit domeniu, în vremea când erau în viață, cei dragi vouă vă pot fi de folos și din planul spiritual în acel domeniu. Dar dacă, de exemplu, mama voastră era o jucătoare înrăită de jocuri de noroc, nu-i cereți ajutorul pentru a scăpa de datorii. Din contră, dacă bunica voastră a fost căsătorită și fericită timp de șaizeci de ani, cu aceeași persoană, până ce a murit, ar putea fi cea mai bună sursă de ajutor pentru dificultățile sau greutățile pe care le întâmpinați în căsnicie sau în relația voastră.

Doar amintiți-vă să vă păstrați bunul simț când cereți ajutorul, tot așa cum ați face și dacă ați cere ajutorul unor oameni în carne și oase. Deschideți-vă inima, liniștiți-vă mintea și ascultați-le îndrumările... vor veni cu siguranță.

Capitolul 15

Ghizii vindecători

Una dintre cele mai frumoase categorii de ghizi cu care veți intra în legătură vreodată sunt vindecătorii, care apar sub două forme: (1) cei care au fost vindecători, doctori sau îngrijitori în încarnările umane anterioare, care se concentrează asupra vindecării trupului; și (2) cei care vin de la nivele de frecvențe foarte înalte, dar care nu au fost niciodată în formă umană și care vă vindecă spiritul.

De regulă, ei folosesc orice mijloace posibile pentru a vă atrage atenția, inclusiv comunicarea telepatică, apariția în vise, ghionturi pe care le simțiți fizic și cauzarea de diverse senzații în trupurile voastre. De asemenea, ar putea să trimită agenți care să vă transmită mesaje și sunt recunoscuți pentru faptul că fac orice pentru a vă plasa la locul potrivit, la momentul potrivit. Vor folosi orice mijloc inteligent cu putință.

Aceste ființe sunt subtile la început, dar își intensifică eforturile, în funcție de gravitatea situației, făcând tot ce le stă în putere pentru a ajunge la voi. Și, spre deosebire de ghizii voștri ajutoare, nu trebuie să le cereți ajutorul – ei au deja un angajament de suflet, să vă îndrume pe parcursul vieții.

Membrii acestui grup nu intervin în alegerile voastre, dar vă atenționează când acestea nu sunt în concordanță cu sănătatea și bunăstarea voastră. De exemplu, clientul meu, Tom, a fost diagnosticat de curând cu diabet de tip II. Mi-a spus că, de mai bine de 15 ani, de fiecare dată când lua o a doua bucată de prăjitură sau o a treia sti-

clă de bere, simțea o ușoară tensiune fizică și auzea o voce mică în urechea stânga, care îi spunea: „Prea mult, prea mult“.

A ignorat acest fapt, pretinzând că e doar conștiința lui care nu-i dă pace, dar în sine a simțit că era vorba despre ceva mai mult decât atât. Vocea și tensiunea nu păreau a veni din interior, ci mai degrabă de la cineva din preajmă. Și întrucât era o persoană zveltă și nu exagera în alte privințe, nimeni nu i-a sugerat vreodată să se abțină. Când a primit diagnosticul, a întrebat:

„Cum s-a întâmplat asta?“

Doctorul i-a răspuns: „Cine știe? Poate fi o cauză genetică sau obiceiurile proaste. Sau, s-ar putea să existe prea multe alimente rele în dieta ta – cantități care sunt în regulă pentru alte persoane, dar nu pentru tine.“ N-a fost o surpriză pentru Tom să audă cuvintele „prea mult“, deoarece ghizii săi vindecători îi spusese asta, de multă vreme.

Aceste spirite nu numai că vă avertizează atunci când alegerile voastre personale vă pot face rău, dar vă avertizează și cu privire la problemele mediului înconjurător. Odată i-au transmis soțului meu un mesaj care i-a salvat viața, când locuiam în prima noastră casă, un apartament pe două niveluri din cărămidă roșie, în partea de nord a orașului Chicago. Eram amândoi liber profesioniști și în acea toamnă ne înființasem birourile în apartament, al meu fiind la parter și al lui la subsol.

Patrick lucra acolo ore întregi, dar într-o zi, pur și simplu nu a putut sta în biroul său. Toată ziua a primit mesaje care îi spuneau să meargă în încăperea centralei. A făcut asta de fiecare dată și, deși nu reușea să găsească nimic anormal, mesajul continua să vină. Chiar înainte să mergem la culcare, mi-a povestit întâmplarea și a spus:

„Nu știu ce se petrece, dar o să chem pe cineva de la reparații mâine, să arunce o privire și să se asigure că totul e în regulă, înainte ca vremea să se răcească.“

În ziua următoare, un expert în centrale a sosit la prânz și a descoperit o scurgere foarte lentă de monoxid de carbon. Ne-a spus că era prea mică pentru a reprezenta un pericol, cât timp ușile și ferestrele erau deschise mereu, dar era bine că o descoperisem atunci – pentru că, odată ce închideam casa pentru iarnă, asta ar fi putut să ne omoare. Slavă Domnului că ghizii vindecători au ajuns la Patrick, în ziua aceea!

Trimiteri spirituale

Acești asistenți spirituali lucrează și în mod indirect, aducându-vă în prezența oamenilor care vă pot oferi informațiile de care aveți nevoie pentru a rămâne sănătoși, – cum ar fi o nouă analiză sau un tratament, sau chiar ceva mai simplu, ca de exemplu, doctorul potrivit. Evenimentele par adesea întâmplătoare, dar nu sunt; la mijloc există o orchestratie inteligentă, care trebuie să vă plaseze la locul potrivit, la timpul potrivit, pentru a obține ceea ce vă trebuie.

De exemplu, într-o zi mi-am făcut o programare pentru un tratament facial – ceva ce fac destul de rar – dar, în loc să merg la salonul din apropierea casei mele, am fost condusă două cartiere mai departe, ca să văd o femeie care lucra la ea acasă. O știam de ani de zile ca și clientă, dar niciodată nu luasem în considerare că i-aș putea folosi serviciile, înainte ca ghizii mei vindecători să-mi spună, „Du-te la Erica” și am auzit asta în minte atât de clar, de parcă cineva mi-ar fi vorbit cu voce tare.

„Erica?”, am întrebat. „Nu e cam departe, doar pentru un tratament facial?”

„Du-te la Erica”, am auzit din nou... așa că m-am dus.

A fost încântată să mă vadă și nu ar fi putut face o treabă mai conștiincioasă, mai plină de iubire și de profesionalism cu fața mea. Pe măsură ce lucra, i-am spus de lupta permanentă pe care fiica mea cea mică, Sabrina, o ducea cu migrenele, durerile acute de stomac și

noptile nedormite – a căror cauză nu o putuse indentifica niciun doctor. Acest lucru dura de ani de zile și îi făcea viața un chin.

„Știu pe cine trebuie să întrebi”, mi-a spus Erica și mi-a pominit un nutriționist care putea să ajute în acest caz. Această abordare nu-mi mai trecuse prin minte și am simțit o mare ușurare că acum puteam să-mi ajut fiica.

Luând sfatul ca pe un mesaj de la vindecători – și ca motiv real pentru care fusesem trimisă la Erica – am mers cu Sabrina la acel nutriționist, care a constatat că fiica mea era alergică la grâu și produse lactate și imediat i le-a scos din regimul alimentar. Deși nu a avut parte de miraculoasa vindecare instantanee pe care o aștepta, schimbarea a eliminat 95% din problemele ei, în interval de o lună, inclusiv numeroasele călătorii la camera de gardă de la urgență.

Așa cum am arătat în cazul fiicei mele, acești ghizi sunt adesea extrem de utili în cazul unor suferințe care îi derutează pe medici și încearcă să-i ajute pe vindecătorii noștri pământeni, cât mai mult posibil. Acesta a fost cazul clientei mele, Louise, care la vârsta de 36 ani era imaginea sănătății perfecte și o fanatică a mișcării fizice. Alergătoare înrăită, foarte conștiincioasă cu privire la dieta ei și devotată altor asemenea obiceiuri, nu înțelegea de ce sănătatea ei începuse să se deterioreze. Spre groaza ei, în cursul unui singur an a ajuns, din femeia plină de viață care era, o persoană aproape invalidă, fără vreun motiv aparent. Energia i se scurgea din trup, ținând-o aproape legată de pat; părul îi căzuse, vederea îi scăzuse și avea probleme și cu concentrarea mentală.

Diagnosticată pe rând cu depresie, boala Epstein-Barr, sindromul oboselii cronice, lupus și chiar dereglări bipolare, a făcut analize după analize, dar nu apărea nimic concludent, iar starea ei se înrăutățea pe zi ce trece.

Între timp, și-a pierdut slujba, partenerul de viață și dorința de a merge mai departe. Disperată, a ajuns la mine pentru o citire, sperând să o pot ajuta.

„Îmi pierd cumva mințile?“, s-a plâns ea, stând la mine în birou. „Abia mă pot ridica să merg la baie, iar doctorii îmi spun că sunt doar deprimată. O să mai scap vreodată de asta?“

I-am întrebat atât pe vindecătorii mei, cât și pe ai ei, care era problema. Răspunsul a venit simplu și direct: „*dieta*“.

„Dieta?“, m-a luat ea peste picior. „Cum așa? Nu mănânc decât legume și pește. Am o dietă extraordinară, mai bună decât toate.“

„Ghizii au spus *dieta*“, am insistat eu.

„Dar nu mănânc carne sau zahăr sau mâncare semipreparată, deci care poate fi problema?“

„Poate e peștele“, am răspuns eu.

„Cum să fie peștele? Peștele face bine tuturor.“

„Nu știu“, am răspuns. „Întreabă-l pe doctor. Poate știe ceva ce noi nu știm.“

Louise s-a pregătit să plece. Era dezamăgită că nici ghizii mei și nici ai ei nu îi oferiseră o citire mai bună despre boala ei și mi-a și spus acest lucru.

Și eu mă simțeam dezamăgită. Sperasem să-i pot oferi un ajutor mai mare din partea ghizilor, dar nu pot controla niciodată ce transmit aceștia. Totuși, mesajul lor era atât de clar, încât simțeam că, într-un final, ar fi putut avea sens.

„Îmi pare rău că ești dezamăgită“, am spus la ușă „dar nu exclude ceea ce ai aflat. Data viitoare când mergi la doctor, întreabă-l despre asta.“ O săptămână mai târziu, Louise m-a sunat:

„Sonia“, mi-a spus ea, „ce crezi? Doctorii cred că au descoperit, în sfârșit, ce mă îmbolnăvește, iar tu mi-ai spus dinaintea! E otrăvire cu mercur, din cauza peștelui pe care l-am mâncat. Îți mulțumesc foarte mult!“

„Nu-mi mulțumi mie“, i-am spus. „Mulțumește-le vindecătorilor tăi. Ei sunt cei care au arătat unde era problema.“

Este minunat să primești sprijin în situații precum cea a Louisei, dar aceste spirite nu acționează doar asupra sănătății fizice.

Tot ele au mare grijă și de sufletul vostru, care se poate îmbolnăvi și fragmenta din cauza depresiilor, drogurilor, alcoolului, traumelor și abuzului, mai ales în copilărie. Ei acționează și asupra câmpului energetic, care se poate epuiza din cauza unei personalități slabe, a unui respect de sine redus, a oboselii sau a unor legături personale anoste.

Asta s-a întâmplat și în cazul clientului meu, Noah, care suferea de ani de zile de depresie și abuz de substanțe. Lupta lui l-a costat enorm: soția l-a părăsit, afacerea a dat faliment, iar copiii au încetat să-i mai vorbească. Problema nu era că n-ar fi încercat să se abțină, ci să se „maturizeze“, după cum spunea chiar el. A încercat tratamente pentru depresie, programe în 12 pași și chiar terapie de grup. Dar în inima lui se simțea mai bine când îi învinuia pe toți ceilalți pentru alegerile pe care le făcea, în loc să se privească cu realism pe sine însuși – asta până când prietenul și partenerul său de beție a murit, din cauza unui anevrism cerebral.

Distrus, a văzut brusc vidul din anii pierduți și s-a culcat plângând. Și, probabil pentru prima dată în viața lui, a cerut ajutor de la „cineva de sus“, fiind foarte serios în această privință.

Noah a căzut într-un somn profund, în care a avut parte de ceea ce unii numesc „vis lucid“. S-a văzut stând în picioare lângă un bărbat foarte înalt, frumos, cu barbă, îmbrăcat într-o haină lungă, roșu cu gri și încălțat cu cizme negre. Amândoi priveau în jos spre trupul adormit al lui Noah. Clientul meu i-a spus bărbatului din vis:

„Mi-e silă de mine. Există vreun leac pentru asta?“

Bărbatul i-a zâmbit cu gravitate și i-a spus:

„Iartă-ți trecutul, fă-te util, curăță-ți trupul și mintea de toxine și servește-L pe Dumnezeu... și află că suntem aici ca să te ajutăm.“

Noah s-a trezit, auzind încă în urechi vocea bărbatului și, pentru prima dată în viața lui, a simțit că îi păsa cuiva de el și că îl poate ajuta. Din acest moment, viața lui nebunească a luat sfârșit și

a terminat cu comportamentul autodistructiv. Unele dintre cele mai adânci răni din el s-au vindecat.

El a numit asta o minune – și eu la fel. La vârsta de 46 de ani, s-a întors la școală ca profesor – ceva ce își dorise enorm, dar nu avusese curajul să facă.

Am asistat la multe minuni, prin mila lui Dumnezeu și cu sprijinul extraordinarilor ghizi vindecători. Cea mai importantă parte a muncii lor este să vă învețe să aveți credință, astfel încât să ieșiți din ritmul zilnic și să le permiteți forțelor Divine să vă pătrundă și să vă vindece trupul, mintea și sufletul.

Vindecări miraculoase

Toamna trecută, prietenei mea Lilly, care s-a mutat recent din Bulgaria la Chicago, i s-a spart un dinte și s-a trezit brusc cu dureri cumplite. Având mare nevoie de un dentist – și încă unul care să vorbească bulgărește – opțiunile de ajutor imediat s-au limitat la o femeie a cărei reputație era mai mult decât îndoielnică. Nedorind să suporte agonia căutării unei variante mai bune, Lilly s-a hotărât să accepte această soluție – dar, înainte de a se așeza pe scaun, și-a rugat ghizii vindecători să o ajute.

Închizând ochii, în timp ce deschidea gura, a văzut brusc cu ochii minții un șaman înalt, cu flăcări în loc de păr, care s-a prezentat a fi Zonu. Calmată de prezența lui, Lilly l-a rugat s-o îndrume pe dentistă să facă o treabă bună ca să-i repare (și să-i salveze) dintele. Câteva secunde mai târziu, a mai apărut un ghid, o femeie pe nume Madame Q, care i s-a alăturat lui Zonu.

Următorul lucru de care își aduce aminte este imaginea celor doi care lucrau împreună, ghidând mâna dentistei pe parcursul procedurii. Și, după doar 20 minute, dentista a anunțat uluită, că a terminat. În acel timp scurt reușise nu doar să salveze dintele, dar și să-l reconstruiască perfect – ceva ce nu reușise niciodată înainte.

Fără a fi surprinsă, Lilly știa că acest succes se datora ajutorului dat de Zonu și Madame Q. I-a mulțumit mult doctoriței și a spus:

„Nu m-am îndoit nicio clipă că veți face o treabă minunată“.

Flatată și puțin încurcată de cât de repede și cât de bine se derulase procedura, dentista i-a mărturisit:

„Sincer, nu știu cum s-a întâmplat. Mi-e rușine să spun că nici măcar nu m-am concentrat cum trebuie, tot timpul mă gândeam cum să-mi zugrăvesc casa. Următorul lucru pe care îl știu e că terminasem reparația și trebuie să spun că este cea mai bună lucrare pe care am făcut-o în viața mea.“ Lilly a râs și a răspuns:

„Nu contează cum s-a întâmplat. Important e că ați făcut un lucru excelent și că acum pot să mă duc acasă fericită – așa că, vă mulțumesc.“ Dar, în adâncul inimii ei, Lilly le mulțumea lui Zonu și Madame Q, deoarece știa că măiestria acestora făcuse posibil un succes atât de rapid. Ce a impresionat-o cel mai mult a fost felul în care ghizii au putut să împrumute mâinile altcuiva, ca să-și facă treaba, în timp ce acea persoană visa cu ochii deschiși. Cu ajutorul lor, Lilly a trăit un mic miracol în lumea stomatologiei – un dinte salvat și o factură mică!

Cel mai înalt scop al ghizilor vindecători este să vă refacă respectul de sine și conștiința că sunteți copii ai lui Dumnezeu – și să vă ajute să acceptați dragostea și nenumăratele binecuvântări pe care El vi le oferă. A vă deschide inimile și mințile este cea mai bună vindecare dintre toate.

Acest lucru e mai mult decât evident în cazul experienței clienței mele, Julie. Această femeie de 37 ani, tocmai ieșise dintr-un divorț dureros, lung de cinci ani, în care își pierduse casa și custodia celor doi fii ai săi. Nici nu se uscaser bine cerneala pe actele de divorț și a trebuit să suporte o altă lovitură devastatoare: i s-a descoperit un nodul la sânul drept, a fost diagnosticată ca având cancer de gradul IV și i s-a dat o prognoză sumbră, cu șanse mici de supraviețuire. Fiind încă tulburată de pe urma problemelor famili-

ale, acest lucru a fost mai mult decât putea să suporte. A început imediat un tratament agresiv, care includea o dublă mastectomie, iradiere și chimioterapie – dar tratamentul nu numai că a lăsat-o dărâmată și bolnavă, ci i-a distrus și bruma de voință de a trăi, pe care o mai avea.

Într-o noapte, pe când Julie zăcea secătuită de grețuri și durere, s-a hotărât că nu mai avea rost să trăiască, așa că a cedat. Își pierduse trupul pe care îl știa, fiii, casa – chiar și identitatea ca soție și mamă – și simțea că nu-i mai rămăsese nimic. Disperată, tot ce își mai dorea era să moară.

Când, în cele din urmă, a reușit să adoarmă, a visat că era înconjurată de zece femei frumoase, de toate vârstele, care îi cântau încet cântece de leagăn, pieptănându-i părul și masându-i picioarele și degetele, de parcă era cel mai prețios prunc al pământului. A început să plângă și le-a întrebat de ce erau atât de bune cu ea.

Cea mai în vârstă a zâmbit și i-a spus că veniseră s-o ajute să se vindece și să se bucure de viață. Julie a spus că nu mai avea de ce să trăiască, fiindcă era o epavă – dar femeia doar a zâmbit din nou și a continuat să o pieptene și să cânte alături de celelalte.

Lăsându-se în seama îngrijirii lor pline de iubire, Julie a început să se relaxeze la nivel profund – mai profund decât reușise în toată viața ei... și următorul lucru pe care l-a știut era că se făcuse dimineață. Părea că tot ce rămăsese din acel vis era o senzație caldă în piept, dar mai era ceva. Într-un mod remarcabil, se simțea împăcată și voia să trăiască. Era ca și cum acele femei i-ar fi ridicat de pe umeri, povara durerii.

Fără să mai privească în urmă, sau să se mai simtă rușinată, Julie s-a scufundat în procesul de vindecare, cu multă hotărâre. Și-a schimbat dieta, s-a alăturat unui grup de sprijin, a mers la un terapeut și și-a angajat un îndrumător. Doi ani mai târziu, i s-a spus că s-a vindecat de cancer – iar asta se întâmpla acum șapte ani.

„Femeile acelea au făcut o minune cu mine“, mi-a spus ea.

„Ele erau vindecătorii tăi“, i-am răspuns „și într-adevăr asta au făcut. Ți-au deschis poarta spre a te iubi pe tine însăși, iar asta ți-a vindecat trupul.“

Știați că ghizii vindecători...

...vă vor aduce mereu o senzație de pace, de iubire și de acceptare de sine?

...sunt blânzi, noncoercitivi și plini de iertare?

...îi vorbesc inimii și nu ego-ului – esenței voastre eterne, și nu sinelui muritor?

Dacă suferiți de lipsă de credință, înseamnă că undeva, pe parcursul drumului, v-ați rupt de Creator și de Sursa Divină a iubirii. Asemenea unei flori frumoase, care nu are o grădină în care să crească, viața fără credință rămâne doar o luptă pentru supraviețuire. Acest lucru vă macină cel mai mult sănătatea – a trupului, a minții și a sufletului – și este ceea ce trebuie să le cereți vindecătorilor să refacă.

Ei vor răspunde deschizându-vă inima, liniștindu-vă mintea și ridicându-vă vibrația. Vindecătorul meu, Joseph, mi-a spus cândva că munca lui seamănă foarte mult cu reinstalarea unui calculator și curățarea lui de programe inutile și de viruși; el înlătură tiparele negative – și așa se restabilește echilibrul.

Vindecătorii voștri pot face lucruri minunate pentru voi, dar numai dacă le urmați instrucțiunile și cooperați, iubindu-vă pe voi înșivă. Începeți prin a ști că în fiecare boală se află o mare șansă de a învăța lucruri despre voi, de a vă cinsti și de a accepta dragostea lui Dumnezeu. Atunci când această iubire Divină nu este blocată, are loc vindecarea.

Vă rog să înțelegeți că dacă aveți o boală, sau dacă viața voastră e o continuă luptă, înseamnă că ați greșit undeva. Fiecare suflet primește încercări, pentru motive pe care nimeni altcineva nu le poate înțelege sau judeca, în totalitate. Dacă acestea sunt combi-

nate cu toxinele mediului înconjurător, cu stresul emoțional și cu lecțiile karmice ale sufletului, în care trebuie să faceți față consecințele alegerilor greșite din trecutul acestei vieți sau al altora, e aproape imposibil de stabilit motivul din spatele fiecărui dezechilibru. Toate bolile sunt lecții – fie pentru persoana care le trăiește, fie pentru cei din jurul acelei persoane.

Prima lecție pe care o transmit ghizii vindecători este: „*Când e vorba de boală (sau de viața ca atare), niciodată nu judecați – nici pe voi, nici pe altcineva!*” Iar a doua lecție este: „*Iertați – mai întâi pe voi, apoi pe toți ceilalți*”. Dacă sunteți dispuși să faceți acești doi pași, veți elibera drumul pentru ca aceste ființe să-și facă datoria cum trebuie.

E important să rețineți că ghizii vindecători nu sunt înlocuitori pentru îngrijirea profesionistă medicală, psihologică și emoțională, de care aveți nevoie. De fapt, o altă sarcină importantă de-a lor este să vă ajute să găsiți sprijinul profesionist corespunzător.

Au făcut asta pentru mine, după nașterea celei de-a doua fiice, când am căzut într-o oboseală cronică profundă; indiferent cât dormeam, mă simțeam din ce în ce mai rău. Am mers la numeroși medici și am făcut nenumărate analize, dar fără niciun folos.

Le-am cerut ajutor ghizilor mei vindecători și, în ziua următoare, am mers la librărie, ca să cumpăr de acolo ceva pentru fiica mea cea mare. Brusc, a căzut de pe raft – aproape în capul meu – o carte despre hipotiroidism. Nu mai e cazul să spun că mi-a atras atenția, chiar dacă mai făcusem analize pentru această afecțiune. Doctorul îmi spusese atunci că hormonul tiroidian era la limita nivelului normal și că nu era o problemă – dar, după ce am citit cartea, am știut că ceva nu era în ordine.

Vindecătorii mei m-au îndreptat atunci spre un doctor holistic, căruia i-am cerut o a doua părere. Analizele mele erau încă la limita normalului, dar el mi-a recomandat totuși o cantitate mică de hormoni tiroidieni, iar asta a făcut minuni. O lună mai târziu,

îmi crescuse nivelul energetic și viața mea reintrase în normal. Încă o dată, vindecătorii îmi arătasera care era problema și mă trimisera în direcția potrivită, pentru a mă trata.

Experiența mea în ceea ce privește cărțile nu e ceva neobișnuit, întrucât este unul din mijloacele principale prin care comunică ghizii. Profesorul meu, Charlie, mi-a spus că, dacă la un moment dat, îți este recomandată o carte, asta poate fi un semn de la vindecători; dacă ți se recomandă cartea și a doua oară, atunci cu siguranță că e vorba de un mesaj. Și dacă auzi cumva și a treia oară de ea, înseamnă că ghizii strigă la voi să le dați atenție!

Aceste spirite sunt supravegheate de către îngerii vindecători și lucrează la frecvențe foarte înalte, cu cel mai înalt grad de iubire și compasiune. Similar ghizilor-ajutoare, mulți dintre acești ghizi au existat, la un moment dat, sub formă umană, așa că înțeleg provocările speciale ale experiențelor umane și ceea ce face ca oamenii să devină bolnavi și dezechilibrați. Mulți dintre ei aparțin unor civilizații pierdute din Atlantida și Lemuria și au venit să-și împărtășească cunoștințele acumulate, dar pe care le-au pierdut sau le-au utilizat greșit, în încarnările anterioare. Toți cei cu care am lucrat au fost neobosiți, devotați și s-au simțit onorați să poată da o mână de ajutor.

Totuși, ca și în cazul tuturor ghizilor, ei nu vă pot *face* bine și echilibrați; asta trebuie s-o faceți voi înșivă. Ei lucrează sub motto-ul „*Dumnezeu îi ajută pe cei ce se ajută singuri*”, dar sunt partenerii voștri când e vorba despre sănătate – și, dacă îi urmați, vă vor conduce pe drumul cel bun.

La rândul vostru

Pentru a-i invoca pe vindecători să vă deschidă inima și să vă însănătoșească trupul, trebuie mai întâi să găsiți compasiune și dragoste pentru voi înșivă și să vreți să fiți vindecați. În cazul în care cooperați, vor ști exact ce să facă.

Pentru a invoca vindecătorii pentru altcineva, deschideți-vă inima către inima lor și trimiteți-le aceeași dragoste și compasiune necondiționată. Nu vă concentrați asupra bolii, întrucât ar fi ca și cum ați uda o buruiiană să crească. În loc de asta, concentrați-vă ca starea lor de bine să fie totală, conform planului lui Dumnezeu.

În ambele cazuri, următorul pas este rugăciunea, la care vindecătorii răspund imediat. Mii de studii au confirmat că cei care se roagă – ca și cei pentru care se roagă – se vindecă mai repede și mai deplin decât cei care nu au parte de acest sprijin.

Rugăciunea mea preferată de vindecare este:

*„Dumnezeule, Mamă Divină, Tată Ceresc și toate
forțele vindecătoare ale Universului, redați-mi echilibrul
trupului, a minții și spiritului.*

*Înlăturați din conștiința și trupul meu, tot ce nu este
în perfectă concordanță cu planul Vostru plin de iubire
pentru mine. Vă ofer completa mea acceptare și coope-
rare, pentru ca toate forțele de vindecare ale naturii
Divine și iubitoare să îmi aducă starea de bine.*

Amin.“

Capitolul 16 Ghizii învățători

Unii din cei mai devotați ghizi ai sufletelor noastre sunt învățătorii noștri. Ei rezonează la o frecvență foarte înaltă și lucrează cu noi îndeaproape, pentru a ne mări gradul de conștiință și înțelegere a naturii noastre reale ca ființe spirituale, concentrându-și eforturile ca să ne ajute să ne descoperim scopul în viață, precum și karma pe care o avem, sau lecțiile pe care trebuie să le învățăm. De fapt, cuvântul *karma* înseamnă „a învăța”, și implică ideea de școală.

Spre deosebire de înainte-mergători sau de ajutoarele lor, aceste spirite dau prea puțină atenție – sau chiar deloc – problemelor zilnice din viața noastră. Pe ei nu îi preocupă întrebări de genul: „O să mă căsătoresc?” sau „Ar trebui să cumpăr o mașină nouă?”. În schimb, atenția lor este îndreptată spre a vă elibera de limitările ego-ului și spre a vă extinde conștiința, astfel încât să vă acceptați complet posibilitatea de a trăi în bucurie, ca ființe Divine. De asemenea, ei sunt angajați să vă îndrume cum să vă puteți servi cel mai bine semenii. Vă ajută să vă deschideți inima și să înlăturați iluziile, teama, judecata, ideile false și limitările auto-impuse.

Adesea, călătoria sufletului dintr-o viață în alta vă este supravegheată de către aceiași învățători. Ei se adună în grupuri, pentru a vă organiza școala sufletului – fiecare perioadă pe care o petreceți pe Pământ reprezentând un alt nivel de educație, foarte asemănător modului de trecere dintr-o clasă în alta, din sistemul de învățământ pământean.

Unele dintre aceste ființe au trăit vieți anterioare ca muritori și, datorită acestui lucru, sunt foarte înțelegători cu privire la dificultățile pe care oamenii le întâlnesc, pe măsură ce învață cum să înainteze în viață. Adesea fost au înțelepți, mentori sau sfinți și au ales să-și continue munca în plan spiritual. Au o mare răbdare și compasiune – și, câteodată, foarte mult umor – în timp ce se străduiesc să vă mențină în acord cu dorințele sufletului.

Deși acești ghizi ar putea să vă fi fost învățători și în alte vieți, tot trebuie să aștepte semnalul vostru, înainte de a începe să lucreze din nou cu voi. Unii dintre ei pot fi instructori cu care deja ați lucrat în viața aceasta, dar care au trecut în Lumea Cealaltă, de curând. De-a lungul anilor, am vorbit cu multe persoane cu puteri extrasenzoriale, mediumi și alți maestri spirituali și aproape toți au avut cel puțin un ghid plin de influență, care a trecut în Lumea Cealaltă, dar a rămas un ghid constant al sufletului lor. Aceste relații continue sunt contracte de suflet, care sunt profunde și de lungă durată – și nu sunt întrerupte de moarte.

Doi dintre profesorii mei din timpul vieții, Charlie Goodman și Dr. Tully, au devenit spirite cu mulți ani în urmă, însă continuă să lucreze cu mine îndeaproape, din acel plan. Le simt îndrumările, la fel de clar ca atunci când eram doar o studentă timidă și tăcută în clasele lor, cu ani în urmă.

Charlie, primul meu învățător, m-a învățat aproape tot ce știu despre lumea spirituală și a fost primul care mi-a arătat modul corect de a lucra cu mulți dintre ghizii mei. Sunt foarte conștientă de prezența lui, atunci când îi ajut pe alții să învețe – chiar și acum, când scriu această carte. Cartea lui de vizită specială era (și încă mai este) un hohot de râs în cascadă, plin de energie. Râsul lui îmi amintește într-una că, la nivelul sufletului, totul este mereu în regulă și că nu trebuie să-mi fac griji pentru nimic.

L-am iubit pe Charlie și sunt recunoscătoare că pot să păstrez legătura cu el și după ce a murit. Îmi cunoaște punctele tari, ca și pe

cele slabe și, de fiecare dată când mă abat de la calea cea dreaptă, din cauză de nesiguranțe, temeri, judecăți, nerăbdare, ipocrizie sau furie, îi aud râsul care sparge vraja sub care mă aflu. Prin acest râs, știu mereu că el mă aduce înapoi, în echilibru.

Cu Dr. Tully, celălalt învățător din trecut, am avut o relație mult mai puțin personală, dar impactul asupra procesului meu de învățare n-a fost cu nimic mai prejos. Mi-a demonstrat, în repetate rânduri, că există o corelare directă între gândurile și experiențele mele. Stilul său detașat făcea parte din puterea sa și, datorită acestuia, am învățat să fiu mai puțin emoțională și mai obiectivă în modul meu de a reacționa – o lecție dificilă, pe care am fost recunoscătoare să o pot învăța (și la care încă mai am nevoie de ajutor). Vocea lui puternică este cartea lui de vizită; trece de-a dreptul prin pălăvrăgeala minții mele și o reduce la tăcere.

El m-a învățat să-mi stăpânesc mintea, în loc să o mențin în confuzie. Tot el este cel ce mi-a arătat că scopul sufletului meu pe Pământ este să fie creativ – și să accepte completa responsabilitate pentru tot ce creez. Până în ziua de azi, de fiecare dată când încep să mă comport copilărește, ca o victimă, vocea lui Dr. Tully îmi bubuie în cap, amintindu-mi ce spunea Shakespeare: „*Nu există nimic bun sau rău, doar gândurile fac ca lucrurile să pară astfel*”... așa că, aveți grijă ce gândiți!

Cei mai impresionanți ghizi învățători ai mei sunt Cei Trei Episcopi. Ei mă însoțesc deja de câteva vieți și cu ei am învățat, pe vremea când eram un preot francez ce studia misterele străvechi în Evul Mediu. Cei Trei Episcopi mă îndrumă pe mine și pe clienții mei în luarea de decizii și se concentrează asupra dezvoltării integrității și caracterului. Sunt foarte direcți, când îmi arată ce alegeri proaste și ce greșeli s-au făcut. Deși nu vorbesc pe ocolite, exprimarea lor este extrem de iubitoare și adesea plină de haz, atunci când mi se adresează mie, cât și clienților mei.

Poate vă vine în minte cineva care vă servește ca învățător în formă spirituală. De fapt, unii dintre acești ghizi pot fi încă în viață, și nu numai că vă îndrumă când sunteți treji, ci vă și vizitează în vise și intră în legătură cu voi, în timpul somnului. Multe dintre contactele cu ghizii învățători au loc în acele momente, întrucât atunci când nu dormim, suntem prea adesea preocupați de problemele zilnice, ca să ne amintim de chemarea noastră mai înaltă. De asemenea, ne vizitează în timpul meditațiilor – care reprezintă un mod minunat de a intra în legătură cu ei, în stare conștientă. Sprijinul lor va continua, cu siguranță, și după moartea lor.

În calitatea și misiunea mea de învățător spiritual, sute de elevi mi-au relatat că le-am apărut în vise sau în timpul zilei, din senin. Unii chiar m-au văzut ca spirit, în timp ce încercau să-și rezolve diverse probleme – și îi cred. Spiritul nu este limitat de corpul fizic, așa că poate fi în două locuri, în același timp. Trebuie să recunosc că, în anumite momente când sunt trează, mă simt de parcă aș fi lucrat toată noaptea, ajutându-mi elevii și predându-le – iar relatările lor o confirmă. Poate că ați avut și voi experiențe asemănătoare – la nivel sufletesc și voi serviți ca învățător cuiva, și voi funcționați în lumea spirituală, atunci când trupul doarme.

Doi dintre cei mai minunați ghizi învățători ai mei, care se găsesc încă în această lume, sunt mentorii mei, Lu Ann Glatzmaier și Joan Smith, două suflete extrem de înțelepte, pe care le cunosc de când aveam 14 ani. Nu numai că intru în legătură cu ele când sunt conștientă, dar le văd și în timpul viselor. Când dorm, le vizitez cu regularitate și avem conversații îndelungi și profunde, care îmi ajută sufletul – conversații pe care le prețuiesc la fel de mult ca și pe cele telefonice sau directe. În acest caz, eu sunt eleva care își vizitează profesorii noaptea, uneori luând lecții de la ele până în zori. Când se întâmplă asta, mă trezesc extenuată și poate că același lucru se întâmplă și atunci când voi vă treziți obosiți, după ce ați învățat de la alții, sau pe alții, în timpul somnului.

S-ar putea să vă surprindă ideea de a avea ghizi învățători în viață, sau de a fi voi înșivă ghizi, dar cu toții avem o istorie a sufletului și suntem puternici – chiar maestri – în anumite domenii, în timp ce, în altele, avem drumuri lungi de parcurs. Atât Charlie cât și Dr. Tully m-au învățat că suntem cu toții instructori și elevi în același timp, întrucât suntem legați unii de alții, precum celulele unui organism – arătându-ne unii altora cum să evoluăm la diferite niveluri.

Puteți intra în legătură și cu înțelepți din vechime, care au atins nivelul de conștientă spirituală și disciplină, necesare liniștirii minții și intrării în contact direct cu Divinitatea. Aceștia sunt ființe foarte blânde, iubitoare și pline de răbdare, care își fac apariția atunci când începeți să puneți întrebări despre natură și scopul vieții voastre și când vreți să trăiți într-un mod mai plin de înțelesuri. Faptul că au lucrat din greu atât timp, pentru a-și dizolva ego-urile, îi face pe mulți dintre ei să aleagă să rămână anonimi.

Acești ghizi vă conduc adesea spre anumite lecturi, ateliere, seminare și adunări spirituale. Mulți dintre ei se concentrează asupra ridicării conștiinței de masă, la o frecvență mai înaltă și, din anii '50, fac asta, cu mare succes. Numărul relativ scăzut al persoanelor „hippy” din anii '60 a crescut acum la mii de oameni interesați de subiectele spirituale, mulțumită în mare parte acestor ghizi care au adus meditația, relaxarea, terapia prin masaj și explorarea intuitivă în atenția unui public larg. Tot ei sunt răspunzători, alături de ghizii vindecători, pentru că au umplut golul dintre știință și religie, au făcut ca spiritualitatea să fie un subiect de bază, au creat asociații precum programele în 12 pași și terapia de grup, și au deschis ușa către vindecarea alternativă și cea holistică – toate acestea fiind căi către o învățare mai profundă, la nivelul sufletului.

Știați că ghizii învățători...

...vin acum spre noi, în grupuri mari, în aproape toate domeniile de învățare și expertiză? Prin fizică cuantică, de

exemplu, ne învață că suntem energie pură, spirit pur și că suntem limitați numai de gândurile noastre. În aproape toate disciplinele, ei aduc noi descoperiri și înlătură prejudecățile.

...vin spre noi, pe măsură ce lumea noastră are parte de provocări serioase – mai ales cât privește modul nostru spiritual de a înțelege lucrurile?

...servesc scopului lor principal, de a vă ajuta să înlăturați orice falsă identitate ce ar putea să vă lege de eu-l vostru?

...vă duc spre o viață a spiritului, trăită din plin și în adevăr?

Unul dintre modurile în care lucrează ghizii învățători este să vă trimită mesageri care să vă invite la grupuri de învățare. Odată, pe când eram copleșită de căsnicia mea, de copii și de muncă, le-am cerut ghizilor mei învățători să mă îndrume spre ce anume trebuia să învăț, pentru ca viața mea să se desfășoare mai ușor. În ziua următoare, am fost invitată la Hoffman Quadrinity Process – un program intensiv de opt zile, unde am putut învăța strategii noi creative, pentru a trăi în spirit. S-a dovedit a fi unul dintre cele mai bune cursuri la care am participat vreodată. (Puteti să vedeți despre ce este vorba, pe www.hoffmaninstitute.org.)

Să știți că ghizii voștri învățători vă sunt alături, atunci când nu mai sunteți mulțumiți de modul cum vă descurcați în viață și doriți să învățați mai mult. De exemplu, la vârsta de 40 ani, Max era imaginea perfectă a succesului: pilot necăsătorit, chipeș, având atât bani, cât și șarm personal. Era și singurul fiu al unei mame italiene de școală veche, absurdă – dar despre care el gândea că e pretențioasă. Totuși, în interior se simțea rău, în permanent conflict și plictisit și își vedea viața ca lipsită de sens, iar totul a dus la depresie.

Într-o zi, în Cleveland, stând singur într-un avion gol, în timp ce aștepta imbarcarea echipajului și a pasagerilor, a închis ochii, ca să se relaxeze. Dintr-o dată, a simțit că o prezență mai înaltă venise la el. I s-a părut că se deschide o ușă în mintea lui, care fusese bă-

tută în cuie. Era ca și cum o forță binevoitoare îi eliberase ochii și inima și brusc și-a dat seama că viața lui era atât de lipsită de satisfacții, pentru că el era egoist și egocentrist.

Nu a auzit nicio voce și nu a văzut nicio fantomă din trecut. Doar a simțit o deschidere interioară, care înainte fusese blocată... și a văzut încotro se îndrepta, datorită deciziilor pe care le lua. Dintr-o dată i-a apărut în față comportamentul lui negativ și s-a simțit rușinat și trist. A fost atât de îngrozit de ceea ce devenise, încât abia a reușit să se concentreze asupra zborului din ziua aceea. Din fericire, a reușit să ajungă cu bine la Chicago (unde îi era baza), dar nu mai era în stare să-și respecte programul de zbor. Așadar, a anunțat că era bolnav – deoarece chiar așa se simțea.

Ce a urmat a fost noaptea neagră a sufletului său. Avându-i alături pe ghizii lui învățători, noua sa conștiință s-a extins înapoi, de-a lungul vieții lui, până la ziua în care îi murise tatăl, când Max avea doar 11 ani – ziua în care inima i s-a închis complet, iar el a hotărât să se gândească doar la propria persoană, ca să nu mai treacă, încă o dată, prin durerea pierderii cuiva.

Înțelegând toate astea, a strigat, „Și acum ce să fac?“, dar nu a auzit nimic. În dimineața următoare, fiindcă era încă liber, a plecat să se plimbe cu mașina prin oraș și a ajuns la Transitions Bookplace, o librărie mică, într-un spațiu îngust, care avea cărți cu subiecte de spiritualitate. Până să intre înăuntru și să arunce o privire, nici nu știa că există cărți despre cum să te ajuți pe tine însuși; pentru el, cuvântul „spirit“ însemna doar fantome. A fost fascinat, și a petrecut trei ore, frunzărind cărțile de acolo. Apoi a cumpărat zece cărți – unele despre suflet, unele despre scop și direcția în viață, iar altele despre meditație.

Călătoria spirituală a lui Max a început în ziua în care ghizii i-au arătat o oglindă, pentru a vedea ce devenise. Apoi a fost îndrumat spre informații despre cum să ducă o viață autentică, mai întâi

prin intermediul acelei librării, apoi prin cursuri, ateliere, întâlniri cu mentori și alți instructori... și, în cele din urmă, a ajuns la mine.

Sufletul lui evolua încet, dar sigur: învățătorii lui l-au adus la un grup de voluntari care se ocupau de copii din țările în curs de dezvoltare, ce aveau mare nevoie de îngrijiri medicale. În repetate rânduri, Max îi aducea cu avionul în Statele Unite, pentru tratament. Se simțea atât de împlinit, încât a hotărât să lucreze cu jumătate de normă și și-a investit întreaga energie în acest serviciu. Ajutându-l pe acei copii și-a deschis inima și a învățat să iubească din nou, complet și fără bariere. Ghizii lui îl învățaseră bine.

Max a înțeles care este scopul lor principal: să ne învețe să deschidem inimile și să privim lumea și pe noi înșine, cu dragoste. Să recunoaștem faptul că suntem o singură familie. Dacă le facem rău altora, ne facem rău nouă înșine; dacă îi ajutăm pe alții, îi ajutăm pe noi.

Să învățăm de la Maeștri

Pe lângă instrucțiunile pentru suflet, pe care le primim de la ghizii noștri învățători din prezent și din trecut, ne conectăm și cu unul sau chiar doi maeștri spirituali. Aceștia sunt cunoscuți sub numele de Maeștri Înălțați sau Frăția Luminii Albe și lucrează cu noi, atât la nivel personal, cât și în general, pentru a ne crește conștiința. Cei mai cunoscuți au trăit pe Pământ, precum Iisus, Maica Domnului, Qwan Yin, Buddha, Mahomed, Wakantonka și St. Germaine, pentru a numi doar câțiva.

Mulți oameni, inclusiv eu, sunt profund atrași de unul dintre primii doi, ca maeștri învățători. Am o clientă care este atât de legată de Maica Domnului, încât se roagă folosind rozariul, de trei ori pe zi. Această femeie este cel mai iubitor suflet pe care l-am cunoscut, a fost părinte adoptiv a paisprezece copii, pe parcursul anilor după care a mai adoptat încă opt. Crede că Maria - mama noastră

noastră - îi dă o nesfârșită energie, răbdare și credință, pentru a urma această cale cu atâta bucurie.

Maurice, un alt client, vorbește neîncetat cu Iisus despre tot ce îl înalță în viața lui și îi înțelege devoțiunea. După ce a supraviețuit unui incendiu în care și-a pierdut întreaga familie și a suferit pe 40% din corp, a spus că Iisus l-a învățat să ierte și să-și vadă viața. Acum predă copiilor cu dizabilități și se simte în pace.

Scoala e în plină desfășurare

Știți că ați intrat în clasa unui ghid învățător, dacă inima vi se deschide și deveniți mai tăcuți, mai înclinați să ascultați decât să vorbiți. Sunteți sub influența lor, dacă doriți să citiți mai multe lucruri despre probleme spirituale, să participați la un grup care este organizat să vă ajute să evoluati, sau să căutați îndrumări spirituale într-un anumit mod. Urmăți un anumit ghid învățător, dacă vă simțiți chemați să slujiți omenirea, într-un mod profund și altruist.

Lecțiile sunt adaptate la ceea ce este corect pentru sufletul vostru. Aceste ființe știu - așa cum ar trebui să știți și voi - că fiecare are drumul lui, în ceea ce privește evoluția sufletului.

Ghizii unei persoane îi pot călăuzi pașii spre biserică, în funcție de ceea ce alții o îndrumă către o relație mult mai personală cu Dumnezeu și cu Universul. Ghizii învățători doresc în mod special să știți că există o singură cale *corectă* pentru ca să fiți aliniați spiritual cu sufletul vostru. Trebuie să vă ascultați inima, să-i urmați îndrumările, să dorniți să fiți doar voi înșivă și să vă conduceți viața pe baza iubirii de sine și a acceptării, în loc de teamă sau dorința de a vă face plăcere altora.

Nu vă îngrijorați că faceți apel prea des la ghizii voștri învățători. Sunteți prioritatea lor numărul unu, în întunericul nopților și în confuziei. Când le-o cereți, vor veni direct la voi.

La rândul vostru

Într-un spațiu liniștit, cereți-le cu blândete învățătorilor voștri să vi se arate, mai întâi cerându-i Sinelui Superior să vă deschidă inima, printr-o inspirație adâncă și relaxată. Apoi întrebați: „Ce voi învăța acum și cum mă puteți ajuta cel mai bine, în acest sens? De ce anume mă ascund? De ce îmi e teamă?”

Ascultați în tăcere și, dacă sunteți capabili să răspundeți cu voce tare la această întrebare, lăsați-vă inima să vorbească, pe măsură ce ei vă îndrumă spre răspuns.

Învățătorii voștri, mai mult decât alte spirite, au standarde impecabile de îndrumare. Nu vă izolează, nu vă laudă și nici nu vă linguesc, ci muncesc din greu să creeze o experiență educativă pozitivă. Nu vă vor compara cu alte persoane. Vă vor oferi doar sugestii, niciodată ultimatumuri, dar *vă vor cere* să dați tot ce e mai bun în voi. În fond, v-au făcut să luați această carte, nu-i așa?

Învățătorii, asemenea tuturor ghizilor, știu exact ce doriți. Vă vor conduce pas cu pas pe drumul blând al învățării și vor sta cu voi, atât cât aveți nevoie. Rețineți că, atunci când discipolul este pregătit, profesorul apare. Dacă voi sunteți gata, și ei sunt.

Capitolul 17 Ghizii animale

Unii dintre cei mai importanți și puternici ghizi spirituali sunt cei mai evidenți, dar adesea trecuți cu vederea: este vorba despre cei din împărăția animalelor. A fost o vreme, cu mult timp în urmă, când eram în strânsă legătură cu lumea naturii și consultam animalele pentru înțelepciunea și puterea lor. Dar chiar dacă drumurile ni s-au despărțit, această legătură nu ne-a părăsit și diverse ființe continuă să comunice cu noi, atât în lumea fizică, cât și în vise, în încercarea de a le vorbi sufletului și spiritului nostru.

Animalele sunt parte a lumii celor care ne învață. Unele ne dau înțelepciunea și priceperea de a supraviețui, altele ne arată cum să ne transformăm și să ne adaptăm, lucru ce poate fi extrem de folositor uneori. Ele pot fi pline de haz și jucăușe și pot să ne învețe cum să ne înveselim și să râdem de greutățile vieții. Multe sunt cunoscute pentru loialitatea și capacitatea de a-și oferi dragostea în mod necondiționat; sau poate dau dovadă de o detașare solidă, rămânând sincere față de ele însele, în loc să le facă altora pe plac. Există detectivi și animale care se pot face nevăzute. Într-un fel sau altul, toate au calități extraordinare, menite să ne trezească sufletul, ca și capacitatea de a ne vorbi în propria lor manieră.

Animalele servesc ca ghizi spirituali, în trei moduri. Mai întâi, fiindcă pur și simplu există în viețile noastre și comunică în mod direct; în al doilea rând, ne apar în vise, aducându-ne mesaje din planul astral. Și, în al treilea rând, ne oferă spiritele lor ca tote-

muri sau căi de acces către energia și puterea lor personală, ajutându-ne astfel să ne îndeplinim scopurile.

Puteți începe să vă conectați la ghizii voștri animale, văzând spiritul animalelor care sunt deja prezente în viața voastră. Începeți cu orice animal aveți (sau ați avut) și concentrați-vă asupra a ceea ce vă oferă (sau v-a oferit) esența lor. Cățelușă mea, Miss T – un pui negru în miniatură – este un suflet minunat, devotat și sensibil, care se străduiește din greu să-i iubească, în mod egal și necondiționat, pe toți membrii familiei mele. Un mod de a o face este să doarmă pe rând cu toți, în timpul unei nopți. Începe din camera mea, apoi se mută în camera fiicei mele Sabrina pentru câteva ore, după care merge în dormitorul Soniei până dimineata. Stă pe rând cu fiecare dintre noi: cu mine când fac citiri, lângă biroul fiecăreia dintre fiicele mele, când își fac temele, uneori patrulând între cele două și în biroul soțului meu, Patrick după-amiezile. Când e prezentă, ne simțim cu toții mult mai liniștiți și mai fericiți.

Cu toții recunoaștem cât este de sensibilă și cum comunică cu noi, indiferent de momentul zilei. Când sunt trează, o singură privire din partea lui Miss T îmi dă de înțeles dacă cineva este sau nu în regulă. În rarele ocazii când mârâie sau își arată colții, știu imediat că acea persoană nu e în regulă și că trebuie să fiu atentă.

La un moment dat, am angajat o bonă care venise cu recomandări bune și arăta foarte bine, dar Miss T nu a fost impresionată. Abia a suportat-o și nu-și lua ochii de la ea, dându-ne de înțeles că acea persoană nu era de încredere. Fata a lucrat pentru noi câteva zile, până când am primit un telefon de la tatăl ei, care ne-a spus că fugise de acasă și că o voia înapoi. Noi simțisem doar că ceva nu e în regulă, dar cățelușă noastră știuse – și am trimis fata înapoi acasă.

Miss T este și un spirit extrem de jucăuș; dansează pentru noi, face tot soiul de trucuri și se joacă de-a v-ați ascunselea, când suntem triști. Ea l-a ajutat pe Patrick să se relaxeze, pe mine m-a

ajutat să nu mai lucrez în exces, iar pe fete le-a ajutat să scape de tică sau să se simtă singure. Darurile ei sunt nesfârșite.

Cu câțiva ani în urmă, am simțit că spiritul ei dulce nu era chiar în apele lui, dar m-am gândit că nu era ceva chiar atât de neobișnuit. Apoi am visat că îmi spunea că este bolnavă și are nevoie de un doctor. Așa că, în dimineața următoare i-am spus lui Patrick să ducă la veterinar, însă acesta nu a găsit nimic în neregulă. Mai târziu, noaptea, stând lângă patul fiicei mele, Sonia, i-a dat de înțeles că are nevoie de ajutor. Sonia i-a deschis gura larg și a găsit un os micuț de pui, înfipt adânc în gât, pe care l-a înlăturat. Miss T ar fi putut să moară, dar și-a revenit din nou la normal, după ce osul a dispărut.

Pisicile sunt și ele profesori incredibili și comunică cu sufletele noastre. Nu am avut niciodată o pisică, pentru că sunt alergică la ele, dar fratele meu Anthony are două pisici, Summer și Winter Girl, care îl țin împământat și îl amuză, în momente emoționale grele, de boală și stres. Prezența calmantă a pisicilor i-a păstrat inima deschisă și fericită, atunci când ar fi putut foarte simplu să se închidă. Au fost vindecătorii săi în multe feluri și mereu spune asta.

Păsările sunt și un alt gen de creaturi care vă pot vorbi, iar clienta mea, Marion, s-a bazat pe ele pentru îndrumare. Era pe cale să preia o nouă afacere, care implica deschiderea unor cinematografe, împreună cu cumnatul ei, când, două nopți la rând, a văzut o bufniță în grădina lui. Știind că aceste păsări sunt prădătoare de noapte, a simțit că asta era un semnal care îi confirma suspiciunile referitoare la faptul că acel cumnat era agresiv și ticălos. Mulțumind bufniței pentru avertisment, Marion a refuzat să accepte partenariatul. Odată luată această decizie, pasărea a plecat.

Dezamăgit, cumnatul său și-a luat alt colaborator. În cele din urmă, el și noul partener au început să se certe cu privire la cine e proprietar și au ieșit la iveală faptul că amândoi ascundeau câte ceva. Firma s-a închis și au început procesele. Relația dintre clienta mea și cumnatul său a rămas însă intactă, mulțumită bufniței.

De-a lungul anilor, păsările mi-au vorbit și mie în moduri foarte directe, trasându-mi calea și îndrumându-mi spiritul. La puțină vreme după ce părinții lui Patrick au suferit un accident oribil, în urmă cu câțiva ani, copacii din fața casei noastre s-au umplut de ciori negre, care au început să cârâie de parcă voiau să ne transmită un mesaj. Am considerat mereu că ciorile reprezintă puterea și magia, așa că am știut că prezența lor acolo era importantă.

Timp de zece minute, ciorile au țipat cât au putut de tare și apoi au zburat. Am înțeles că, prin asta, ne spuneau că socrii mei sunt în ordine și să nu ne facem griji. Nu vorbesc limba ciorilor, desigur, dar în inima și în sufletul meu, știu că de-asta veniseră. Am folosit înțelepciunea lor și l-am asigurat pe Patrick că părinții lui își vor reveni complet, chiar dacă la prima vedere nu părea așa. Și *într-adevăr*, și-au revenit și până în ziua de azi le mulțumesc păsărilor că mi-au spus asta, într-un moment în care lucrurile nu stăteau așa.

Altă dată, mă aflu într-o mare încurcătură, nefiind decisă dacă să-mi scriu sau nu autobiografia, dat fiind că mi se ceruse acest lucru. Asta s-a întâmplat pe când mă aflu în vacanță în Franța cu soțul meu, în vizită la familia la care stătusem cu ani în urmă, ca studentă. Nesigură dacă povestea vieții mele ar fi de vreun folos cuiva, am rugat ghizii să-mi dea un semn clar și apoi m-am dus la culcare.

Ca și cum ar fi intervenit o forță extraordinară, la cinci dimineața m-am trezit dintr-un somn adânc și m-am uitat pe geam. Spre mine se îndrepta un porumbel alb superb – care a zburat prin fereastra dormitorului și m-a lovit în cap! Știind de la învățătorii mei că păsările sunt mesageri ai sufletului, acea întâmplare ciudată m-a asigurat că trebuia să scriu acea carte, pentru propriul meu suflet, dacă nu pentru al altora.

Bietul porumbel s-a lovit și a aterizat într-un colț al camerei, dar după un moment sau două și-a revenit și a zburat înapoi pe fereastră, spre răsărit. Am scris cartea și nu știu despre alții, dar pentru sufletul *meu* cu siguranță a fost bine.

Nepotul meu, Jacob, mi-a povestit următoarea întâmplare frumoasă, cu păsări. Simțindu-se trist și fiindu-i dor de tatăl său, la prima aniversare a morții acestuia, Jacob s-a hotărât să facă o plimbare de-a lungul unei plaje părăsite, din apropierea casei lui din Michigan. Pe măsură ce mergea, un vultur pleșuv minunat – primul pe care îl vedea în acel stat – a apărut parcă din senin și s-a învârtit deasupra lui. Apoi, Jacob a privit în jos și a văzut un trandafir înghețat în zăpadă. Evenimentele l-au șocat oarecum – dar, în același timp, l-au alinat și a știut că vulturul era un mesager.

Acest tip de pasăre și-a mai făcut apariția și cu altă ocazie, când prietena mea, Julia Cameron, nu reușea să se hotărască dacă să se mute sau nu într-un apartament nou din New York, care era mai aproape de centrul orașului, dar departe de unde locuise până atunci. Se temea că schimbarea ar îndepărta-o de iarba și copacii, pe care îi iubea enorm. S-a hotărât totuși să o facă și, în ziua în care s-a mutat, a văzut un vultur superb stând pe scara de incendiu, chiar în fața ferestrei apartamentului ei, ca și când i-ar fi urât bun venit. Și alți oameni l-au văzut. A stat acolo toată ziua, parcă spunându-i că apartament îi va purta noroc – ceea ce s-a dovedit a fi adevărat. Unele din cele mai bune scrieri ale ei au fost scrise acolo.

Dacă dăm atenție lecțiilor lor, animalele ne învață tot timpul câte ceva. Sora mea, Cuky, cea mai mare dintre șapte copii și cea care ne-a îngrijitpe toți, își începea o nouă carieră în vindecare. Se zburlea ca o pisică, atunci când venea vorba de natură și știa că asta o să însemne o piedică. Deși își iubea pisicile, evitase mereu să comunice cu natura și nu mersese nici măcar într-un camping. Dorind să-și înfrunte temerile și să devină un vindecător profund al sufletului, a făcut o excursie la ruinele Anasazi din New Mexico, împreună cu cea mai bună prietenă a ei și ucenică shaman, Debra Grace.

Pe măsură ce mergeau prin pădure, animalele apăreau câte unul, uitându-se pe furiș din tufișuri și spionând-o. Mai ales una, o veveriță roșie plină de energie, a văzut-o pe Cuky venind și s-a re-

pezit direct spre ea. Alerga atât de repede, încât sora mea a fost sigură că o să alunece și să cadă. Prea speriată să mai țipe, sora mea a înghețat, șoptind: „Vine direct spre mine. Vine direct spre mine.“

Debra a fost de acord: „Da, Doamne, chiar vine!“

Nesigure de ceea ce-ar trebui să facă, amândouă s-au oprit și au stat nemișcate, în timp ce veverița alergia spre ele. Dintr-o dată, s-a oprit la câțiva centimetri de fața lui Cuky și i-a zâmbit. A stat așa vreo zece secunde, apoi s-a întors și a fugit înapoi, la fel de repede pe cât venise. A fost atât de amuzant și surprinzător, că amândouă au izbucnit în hohote de râs. Micuța creatură era într-adevăr prea drăguță ca să te temi de ea, iar sora mea a înțeles că venise acolo special, ca s-o ajute să-și depășească teama de natură, privind-o efectiv în ochi.

Un an mai târziu, Cuky a mers în Hawai, a mâncat ce a găsit în natură și a stat într-un cort o lună întreagă, în timp ce învăța arta străveche a vindecării Lomi-Lomi, de la un maestru local, ceea ce nu ar fi făcut niciodată, înainte de călătoria din New Mexico.

Dar ghizii animale nu sunt mereu drăguți. Cu ceva ani în urmă, Patrick s-a retras pentru meditație, în munții Californiei. Într-o zi, s-a hotărât să meargă la o plimbare și, pe măsură ce hoinărea, a devenit conștient de câtă teamă îi controla viața. Nici nu se gândise bine la asta, că un pit bull amenințător a apărut din senin, arătându-și colții și mârâind la Patrick, pregătindu-se să atace. Neavând nimic cu care să se apere și plin de teama care atrăgea animalul, precum carnea crudă, Patrick și-a amintit dintr-o dată de tehnicile de meditație și și-a liniștit frica, prin respirație și gânduri de pace.

În momentul în care s-a relaxat (sau cel puțin a încercat) câinele a încetat să mai mârâie, s-a întors și a fugit la proprietarul lui, care apăruse ca din senin. Această bestie care mârâia l-a ajutat pe soțul meu să-și înfrunte teama și să aleagă că trebuie s-o controleze el pe ea – mai degrabă decât să o lase să-l controleze ea pe el. În momentul în care a făcut asta, câinele s-a retras și Patrick s-a întors în siguranță, la camera lui.

Acestea sunt doar niște exemple despre cât de aproape de voi pot veni animalele și cum apar ca să vă învețe mai multe lucruri despre spirit. Odată ce începeți să remarcați aceste întâlniri directe, mintea vi se va deschide spre căi mai largi, prin care aceste ființe vă dau îndrumare – și nici măcar nu e nevoie să fie în viață, ca să o facă!

Odată, mergeam pe bicicletă pe lângă lacul Chicago și aproape am dat peste un șobolan mare, strivit. Abătându-mă din drum ca să-l evit, am știut că ăsta era un semn neplăcut și că avea un anume mesaj pentru mine. Două gânduri mi-au trecut prin cap: (1) Șobolanii sunt extrem de neplăcuți și (2) trăiesc în mediul meu inconjurator. Punând alături semnele și dovezile, am simțit că spiritul șobolanului mort mă avertiza cu privire la comunitatea din jurul meu și la problemele pe care mi le-ar aduce, dacă nu sunt atentă. Cu cât mă gândeam mai mult la asta, cu atât îmi aminteam că erau câteva persoane cu care țineam legătura în acel moment, care nu-mi împărtășeau ideile despre etică și valori și care se comportau, în multe privințe, asemenea șobolanilor. Rozătoarea din drum fusese un mesaj pentru mine să mă îndepărtez de acești oameni, înainte să se întâmple ceva rău (cum i se întâmplase animalului) – și asta am și făcut. Câteva luni mai târziu, am aflat că unul dintre acei „șobolani“ a furat bani și cărți de credit de la niște prieteni comuni și că apoi a fugit din oraș. Mulțumită avertismentului pe care șobolanul din stradă mi-l dăduse, am fost scutită de neplăceri.

Așa cum a arătat această experiență, toate animalele sunt învățători și ne aduc mesaje de vindecare, dacă suntem atenți. Sunt și exemple mai liniștitoare: simplul fapt de a privi peștii dintr-un acvariu, sau măcar unul singur, ne induce o stare profundă de bine, pe măsură ce ei alunecă încet în apă. Broaștele țestoase oferă sentimentul unei protecții solide, și vă învață cum să vă retrageți din lume și să intrați în propria voastră ființă, ori de câte ori vă simțiți stresați și copleșiți. Hamsterii vă învață cum să cooperați și să vă distrați, atunci când îi priviți jucându-se.

Q Știați că ghizii animale...

...sunt printre cele mai puternice spirite îndrumătoare?

...vă înzestrează cu anumite calități, pentru a vă îmbunătăți viața și pentru a vă pune la lucru creativitatea și intuiția?

...vă ajută să vă recuperați părțile pierdute ale sufletului și vă leagă din nou cu lumea naturii?

Când intrați în legătură cu ghizii animale, remarcați ce ființe comunică cu voi în timpul viselor, pentru ca atunci când își fac apariția, spiritele lor vă transmit ceva important și adesea vin la voi ca un totem, pentru a vă oferi energia de care aveți nevoie. Clientul meu, Tom, avusese un vis profund, în care călărea un armăsar superb, alb și când s-a trezit era plin de energie, ca niciodată înainte. Visul i-a făcut o puternică impresie și a știut că animalul l-a vizitat cu un anume scop. Meditând asupra experienței, și-a amintit cât de puternic se simțise în timp ce călărea – lucru care nu i se mai întâmplase niciodată, în stare de veghe. Spiritul calului venise să-i ofere putere. Acceptând darul, și-a adunat energia și voința, și-a dat demisia de la slujba care nu-i mai oferea nimic, a pus capăt unei relații care nu se îndrepta nicăieri și s-a mutat în California – lucru pe care voise să-l facă, cu mult timp în urmă. După acest vis, a trecut cu bine prin toate deciziile dificile și și-a văzut mai departe de viață.

Dacă animalul vostru e static și are nevoie de vindecare, le puteți cere spiritelor animale să vină să vă ajute să vă schimbați vibrația și să vă ridicați energia. Doar amintiți-vă că, atunci când chemați acești ghizi, spiritul animalului vă alege pe voi – și nu invers.

Acest capitol este doar o introducere despre aceste ființe minunate. Există multe cărți extraordinare despre cum să lucrați, în mod specific, cu ghizii animale, dacă vreți să învățați mai multe. Dar, pentru moment, fiți deschiși tuturor ființelor – cele din viața voastră, cele care vă ies în cale, cele din vise, precum și ghizilor animale, care vă servesc ca totemuri. Ele trebuie iubite, respectate și

prețuite pentru ajutorul și serviciile aduse sufletului vostru. Dacă le-o permiteți, vă vor servi cu credință.

La rândul vostru

Aveți un animal de casă, sau trăiți în preajma animalelor? Începeți să intrați în legătură cu acești ghizi, prețuind spiritul unic din propriul vostru animal sau din altă ființă cu care intrați în contact, în mod regulat. Cum le-ați descrie spiritul? Ce lecții puteți învăța de la ele? Ce mesaj sau ce vindecare primiți de la ele? Lăsați-vă inima să vorbească, nu mintea. Aveți încredere în ceea ce simțiți și nu vă cenzurați emoțiile.

Apoi, încercați să recunoașteți momentele în care animalele apar în viața voastră, în moduri speciale. De exemplu, ați văzut păsări, în ultima vreme? Dar căprioare sau cai?

Gândiți-vă dacă există animale care să vă apară în mod repetat. Poate că întâlniți destul de des șoimi, sau iepuri, sau alte animale sălbatice. Întrebați-vă spiritul ce încearcă să vă transmită aceste ființe și amintiți-vă să aveți încredere în ceea ce simțiți.

Pentru a folosi mai bine darurile ghizilor animale, țineți un jurnal lângă pat și notați orice vizită a unui animal sau pasăre pe care o primiți în vis. Sau măcar spuneți cuiva (de încredere, desigur) despre aceste experiențe – fiindcă, de fiecare dată când o ființă vine în atenția voastră, vă aduce un mesaj spiritual.

Dacă vreți să luați inițiativa și să intrați în contact cu spiritul animal care vă este totem, trebuie să vă folosiți imaginația. Iată cum:

1. Relaxați-vă într-un loc comod, unde nu veți fi deranjați.
 2. Imaginați-vă că treceți printr-o peșteră sau prin scorbura unui copac și că ajungeți într-un loc minunat – o câmpie, sau o luncă.
 3. Simțiți pacea și puterea naturii din acest loc.
 4. Cereți-i ghidului animal să apară acolo și să vă vorbească.
- Aveți încredere în orice animal apare și în orice mod alege el să vă

vorbească. S-ar putea să simțiți, să auziți, să vedeți sau, pur și simplu, să știți în inima voastră, că este prezent.

5. Odată intrați în legătură cu ghidul, folosiți-vă imaginația și mergeți înapoi prin câmp, spre peștera sau copacul vostru și întoarceți-vă în prezent. Așteptați un moment pentru a vă conecta din nou la realitate și deschideți ochii, încet.

6. Acum că știți care este ghidul vostru animal, studiați și aflați tot ce puteți despre el. Există multe cărți despre spiritele animalelor, inclusiv cele scrise de Ted Andrews.

7. După ce ați intrat în legătură cu animalul vostru, mulțumiți-i și cereți-i să vă trimită un semn, ca să știți că este într-adevăr spiritul vostru ghid. Indiciul poate apărea în mai multe moduri: s-ar putea să-i vedeți imaginea pe o carte poștală, într-o fotografie, într-o revistă sau la televizor. S-ar putea să-l întâlniți chiar și în viața de toate zilele. Aveți răbdare și va apărea. Puteți să cereți mai multe semne de confirmare, pentru a fi absolut siguri că acela este totușul vostru. Ghidul vostru nu se va supăra și vi le va oferi.

8. Fiți conștienți de prezența spiritului animalului în viața voastră zilnică și folosiți-i energia pentru a vă susține și a vă învăța. Fiți atenți la toate modurile în care își arată forța și aveți grijă să-i mulțumiți ghidului vostru animal, pentru ajutor.

Capitolul 18 Ghizii bucuriei

Unul dintre cele mai iubite grupuri ale mele sunt ghizii bucuriei. Aceștia sunt spiritele copii ai Universului și rostul lor este să vă păstreze copilul interior, sănătos și mulțumit. Uneori, aceștia sunt copii care au trăit pe Pământ și au murit când erau încă mici – dar cel mai adesea nu au trăit niciodată în formă umană. Au vibrații înalte, luminoase și pline de bucurie; sunt foarte apropiați de natură și încearcă să ne împiedice să luăm prea în serios problemele noastre și pe cele ale omenirii. Ne împiedică să ne lăsăm absorbiți de propria noastră nefericire.

Ghizii bucuriei își fac apariția, atunci când ne așteptăm cel mai puțin – de obicei când eu-l nostru este atât de năucit de suferințe, încât ne pierdem orice perspectivă și devenim izolați. Asta nu înseamnă că durerea noastră este imaginară. Există momente când întâmpinăm greutăți reale și suferim pierderi mari, iar atunci suntem sprijiniți de către îngeri și vindecători. Dar, mai ales atunci, aceste spirite încântătoare își fac apariția pentru a ne îndepărta de durere prin joaca lor și când o fac le apreciem foarte mult prezența.

Totuși, cel mai adesea au tendința să apară atunci când eu-l nostru a scos tot ce e mai bun din noi, și nu mai suntem în formă, cum ar fi atunci când lucrăm prea mult și refuzăm să ne echilibrăm viața. Ghizii bucuriei se opun excesului de muncă și sunt antidotul în acest caz. De obicei, când își fac apariția și vă întrerup, reacția voastră este iritarea. Metoda lor preferată este să vă trimită pe cap copiii, care vor să vorbească, să se joace și să râdă. Uneori, asta

funcționează, dar dacă îi refuzați, sau dacă nu aveți copii, atunci vor folosi animalele, pentru a vă obliga să luați o pauză.

Prietena mea, Julia Cameron, mi-a spus că atunci când este prea adâncită în muncă și devine atât de absorbită, încât își pierde chiar și simțul umorului, cățelușă ei Charlotte, un Highland terrier, își ia jucăria și insistă să se joace „Aport”. Cățelușă mea, Miss T, face la fel. Prietenii noștri cu blană sunt mesageri obișnuiți ai ghizilor bucuriei. Ați remarcat câte celebrități hollywoodiene suntacompaniate de căței? Chihuahua, pudel maltez și alții – misiunea lor de la Dumnezeu este să-i ușureze pe acești actori de povara egului.

Dacă nu aveți animale, ghizii bucuriei vor găsi alte metode pentru a vă atrage atenția. S-ar putea să facă telefonul să sune, dar să nu fie nimeni la celălalt capăt al firului, sau să sune soneria de la ușă, fără ca cineva să fie acolo.

Pentru ei e foarte amuzant să ne facă să râdem de prostia propriului nostru ego. Suntem adesea agasați când ne este agresată importanța pe care ne-o dăm – trucurile câinelui, gânguritul bebelușului, chicotitul copilului fericit. Dar ghizii bucuriei nu precupețesc niciun efort și, cu cât opuneți mai multă rezistență, cu atât vă vor tachina mai mult. Puteți să faceți orice ca să-i izgoniți atât pe ei, cât și pe adorabilele lor ajutoare, dar vă veți simți oribil dacă o faceți. Ei se află aici ca să vă ajute să vă eliberați de ego, nu ca să vă împotriviți. Dacă, pur și simplu, cedați și râdeți, veți deveni echilibrați și veseli.

Întrucât își fac bine misiunea, nu veți ști niciodată când apar ghizii bucuriei. Fiind niște poznași cu apucături spontane, adoră în special elementele surpriză.

De curând, o clientă mi-a spus o povestioară amuzantă despre aceste spirite. Ea și soțul ei sufereau din cauza unei căsnicii nereușite, fiecare cheltuind multă de energie în încercarea de a-l controla pe celălalt și se certau majoritatea timpului. Nu cădeau de acord cu nimic, se contraziceau tot timpul și petreceau ore în șir

departe unul de altul, plângându-se fiecare de comportamentul oribil al celuilalt. Într-o zi, totul a devenit atât de supărător, încât amândoi au spus:

„Asta e cazul să înceteze. Trebuie să divorțăm.”

Fiindcă, în sfârșit, au fost de acord asupra unui lucru, au început să discute foarte calm (cel puțin față de cum discutau de obicei) despre modul în care fiecare își va urma calea. În timp ce vorbeau, a trecut o muscă printre ei. În momentul în care soțul vorbea pe un ton foarte serios despre nevoia de a fi liber, insecta s-a așezat pe nasul lui. Încercând s-o gonească, arăta atât de ridicol, încât soția lui a izbucnit în râs.

Situația era atât de absurdă, încât până și el a schițat un zâmbet. Și când și-a reluat atitudinea serioasă, musca a revenit, așezându-i-se exact între sprâncene. Refuzând de data asta să mai dea atenție muștei, a continuat să vorbească, în timp ce aceasta se plimba pe fruntea lui. Din nou, soția lui a râs copios și, ca răspuns, el și-a pleznit fruntea cu atât forță, încât soția nu se mai putea opri din râs. El își făcea singur, ceea ce voise ea să facă de atâta timp!

Apoi a fost rândul ei să dea glas nemulțumirilor proprii. Pe măsură ce își desfășura lista de probleme, musca s-a așezat pe fața ei. Imediat a devenit nervoasă, încercând să o gonească, dar a pățit și ea același lucru. Soțul ei, desigur, era extrem de vesel. În acest moment, întreaga situație devenise atât de amuzantă, încât și soția chicotea. Au râs până le-au dat lacrimile. Nu se mai distraseră atât de bine împreună, de pe vremea primelor întâlniri.

Curând au început să-și amintească momentele de veselie petrecute împreună și, ore în șir, au depănat amintiri pline de bucurie. La sfârșit, soțul a spus: „Îmi pare rău. Nu vreau să divorțăm – dar mi-e dor să ne distrăm împreună”. Iar ea simțea același lucru, așa că s-au împăcat și au hotărât să mai acorde o șansă căsniciei lor.

Va funcționa acest lucru? Nu știu. Dar, atâta timp cât sunt prezenți ghizii bucuriei, au o șansă.

Q Știați că ghizii bucuriei...

...vă binecuvântează viața, astfel încât inima voastră se înmoaie, pe măsură ce copilul din voi este mulțumit?
...vă ajută să vă purtați ca un adult iubitor, înțelegător, generos și care îi acceptă pe ceilalți, așa cum sunt?

Ghizii bucuriei au un singur scop: să ne ajute să trecem peste toate și să ne amintim cât de minunată este viața. Ei intră în legătură în special cu bebelușii și copiii mici, amuzându-i cu tot soiul de giumbușlucuri, pe care copiii le imită. Dacă vreodată auziți un bebeluș râzând și amuzându-se singur, fiți siguri că, în acel moment, camera e plină de ghizi ai bucuriei.

Fiica mea, Sonia, când era copil, a avut o legătură deosebită cu aceste ființe și cu ajutorul lor, a găsit tot soiul de moduri de a mă amuza. Acest lucru mi-a făcut foarte bine, mai ales când eram însărcinată cu cea de-a doua fiică, în zilele când mă simțeam copleșită și sleită de puteri. În vârstă de doar șapte sau opt luni, își vedea adesea ghizii bucuriei și râdea împreună cu ei, știind foarte bine că asta mă făcea și pe mine să râd. Au fost nenumărate clipe când m-aș fi așezat să-mi plâng de milă și atunci începea să gângurească, să râdă și să facă niște figuri atât de amuzante, încât uitam de supărarea mea. Datorită ei, simțeam spiritele dansând în jurul meu și râdeam amândouă atât de tare, încât toate grijile dispăreau.

Râsul – mai ales cel molipsitor – este cartea de vizită a ghizilor bucuriei. Dacă vreodată ați vrea să întâlniți mai mulți, mergeți în locuri care atrag copiii și animalele.

Dar amintiți-vă că ei nu se concentrează doar asupra copiilor și animalelor. Așa cum am spus, îi ajută pe adulți să se însenineze, oricât ar fi de serioși și își fac apariția pentru a ne elibera de stresul în exces, mai ales la întruniri solemne, unde, de obicei, durerea este prea mare și prea greu de suportat. De aceea, adesea îi veți întâlni și la priveghiuri și înmormântări.

Am mers cândva la înmormântarea unei prietene. Fusese o femeie glumeată, veselă, căreia îi plăcuse să aibă ultimul cuvânt în toate privințele. Moartea sa bruscă, datorată unui atac de cord, îi lăsase familia și prietenii cu inima frântă. În mijlocul slujbei solemne a preotului, a sunat un telefon mobil, dar nimeni nu a îndrăznit să recunoască că e al său. Preotul a privit adunarea pentru a localiza vinovatul, dar fără nici un folos, așa că, atunci când în cele din urmă soneria s-a oprit, a continuat slujba.

Câteva momente mai târziu, a sunat telefonul altcuiva. Și iar, nimeni nu a făcut nicio mișcare ca să-l oprească. Preotul – întrerupt din nou și evident nemulțumit – a așteptat până ce soneria s-a oprit și a reluat slujba cu o privire dezaprobatoare.

Apoi, s-a auzit de undeva o altă sonerie de telefon. De data asta, preotul și-a pierdut și bruma de răbdare pe care o mai avea și a spus: „Pentru numele lui Dumnezeu, ce se întâmplă cu aceste telefoane mobile?” Micuța Emily, una dintre nepoatele defunctei, de numai patru ani, a ridicat mâna și a spus: „Știu eu! Cred că e bunica și a sunat din rai, ca să-ți spună că nu ai zis cât de mult îi plăcea înghețata de ciocolată.”

Toată lumea, chiar și preotul cel sever, a izbucnit în râs. Durerea își pierduse intensitatea și slujba a continuat cu amintirea tuturor momentelor vesele pe care bunica le provocase celor dragi. Asta fusese clar o vizită a ghizilor bucuriei, cei mai mari poznași și farsori din univers.

Când sunt puși pe glume, una dintre șotiile lor preferate este să ascundă anumite lucruri – adesea lăsându-le însă la vedere. Nu v-ați pierdut niciodată cheile de la mașină, chiar în drum spre ușă, pașaportul, exact înainte de imbarcarea într-un avion sau biletele la spectacol, când erați în drum spre teatru? Și după ce ați căutat cu frenezie, în cele din urmă le-ați găsit într-un buzunar, sau le țineți chiar în mână? Asta e opera unui ghid al bucuriei, care vă spune să respirați, să vă relaxați și să înțelegeți că totul este în ordine. Nu

sunt răutăcioși sau rău-voitori, ci doar se distrează cu voi, încercând să vă ajute să vă relaxați.

De asemenea, le place să ascundă bijuterii, pantofi, portofele, poșete, raportul la care tocmai lucrați, cărți împrumutate de la bibliotecă, costumul de baie, telefonul mobil – orice, numai să vă scoată de pe comandă automată și să vă facă să trăiți momentul. Dacă ascultați cu atenție, o să-i puteți auzi chicotind, în timp ce vă privesc cum vă învârtiți ca o găină beată.

Puteți scăpa de stresul și timpul irosit, dacă recunoașteți pur și simplu că e opera lor și le acceptați gluma. Spuneți: „E în regulă, am înțeles. Trebuie să mă relaxez. Vă mulțumesc că mi-ați amintit.” Imediat după ce o faceți, obiectele dispărute vor reapărea, ca prin minune. Fiind niște veșnici copii, le place să se joace de-a v-ați ascunselea cu înainte-mergătorii voștri. Ei ascund lucruri, iar aceștia le găsesc; așa că, bucurați-vă de joc.

Pe lângă faptul că vă împiedică să luați viața prea în serios, aceste spirite vă îndrumă spre ceea ce vă aduce fericire. Vă ademenesc spre magazine cu articole de artă, jucării sau muzică, spre un curs de dans sau de teatru, spre un circ vesel, sau spre o agenție de turism, pentru călătoria pe care o tot amânați.

Ei sunt vocea din capul vostru care spune că e în regulă să vă oferiți mici bucurii, precum o zi de sâmbătă pe care să o petreceți jucându-vă cu copiii voștri – sau să vă răsfățați ca și cum ați fi voi înșivă copii, să ieșiți cu prietenii la o cafea și discuție, să jucați un joc de cărți cu familia, în loc să vă holbați la televizor cu toții, în tăcere. Ei vă amintesc să mergeți cu bicicleta, să participați la diverse cursuri, să ieșiți la distracție și să citiți o carte bună, fără să vă simțiți vinovați.

Începeți să apreciați ghizii bucuriei care vă sunt în preajmă. Deschideți-vă ochii, urechile și inima către ei. „Treci dincolo de tine însăși” obișnuia să spună profesorul meu Charlie „și intră în spirit”, fiind atenți nu doar la ce e greșit într-o situație, așa cum vă îndeamnă ego-ul, ci și la ce este *corect*, așa cum vă arată spiritul.

Hrăniți-vă copilul interior cu plăceri creative, pline de bucurie și acești ghizi vi se vor alătura, dansând. Adoră să vă ajute, mai ales să vă aducă daruri. Mama mea obișnuia să le dea însărcinări, cerându-le frecvent daruri în mod clar (și ne îndemna și pe noi să facem la fel). Când plecam la școală dimineața, ne amintea să cerem daruri – și să le și așteptăm.

„Nu știți niciodată când vor apărea”, spunea ea.

I-am urmat sfaturile atunci – și încă o mai fac și acum. La trezire, spun această mică rugăciune: „Mamă Divină, Tată, Dumnezeule ceresc, sunt recunoscătoare pentru prezența voastră în viața mea. Ghizi ai bucuriei, sunt recunoscătoare pentru darurile pe care mi le aduceți de-a lungul întregii zile. Vă mulțumesc.”

Îmi place să mă joc cu ei, lăsându-i să-mi facă multe cadouri. Odată, în timp ce eram în vizită la sora mea în Kansas, am urmat amândouă sfatul mamei noastre și am ieșit să luăm masa împreună, amândouă așteptând, de fapt, să primim cadouri. La restaurantul la care ne hotărâserăm să mâncăm, am așteptat comanda un timp neobișnuit de lung, dar eram atât de absorbite de discuție, încât nici nu ne-am dat seama când a trecut. În cele din urmă, șefa restaurantului a remarcat acest lucru, și-a cerut scuze și ne-a oferit la fiecare câte un bon pentru o cină gratuită!

Bucuroase pentru norocul care dăduse peste noi, ne-am oprit apoi la un magazin alăturat, pentru cumpărături. Sora mea și-a găsit acolo o pereche de pantaloni care îi veneau perfect, dar care aveau o pată – însă nimic ce nu putea fi înlăturat la curățătorie. I-am arătat pantalonii proprietarului magazinului, care și-a cerut scuze și a spus: „Dacă mai cumpărați ceva, vă dau acești pantaloni gratis. E sfârșitul sezonului și nu merită să-i mai trec prin curățătorie.” Sora mea și-a mai ales o bluză și a plecat de acolo cu o ținută completă.

Afară, am găsit doi adolescenți care ne spălau mașina. Când am întrebat ce făceau, ne-au spus că era ziua muncii în folosul comunității. Ne-am oferit să le plătim pentru ce făcuseră, dar au re-

fuzat banii. Așa că am râs și am cântat tot drumul înapoi spre casă
- mulțumim, ghizi ai bucuriei!

La rândul vostru

Invocați-vă ghizii bucuriei în fiecare zi. Dați-le multe nume. Apreciați-le glumele. Cereți-le daruri și ajutați-i să vă ajute, amintindu-vă că nimic nu merită să vă pierdeți simțul umorului.

Dacă nu sunteți siguri de genul de cadou pe care doriți să-l primiți, atunci spuneți doar:

„Faceți-mi o surpriză“.

Cu siguranță că o vor face. Ei sunt puntea către Rai.

Capitolul 19

Ființe de Lumină

În aprilie trecut, pe când eram în Kauai împreună cu echipa mea de vindecători și ajutoare, prezentând *Translucent You* - un atelier intensiv de șase zile, menit să ne vindece clienții la un nivel sufletesc profund - a intrat în contact cu noi o nouă sursă de îndrumare, foarte puternică. Pentru prima dată, am devenit conștientă de această forță spirituală intensă, în după-amiaza celei de-a treia zi, când m-am întâlnit pentru meditație cu un grup de treizeci de persoane. Relaxându-ne pe fondul minunatei muzici creată de prietenul meu muzician, Mark Welch, i-am cerut clasei să închidă ușor ochii și să se concentreze asupra inspirației și expirației. Câteva momente mai târziu, am pierdut orice conexiune cu grupul, în timp ce am văzut cu ochii minții ceea ce părea să fie un grup de ființe înalte, albastre, cilindrice, care se apropiau de mine cu brațele deschise și trimițându-mi o dragoste intensă. Vibrația lor era atât de înaltă, încât am fost absorbită complet de puternica lor energie vindecătoare.

Încet, am simțit cum capul mi se lăsa pe spate și conștiința sinei s-a extompat, pe măsură ce mulțimea de Ființe de Lumină s-a apropiat și apoi s-a înglobat în trupul meu, pentru a-i vorbi clasei, lucru cunoscut ca channeling. Eram conștientă, dar mă simțeam îndepărtată de propriul meu sine fizic, ca și cum aș fi privit de undeva departe, fascinată la fel ca toți ceilalți, de ceea ce se întâmpla.

Ființele s-au prezentat ca fiind *Emisarii Celei De-a Treia Raze* și au cerut respectuos permisiunea de a se adresa grupului.

Nefiind siguri de ceea ce se întâmpla – dar simțind aceeași vibrație intensă de dragoste profundă, pe care o simțeam cum radia prin mine – grupul a fost de acord.

Apoi Ființele de Lumină au început să împărtășească un mesaj clar și urgent. Prin mine, au început să ne spună cât suntem de iubiți și de prețioși cu toții, dar că trebuie să ne schimbăm vibrația de frică, într-una de dragoste, dacă vrem să supraviețuim ca membri ai rasei umane. Dând dovadă de o compasiune profundă, Emisarii le-au spus celor din sală că s-au conectat prin mine la ei (și înapoi la mine) pentru a ne ajuta să obținem această transformare. Pe măsură ce vorbeau prin mine, vocea mea căpăta un ton și o cadență complet diferite de ale mele. Era ciudat, dar nu incomod.

Am fost surprinsă de cât de puternică se simțea vibrația lor, pe măsură ce îmi străbătea ființa. Lumina și dragostea lor erau atât de puternice, încât era ca și cum 10.000 de wati de energie treceau printr-un circuit de 200 wati și, în orice moment, amenințau să mă rupă în bucăți. În mod incredibil însă, în loc de asta, inima mea s-a deschis la un nivel la care nu o mai făcuse până atunci. M-am simțit amețită, întrucât mă aflam la un nivel atât de înalt de dragoste. Fiecare celulă din corpul meu se simțea energizată și înnoită; durerile și rigiditatea au făcut loc unei liniști și unui calm absolut; toate grițile și teama din viața mea s-au transformat într-o pace perfectă. Cu ajutorul acestor Ființe de Lumină pline de iubire, m-am simțit una cu Universul și cu Dumnezeu.

Au vorbit doar pentru câteva momente, dar nu acesta a fost cel mai important lucru. Transmiteau o asemenea vibrație vindecătoare, încât cuvintele nu ar putea exprima mesajul lor – și am aflat ulterior, că toți cei prezenți au simțit la fel. Transmitând această puternică vibrație de iubire, Emisarii Celei De-a Treia Raze ne-au deschis tuturor chakra inimii, la un nivel la care nu credeam că e cu putință. Am știut că am primit mesajul, pentru că l-am simțit.

După ce au comunicat prin mine, timp de câteva minute, s-au retras, mulțumindu-ne pentru atenție și, asigurându-ne că le vom simți prezența din nou, ne-au spus că tot ce trebuia să facem era să ne deschidem inimile și să-i lăsăm să pătrundă prin mâinile noastre. Apoi, încet, am revenit în stare conștientă.

Mai servisem și înainte drept canal pentru ghizi, permițându-le să vorbească prin intermediul meu – mai ales celor Trei Episcopi, ghizii mei învățători – dar niciodată nu mai intrasem într-o stare atât de profundă și nu mă simțisem atât de afectată fizic. După ce au plecat, am rămas cu toții într-o tăcere plină de uimire. Toți simțeam schimbarea energetică și minunata eliberare de frică. Această vibrație a unei puteri complete, pline de iubire, a fost atât de diferită de frecvența conștiinței cu care eram obișnuiți, încât am rămas fără glas. Nu mai era nevoie să spunem nimic... eram în extaz.

Primul contact cu Emisarii a fost foarte interesant. În ultimii cinci ani simțisem că încercau să ia contact cu mine, dar vibrația mea nu fusese suficient de deschisă și stabilă, pentru ca ei să se poată face conexiunea. M-am întrebat dacă voi fi în stare să mai realizez un asemenea contact vreodată – și grupul meu la fel.

În ziua următoare ședinței de meditație, Emisarii Celei De-a Treia Raze au revenit. Pe măsură ce vibrația lor incredibil de înaltă mă umplea cu Lumină și Iubire, aproape că m-a doborât din picioare. De data asta, un purtător de cuvânt a făcut un pas înainte din această armată albastră a iubirii și s-a prezentat ca fiind Joachim.

Ne-a salutat cu același respect și afecțiune, cum făcuseră și înainte și ne-a cerut permisiunea să ne vorbească. Le-a fost acordată cu mare plăcere și a început să transmită din nou un mesaj urgent. Vorbind încet, cu grijă și cu multă atenție, ne-a spus că rasa umană nu va supraviețui, decât dacă ne vom schimba conștiința de bază. A spus că planeta nu va mai putea sprijini nivelurile de frică pe care le creăm și că numărul mare de oameni mistuiți de spaimă vor trebui să părăsească Pământul, pentru ca acesta să se reechilibreze.

Ne-a povestit că asta nu este obligatoriu să se întâmple dacă toată lumea și-ar schimba energia de supraviețuire din frică și rețineră, în dragoste și dăruire. Nu numai că ar fi complet protejați și siguri, în aceste vremuri de schimbare, dar ar deveni și părinții unei rase noi de ființe superioare. Pe măsură ce vorbea, am simțit din nou acea pace și liniște profundă, ca și în ziua precedentă – și la fel am simțit tot grupul. Folosindu-mi trupul și mâna, Joachim a demonstrat apoi cum se poate genera această energie puternică a chakrei inimii. Le-a cerut tuturor celor de față să-și deschidă inimile și să-și întindă mâinile în lateral, lăsând vibrația iubirii să treacă prin ei, în lume. Astfel, ne-a asigurat el, am putea crea și atrage orice dorim.

Simțind cum prin ființa mea trece o vibrație puternică, în timp ce îi urmăream indicațiile (la fel făceau și ceilalți, după cum am aflat mai târziu), am înțeles cum putea să fie adevărat, ceea ce spuneam. Acest flux nestăvilit de afecțiune, pe care Emisarii Celei De-a Treia Raze ne ajutau să îl trimitem spre lume, era atât de impunător și liniștit, încât am știut intuitiv că era aceeași vibrație pe care o folosisese Iisus Christos, ca să vindece. Dacă ne afundăm în această complet și o numim *acasă*, atunci și noi putem face minuni.

Joachim a spus că Emisarii au venit să ne ajute să aducem miracolul iubirii fără limite, de care lumea are nevoie stringentă acum. Apoi, el și celelalte Ființe de Lumină ne-au condus într-o meditație de deschidere a inimii, care ne-a lăsat în stare de transă, timp de câteva ore. Ni s-a spus că a avea mintea liniștită și inima deschisă înseamnă apariția unui nou tip de om, iar ei au venit ca să ne arate cum să plantăm aceste semințe.

Cu o binecuvântare finală, Joachim s-a retras, dar nu înainte de a ne asigura că Emisarii Celei De-a Treia Raze și multe alte oști de Ființe de Lumină sunt disponibile mereu, ca să îndrume pe oricine este gata să se elibereze de teamă și să pătrundă în vibrația iubirii.

Din acel moment, Joachim și Emisarii au rămas în strânsă legătură cu mine. Mi-au spus că spiritul meu fusese de acord să fie

una din moașele acestui nou tip de ființă umană, care va fi creată din iubire, nu din frică. Misiunea mea este să ajut oamenii să-și activeze și să-și dezvolte chakra inimii și să-și fixeze rădăcinile energetice acolo. Cred asta, fiindcă m-am pregătit pentru așa ceva, de când eram copil. Acum Emisarii sunt prezenți la aparițiile mele publice, pentru a mă ajuta să activez vibrația lor înaltă, în toată lumea prezentă. Ei – și alte Ființe de Lumină – iau legătura cu cei care sunt deschiși la trecerea Pământului în iubire, pentru că, fără cooperarea tuturor, nu vom reuși.

Q Știați că Ființele de Lumină...

...ne spun că Universul are un plan spiritual de a ridica, în cele din urmă, vibrația de pe Pământ într-o octavă superioară de armonie și echilibru?

...intră în legătură cu noi mai mult decât înainte, pentru a ne aduce o mai mare înțelegere și iubire, în timp ne confruntăm cu schimbărilor importante care au loc acum?

...ne sprijină în timp ce Pământul se curăță de tiparele vechi, negative, care s-au adunat prin confuzia noastră?

...ne vor îndruma pe parcursul acestor vremuri de schimbare?

Poate că deja ați fost contactați. Dacă simțiți o nevoie profundă și urgentă de a ierta toate durerile inimii și rănila trecutului și alegeți să vă iubiți pe voi, pe ceilalți și viața, cu toată inima și sufletul vostru, atunci puteți fi siguri că așa este.

S-ar putea să nu aveți același tip de legătură cum am avut eu, dar e posibil să fiți contactați – și așa va fi – dacă simțiți că vreți să participați la îndeplinirea misiunii lor. Pe măsură ce se întâmplă asta, inima voastră devine mai ușoară și începeți să simțiți viața și spiritul pe care le împărtășim cu toții. Nu veți mai putea privi nicio dată o altă persoană, prin prisma urii sau judecății și nu vă veți mai simți separați de ceilalți. Asta nu înseamnă că nu veți mai avea momente de supărare sau iritare. Înseamnă doar că aceste sentimente

și vibrații, bazate pe frică, nu vor mai fi atât de importante și nu vor dura atât de mult.

La început, am ezitat să împărtășesc legătura mea cu Emisarii Celei De-a Treia Raze, atât de repede după experiența mea cu ei, dar m-au încurajat să o fac, întrucât mesajul lor este important: „Renunțați ca rădăcina energiei voastre să mai fie frica și, în locul ei, îmbrățișați dragostea.”

Eu simt cât de urgentă este această informație – și sper că și voi simțiți la fel.

La rândul vostru

Deschideți-vă inimile către Ființele de Lumină și lăsați-le să intre în vibrația voastră – este chiar atât de simplu. Cereți-le ajutorul, oricând simțiți frica în mod direct, sau sub forma furiei, judecății, tristeții sau sub oricare altă deghizare. Cu o respirație adâncă, deschideți-vă inima și întindeți brațele. La început s-ar putea să simțiți că nu se întâmplă nimic, dar nu descurajați. Continuați să respirați și păstrați-vă centrul inimii deschis.

Le veți simți curând sprijinul, deoarece forțele lor blânde sunt foarte puternice. Încercați asta chiar acum și vedeți dacă îi simțiți. Dacă da, bucurați-vă de vibrația lor vindecătoare; dacă nu, continuați să respirați și să vă eliberați de frică.

Indiferent că simțiți sau nu, Ființele de Lumină sunt prezente. La nivel personal, vă vor inspira un sentiment profund de pace – indiferent de ceea ce se întâmplă în viața voastră.

La nivel cosmic, vă veți alătura forțelor care vor să ne iubim pe noi înșine și să salvăm această planetă minunată. Sper că vă veți alătura mie și celorlalți, în aceste eforturi.

Capitolul 20

Entități negative

Când vă deschideți către ghizii spirituali, e foarte important să fiți bine împământați și capabili să discerneți, astfel încât să atrageți ghizi cu vibrație înaltă, care să vă sprijine în viață – și nu entități negative, cu vibrație joasă, care doar vă deranjează și distorsionează lucrurile, provocând necazuri.

Așa cum nu ați invita un străin să intre în casa voastră și să preia controlul, tot așa nu trebuie să vă gândiți că toți ghizii sunt utili sau că merită atenția, fără să-i cercetați înainte. Mulți dintre ei sunt Ființe de Lumină minunate, dar există și spirite care nu au o vibrație înaltă. Ele rătăcesc pierdute și confuze – și le-ar face mare plăcere să pună stăpânire pe voi și să vă conducă viața, în loc să plutească prin eter, fără niciun scop. Majoritatea acestor spirite inferioare sunt inofensive, dar enervante – și pot fi recunoscute, cu ușurință, după vibrația lor.

Ghizii cu vibrație înaltă sunt subtili, răbdători, liniștiți, iubitori și nu vă spun ce să faceți. În schimb, vă fac sugestii subtile – de obicei, la cerere – și vă fac să vă simțiți împăcați și sprijiniți. Pe de altă parte, entitățile de vibrație joasă vă presează, le place să fie șefi, au atitudini negative și vor acționa în așa fel, încât să vă controleze, făcându-vă complimente, criticându-i pe alții, sau hărțuindu-vă psihic, ca să faceți ce vor ele – adică să provocați drame și probleme. Le place să creadă că sunt forțe mărețe, cărora trebuie să vă supuneți – dar, în realitate, nu au nicio putere și pot fi îndepărtate cu ușurință. Pentru asta, trebuie doar să le trimiteți, cu intenție, în Lumină și să

le cereți cu tărie să plece. Majoritatea sunt niște neobrăzați, care se distrează pe seama voastră, strecurându-se în conștiința voastră, atunci când nu sunteți atenți sau pregătiți.

De asemenea, puteți să identificați entitățile de vibrație joasă, prin faptul că sunt foarte amăgitoare. Vă sugerează anumite lucruri, pentru a vă face să vă simțiți mai importanți, mai inteligenți sau mai speciali decât alții. Un ghid de vibrație înaltă nu ar face nicio dată așa ceva, deoarece știe că, la nivel spiritual, suntem cu toții la fel, deși acționăm la diferite grade de conștiință. Nimeni nu este special, pentru că suntem conectați cu toții. Entitățile îi vorbesc ego-ului; ghizii superiori se conectează la spiritul vostru.

Acestor energii le place să dea vina pe alții pentru problemele voastre și vă încurajează să vă simțiți victimizați și să vă plângeți de milă. Vor să păstrați distanța față de ceilalți. Ghizii de încredere, pe de altă parte, vă încurajează să priviți greutățile și experiențele ca pe niște lecții ale sufletului, observând că oricine sau orice este implicat, se află acolo doar ca să vă ajute să învățați să creșteți în spirit. Ei vă cer să cercetați cu iubire toate situațiile și, odată lecția învățată, să mergeți mai departe. Lor nu le place să se joace dând vina pe alții și vă ajută să-i priviți pe ceilalți, cu compasiune și iertare.

Entitățile negative fac pe șefii cu voi și vă urmăresc. Dornice să-și exercite puterea, ei generează un sentiment de hărțuire, în contrast cu ghizii de vibrație înaltă, care sunt foarte subtili și pătrund în lumea voastră în mod plăcut și plini de respect – și doar atunci când le-o cereți.

Ce anume atrage entitățile negative

Teama de aceste ființe îi împiedică pe mulți oameni să se deschidă spre ghizi, îndepărtându-se astfel de izvoarele lor spirituale profunde. Nu e chiar atât de simplu să atrageți entități de vibrație joasă – dar, chiar dacă o faceți, ele pot fi îndepărtate cu ușurință.

Cu toate astea, e bine de știut ce lucruri anume le atrag, ca să puteți evita complet bătăile de cap. Poate cea mai evidentă atracție este dependența de orice fel – de la alcoolism, până la dependența de muncă. Acestea vă slăbesc aura, vă tulbură voința, vă deranjează spiritul și vă sabotează creativitatea. Creează haos în câmpul vostru energetic, foarte asemănător senzației unui intrus în propria voastră casă. Când aveți o dependență, sunteți lipsiți de control, așa că să nu vă surprindă că entitățile negative profită de ocazia de a-și face apariția. Modalitatea de a închide această porțiță este să recunoașteți problema și să o tratați. O altă atracție este un comportament pasiv cronic și care nu se concentrează pe prioritățile și scopurile voastre. Asta nu înseamnă că în fiecare moment trebuie să știți ce vreți să faceți, dar trebuie să aveți în vedere o scară de valori, pentru a nu devia spre teritorii negative. Dacă sunteți genul de persoană care vrea să fie dusă de nas și nu își asumă nicio răspundere pentru propria viață, atunci entitățile inferioare vor profita de voi – așa cum vor face și alți oameni.

De asemenea, una dintre legile Universului afirmă: „Ce se aseamănă, se adună”. Dacă sunteți nervoși, agresivi, invidioși și rău-voitori, veți atrage același lucru de la un nivel subtil. Nu vorbesc despre a avea un moment mai prost, sau un episod în care nu vă comportați cum trebuie – asta stă în firea umană. Vorbesc despre ce înseamnă să fiți negativi în permanență, să aveți o vibrație complet diferită, care să atragă energia entităților inferioare.

Dacă sunteți epuizați, foarte stresați sau într-o stare emoțională vulnerabilă, există posibilitatea să agățați o asemenea entitate negativă, dintr-un loc public – eventual sub forma unei răceli. De pildă, eu le-am preluat în aeroporturi și camere de hotel, restaurante și chiar spitale. Aceste energii supărătoare mișună oriunde există o vibrație scăzută sau o stare stresantă, pe o perioadă mai mare de timp. Asemenea pasagerilor clandestini, se agăță de vibra-

tii mai înalte, cum sunteți voi și stau așa. În mod normal, nu vor răul nimănui, doar încearcă să iasă din propria lor închisoare.

Q Știați că entitățile negative...

...vă încurajează să-i judecați și să-i criticați pe toți ceilalți?
...sunt energii foarte slabe și niciodată nu pot copleși spiritul uman?

Iată câteva semne că există entități negative în apropiere: cădem brusc într-o stare foarte proastă sau plină de iritare, avem un comportament agresiv față de ceilalți, ne îndoim de noi înșine, sau pierderi energie, vedem lumea în culori care ne deprimă sau ne fac cinici, mai ales când acesta nu este comportamentul obișnuit.

Hollywood-ul a încercat să ne sperie cu o variantă proprie a înfățișării și comportamentului acestor ființe, dar nu vă lăsați prostiți. Nu numai că ceea ce vedeți pe ecran este fantezie, dar e chiar absurd. Aceste ființe sunt asemenea musculițelor atrase de lumină – în niciun caz așa cum sunt prezentați. Și, ca să fie clar, nu am văzut niciodată o entitate care să posede pe cineva. S-ar putea să fiți speriați de ele, dar spiritul uman este foarte puternic și nu poate fi slăbit atât de ușor.

Cum să înlăturăm entitățile negative

În general, entitățile negative dispar în momentul în care pătrundeți într-un câmp de energie pozitivă. Totuși, dacă simțiți că ați atras o asemenea entitate, nu vă speriați. Nu e cu nimic diferită de un virus și, dacă vă dați seama repede, poate fi înlăturată cu ușurință, pur și simplu, ridicându-vă vibrația, prin gânduri pozitive legate de oamenii pe care îi iubiți și de lucrurile la care țineți.

Dacă o entitate s-a agățat de voi, pentru o perioadă de timp, sau este extrem de tenace, s-ar putea să fie nevoie de un ritual pentru a scăpa de ea. Începeți prin a le cere îngerilor și Arhanghelilor să vă curețe aura de toate forțele negative. Apoi faceți o baie lungă

cu sare Epsom, pentru a scăpa de orice reziduuri psihice. În cele din urmă, cereți-i Sinelui Superior să înlătore toate energiile neplăcute care au mai rămas și spuneți cu voce tare: „Trimit toate entitățile negative în Lumină, acum. Sunt liber și curat de orice reziduuri psihice.” Asta ar trebui să fie de ajuns – cel puțin pentru mine, este.

Am văzut că oamenii care tind să atragă cel mai adesea entități negative sunt cei care au auri slabe și nesănătoase. Așa cum a lăsa ușile și ferestrele casei deschise poate atrage hoții, o aură deschisă poate atrage intruși din alte dimensiuni. Ghizii de vibrație înaltă nu traversează niciodată o limită impusă, chiar și când sunt instabili sau nu foarte puternici, dar ființele cu vibrație inferioară o fac. Pentru a stabili limite clare, spuneți pur și simplu cu voce tare: „Îmi revendic viața, legăturile și dreptul de a fi eu însumi tot timpul. Invit doar sprijinul cel mai înalt să intre în legătură cu inima mea – atât în lumea fizică, cât și în cea non-fizică. Sunt protejat de orice influență care nu îmi servește binele cel mai înalt.” Și când spuneți asta, trebuie să fiți convinși de aceste cuvinte.

Încercați să nu vă amestecați unde nu e treaba voastră. Dacă cineva nu se simte bine, trimiteți-i dragoste, dar nu-i absorbiți vibrația. Dacă e nevoie, pur și simplu îndepărtați-vă de vibrațiile lor negative. Puneți o lumină albă în ochii minții, care să vă servească drept scut pentru a bloca toată negativitatea. Stabiliți limite clare, când cereți îndrumare sau când vă deschideți canalele extrasenzoriale. Asemenea unui filtru, este o idee inteligentă să vă stabiliți limitele, înainte de a cere îndrumare. Pentru a face asta, cereți ca doar cei mai iubitori ghizi să poată pătrunde și să vă influențeze energia. Asta e de ajuns ca să preveniți o problemă. Există și ocazii când o entitate răutăcioasă poate pătrunde și face ravagii. Am văzut asta și e deranjant. Asemenea unor ștrengari obraznici, unele dintre ele vă vor testa. Am văzut asemenea lucruri mai ales în cazul adolescenților drogați sau plictisiți, care nu vor să-și ia angajamente, a oameni derutați, care speră să-și condimenteze viața astfel.

Chiar și la acest nivel, ele pot fi alungate, dacă ființa respectivă cere ajutor, se înconjoară cu propriile rugăciuni, le cere altora să se roage pentru ea și se concentrează asupra celor mai importante scopuri ale momentului. Când cineva are probleme cu o entitate, o puteți îndepărta voi în locul persoanei, cerându-i să plece acum și să intre în Lumină, în numele Domnului. O să vă asculte, întrucât nimic nu e mai presus de Dumnezeu. Nu pierdeți prea mult timp discutând cu aceste ființe, pentru că discuțiile le hrănesc. Asemenea derbedeilor care fac farse, lor le place să sperie oamenii și se hrănesc cu atenția care-le este acordată. În loc să le cădeți pradă, insistați ca ele să plece și asta le va reduce grabnic puterea.

Am scris despre entitățile negative, deoarece pot fi o pacoste și pot provoca necazuri, dar nu trebuie să le priviți ca pe o problemă deosebită. Fiți atenți numai atunci când vă deschideți canalele extrasenzoriale deschise și stabiliți niște limite clare. Dacă sunteți curați și bine împământați și vă amintiți să vă lăsați în mâinile Luminii și protecției Divine, totul va fi în ordine.

La rândul vostru

Dacă întâlniți o entitate negativă, urmați acești pași:

- rămâneți bine împământați;
- trasați-vă limite;
- chemați îngerii și Arhanghelii să vă curețe aura;
- faceți o baie cu sare Epsom;
- rugați-vă și cereți-le și altora să se roage pentru voi;
- redeveniți fideli scopurilor voastre.

Asta ar trebui să elimine problema, dar mai bine ar fi să urmați acești pași în mod preventiv, pentru a împiedica apariția unei astfel de probleme.

Acum, că v-ați familiarizat cu ghizii specifici și cu rolul lor în viața voastră, haideți să mergem mai departe și să învățăm cum să-i recunoaștem când lucrează cu noi.

Partea a V-a

Lucrul direct cu ghizii spiritali

Capitolul 21

Ghizii voștri spirituali sunt mai aproape decât credeți

Acum, după ce v-am prezentat mai multe tipuri de ghizi spirituali care vă stau la dispoziție, e timpul să discutăm despre modul în care trebuie să lucrați cu ei. Sunt convinsă că cel mai mare obstacol în a primi în mod regulat ghidarea lor este faptul că ați fost informați greșit despre modalitatea în care comunica. Nu pot accentua suficient subtilitatea ghizilor spirituali și cât de ușor putem să ratăm sau să ignorăm semnele lor.

Și totuși, trebuie să spun că, odată ce i-ați invitat să vă sprijine, vor profita de fiecare moment și vor folosi orice mijloc posibil pentru a vă atrage atenția. E doar o chestiune de a le recunoaște eforturile și de a aprecia cât de aproape și cât de dornici sunt să comunice cu voi.

Unul dintre modurile cele mai frecvente prin care ghizii comunică cu voi este prin inspirație. Ei sunt cei care vă inspiră cu idei noi, cu soluții, cu noi direcții de acțiune sau mijloace de exprimare creativă. Cuvântul *inspirație* este preluat direct din cuvântul *spirit*, așa că, atunci când sunteți într-o asemenea stare, comunicați de fapt cu aceste ajutoare.

O cântăreață talentată și autoare de cântece, clientă de-a mea, pe nume Claire, a venit la mine cu o poveste extraordinară: mi-a spus că, atunci când era în liceu a studiat în Franța, la fel ca mine. Simțindu-se foarte singură, într-o zi umedă și rece de decembrie, a

început să se gândească să se întoarcă acasă. În timp ce își făcea planurile de plecare, a fost inspirată să ia metroul spre casă, în loc să meargă cele șase străduțe pe jos, așa cum făcuse până atunci, pentru a economisi bani.

Și fiindcă era chiar în fața stației de metrou, s-a hotărât să se urce în tren, fără măcar să știe dacă era linia corectă. Pe măsură ce cobora scările, a auzit o muzică superbă, cântată în limba engleză de niște tineri – lucru care a făcut-o să zâmbească pentru prima dată, după multă vreme. Cucerită de muzica și de energia lor, într-o zi atât de mohorâtă, a mers pe platformă și a găsit acolo trei băieți foarte drăguți care cântau la chitare, iar cutiile erau deschise în fața lor pentru banii ascultătorilor. A intrat în vorbă cu ei și a aflat că doi dintre ei, Jay și Skip, erau din Londra, iar al treilea, Tony (de care se simțea foarte atrasă) era din Noua Zeelandă.

Spre încântarea ei, au întrebat-o dacă vrea să cânte cu ei, și chiar s-au oferit să împartă câștigurile cu ea. Neavând altceva de făcut, a fost de acord. Nici n-a știut când au trecut șase ore, dar știa că se simțise mai bine ca oricând. Și-a făcut planuri să se întâlnească din nou cu ei, a doua zi. La fel a făcut în restul anului școlar, pe care l-a continuat – și-a terminat cursurile și s-a îndrăgostit de Tony. S-au căsătorit și s-au mutat în Noua Zeelandă, unde au pus bazele unei companii producătoare de discuri, după care și-au scos propriile CD-uri.

Partea cea mai ciudată a acestei istorii, spunea ea, este că nici măcar nu știuse că îi plăcea să cânte! Totul s-a petrecut brusc, spre mirarea ei, doar pentru că își urmase inspirația de a lua metroul.

Un alt client, Jacob, a urmat o cale tradițională în viață, pregătindu-se să lucreze în publicitate, cu toate că inima îl trăgea spre muzică. Imediat după liceu, s-a angajat la o agenție de publicitate și a rămas în același loc, timp de douăzeci și cinci de ani. S-a căsătorit, a trăit într-o suburbie a orașului Chicago și a avut doi copii.

Dragostea lui pentru muzică n-a murit niciodată. De-a lungul anilor, sfâșiat între rolul de tată, soț și întreținător de familie – și dorința secretă de a fi cântăreț de blues – a devenit foarte deprimat.

Apoi, într-o bună zi, a avut inspirația să-l abordeze pe proprietarul unui restaurant, unde el și familia lui mâncau adesea, și să-i propună ca, la sfârșit de săptămână, să organizeze seri muzicale familiale. Astfel, atât el cât și alți muzicieni puteau să cânte, iar familiile lor puteau să se bucure de muzică, să mănânce, să danseze și să se distreze. Deși ideea era o încercare nesigură, el s-a hotărât totuși să-și urmeze inspirația.

Proprietarul a fost entuziasmat și în prima seară a avut un succes atât de mare, încât Jacob a fost invitat să cânte în mod regulat. Restaurantele învecinate l-au solicitat și ele – și așa a luat naștere o afacere de weekend. Și nici măcar nu a fost nevoie să-și abandoneze serviciul obișnuit.

Știați că ghizii spirituali...

...lucrează din culise, inspirându-vă idei minunate?

...s-ar putea ca inspirația să nu vă vină prin canalele prin care vă așteptați?

Pentru a le recunoaște și acționa conform inspirațiilor, e nevoie de o minte deschisă. Ghizii spirituali pot oferi cel mai bun sprijin, celor care sunt dornici să se ajute pe ei înșiși. Ei furnizează inspirația, dar depinde de voi să o acceptați și să faceți ceva cu ea.

De exemplu, acum douăzeci de ani, Patrick, un biciclist pasionat, a avut o bruscă inspirație să importe și să vândă jachete și pantaloni scurți pentru mersul pe bicicletă, din Franța și Italia în Statele Unite, unde erau oarecum necunoscute. M-am gândit că era un plan minunat și l-am încurajat să se ocupe de el, imediat. Dar l-a urmat doar până când un prieten i-a spus că asta era o idee ridicolă, pentru că bărbații americani n-ar purta niciodată spandex, așa că Patrick a renunțat la idee.

Doi ani mai târziu, spandexul a inundat piața americană, cel mai bine vândute fiind jachetele de bicicletă italiene și franțuzești. Patrick primise inspirația, dar a respins-o; în mod evident, aceasta a fost dată altcuiva, care a acceptat-o.

Cazul lui Patrick nu este unul izolat. În practica mea aud constant de clienți care mi se plâng că „altcineva mi-a furat ideea”. Adevărul este că nu vă ia nimeni nimic. Doar că ghizii voștri vă vor inspira cu un concept al cărui timp a sosit – dar, dacă îl ignorați, acesta va fi dat unui alt suflet deschis, care îl va accepta și îl va folosi. Nu vă pot spune de câte ori am auzit oameni din clubul „ce-ar fi fost dacă, aș fi putut, ar fi trebuit”, povestind de oportunități ratate și inovații venite pe cale intuitivă, doar pentru că au ales să-și ignore inspirația.

Unele din cele mai mari realizări din muzică, artă, literatură și chiar știință au fost inspirate de ghizi și primite cu inima deschisă. Așa că, începeți să fiți atenți la inspirația de azi; și, mai important, aveți grijă ce faceți cu aceste daruri ale spiritului. Le vedeți ca fiind daruri din partea ghizilor – și, ca urmare, le folosiți? Sau le ignorați, ca fiind idei prostești și rămâneți la obiceiurile dinainte?

În timp ce vă întreb asta, îmi amintesc de o anecdotă, în care un bărbat muncise neobosit pentru biserică, crezând că Dumnezeu va avea mereu grijă de el și îl va proteja. Într-un an a fost o inundație teribilă în orașul lui. Toată lumea fusese evacuată, dar el rămăsese, spunând că Dumnezeu va avea grijă de el. Curând, primul etaj al bisericii a fost inundat și a apărut o mașină ca să-l salveze, dar el a rămas, spunând că are încredere în Dumnezeu.

Apa s-a ridicat și mai mult, așa că a fugit în loja corului, și următorul lucru pe care l-a văzut a fost că biserica era plină de apă. A venit apoi o barcă să-l salveze, dar el a refuzat din nou, spunând același lucru și suindu-se pe acoperiș, de unde a încercat să-l ia un elicopter cu o scară. El a refuzat scara și, mai târziu, s-a înecat.

În Rai, L-a oprit nervos pe Dumnezeu și L-a întrebat: „De ce nu ai avut grijă de mine?” La care Dumnezeu i-a răspuns: „Ce vrei să spui? Ți-am trimis o mașină, o barcă și un elicopter!”

Vă spun această anecdotă, deoarece este reprezentativă pentru felurile în care forțele superioare intră în legătură cu noi. Ne atrag atenția o dată, de două ori și chiar de mai multe ori. Profesorul meu, Charlie, spunea odată: „Dacă un lucru vă trece prin minte de două ori, cu siguranță este ceva important și ghizii aproape că strigă la voi.” Cu alte cuvinte, ajutorul din lumea spiritelor este disponibil, dar vine în propriul său mod și nu neapărat cum îl așteptăm noi.

La rândul vostru

Dacă vreți să beneficiați de pe urma ajutoarelor spirituale, luați aminte la modul în care lucrează ghizii și nu le refuzați ajutorul, doar pentru că nu fac lucrurile așa cum le credeți voi că ar trebui să fie făcute.

Acceptați orice inspirație, impuls și idee strălucită ca fiind un mesaj important de sus și nu irosiți timp discutând în contradictoriu, ignorându-l sau punând întrebări ... căci s-ar putea să pierdeți ultimul elicopter.

Capitolul 22

Și ghizii lucrează cu mesageri

Atenția ghizilor de a vă atrage atenția poate fi împiedicată de starea voastră emoțională. Dacă sunteți stresați, îngrijorați sau treceți printr-o transformare emoțională, e aproape imposibil ca ghizii voștri să pătrundă până la voi. Și recunoașteți – de asta aveți cea mai mare nevoie, în asemenea momente.

Așa că, ce fac ghizii voștri? Decât să mai încerce să comunice cu voi, sau să vă inspire în mod direct, vor cere ajutorul cuiva din preajma voastră, ca să vă transmită mesajul lor de sprijin. Să știți că nu e imposibil ca și voi să fi fost folosiți de ghizii altcuiva, pentru a-și îndeplini vreo sarcină.

De exemplu, v-ați simțit vreodată impulsionați să puneți mâna pe telefon, fără vreun motiv anume și, pur și simplu, să sunați pe cineva, care apoi să vă mulțumească pentru momentul ales? Clientul meu, Jeff, mi-a povestit recent că primăvara trecută era în drum spre serviciu – lucra în construcții – când a simțit nevoia urgentă să-și sune bunica, pe care o iubea, dar cu care nu mai vorbise de peste un an. Sentimentul a fost atât de puternic încât, în ciuda orei matinale, a sunat-o chiar atunci.

Ea i-a răspuns, plângând.

„Ești bine?”

„Oh, Jeff, credeam că e veterinarul și nu, nu sunt bine. Mi-a murit pisica, Bob. A fost prietenul meu și mi-a ținut companie în ultimii de ani. Acum nu mai am pe nimeni. Mă simt îngrozitor.”

Impresionat de durerea ei, Jeff i-a spus:

„Îmi pare atât de rău, bunico. Dar te înșeli asupra unui lucru. Nu ești singură. Sunt liber la sfârșitul acesta de săptămână și vin să te văd. Rezistă, bunico. O să vin mai târziu în seara asta să te ajut să treci peste necaz.“ A plecat spre ea, imediat după muncă.

O alta clientă, Jesse, mi-a spus că stătea liniștită într-o dimineață, la Starbucks, și lucra la un raport pentru serviciu, când s-a pomenit că o întreabă pe femeia de la masa alăturată, dacă este de prin partea locului.

Femeia a răspuns:

„De fapt, nu sunt. Adică da. Adică nu. Ce vreau să spun este că tocmai m-am mutat din Indiana și sunt aici de trei zile. Stau cu colega mea de cameră din liceu și caut un apartament prin împrejurimi. Mi-ar plăcea să stau aici, dar mi s-a spus că e foarte greu să găsești ceva, în perioada asta a anului.“

Jesse a râs și a spus:

„E chiar ciudat. În dimineața asta, proprietărea mea m-a întrebat dacă știu pe cineva care are nevoie de un apartament. Nu voia să treacă folosească publicitatea. Trăiesc aici de cinci ani și mă simt foarte bine. E la numai trei străzi. Uite numărul ei de telefon.“

Femeia a semnat contractul de închiriere, înainte de prânz. Cele două au devenit bune prietene. Ghizii femeii se folosiseră de Jesse, ca să îi ajute pe ei să-și îndeplinească sarcina.

Ca un alt exemplu, mă gândesc la dragul meu prieten, Bill. Gazdă a unei emisiuni de televiziune în Chicago și burlac care voia foarte mult să-și cunoască aleasa inimii, nu putea să-și creadă ochilor când, într-o zi, i s-a îndeplinit dorința. O femeie frumoasă, Angela, a venit să-i ia un interviu pentru o revistă locală, iar atracția dintre ei a fost imposibil de ignorat. Cu toate astea, temându-se că s-ar putea să se înșele, în timp ce mergea să ia cina cu ea, le-a cerut ghizilor un semn, care să-i dea de înțeles că între ei era dragoste adevărată.

Când a intrat în restaurant, un majordom i-a oferit un trandafir. Când l-a întrebat de ce, bărbatul a spus:

„Nu știu. Ceva mi-a spus să vă dau asta.“ Imaginându-și că trandafirul era semnul pe care îl ceruse, Bill l-a luat și i l-a oferit Angelei la masă. Un an mai târziu, erau căsătoriți.

„Trandafirul a fost elementul cheie“ spune Bill. „Când am primit acel trandafir, am știut că dorința mea era pe cale să se adeverească. Și așa a fost.“

Știați că...

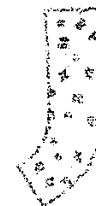
...fiecare mesaj care vă atrage atenția are un înțeles, indiferent cine este mesagerul?

La rândul vostru

Gândiți-vă la un moment când ați fost mesager spontan și ghid pentru cineva, un moment când ați sunat la timp pentru a salva pe cineva, ați spus lucrul potrivit, sau ați oferit soluția corectă. Ce s-a întâmplat? Când s-a întâmplat? Cum s-a întâmplat? Cine a fost implicat? Care a fost rezultatul? Ați simțit influența Lumii Celeilalte, în acest eveniment?

Spuneți-i cel puțin unei persoane interesate despre această experiență și remarcați efectul pe care îl are asupra voastră.

În aceste situații, ghizii celeilalte persoane v-au „împrumutat“ pentru un moment și v-au folosit pentru a transmite un mesaj util. Iată care este frumusețea acestui Univers infinit și plin de iubire. Suntem cu toții Una și de aceea putem fi cei ajutați – dar, în același timp, și cei care dau ajutor.

Capitolul 23

Limbajul spiritelor

Pe lângă faptul că sunt metode subtile, în loc să ne vorbească în limbaj direct, pentru a comunica, ghizii spirituali pot folosi ghicitori, metafore, simboluri, vise și chiar anecdote. Așa că trebuie nu numai să deveniți pricepuți în a remarca vibrațiile subtile, ci trebuie să știți că lumea spirituală are propriul ei limbaj – și depinde de voi să-l învățați.

Asta nu trebuie să vă sperie. Ghizii nu vor să vă păcălească, sau să vă încurce. De fapt, această metodă de comunicare este adesea mai clară, mai puternică și mai amuzantă decât un mesaj direct.

Am avut o clientă, însoțitoare de zbor, care era o persoană foarte drăguță. Într-o dimineață, pe când se pregătea de un drum de șaizeci de kilometri până la aeroport, a auzit în mintea ei: „Nu-i așa că e o zi minunată pentru gogoși?” Obişnuită să vorbească cu ghizii ei și adorând ideea unei gogoși proaspete, a spus cu voce tare: „Ba da, dar e târziu. Nu pot opri în dimineața asta.”

Punându-și bagajul în mașină, a auzit din nou: „Nu-i așa că e o zi minunată pentru gogoși?” Râzând, a spus: „Da, este. Dar nu pot opri. Sunt în întârziere.” Chiar când era să intre pe autostradă, de pe drumul de acces, a văzut o mașină care transporta gogoși cum cotește spre benzinăria de lângă autostradă. Din nou, ghizii ei au șoptit: „Nu-i așa că e o zi minunată pentru gogoși?”

„Bine, cedez. Dar va trebui să mă grăbesc.” Intrând la benzinărie, chiar în spatele mașinii de gogoși, a oprit mașina și a văzut că i se termina benzina. A suspinat, dându-și seama că putea ră-

mâne fără benzină pe autostradă, ratându-și zborul. Ghizii au spus atunci în cor: „Vezi, nu-i așa că e o zi bună pentru gogoși?”

Clientul meu, Fred, era la duș într-o dimineață și se pregătea de serviciu, când a auzit: „Ieși din banda de viteză”. Și-a imaginat că era un mesaj metaforic de la ghizi, care îi spuneau să meargă încet. Foarte curând a aflat că era mult mai mult. A intrat pe autostradă la mila 25, pe banda de viteză, cum făcea de obicei. Instantaneu, i-a explodat cauciucul pe partea dreaptă în față și aproape că a pierdut controlul asupra mașinii. „Din fericire, am ținut de volan și am ieșit din banda de viteză, am traversat alte trei benzi spre marginea autostrăzii, fără să fiu lovit sau să lovesc pe cineva”, mi-a spus el. „A fost o minune. Am ieșit din mașină, am verificat cauciucul și am văzut pana. Apoi mi-am amintit ce mi s-a spus la duș. Le-am spus, plin de recunoștință, ghizilor: «Cred că azi nu v-ați jucat cu mine».” Apoi, mergând spre ieșire, în căutare de ajutor, a privit în jos și a văzut două monede. Aplecându-se să le ia, a spus cu voce tare: „O, șase cenți”. Brusc, a înțeles că acum ghizii se distrau puțin pe seama lui.

„Șase cenți. Al șaselea simț.” Am înțeles. Vă mulțumesc din nou. Acum, vă rog, trimiteți-mi ajutor.”

Învățarea limbajului spiritelor este un proces de încercare-și-eroare, care necesită răbdare și simț al umorului. Ghizii adoră râsul și încearcă să vă facă și pe voi să râdeți. Cu cât râdeți mai des, cu atât mai mult vi se va ridica vibrația, iar ei adoră să simtă aceste vibrații din partea voastră, așa că se joacă cu voi, de câte ori pot.

Predam un curs de comunicare cu ghizii, la Institutul Omega din New York și, în cadrul unui exercițiu, i-am rugat pe elevi să se grupeze câte doi și apoi am invitat întreaga clasă să încerce să le vorbească, în mod direct, ghizilor. Așteptându-se la revelații profunde, o elevă frustrată a ridicat mâna. „Nu reușesc deloc să fac asta. Tot ce aud de la ghizi este: *Jeleur*. Spune-i partenerului tău să se distreze cu jeleur *Jelly Beans*. Iar asta e de-a dreptul ridicol.”

* Joc de cuvinte care se pronunță asemănător: Six cents. Sixth sense.

În clipa în care a spus asta, partenerul cu care lucra a suspinat și a spus: „O, Doamne! Știi ce înseamnă asta? Toată dimineața m-am gândit dacă n-ar trebui să-mi iau un cățeluș, ca să umplu singurătatea din viața mea, pentru că vecina mea mi-a oferit un pui de la cățeaua ei. Îl cheamă Jelly Beans!* Cred că asta îmi răspunde la întrebare.”

Uneori, ghizii vi se adresează în simboluri. O clientă care era bombardată continuu cu imagini de fluturi, m-a întrebat ce înseamnă. „Vecinul meu tocmai m-a sunat și m-a întrebat dacă nu vreau un copac de fluturi pentru ziua mea. Nici măcar nu știu ce e asta.”

I-am spus ca, de fiecare dată când întâlnea un fluture pe parcursul următoarelor șase luni, să-și noteze într-un jurnal ce se întâmpla. Odată ce a început să noteze apariția fluturilor, și-a dat seama că îi zărea în interval de o oră, de la momentul în care ruga Universul și ghizii să o asigure că se afla pe calea cea dreaptă în viață. Fluturii erau mesajul ghizilor, care îi comunicau astfel că totul era în regulă.

O altă cursantă mi-a spus că, ori de câte ori era gata să facă o greșală, auzea în cap cântecul lui Elton John, „Don't Let the Sun Go Down On Me”. Ultima dată când l-a auzit, tocmai se logodise cu un bărbat după care era înnebunită – sau cel puțin era înnebunită de aspectul și banii lui (era un atlet profesionist, foarte chipeș). Când s-a urcat în mașină a doua zi, a dat drumul la radio și l-a auzit pe Elton John cântând cântecul. A închis radioul, dar știa că acesta era un semn că ceva nu era în ordine. După o logodnă agitată, s-au despărțit. Unul dintre ultimele lucruri pe care el i le-a spus, în timpul unei certuri stupide a fost: „Și încă ceva – îl urăsc pe Elton John.”

Unul dintre modurile în care ghizii își aleg simbolurile este să lucreze cu cele cu care deja sunteți conectați. De exemplu, când era foarte mică, fiicei mele Sonia îi plăcea la nebunie cartea „Iepurașul fugar”. De fiecare dată când făcea câte o poznă, o întrebam dacă ea este iepurașul meu fugar. Când a devenit adolescentă și începuse să-și așeze limitele, de fiecare dată când devia de la un comportament acceptabil, apărea un iepuraș, indiferent dacă era adevărat sau nu.

Odată, când se gândea să ne mintă cu privire la un concert pentru care era prea mică, spunându-ne că merge la o petrecere în pijamale, prin fața ei a trecut un iepuraș, chiar când ieșea de la școală. Atunci ne-a cerut voie, iar eu și soțul meu am fost de acord, cu condiția ca noi să o ducem și să o luăm cu mașina de la spectacol. Altă dată, după o ceartă mai lungă, de genul mamă-fiică, a ieșit trântind ușa, a plecat să se plimbe și a văzut două picioare de iepure în locuri diferite. S-a întors și și-a cerut scuze. Între timp, un iepuraș de lemn a căzut fără motiv de pe peretele biroului meu. Așa că și eu i-am cerut scuze. Și, când se întreba dacă să plece într-o excursie cu o prietenă, cu care nu era sigură că voia să petreacă prea mult timp, Patrick tocmai a ieșit din subsol cu versiunea originală și uzată a „Iepurașului fugar” și i-a dat-o. A stat acasă.

Deci, ce vă atrage atenția? Dacă nu puteți răspunde la această întrebare imediat, nu vă îngrijorați. Doar puneți întrebarea la nivelul conștienței și lăsați răspunsul să vină de la sine.

O clientă care abia învăța să lucreze cu semne și simboluri ne-a împărtășit această istorioară interesantă. Într-o zi, când voia să plece la cumpărături cu o prietenă, și-a auzit ghizii spunând: „Nu poți pleca, până nu amesteci cărțile”. Și-a zis, „Ce idee ciudată” și a ignorat mesajul, continuând să se pregătească. Câteva secunde mai târziu, a auzit din nou fraza, de data asta cu o voce jucăușă. S-a gândit că poate ghizii se refereau la pachetul nou de cărți de tarot pe care tocmai îl cumpăraseră și la care se uitase în dimineața aceea. Nedorind să amestece cărțile atunci, a ignorat mesajul, și-a luat poșeta și s-a îndreptat spre ușa.

Din nou a auzit tare și clar: „Nu poți pleca până nu amesteci cărțile”. Dintr-o dată i s-a părut că simte un miros ciudat. A privit prin ușa de sticlă de la biroul ei și a văzut că încăperea era plină de fum. A deschis ușa și a găsit o lumânare ce încă ardea. Partea de sticlă se înfierbântase așa de tare, încât masa începuse să ardă mocnit. A stins lumânarea și a îndepărtat ceea ce ardea din masă.

„Putea să ardă toată casa“, a zis ea cu voce tare. Apoi a văzut chiar lângă lumânare, pachetul de cărți. Recunoscătoare ghizilor pentru avertisment, a luat pachetul și l-a amestecat. „Vă mulțumesc“, a spus ea. „Spuneți-mi de fiecare dată când vreți să amestecați cărțile.“ Apoi, din pachet a căzut o carte. Era asul de inimă, care înseamnă, „Ești protejat de iubire.“

Odată ce începeți să vă conectați, în mod conștient, la lumea nevăzută, puteți învăța să-i vorbiți limbajul. Este plin de simboluri, mirosuri, ghicitori, anecdote și chiar sunete – fiecare fiind ales ca să însemne ceva pentru voi. Abordați lumea spirituală, așa cum ar face-o cu un loc nou – admirați-i peisajul, bucurați-vă de obiceiurile sale și acceptați ospitalitatea locuitorilor ei, ghizii voștri spirituali. Înainte să vă dați seama, veți vorbi fluent limbajul lor.

Q Știați că...

...o parte din învățarea comunicării cu ghizii voștri este să cunoașteți bine arta subtilă a simbolurilor și semnelor și că trebuie să le răspundeți când apar? Cu cât recunoașteți mai multe, cu atât mai mult sens vor avea pentru voi.

La rândul vostru

Într-un carnet de buzunar, începeți să țineți un jurnal de obiecte, impulsuri, imagini, fraze, melodii, idei și chiar gânduri întâmplătoare care apar în mod neașteptat și repetat, în viața voastră. După două săptămâni priviți-vă notițele. Există vreun tipar? Recunoașteți vreun înțeles superior sau vreun umor ascuns al acestor mesaje, după ce a trecut timpul? Încearcă cineva să vă spună ceva? Fiți atenți și înțelegeți ce încearcă să vină spre voi.

Capitolul 24

Numele ghizilor voștri

Una din cele mai obișnuite întrebări ale clienților mei este: „Care e numele ghidului meu?“ Așa cum sper că știți deja, în timpul vieții sunteți conectați la mai mulți ghizi, nu doar la unul și când își părăsesc corpurile fizice, majoritatea nu mai au gen sau nume, ci există la nivel energetic. Totuși, pentru a ne ajuta să intrăm mai ușor în legătură cu ei, își asumă uneori un nume sau un gen. De obicei, își asumă identitatea sub care v-ați cunoscut într-o viață anterioară, pentru a vă ajuta să vă amintiți și să reentrați în legătură cu ei, la nivel conștient.

Alți ghizi, în special cei din alte sisteme solare sau frecvențe non-fizice, își vor lua, pur și simplu, un nume care reprezintă cel mai bine vibrația lor. De obicei vocalele și sunetele deschise au o frecvență mult mai ridicată decât consoanele și din acest motiv auziți de mulți ghizi ale căror nume sună deosebit – Ariel, Abu, sau alte asemenea nume scurte și deschise.

Unii ghizi sunt persoane iubite, membrii de familie sau prieteni care au trecut în Lumea Cealaltă și care încă mai acționează energetic, în aceleași frecvențe sau în unele asemănătoare celor în care i-ați cunoscut. Ca să-i recunoașteți, adesea își folosesc numele pământesc. Când numele lor vă trece prin minte de mai multe ori, puteți fi siguri că sunt cu voi. Când cineva a murit de curând, numele vă va veni în mintea voastră, foarte des. Pentru a vă da seama dacă e doar o amintire sau chiar încearcă să comunice cu voi, căutați să vedeți dacă le simțiți spiritul, sau aveți un alt semn cum că ar

fi conectați cu voi. Dacă da, atunci probabil că spiritul lor încearcă să ia legătura cu voi. Dacă nu, probabil că doar vă gândiți la ei.

Clienta mea, Edith, fusese căsătorită mai mult de patruzeci de ani cu Stanley, pe care l-a iubit foarte mult și cu care a trăit în Michigan. Când el a murit brusc, de atac de cord, Edith nu mai putea fi consolată. La câteva săptămâni după înmormântare, când Edith încerca să-și revină, a simțit prezența lui Stanley peste tot, dar nicăieri atât de puternică ca pe veranda din spatele casei, unde el obișnuia să stea în balansoar. Acolo a găsit o pasăre roșie pe scaun și i-a spus: „Ce cauți pe scaunul lui Stanley?” Pasărea nu s-a mișcat. Ea s-a apropiat și a întrebat: „De ce ești aici?”

Edith și-a amintit apoi cât de mult iubea Stanley păsările, așa că incidentul a emoționat-o puțin. În ziua următoare, a simțit din nou prezența lui Stanley și a fost atrasă spre veranda din spate, unde a găsit din nou pasărea roșie, pe brațul balansoarului. Din nou, acesta nu a zburat.

Asta a continuat timp de zece zile. În cele din urmă, Edith i-a spus păsării: „Stanley, tu ești, de fapt și încerci să-mi spui ceva?” Pasărea nu s-a mișcat. „Tu ești, Stanley? Așa e?” Apoi și-a deschis sufletul, simțind că pasărea era de fapt Stanley și o asculta.

Cel mai important mesaj pe care l-a transmis păsării a fost un rămas-bun impresionant față de fostul ei soț – lucru pe care nu putuse să-l facă, din cauza morții sale atât de bruste. Pasărea a zburat și nu s-a mai întors niciodată. Dar legătura fusese făcută; Stanley a fost prezent și a ajutat-o pe Edith să-și continue viața.

O clientă de la un seminar era disperată să intre în contact cu unul dintre ghizii săi, pentru a-i cere ajutor în legătură cu căsnicia ei. În minutul în care l-a întrebat cum se numește, i-a apărut în minte numele James, urmat de „cu ochi albaștri și priceput în cuvinte”. Necrezând că totul poate fi atât de ușor, l-a întrebat pe James dacă îi putea da încă un semn că înțelesese corect numele și că era într-adevăr conectată la o forță vindecătoare. În mintea ei a apărut imediat:

„Ca să comunici cu soțul tău, scrie-i o scrisoare. Nu vorbi.” În zilele următoare s-a tot gândit la acea idee și apoi a urmat sfatul lui James. I-a scris soțului o scrisoare lungă de zece pagini, explicându-i exact ce voia să schimbe în relația lor, ca și ceea ce credea ea că mergea bine între ei și i-a cerut să-i răspundă în același mod. Apoi a pus scrisoarea la poștă.

Două zile mai târziu, când era încă la seminar, el i-a trimis flori și o scrisoare de răspuns, în care îi spunea că o înțelegea foarte bine și era de acord să rezolve problemele în modul propus de ea – și toate astea din partea unui om a cărui prezență de obicei o paraliza – atât verbal, cât și emoțional. Astfel i s-a confirmat că James era sigur numele ghidului și s-a dovedit a fi mai mult decât doar o forță vindecătoare, având în vedere sugestiile oferite.

Uneori nu veți primi un singur nume, deoarece nu veți lucra cu un singur ghid. Așa cum am menționat mai devreme, eu intru în legătură cu trei ghizi care vorbesc ca un trio și își spun Cei Trei Episcopi. Sunt în contact cu Surorile Pleiadiene, doi îngeri superbi, care uneori pot fi trei sau mai mulți și care îmi vorbesc tot la unison.

Când draga mea prietenă, Julia Cameron, lucra la un film, cu ani în urmă, le scria adesea ghizilor, iar ei îi răspundeau mereu la plural, fără să-și dezvăluie numele. O altă prietenă își numește ghizii *Cei Din Lumină*.

Uneori ghizii vă vor oferi un nume în scrierea automată. Când vă conectați în acest fel, întrebați-vă ghidul sau ghizii: „Cum să mă adresez vouă?” și vedeți ce apare din scris. Procedați la fel și când sunteți în locul vostru sacru de întâlnire. Când vedeți sau simțiți că ghidul este acolo, întrebați: „Cum să mă adresez vouă?” – și ascultați răspunsul. Dacă numele se schimbă, înseamnă că ghidul s-a retras și un altul i-a luat locul, sau că a schimbat frecvența într-o vibrație diferită, creând un nou nume.

Puteți să-i dați voi înșivă un nume. Asta nu modifică legătura. Numele pe care îl alegeți îl leagă pe ghid de voi, asemenea numelui

animalelor sau poreclelor. Ca să îl cităm pe Shakespeare, dintr-o scenă din „Romeo și Julieta”: *Ce e un nume? Ceea ce numim un trandafir/ și sub alt nume, ar mirosi la fel de dulce.*

Q Știați că...

...cel mai bun mod de a afla numele ghidului vostru – în cazul în care nu este un prieten sau membru al familiei care a murit – este să întrebați telepatic? Orice vă vine mai întâi în minte este numele corect.

La rândul vostru

Pentru a intra în legătură cu ghidul vostru, închideți ochii și inspirați profund. Apoi cereți-i să înainteze. Odată ce îi simțiți prezența, întrebați: „Cum să mă adresez ție?” Acceptați primul nume care vă vine în minte. Dacă nu primiți niciun nume, nu vă îngrijați. Puteți să-i dați chiar voi unul. Nu vă gândiți prea mult. Amuzați-vă în timp ce o faceți. Îi va place numele pe care i-l veți da.

Dacă simțiți că vă conectați la un grup de ghizi, cereți numele grupului lor. Aveți încredere în orice vă apare. Odată stabilit un nume sau mai multe, de fiecare dată când vreți să intrați în legătură cu ei, adresați-vă ghizilor cu acel nume – și veți primi un răspuns. Faptul de a-i da un nume ghidului creează legături mai personale și păstrează canalele către energia superioară, mai deschise. Alegerea unui nume nu contează atât de mult – cât păstrarea lui. Numele sunt doar ceva care anunță intenția. Fiind consecvenți, veți făuri legături puternice și vă veți extinde capacitatea de a primi sprijinul ghizilor voștri. Bucurați-vă de noile voastre ajutoare.

Capitolul 25

Ghizii vă ajută – ei nu muncesc în locul vostru

Este foarte important să înțelegeți rolul pe care ghizii îl joacă în viața voastră, dacă vreți să aveți experiențe pozitive cu ei. Le place să ajute și niciodată nu sunt deranjați când le cereți sprijinul. Dar nu pot – și nici nu vor – să facă totul în locul vostru. Am învățat asta pe pielea mea, când, împreună cu o bună prietenă a mea, Lu Ann, am umplut mașina de bagaje și am pornit din Chicago spre Denver la mijlocul lui ianuarie, deoarece, după un an și jumătate pe cont propriu, am hotărât să mă mut înapoi acasă.

În timp ce mă îndreptam spre autostradă, Lu Ann m-a întrebat dacă aveam hartă. „Nu”, am răspuns cu aroganță. „Nu-mi trebuie. Ghizii mei mă vor conduce.” O oră mai târziu, oprind să luăm benzină, am realizat că ne aflam în Milwaukee, după ce mersesem o sută cincizeci de kilometri, în direcția greșită. După ce vânzătorul de la benzinărie a râs de mine, când am întrebat dacă eram pe autostrada spre Denver, am cerut umilă o hartă.

Indiferent cine vă sunt ghizii, sau care e gradul lor de competență, când acceptați ajutorul lor este important să înțelegeți că sunt disponibili să vă ajute, dar nu pot să vă preia viața și să trăiască în locul vostru. Treaba lor este să vă ofere, cu dragoste, sugestii și îndrumări care să vă ușureze grijile și să vă conducă spre o evoluție personală mai înaltă, pe parcursul călătoriei voastre pe Pământ. Oricât de tentant ar fi să doriți ca o putere superioară să vă

preia grijile și să vă salveze de toate posibilele greșeli, acest lucru ar deveni insuportabil până la urmă. În fond, suntem aici ca să învățăm – și singurul mod de a o face este prin încercare-și-eroare. Ghizii nu vor să muncească în locul vostru; vor doar să vă ajute să vă învățați lecțiile cât se poate de repede și eficient, în timp ce vă simțiți bine.

Cu alte cuvinte, nu fiți leneși (cum am fost eu în ziua aceea) și nu încercați să vă treceți viața pe pilot automat, ca să nu vă faceți temele și să așteptați ca ghizii să preia totul. Cei de nivel înalt nu pot și nu vor să preia comanda. Tot ce pot face este să vă susțină și să vă ajute. Asemenea unei hărți rutiere, vă vor ajuta să vă atingeți obiectivele, în cel mai bun mod cu putință, dar nu vor conduce mașina.

Totuși, trebuie să vă avertizez că există entități de nivel inferior, legate de pământ și de ego, care vă vor conduce viața cu bucurie, dacă le permiteți. Am avut o clientă, Denise, care a căutat ajutorul unui ghid, pentru că acumulasă multe datorii și voia o rezolvare rapidă. În loc să ceară ajutor pentru a învăța cum să-și gestioneze mai bine banii, a crezut că un ghid spiritual poate să-i aducă niște bani – și încă foarte repede. Prima întrebare către ghid a fost dacă ar trebui să joace la cazinoul din apropiere pentru a câștiga bani repede – un plan pe care i-l sugerase altă prietenă plină de datorii.

Imediat, o entitate inferioară a apărut și a încurajat-o să facă asta. Convinsă că era îndrumată să câștige o avere, s-a dus cu perseverență la cazino în fiecare săptămână, urmând sfatul entității neșabuite, în ciuda faptului că de fiecare dată când se ducea, pierdea și mai mulți bani. Nu numai că nu a ieșit din datorii așa cum sperase, dar s-a afundat și mai rău în ele. În șase săptămâni și-a pierdut casa și a acumulat mai bine de 75.000 \$ datorie în cărți de credit, asta pe lângă cei 50.000 \$ pe care îi avea de plătit la început.

Faptul că i-a spus soțului, șocat și deznădăjduit, că vina o purta ghidul ei, nu a ajutat-o cu nimic. Nu a scos-o din necaz și nici nu i-a salvat bunurile – ca să nu mai zicem că a făcut-o să arate ca o nebună. În loc să fie cinstită și să recunoască că are o problemă, a

cedat orbește conducerea acestei entități, care i-a creat probleme și mai mari. A pierdut totul.

Cel mai bun mod de a lucra direct cu ghizii este să le cereți sprijinul, dar să înțelegeți că, în cel mai bun caz, vă vor oferi doar sugestii – fie printr-un ghiont dat cu blândețe, prin inspirație, sau printr-o intuiție bruscă. De voi depinde să decideți dacă îi ascultați sau nu și dacă veți acționa conform indicațiilor lor. Indiferent ce vi se oferă, folosiți-vă judecata și bunul simț și amintiți-vă că, până când nu hotărâți dacă veți acționa sau nu, nimic nu se schimbă. Ghizii nu pot face lucruri pentru voi, nu pot schimba nimic, ca prin minune. În schimb, vă pot face conștienți de magia naturală și binevoitoare a universului și vă pot ajuta să vă acordați la ea.

Iată patru întrebări de bază, pentru a vă ajuta să vă hotărâți dacă îndrumarea pe care o primiți merită eforturile:

1. Această îndrumare este imparțială și neamenințătoare?
2. O simțiți blândă și iubitoare?
3. Ia în calcul pe toată lumea implicată?
4. Mă ajută, fără să facă rău altcuiva?

Dacă puteți să răspundeți pozitiv la toate întrebările, atunci îndrumarea pe care o primiți merită eforturile voastre. Dacă nu puteți, atunci îndrumarea provine de la o sursă de nivel inferior și nu merită să o luați în seamă. În orice caz, nu lăsați nicio îndrumare să vă chinuie. Dacă e negativă – în sensul că oferă informații despre care nici nu vreți să auziți, care nu se potrivesc cu perspectiva voastră sau care vă dezamăgesc – ascultați-o totuși. Ghizii nu stau să vă flateze sau să fie de acord cu voi. Treaba lor este să vă îndrume – lucru care, uneori, poate fi dificil de ascultat. Dacă îndrumarea pe care o primiți este negativă, în sensul că sugerează lucruri lipsite de iubire despre voi sau ceilalți, vă face să vă simțiți amenințați sau atacați sub o formă sau alta, sau vă încurajează să mergeți împotriva bunei voastre judecăți, atunci, decât să o lăsați să vă sperie, detașați-vă de ea și nu-i dați nicio importanță. Fie ați permis fără voie

unei entități legate de pământ să se strecoare în conștiința voastră și să se joace cu voi – fie, mai sigur, respectul vostru de sine scăzut a început să vi se adreseze pe un ton mai ridicat decât de obicei și interferează cu spiritul vostru.

De curând, am vorbit în fața unei mulțimi numeroase din Chicago și, în timp ce dam autografe, am cunoscut o tânără agitată, din cauză că ghidul ei i-a zis că ea și prietena ei cea mai bună vor muri în curând, într-un accident de mașină și voia să știe ce cred despre asta. I-am spus imediat că nu cred această absurditate și că ar trebui să nu se mai fie îngrijorată. Dar asta nu înseamnă că nu trebuie să fie atentă când conduce. Avea totuși datoria de a folosi bunul simț, de fiecare dată când se suia în mașină.

„Să nu bei și apoi să conduci. Nu merge repede. Respectă regulile de circulație și, de fiecare dată când te sui la volan, roagă-te pentru protecție“, am sfătuit-o eu. „Și, relaxează-te. Asta a fost opera unei entități inferioare, care te-a speriat, ca să se distreze.“

A părut ușurată în mod vizibil și m-am simțit și eu ușurată pentru ea. Nu avea niciun rost să se chinuie cu ceva atât de dăunător, precum gândul unei morți iminente. Niciun ghid de încredere nu ar face asta.

Moartea este o comuniune sacră între noi și Dumnezeu și ghizii nu se interpun în așa ceva. Iar ghizii de nivel superior nu chinuiesc pe nimeni cu asemenea informații terifiante. Dacă ar fi fost într-adevăr în pericol, sau s-ar fi băgat în necaz, ghidul ei ar fi sfătuit-o să conducă mai prudent, în loc să-i prezică moartea.

Toți ghizii cu vibrație înaltă vă recunosc ca fiind spirite Divine încântătoare, iubite și prețuite, care urmează o școală foarte dificilă și plină de greutăți pe Pământ. Ei vă înțeleg dificultățile, sunt plini de compasiune față de eforturile voastre și vă iubesc și vă respectă foarte mult. Ghizii de nivel superior se simt privilegiați să vă poată ajuta – și fac asta într-un mod pozitiv, plin de respect și compasiune.

Când le vorbiți ghizilor voștri, nu-i întrebați ce ar „trebui“ să faceți. În schimb, cereți-le să vă îndrume spre binele cel mai înalt al sufletului vostru și să vă ajute să luați decizii mai bine informate. Întrebându-i ce ar „trebui“ să faceți, vă cedați efectiv puterea în mâinile lor – lucru pe care nu îl doresc și nu îl acceptă. Dacă le cereți să vă conducă viața în acest mod, ei se retrag din frecvența voastră și trebuie să o luați de la început pentru a lua legătura cu ei.

E important să recunoașteți diferența dintre îndrumare și dorințe. Îndrumarea reală este subtilă, ia în considerare pe toată lumea și vă va conduce mereu spre calea înaltă a responsabilității personale, a creșterii spirituale și a integrității. Dacă primiți „îndrumări“ care nu au legătură cu toate acestea, atunci puteți fi suspicioși. Probabil că cel care vi se adresează este ego-ul vostru, care încearcă să vă păcălească și să vă atragă pe căile sale.

Am avut o clientă care și-a întrebat ghidul dacă ar trebui să divorțeze, imediat după ce cunoscuse un bărbat atrăgător, care îi arătase o oarecare atenție. Având o căsnicie nefericită, alături de un alcoolic, dar fiind ea însăși dependentă și obsedată de cumpărături, voia să scape ușor din situația în care era. Ghidul ei a rămas tăcut, dar mintea ei a spus imediat: „Da, părăsește-ți soțul pentru că bărbatul cel nou te iubește“. Convingându-se că l-a cunoscut în sfârșit pe „Dl. Corect“ și că avea permisiunea cerească să-l părăsească pe „Dl. Greșit“, a pregătit documentele, gata să plece după noul bărbat.

Șocat, soțul ei a implorat-o să nu facă asta și chiar i-a sugerat să meargă amândoi la un consilier marital, dar ea deja pusese ochii pe celălalt bărbat și nu era interesată. Era sigură că face ceea ce e bine, fiindcă așa îi spusese „ghidul“ ei. Divorțul s-a terminat repede și apoi ea s-a dus la bărbatul celălalt, care însă i-a dat de înțeles că nu era interesat de persoana ei și i-a spus să „șteargă putina“. Era distrusă și confuză.

„Ghidul meu mi-a spus să divorțez!“, mi s-a plâns ea. „Am avut încredere în el. Cum a putut să mă înșele în halul ăsta?“

„Niciun ghid nu poate și nici nu ia o asemenea decizie“, am spus eu. „Ești sigură că era ghidul și nu propria ta dorință?“

„Cred că era ghidul“, mi-a răspuns ea slab. „Am simțit că ghidul mi-a spus să-mi părăsesc soțul.“ Dar când i-am pus cele patru întrebări de bază, nu a putut să-mi dea niciun răspuns pozitiv.

„În cazul acesta, nu cred că era vorba despre ghidul tău“, i-am sugerat eu, „deoarece, el nu ar lua o decizie pentru tine, care să fie atât de lipsită de sensibilitate față de soțul tău. Poate că nu a fost un ghid. Poate că a fost doar dorința ta de a găsi o ieșire ușoară din situația în care erai.“

„Poate“, mi-a răspuns ea, gândind ce haos își crease în viață, acționând atât de rapid, fără să se gândească mai bine înainte.

O cheie pentru a face diferența dintre îndrumările viabile și informațiile de nivel scăzut, transmise de ego sau de unele entități cu vibrație joasă este că îndrumarea reală, chiar dacă nu e exact ce sperați să auziți, vă aduce mereu un sentiment de mulțumire și de pace. Ea „răspunde“ sau rezonază energetic adânc în trupul vostru, se stabilește acolo și o simțiți ca fiind corectă, indiferent de mesaj. Dacă nu este o îndrumare potrivită, nu își va găsi loc în trupul vostru. În loc de asta, o să vă dați seama că dă îi târcoale creierului. Așa că, ascultați-vă trupul când vine vorba de îndrumări. Simțiți-le în loc să vă gândiți la ele și, în curând, veți observa diferența.

Nu lăsați teama de entități inferioare sau puterea ego-ului să vă împiedice de a cere, în mod firesc, îndrumare, de fiecare dată când sunteți blocați. Scopul și intenția ghizilor voștri sunt să vă ajute să întăriți legătura directă cu binele vostru cel mai înalt și sunt fericiți să facă asta. Cu cât lucrați mai mult cu ghizii, cu atât vă crește intuiția, puterea voastră interioară de orientare. Asta este încă o indicație clară că munca ghizilor cu voi e încununată de succes.

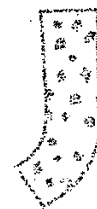
Q Știați că un ghid superior...
...vă va ajuta, dar nu vă va conduce viața?

...vă va inspira, dar nu va lua decizii în locul vostru?
...va face sugestii subtile, dar nu va face rău nimănui?
...nu forțează niciodată nota?
...vă ajută să vă dezvoltați intuiția?
...vă dă sentimentul că sunteți împăcați și susținuți?

La rândul vostru

Pentru a preveni orice confuzie, atunci când comunicați cu ghizii și pentru a distinge între ghizi și ego-ul vostru, pur și simplu evitați întrebarea: „Ar trebui să...“. În schimb, spuneți: „Arătați-mi cele mai bune variante.“ Apoi stați liniștiți și ascultați. Formulând întrebări în acest mod, canalul de comunicare cu ghizii voștri se va consolida și deschide, iar ego-ul și alte energii nedorite vor fi reduse la tăcere. De fiecare dată când întrebați: „Ar trebui să...“, de fapt, cereți unei forțe exterioare să preia conducerea. Ghizii superiori refuză asta, întrucât este lipsit de etică. Dar ego-ul va sări imediat și va conduce totul, dacă îi permiteți.

E nevoie de ceva exercițiu și atenție, ca să comunicați în mod corect și cu intenții bune cu ghizii voștri. Iată un truc, care vă va menține pe calea cea dreaptă: în fiecare dimineață spuneți-le ghizilor voștri: „Dacă greșesc și spun *Ar trebui...*, să știți că, de fapt, vreau să vă cer să-mi arătați cele mai bune variante.“ Asta le va da de înțeles ghizilor voștri că nu le cedați răspunderea. Dar învățați să fiți conștienți, căci s-ar putea să faceți multe greșeli. Procedând în felul acesta, o săptămână sau două vor fi cu siguranță suficiente, pentru a vă obișnui să vă adresați în mod corect.

Capitolul 26

Vorbiți cu ghizii voștri, prin oracole

Când aveam doisprezece ani, am intrat în legătură cu ghizii mei, prin intermediul primului meu oracol – un pachet obișnuit de cărți de joc. Deși pentru majoritatea oamenilor, ele sunt simple instrumente cu care să joace diferite jocuri, cărțile de joc sunt de fapt urmașele unui oracol numerologic, care a fost creat de o civilizație străveche din Atlantida. Fiecare carte are un înțeles aparte, pe care l-am învățat de la mama mea, în timp ce făceam exerciții de citire, pe masa din sufragerie.

La început când lucram cu cărțile, nu-mi aminteam decât înțelesul fiecăreia – dar, după o vreme, ceva s-a schimbat și am trecut dincolo de înțelesul lor de bază, simțind că îmi vorbeau. Câțiva ani mai târziu, când am început să lucrez cu maestrul meu spiritual, Charlie Goodman, el mi-a spus că, într-adevăr, prin cărțile de joc îmi vorbeau ghizii. Asta avea sens, întrucât primeam cu mult mai multe informații, decât din cele de bază pe care le învățasem.

Îmi amintesc că i-am făcut o citire celei mai bune prietene (și sceptică convinsă, în acel moment), Vicky. Privind prelung câteva cărți, am simțit clar că urma să aibă o nouă mașină. Două zile mai târziu, tatăl ei i-a făcut o surpriză, aducându-i cadou un Road Runner din 1969. Deși îi stricasem surpriza, am fost fericită că totuși nu-i dădusem speranțe deșarte. Și ea era fericită – și toată vara aceea ne-am plimbat cu mașina, prin Denverul fierbinte.

Cu cât făceam mai multe citiri cu cărțile, cu atât mai mult simțeam că ghidul cu care lucram se afla mai aproape. În cele din urmă,

l-am cunoscut sub numele de Joseph. În clipa în care luam pachetul și începeam să amestec cărțile, îi simțeam prezența lângă mine.

Cărțile nu sunt singurul mod în care puteți comunica cu ghizii voștri. Sunt multe oracole pe care le puteți folosi. Indiferent că e vorba de cărți de tarot, de pendul, rune, I Ching – sau alte versiuni mai moderne ale acestor instrumente străvechi de divinație – toate oracolele creează o legătură directă de la mintea conștientă, la Sinele Superior, la spiritul vostru și la toate forțele Divine din Univers.

Oracolele au existat de când există și omenirea. Legenda spune că desenele preistorice din peșterile din centrul Franței au fost create de un popor străvechi din Lemuria, ca oracole, pentru a comunica cu forțele cerești.

Deși nu aveți nevoie să folosiți oracolele pentru a comunica cu ghizii voștri, totuși ele pot să vă ușureze mult acest lucru, așa cum roțile de sprijin vă ajută să învățați mai ușor să mergeți pe bicicletă. Așa cum învățați să mergeți pe bicicletă și fără ele, tot așa puteți să comunicați cu ghizii voștri și fără oracole. Dar, lucrul cu ele face, dacă nu întreg procesul, ca măcar începutul să fie mult mai accesibil.

Sunt multe tipuri de oracole din care puteți să alegeți, cel de care sunteți atras fiind doar o problemă de preferință personală. Există rune, I Ching, astrologie, penduluri și, desigur, preferatele mele dintotdeauna, cărțile de divinație precum tarotul. Cred că toate oracolele sunt minunate, întrucât le furnizează ghizilor căi suplimentare pentru comunicarea cu voi. Prin intermediul oracolelor, ghizii vă pot ghida într-o anumită direcție, vă pot invita să vedeți lucruri pe care le-ați trecut cu vederea, vă pot avertiza de devieri interioare și amenințări din exterior și vă pot aminti de ceea ce este mai important – lucruri care vă fac călătoria spirituală mult mai ușoară.

Oracolele funcționează deoarece le oferă ghizilor un limbaj pe care să-l înțelegeți și, când sunt folosite corespunzător, ele acționează în mod eficient, ca să vă lege în mod direct cu ghizii spirituali și cu Sinele Superior.

Oracolele sunt instrumente minunate pentru a vă ajuta să dați glas ghizilor, mai degrabă decât să-i lăsați să bântuie pe lângă mintea voastră, muți și ignorați. Când lucrați cu oracole, cu cât le cumpăniți mai mult înțelesurile, cu atât mai multă îndrumare veți primi din tărmurile superioare.

Mama mea avea o prietenă foarte bună, medium, pe nume Mary, care folosea cărțile de joc ca oracol. Pachetul ei se tocise de atâta folosință, încât, de fiecare dată când le lua, mi-era teamă că i se vor rupe în mână. Când făcea o citire, le amesteca până când simțea prezența ghizilor ei și doar atunci începea. Mary, catolică de origine hispanică, spunea că ghizii ei erau St. Francis și St. Alphonsus. Prezicea, de îndată ce „sfintii apăreau“, întinzând cărțile pe rând, una câte una. Era foarte precisă, deoarece cărțile îi dezvăluiau mult mai mult decât înțelesurile de bază.

Mary a fost prima persoană, în afară de mama, care mi-a făcut o citire cu cărțile. Mi-a spus că ghizii i-au transmis că, într-o zi, voi fi celebră. Aveam treisprezece ani pe vremea aceea, așa că părea ceva incredibil. Privind aceleași cărți la care se uita și ea, am întrebat-o ce carte îi spusese asta. Și-a scuturat capul și a spus că nu cărțile îi spusese, ci St. Francis, prin intermediul cărților. Nu știu dacă mă pot numi celebră, dar cărțile mele au devenit cunoscute în toată lumea, așa cum a prezis St. Francis. Până în prezent, de fiecare dată când cărțile mele sunt publicate într-o țară străină, îi mulțumesc lui St. Francis și mă gândesc la Mary.

E important ca, ori de câte ori lucrați cu niște cărți de joc sau cu orice alt tip de oracol, să nu repetați întrebarea doar pentru că nu v-a plăcut primul răspuns. Dacă încercați să manipulați oracolul, împiedicându-l să-și arate înțelepciunea în mod liber, ghizii se retrag și oracolul își pierde energia. Pur și simplu, nu va mai lucra pentru voi.

Asta înseamnă că, pentru a avea succes cu oracolele, trebuie să fiți sinceri și să folosiți bunul simț. Fiți dispuși să învățați și să respectați ceea ce primiți. Învățătorul meu, Charlie, spunea: „Când

sunteți maturi din punct de vedere spiritual, oracolele fac minuni și vă îndrumă ca o stea în noapte. Când nu aveți maturitatea spirituală necesară, ele sunt posedate de energii inferioare care își bat joc de voi și se distrează pe seama voastră.“

Mulți mediumi și oameni intuitivi sunt atrași de alte oracole decât cărțile de joc, ca mijloace de comunicare cu ghizii lor. Am cunoscut o femeie, Hanna Kroeger – moartă acum – din Boulder, Colorado, care era celebră în toată lumea, pentru capacitatea ei de a diagnostica cu precizie și de a vindeca boli, cu ajutorul oracolului ei – un pendul legat cu un lanț. Ținând pendulul nemișcat deasupra unei persoane, putea să vadă ce boală avea – atât la nivel fizic, cât și emoțional și să recomande tratamentul corespunzător.

Draga mea prietenă, medium și mentor timp de treizeci de ani, Lu Ann (aceeași Lu Ann care a mers în Denver cu mine) folosește adesea cărțile, ca să intre în legătură cu ghizii ei. Dar și mai util și drag îi este I Ching, un oracol de divinație străvechi, chinezesc. Îl consultă în fiecare dimineață, ca să o îndrume pe parcursul zilei și îl folosește la citiri. Ține un jurnal cu toate citirile în I Ching, iar întregul ritual a devenit ceva obișnuit pentru fiecare conversație matinală pe care o poartă cu ghizii ei.

Cea mai bună prietenă a lui Lu Ann și celălalt mentor al meu, Joan Smith, preferă să folosească astrologia ca oracol prin care își contactează ghizii. Deși se bazează doar pe astrograme, pentru îndrumările de bază, în timp, a început să primească sprijin și de la ghizii ei, care o informează cu privire la anumite circumstanțe specifice, evenimente și date, pe care hărțile nu le pot determina.

Așa că, indiferent de oracolul sau oracolele pe care alegeți să le explorați și să le folosiți, dacă sunteți cinstiți când le consultați, veți primi îndrumări minunate.

Din motive pe care nu le înțeleg în totalitate, oracole diferite tind să atragă tipuri diferite de ghizi. I Ching, rune, tarotul și căr-

tile de divinație tind să atragă ghizi de nivel înalt, care oferă multe îndrumări și multe cunoștințe.

Totuși, pendulul nu atrage doar un anumit tip de ghizi. Uneori apar ghizi de nivel superior, iar alteori își fac apariția entități inferioare. Cred că asta se întâmplă deoarece pendulul poate fi manipulat cu ușurință de mintea utilizatorului și, din cauza asta, poate crea confuzie. Asta ca să nu spunem că un pendul nu poate fi un oracol perfect, pentru a vă pune în legătură cu ghizii voștri. Țineți minte că poate fi înșelător și, atunci când îl folosiți, e nevoie de multă concentrare și atenție, pentru a atrage tipul de îndrumare pe care îl doriți.

Sunt o mare admiratoare a astrologiei și numerologiei, întrucât ele îmbină folosirea logicii superioare, cu canalele intuitive și pot chema influența unor ghizi minunați, dacă practicantul este deschis unor asemenea informații. Totuși, e posibil să abordați ambele tipuri de oracole, fără ca să vă deschideți suficient de mult pentru a intercepta îndrumări superioare – astfel încât, nu există nicio siguranță că ele sunt o legătură directă către ghizii voștri spirituali.

Știați că...
...tarotul, I Ching, astrologia, numerologia, pendulul, cristalele, runele, *Ouija* și cărțile de divinație sunt cele mai obișnuite oracole?

La rândul vostru

Indiferent de oracolul pe care îl alegeți, amintiți-vă că ele sunt doar instrumente ce întăresc canalele ce merg de la inima voastră, la Sinele vostru Superior și la ghizii voștri. Sunt neutre, asemenea unui telefon. Voi formați cererea, Universul vă sună înapoi.

Regulile sunt simple:

- Instruiți-vă și acomodați-vă cu oracolul vostru.
- Dacă se poate, protejați-l într-un săculeț de mătase.

- Nu lăsați pe nimeni altcineva să-l folosească.
- Fiți sinceri.
- Ascultați, învățați și discernați singur.
- Nu întrebați același lucru, de două ori.
- Oferiți analiza finală, Sinelui Superior.
- Distrăți-vă.

Dacă urmați aceste reguli de bază, toate oracolele pot fi un mod puternic de dialog cu ghizii voștri. Oracolele au funcționat pentru mine în ultimii treizeci și șapte de ani – și încă mai învăț de la ele.

Dacă vă atrag, încercați-le. Cu atitudinea și intenția potrivite, vor funcționa și pentru voi. Dacă vreți să știți mai multe despre oracole, sunt multe cărți despre ele, inclusiv cărțile mele. Așa cum am mai spus, nu e neapărat necesar să folosiți oracole, dar sunt distractive – mai ales cărțile de divinație, preferatele mele, despre care vă voi vorbi mai mult, în capitolul următor.

Capitolul 27

Cărțile de divinație

Cărțile de divinație, precum tarotul, sunt mijloace excelente de comunicare cu ghizii. Un pachet de tarot conține de la 44 la 72 de cărți, în funcție de pachet – fiecare purtând un anume înțeles, care transmite un anume mesaj, celui ce întreabă. Unele cărți de divinație, precum este tarotul clasic, sunt foarte sofisticate și complexe și se concentrează asupra evoluției sufletului, în vreme ce altele sunt mult mai simple, așa cum sunt cărțile ghicitoarelor, care se concentrează asupra întrebărilor obișnuite, de tipul: „Vecinul îmi este prieten?”

Pentru a lucra cu cărțile divinatorii, trebuie să le amestecați, în timp ce vă concentrați asupra unei întrebări anume, asupra unei probleme sau chiar asupra unei persoane. Apoi se trag cărți la întâmplare și se așează în tipare predeterminate, menite să se adreseze acelor întrebări, probleme sau persoane.

Există sute de tipuri de cărți de divinație din care puteți alege – inclusiv obișnuitul pachet de cărți de joc. Majoritatea se concentrează în jurul celor patru elemente: aer, apă, foc și pământ și a aspectelor care le corespund pe plan fizic, mental, emoțional și spiritual. Cărțile de divinație există de multă vreme și au o istorie foarte bogată, mergând înapoi până în Evul Mediu. Unele există chiar mai de demult și se zvonește că își au originea în Atlantida. Metafizicienii timpurilor trecute au păstrat învățăturile spirituale ale măestrilor, creând un set de simboluri universal înțelese și punându-le în pachete de cărți care au rezistat, în diverse forme, până în prezent.

Cea mai veche metodă de divinație este tarotul și, de obicei, este împărțit în două grupe, sau arcan: 22 de cărți majore și 56 de cărți minore, fiecare reprezentând un mesaj de la Sinele Superior și de la ghizi. Cărțile majore reprezintă legi spirituale pe care trebuie să le învățăm cu toții; cărțile minore reprezintă modurile infinite în care ni se cere să învățăm aceste lecții.

Tarotul conține o multitudine de îndrumări și informații, dar e nevoie de multă muncă, pentru a învăța să-l folosiți. Fiecare carte are o anumită încărcătură simbolică și un anume înțeles. Am studiat tarotul, timp de treizeci de ani și încă mă simt de parcă abia acum încep să înțeleg cele mai profunde semnificații ale cărților. Totuși, nu trebuie să le învățați pe dinafară, pentru a putea a le folosi. Există instrucțiuni în mii de cărți publicate. Pentru că Forțele Universale ale Luminii vor să aflăm îndrumările spirituale, cât mai repede posibil, multe persoane intuitive și artiști (inclusiv eu) au fost instruiți să creeze versiuni moderne și accesibile, ale sistemului vechi de tarot. Drept urmare, acum există mai multe pachete de divinație disponibile, inclusiv pachetul meu *Întreabă-ți ghizii*, care se bazează pe arcana minoră a pachetului tradițional de tarot și care e foarte ușor de folosit.

Indiferent de pachetul cu care alegeți să lucrați, vă conectați la ghizii voștri, punându-le întrebări și extrăgând cărți din pachet pentru răspunsuri. Există multe moduri în care un oracol vă poate vorbi. Primul este răspunsul la o întrebare, dat de o singură carte. Pur și simplu, puneți întrebarea sau concentrați-vă asupra unei probleme și trageți o singură carte pentru răspuns. Pentru o mai adâncă înțelegere a unui răspuns, puteți trage mai multe cărți, așezându-le în tipare specifice.

Am avut succes enorm cu cărțile de divinație și am aflat că servesc ca și canale minunate de comunicație. De asemenea, sunt foarte folositoare pentru a transmite îndrumări asupra unor probleme emoționale, în cazul cărora nu puteți fi neutri sau nepărtini-

tori, ca de exemplu: dacă să continuați sau nu să vă întâlniți cu cineva abia cunoscut și care vă place, dar în care nu aveți încredere; dacă să cumpărați o casă care vă place, dar pentru care nu aveți bani acum. Ele vă permit să depășiți partea subiectivă a creierului vostru – care vrea să audă, exact ce vreți voi să auziți – și vă oferă o perspectivă mult mai obiectivă. De aceea, cred că nu este înțelept să consultați un oracol, sau să încercați să vă contactați ghizii, atunci când sunteți încărcati emoțional. E posibil să le interpretați în mod greșit semnalele sau, în cazul oracolelor, să ignorați ceea ce primiți, dacă sunteți într-o stare mentală neprielnică. Totuși, dacă sunteți dispuși să vă deschideți unei influențe superioare obiective, cărțile vor funcționa foarte bine.

Din nou, este o problemă de ce intenție aveți. Căutați răspunsuri – sau vreți doar să auziți ce vă place? Dacă sunteți în căutare de îndrumare reală, cărțile vor lucra. Dacă sunteți doar în căutare de rezolvări rapide sau de compătimire, nu vor lucra.

Frumusețea tarotului este că, folosind imagini în loc de cuvinte, el îi vorbește, în mod direct, subconștientului vostru și îl leagă direct de conștiința noastră superioară. Cărțile de tarot deschid un dialog cu Universul și vă oferă acces la o creativitate mărită. Marele psiholog, Carl Jung, spunea odată că, dacă ar fi închis într-o închisoare și i s-ar permite să ia cu el un singur lucru, ar alege cărțile de tarot, deoarece în ele zace înțelepciunea Universului.

Dacă v-ar plăcea să aflați, folosind pachete de divinație, începeți prin a alege unul care-i place spiritului vostru. Puteți alege unul sau mai multe, pentru că dialogul cu spiritul nu este o artă și nici o știință perfectă. Întrucât iubesc cărțile de tarot atât de mult, am o întreagă colecție și le folosesc pe rând, în momente diferite.

Anumite pachete par să îndrepte conversația către un anumit subiect; altele tratează alte subiecte. De exemplu, un pachet clasic de tarot, precum pachetul Rider-Waite, se poate adresa problemelor spirituale profunde, dar poate fi înșelător, dacă îi cereți sfaturi sau în legă-

tură cu o excursie. Un pachet cu îngeri vă poate oferi îndrumări sufletești minunate, când vă luptați cu probleme emoționale dificile, dar vă va satisface mai puțin, când puneți întrebări despre un loc de muncă.

Eu însămi am creat mai multe pachete de divinație, tocmai datorită acestor diferențe. Pachetul *Ai încredere în ce simți* este menit să vă ajute să luați decizii și să vă dezvoltati intuiția, în vreme ce pachetul *Întreabă-ți ghizii* consolidează, în mod direct, dialogul cu ghizii voștri. Am, de asemenea, un pachet de divinație destinat să ajute în privința scopurilor și lecțiilor sufletești, care va fi lansat în curând – și s-ar putea să mai creez și altele.

O clientă, pe nume Betsy, m-a sunat foarte entuziasmată, ca să-mi spună că folosisese pachetul *Ai încredere în ce simți* pentru a o ajuta să scrie o carte de copii. De fiecare dată când se bloca sau devenea nesigură, scotea o carte din pachet și imediat se simțea încurajată ca să termine lucrarea. Apoi a început să folosească pachetul *Întreabă-ți ghizii*, pentru a reuși să publice cartea. Înainte să ia legătura cu o potențială editură, trăgea o carte ca să afle dacă eventuala persoană sau editură ar fi dispusă să-i ofere cărții ei, șansa pe care o merita. Spre marea ei surpriză și încântare, doar consultând pachetul de cărți, a ajuns la o editură din a treia încercare și, în două luni de la publicare, a vândut toate exemplarele. M-a asigurat că, fără cărțile care au îndrumat-o, și-ar fi pierdut cu siguranță curajul și ar fi renunțat la proiect, înainte să-l termine. Însă, cu ajutorul lor, acum sărbătorea reușita.

Mai am un client, pe nume Marcus, care, în fiecare dimineată, îi consultă direct pe ghizi, amestecând pachetul și apoi trăgând o singură carte din tarotul clasic, în timp ce le cere ghizilor să îi dea „raportul de întâmplări“ al zilei. Într-o zi a tras *Turnul*, o arcană majoră, care înseamnă supărare și distrugere. Mai târziu, în aceeași zi, șeful lui i-a spus că firma va fi preluată de o alta, iar locul lui de muncă urma să dispară până la sfârșitul lunii. În mod obișnuit, asta i-ar fi provocat o mare neliniște, dar avertismentul de dimineată îl

pregătise suficient ca să reziste. O extragere ulterioară de carte i-a arătat Steaua, care îi dezvăluia că noi surprize pot să apară din Univers. Mai târziu, Marcus a fost contactat de cumnatul său, care l-a întrebat dacă voia să intre în afaceri cu el și să deschidă un fast-food mexican, în Iowa. Așa cum a arătat *Steaua*, acest lucru a apărut de nicăieri și, cu toate astea, n-ar fi putut pica într-un moment mai bun. Ultima dată când am vorbit cu Marcus, acceptase oferta și încă își mai consultă în fiecare zi ghizii, prin intermediul cărților.

Cheia reușitei când folosiți cărțile de divinație pentru îndrumare este să vă jucați cu mai multe pachete și să vedeți care funcționează mai bine pentru voi. Odată ales un anume tip, lucrați cu el o vreme. Familiarizați-vă cu el. Învățați cum să-l folosiți. Imaginați-vă că folosirea unui nou pachet este ca și folosirea unui calculator nou, care vă permite să comunicați instantaneu cu oricine din lume. În mod similar, cu cărțile de divinație puteți comunica în tot Universul.

Oamenii m-au întrebat dacă trebuie să memoreze înțelesurile cărților, înainte să le consulte. Mulți experți în divinație ar spune că da – dar eu spun că nu. Cred că trebuie să încercați să le interpretați oracolul direct, înainte să consultați ghidul de folosință. Ce vă spune spiritul, atunci când priviți o carte? Ce vă spune vocea interioară? Puteți lucra cu un ghid, dar puteți tot atât de bine să aveți încredere în intuiția voastră. Și ascultați-vă ghizii. Îi puteți chiar întreba cum să interpretați o carte, dacă nu aveți idee sau nu îi puteți înțelege complet înțelesul. Citirea cărților de divinație este un proces personal și puteți experimenta mai multe metode, până când găsiți una care vi se potrivește.

Nu folosiți niciodată pachetul de cărți, fără bună-credință. Nu râdeți de un oracol și nu vă bateți joc de el, într-un fel sau altul. Dacă faceți asta, în locul spiritelor superioare, veți atrage entități inferioare care, așa cum am spus înainte, sunt înclinate să vă transmită mesaje supărătoare, distorsionate, ce vă vor produce confuzie și neajunsuri. Asemenea șotii sunt, în general, inofensive – dar pot

apărea interferențe psihice inutile și ele nu trebuie încurajate prin consultații neglijente.

Nu spun că nu vă puteți distra, folosind cărțile de divinație. Puteți să vă și distrați, deoarece ele pot fi o sursă importantă de bucurie și îndrumare. Doar fiți sinceri, asta e tot.

Am avut o clientă, pe nume MK, care a folosit pachetul de cărți inventat de mine, pentru a întreba despre scopul ei în viață. I s-a sugerat că ar avea ceva de-a face cu copiii și cu scrisul. Nimic din cele două nu o interesa și, la momentul respectiv, nu avea niciun sens. Cu toate acestea, un an mai târziu, s-a trezit brusc în mijlocul nopții, cu ideea fixă de a scrie o carte pentru adulți, în format de copii și a fost complet absorbită de proiect. Șase luni mai târziu, scrisese o carte minunată, pe care a numit-o *Dansezi?... O poveste de copii, pentru adulți*. Acum o folosește pentru a preda seminare de respect de sine pentru adulți, în toată țara, așa cum au sugerat cărțile.

Puteți consulta cărțile de divinație în fiecare zi, dacă doriți – dar o singură dată, pentru fiecare întrebare. Doar dacă se schimbă circumstanțele, puteți întreba din nou cu privire la aceeași problemă. De exemplu, anul trecut mi-am consultat cărțile, întrebând dacă să-mi înscriu sau nu fiica la o anumită școală, când dintr-o dată am fost îndrumată să o educ la domiciliu. Chiar dacă pachetul îmi spusese că școala în chestiune era bună pentru fiica mea, noile circumstanțe au cerut o nouă imagine. A doua consultație a susținut ideea educației la domiciliu și a fost mult mai entuziastă decât prima. Pe baza răspunsului, a primit educația acasă și, pentru prima dată în viață, mi-a spus că îi place să învețe.

Îmi folosesc cărțile de divinație tot timpul, pentru că sunt eficiente și distractive. Dar, fiindcă sunt distractive, nu înseamnă că înțelepciunea lor e cu ceva mai prejos, sau că intențiile mele sunt mai puțin sincere. E plăcut și interesant să primesc răspunsuri imediate și scap și de așteptare și nesiguranță. Dar cât de eficientă este divinația, depinde de voi și nu cărți. Cu cât sunteți mai receptivi, cu

atât puteți aștepta ca acestea să funcționeze ca mijloc de comunicare între voi și ghizii voștri.

Q Știați că...
...toate cărțile de divinație sunt relevante și că este doar o problemă de preferință, care dintre ele vă vorbește.

La rândul vostru

Amestecați cărțile cu conștiinciozitate, înainte de a le folosi. Aceasta le imprimă cărților vibrația voastră personală și îi atrage pe ghizi. Vedeti dacă le simțiți prezența, în timp ce amestecați. Nu lăsați pe nimeni să le folosească. Păstrați-le într-un loc sigur – de preferință, înfășurate în mătase sau satin, ca să le protejați și să le păstrați vibrația clară. Familiarizați-vă cu ele și tratați-le cu respect, ca pe niște prieteni. Pachetul de cărți este un instrument pe care veți ajunge să-l iubiți, dacă veți lucra corect cu el.

Când sunteți pregătiți să consultați cărțile, concentrați-vă asupra întrebărilor și problemelor, pe rând, pe măsură ce amestecați. Cu o singură întrebare în minte, alegeți cărțile din pachet și apoi folosiți indicațiile, pentru a le interpreta. Ca și în cazul celorlalte metode de îndrumare, nu formulați întrebările începând cu „Ar trebui să...”. Spuneți în schimb „Arătați-mi opțiunile și tot ce trebuie să știu despre asta”. Apoi cercetați oracolul pentru idei și îndrumare.

Folosiți instrumentul de divinație ca pe o trambulină care să vă conecteze direct cu ghizii voștri și fiți deschiși acestei îndrumări, chiar dacă în acel moment nu are niciun sens. Dați-i oracolului șansa să se exprime. De obicei, îndrumările devin limpezi, pe măsură ce trece timpul. Oracolele vă aduc la cunoștință ceea ce mintea voastră conștientă nu știe, dar ar trebui să știe. Acum, că ați învățat cum lucrează cel mai bine ghizii cu voi, să mergem mai departe și să ne concentrăm asupra modului în care puteți trăi o viață îndrumată spiritual.

Partea a VI-a

*Să trăim o viață
îndrumată de spizite*

Capitolul 28

Sinele vostru Superior: cel mai mare ghid dintre toți

Dintre toți ghizii pe care îi aveți, cel mai important este propriul vostru Sine Superior – vocea și frecvența Sine-lui vostru Divin, etern, complet, legătura voastră directă cu Creatorul, cu Dumnezeu. Este cea mai puternică, solidă, plină de iubire și imediată conexiune pe care o aveți cu tot ceea ce vă doriți, tot ceea ce sunteți aici ca să învățați și să dăruiti.

Prima sarcină a celorlalți ghizi și a îngerilor este să vă ajute să vă întăriți legătura conștientă cu Sinele Superior, astfel încât acesta – și nu ego-ul, care este limitat și bazat pe teamă – să vă conducă viața. Ceilalți ghizi se simt că au succes, atunci când Sinele Superior vede prin ochii voștri, interacționează cu ceilalți, ia decizii pentru voi și vă evaluează progresul. Vocea Sinelui Superior, în comparație cu a celorlalți ghizi, este cea mai autentică din jurul vostru. Când sunteți conectați la Sinele Superior, nu mai există alte voci în capul vostru. Vă concentrați doar cum să fiți o ființă mai creativă și mai plină de bucurie. Problemele ego-ului dispar, în momentul în care inima voastră se extinde.

Modul cel mai corect de a-i vedea pe ceilalți ghizi este să-i considerați ca fiind mesageri și instructori care vă ajută în problemele vieții, în timp ce vă conduc spre adevărata voastră esență. Sinele vostru Superior, pe de altă parte, nu este un mesager, ci cea mai înaltă expresie a voastră. Ghizii sunt intermediari; Sinele Supe-

rior este sursa directă a ceea ce sunteți. Treaba ghizilor este să vă conecteze la Sinele vostru Superior – iar treaba acestuia este să vă unească cu Dumnezeu.

Când lucrați cu ghizii, nu trebuie să vă predați lor și să așteptați ca ei să vă conducă viața. Când vă conectați la Sinele Superior, nu numai că e bine să vă încredințați lui, ci e și de dorit să faceți asta, întrucât nu e o sursă exterioară, ci sunteți voi înșivă.

Un client m-a întrebat de ce avem nevoie de atâția ghizi, dacă Sinele Superior este atât de puternic. Răspunsul este că nu avem. Rolul lor este doar să vă asiste, să vă susțină, să vă țină companie și să vă bucure. Ei sunt ajutoare opționale – dar nu esențiale – în călătoria vieții voastre. Pe de altă parte, aveți nevoie de Sinele vostru Superior. Fără el sunteți pierduți și epuizați de teamă și neliniște, așa cum pot confirma cei care sunt deconectați sau nefamiliarizați cu sinele lor. Ego-ul preia conducerea, iar nesiguranța și îndoiala vă macină. În ciuda tuturor strategiilor ego-ului, de a evita această soartă, nu va reuși niciodată să evite moartea. Chiar dacă deveniți bogați, faimoși și puternici, nu puteți scăpa de inevitabila moarte. Cu cât ego-ul încearcă mai mult, cu atât mai rău vă veți simți.

Ego-ul se luptă pentru control, așa că vă izolează de lume, prin povești, proiecții și judecăți despre ceilalți și despre voi înșivă. Va folosi toate mijloacele ca să vă împiedice să vă simțiți vulnerabili și să cereți îndrumare. În plus, manevrele ego-ului sunt atât de istovitoare și inutile, încât vă rămâne prea puțină energie pentru a vă mai putea bucura de minunile vieții. Vă veți simți slăbiți, obosiți, bolnavi și îmbătrâniți prea curând. Nu există altă posibilitate – dacă vă lăsați conduși de ego-ul limitat și dominat de spaime, cu siguranță că viața voastră va fi distrusă.

Singurul antidot pentru această boală terminală a sufletului este să vă conectați la vocea și vibrația Sinelui vostru Superior și să-l lăsați să preia conducerea. Sinele nu moare, ci trăiește veșnic și simplu.

Cum să vă conectați cu Sinele vostru Superior? Primul pas este să reduceți la tăcere vocea ego-ului. Știți la ce voce mă refer – cea care vă vorbește cu îngâmfare, blamează, apără, justifică, se plânge, nu iartă, nu uită niciodată, se așteaptă la ce e mai rău și nu are încredere în nimeni. Până când acea voce nu dispare, nu vă veți putea auzi Sinele Superior.

Mai mult decât oricare altă îndrumare, vocea Sinelui Superior este foarte subtilă – cel puțin la început, când vă conectați prima dată cu ea. După aceea, semnalul devine din ce în ce mai puternic și imposibil de ignorat. E ca și cum ați gusta zahăr pentru prima dată; e atât de dulce, atât de irezistibil și atât de dezirabil, încât mai vreți.

Cel mai bun mod de a vă auzi Sinele Superior și să liniștiți pălăvrăgeala ego-ului este prin meditație – faceți o pauză de 10-15 minute pe zi ca să vă odihniți creierul, să vă alungați temerile și să vă concentrați profund. Nu e atât de greu. În acel interval de timp trebuie doar să încetați să vă mai raportați la lumea exterioară și să vă întoarceți spre interior, prin respirație, inspirând încet cât numărați până la patru și expirând încet, cât numărați până la patru. Asta e tot.

Dacă vă fuge mintea, nu vă supărați. Pur și simplu, continuați să respirați ritmic. E un simplu exercițiu, dar necesită disciplină și repetare. Mintea nu vrea să fie controlată, așa că vi se va împotrivi. Trebuie să fiți pregătiți pentru asta și să exersați în fiecare zi – de preferat la aceeași oră. Cu cât exersați mai mult conform unui program, cu atât devine mai ușor. Subconștientul se va adapta rutinei și vă va susține, în mod automat, intenția. Dacă sunteți perseverenți, după vreo două săptămâni, abia veți aștepta să exersați în fiecare zi.

În al doilea rând, începeți ceea ce eu numesc *exerciții meditative*. Prin asta înțeleg să faceți ceva anume, cu intenția de a vă liniști mintea – faceți o plimbare, împăturiți rufe, tricotați, lucrați în grădină sau pictați – pentru a vă distra atenția de la pălăvrăgeala minții și a vă oferi o pauză.

Aceste două exerciții vă vor conecta mereu la Sinele vostru Superior. Vă vor ajuta să recunoașteți și să credeți că aveți un Sine Superior, care poate să vă conducă viața cu succes, să vă asumați complet răspunderea ei și să încetați să mai cedați puterea altora, sau să îi condamnați pe alții că vă conduc viața.

Când intrați în legătură cu Sinele Superior, imediat știți când deviați de la calea corectă. S-ar putea să vă semnaleze asta prin intermediul trupului – inima bate mai tare, simțiți un ciocănit în ceafă și ceva vi se răsucesce în stomac, până când îi dați atenție. În aceste moduri, Sinele Superior vă împiedică să vă simțiți în largul vostru, atunci când o apucați pe o cale greșită. Asemenea unei pietricele în pantof sau a unei așchii în deget, Sinele Superior produce iritare și disconfort, când nu sunteți autentic, iubitor, etern.

Din păcate, atât de mulți oameni sunt dispuși să trăiască în acest disconfort, încât îl ignoră sau încearcă să-l acopere, distrăgându-și atenția prin preocupări externe și chiar prin dependențe.

Dar ziua în care veți hotărî că nu doriți să mai ignorați aceste semnale – ziua în care veți decide să faceți orice ca să reveniți pe calea cea dreaptă – va fi ziua în care legătura voastră cu Sinele Superior revine rapid. Iar când vă încredințați ego-ul, Sinelui Superior, aceea este ziua în care viața voastră începe să funcționeze.

Un alt mod de a vă conecta este să vă antrenați subconștientul să treacă peste ego și să-i predea controlul, Sinelui Superior, spunând pur și simplu, cu voce tare: „Subconștientule, du-mă acum și mereu la Sinele meu Superior“. De fiecare dată când vă simțiți speriați, supărați, nesiguri, furioși, îndurerați, confuzi, răzbunători sau ne semnificativi, repetați această frază.

Pentru a întări această legătură și mai mult, în fiecare dimineață, înainte de a deschide ochii, spuneți: „Subconștientule, fie ca astăzi, numai Sinele meu Superior – și numai el – să mă conducă pe parcursul întregii zile“.

Prietenul meu, Nelson, a folosit metoda asta, atunci când și-a încheiat căsnicia nefericită. Deși atât el, cât și soția lui fuseseră de acord că era momentul să meargă pe drumuri diferite, ego-urile lor au continuat să se agite. Cea mai dificilă decizie a fost să vândă casa și să împartă banii, în mod egal. În ziua în care au scos casa la vânzare, li s-a oferit, în totalitate, prețul cerut, în bani gheață, cu doar două condiții – să accepte oferta în două zile și să elibereze casa în treizeci de zile. Nelson era extaziat, gata să-și vadă mai departe de viața lui. Era sigur că și soția lui era la fel. În schimb, ea a spus nu, și nu a vrut să coopereze în niciun fel.

El s-a infuriat; ea ceruse prima divorțul. Speriat că va pierde afacerea, ego-ul lui l-a îndemnat să meargă la ea și să-i forțeze mâna. Atunci Nelson m-a sunat și m-a întrebat ce să facă.

I-am spus să-și predea problema, Sinelui Superior. „Dar nu am timp“, mi-a spus el. „Trebuie să-i dăm un răspuns cumpărătorului, până mâine. Să predau totul Sinelui Superior, sună foarte frumos, dar el nu îmi poate convinge soția să semneze actele.“

„Predă problema, Sinelui Superior“, am repetat, iar el a rămas tăcut, timp de cinci minute.

„Ce îți sugerează Sinele Superior?“, l-am întrebat.

„Îmi spune să nu fac nimic“, mi-a răspuns el.

„Poți accepta această idee?“, am întrebat. „În fond, mie mi se pare că are sens. Nu poți face nimic. Soția ta trebuie să accepte situația, de bună voie.“

„Cred că e o idee bună“, a fost el de acord. „Nici înainte nu am putut să o conving vreodată să facă ceva – așa că nu știu cum aș putea acum?“

Așa că nu a făcut nimic, după cum fusese sfătuit. Cu zece minute înainte de termenul limită, ea l-a sunat. Tot ce a spus a fost, „Accept contractul“ și a închis. În ziua următoare, hârtiile erau semnate și casa era vândută, fără să se fi rostit vreun cuvânt urât. Sinele lui Superior avusese dreptate.

Clienta mea, Mary Ellen, a intrat în conflict cu ea însăși, când a descoperit din întâmplare că șeful ei și alți doi muncitori deturau fonduri din compania de investiții unde lucra. Își iubea munca, dar era nou angajată și singura femeie și era evident că asta nu plăcea multora dintre colegii ei, bărbați. Îi era teama să spună ceva și apoi să fie atacată pentru asta – dar, prin tăcere, ar fi însemnat să fie implicată în infracțiune.

M-a sunat – supărată, îngrijorată, indignată și speriată – ca să mă întrebe ce să facă.

„Ce îți sugerează Sinele Superior?“

„Nu știu. Sinele meu Superior nu vorbește. Dacă îmi confrunt șeful, îmi pierd slujba, o să fiu considerată o turnătoare și nu mă vă mai angaja nimeni.“ I-am spus din nou

„Liniștește-te și spune-mi ce îți sugerează Sinele Superior“.

După o tăcere îndelungată, mi-a spus:

„Sinele meu Superior îmi spune să scriu o scrisoare de demisie, în care să-i explic motivul, atât șefului meu, cât și șefului cel mare, dar fără să dau nume și să am încredere că îmi voi găsi alt loc de muncă.“

A trecut o lună, iar furturile au continuat să o deranjeze. În cele din urmă, n-a mai rezistat, a urmat sfatul Sinelui ei Superior și a scris scrisoarea. A plecat fără să-și încaseze ultima plată și fără să ceară recomandări. Nu a îndrăznit să ceară nimic.

Trei luni mai târziu, firma ei veche a luat legătura cu ea. Cei vinovați fuseseră concediați și voiau să o reangajeze cu un salariu mărit. Nu s-a mai discutat vreodată despre demisia sau acuzațiile ei.

Faptul că aveți încredere în Sinele vostru Superior și treceți peste ego, vă va da inițial sentimentul că săriți de pe o stâncă, legați la ochi. Ego-ul vrea să simțiți astfel, ca să rămână în control. Dacă vă hotărâți totuși să săriți de pe stâncă, veți descoperi că, în spirit, puteți zbura. Deveniți liberi de temerile ego-ului și începeți să trăiți așa cum vrea spiritul.

Q Știați că...

...alegerea de a urma îndrumările Sinelui Superior vă oferă mai multă libertate decât ați fi crezut vreodată că e posibil? Ea vă va permite să trăiți o viață autentică, plină de iubire și lipsită de temeri. Nimic nu vă oferă mai multă putere decât asta. Hotărâți ca Sinele Superior să vă conducă viața și afirmați acest lucru, în termeni categorici. Este modul cel mai direct ca să vă împliniți toate visele.

La rândul vostru

Cel mai bun mod să rămâneți în legătură cu Sinele vostru Superior este să meditați. Meditația este o abilitate care se învață. Începeți prin a inspira profund, chiar acum. Remarcați cum conștiința se extinde, pur și simplu, dacă trageți mai mult aer în piept. Faceți-o din nou. De data asta inspirați, cât numărați până la patru. Nu vă grăbiți. Acordați-vă cât timp e nevoie. Continuați până când atingeți un nivel confortabil de liniște. Dacă vreți, puteți asculta muzică, mai ales clasică, întrucât are același număr de bătaii pe minut ca meditația profundă, care vă ajută să vă relaxați mintea.

Continuați să respirați în felul acesta, până când atingeți un ritm lent. În timp ce respirați, spuneți „Sunt” pe inspirație și „în pace” pe expirație. Dacă mintea începe să rătăcească, nu vă îngrijorați. E normal. Pur și simplu, concentrați-vă din nou asupra respirației și reveniți la cuvintele „Sunt” (inspirați) „în pace” (expirați). Asta e tot. Meditați. Repetați exercițiul timp de 15 minute, în fiecare zi. Cât de curând veți aștepta cu nerăbdare momentul meditației, pentru că vă liniștește mintea. Și când mintea este liniștită, puteți intra în legătură cu spiritul vostru.

Capitolul 29

A-ți asculta ghizii poate fi o adevărată încercare

Cea mai mare provocare pe care o veți întâlni, când veți lucra cu ghizii, este să acceptați și să aveți încredere în ceea ce vă spun ei – mai ales când nimic pe lumea asta nu pare să confirme ceea ce primiți. E nevoie de curaj ca să trăiești o viață ghidată de intuiție și de cel de-al șaselea simț. Ghizii vă vor arăta cel mai bun mod de a vă împlini calea și scopul și de a vă face viața zilnică mai ușoară, dar de voi depinde dacă decideți să le urmați sfaturile.

Am avut un client, pe nume Paul, un medium foarte bun, care lucra într-o brutărie din New Jersey. Avea o căsnicie fericită și era tatăl a doi copii, dar munca îl făcea extrem de nefericit. Ghizii îl sfătuiseră să se mute în Columbus, Ohio, unde locuia sora lui, și să-și deschidă un cabinet profesionist. Gândul îi plăcea – dar, în același timp, îl speria de moarte.

„Ar fi un vis devenit realitate!”, se gândea el. „Ce mod minunat de a-i ajuta pe ceilalți! Dar cum o să-mi plătesc asigurarea? Cum o să-mi pot cumpăra o casă?”

Cei din jurul lui credeau că e nebun și îl îndemneau să nu facă asta, dar soția lui i-a spus: „Hai să o facem”. Așa că, fără alte garanții, și-a dat demisia, spunându-i șefului său că e persoană cu puteri extrasenzoriale și că are o altă cale de urmat. Iar șeful lui nu doar că i-a acceptat demisia cu eleganță, ci a devenit primul lui client. Își începuse de câteva luni noua viață, când i s-a oferit ocazia să par-

ticipa la o emisiune de radio. A avut un asemenea succes, încât, în repetate rânduri, i s-a cerut să revină. Curând după aceea, oamenii au început să-l caute pentru citiri, iar cariera lui a înflorit. Până la sfârșitul aceluia an, era complet lansat ca medium și persoană cu puteri extrasenzoriale. Faptul că și ascultase ghizii fusese o reală provocare, deoarece părea a fi ceva foarte riscant, dar când a luat decizia să lucreze cu ei și să le asculte sfaturile, s-a dovedit a fi cea mai bună decizie pe care ar fi putut-o lua vreodată.

O altă clientă, Jocelyn, văduvă, avea și ea ghizi minunați, care îi vorbeau tot timpul. Ei au sfătuit-o să plece într-o croazieră cu prietenele ei, în timpul vacanței de Crăciun, chiar dacă asta îi micșora bugetul la limită. Fiii ei au crezut că e un moft frivol și au criticat-o aspru pentru hotărâre, spunându-i că asta era lipsă de responsabilitate. Era îngrijorată că ei ar fi putut să aibă dreptate și a vrut să anuleze rezervarea, dar ghizii i-au strigat: „Nu!”, în ultimul minut și atunci și-a continuat planurile. Pentru a se asigura că fiii săi nu-i vor strica ziua, a refuzat să fie însoțită la aeroport.

În timpul croazierei, a cunoscut un bărbat minunat, care trăia la doar trei mile distanță de ea. Era văduv și se pensionase de curând din meseria de chiropractician și imediat s-au îndrăgostit unul de altul. Relația lor a continuat și după croazieră. Doi ani mai târziu, s-au căsătorit. Partea cea mai frumoasă este că și fiii ei au ajuns să-l iubească. Prezența lui a fost o reală binecuvântare. Uneori, ea își mai tachinează fiii, pentru că au sfătuit-o să stea acasă, dar ei neagă că ar fi spus așa ceva vreodată.

Q Știați că...

...lucrurile cu ghizii este un mod de viață? Să alegeți să acceptați și să îmbrățișați ajutorul surselor superioare înseamnă să lăsați în urmă viața veche, plină de teamă și lipsită de control. Cei care o părăsesc – cel puțin din ceea ce

știu eu – au parte de o viață mult mai binecuvântată, sincronă, abundentă și plină de bucurie.

La rândul vostru

Poate fi dificil – ba chiar înspăimântător – să vă urmați ghizii, când orice și oricine din jurul vostru vă spune să nu o faceți. Tot ce pot să vă sugerez este să aveți încredere în ceea ce simțiți, să vă ascultați inima și să nu cereți sfaturile altora.

În fond, îndrumarea spirituală vine de la cel mai înalt nivel, așa că nu aveți nevoie de termeni de comparație.

Dacă aveți îndoieli, părerile din afară vă vor zăpăci și mai rău. Dar, dacă aveți totuși încredere în îndrumarea primită, vor începe să apară lucruri minunate – poate nu atât de repede pe cât v-ați dori, dar vor apărea cu siguranță.

Capitolul 30

Vești bune versus îndrumare

Este foarte important ca, atunci când lucrați cu ghizii, să fiți deschiși la ceea ce primiți și să nu redactați mesajele, în așa fel încât să se potrivească dorințelor voastre. Inutil de spus că cerem îndrumări spirituale pentru a ne ajuta să obținem rezultate pozitive și sfârșituri fericite. Dar modul de a obține aceste rezultate pozitive și sfârșituri fericite poate fi foarte diferit de cum doriți voi să le obțineți. Întregul scop al căutării de îndrumare este să vă deschideți spre noi moduri de a vedea lucrurile și să acceptați noile informații care vă pot influența înțelegerea unei situații, astfel încât să luați decizii mai bune. Acest lucru nu funcționează, dacă tot ce doriți este ca ghizii sau Sinele Superior să fie de acord cu voi, sau să vă susțină modul prestabilit de a gândi, chiar dacă e incorect.

Unul dintre cele mai dificile aspecte în căutarea îndrumării este să o primiți chiar și atunci când e dificil de ascultat și acceptat. Am avut o clientă care, cu ajutorul unor cărți de divinație, și-a consultat ghizii în legătură cu căsnicia ei și a primit avertismente de pierdere, înșelăciune și trădare.

Supărată din cauza informațiilor, a aruncat pachetul de cărți. Soțul ei, bancher de investiții și comerciant, era, conform spuselor ei, „imaginea demnității” și nu ar fi dezamăgit-o niciodată. Pe lângă asta, nu exista nicio șansă ca el să o înșele. Venea acasă în fiecare noapte și ea știa că îi este credincios. Vă puteți imagina șocul ei când, câteva luni mai târziu, el a fost arestat pentru comerț ilicit și deturnare de fonduri și, în cele din urmă, condamnat la cinci ani de închisoare.

Dezamăgită și îndurerată mai ales de faptul că el putuse să aducă atâta rușine, lui și familiei, ca să nu mai vorbim de ruina financiară, ea mi-a spus: „Acele cărți idioate m-au avertizat. Ar fi trebuit să nu le folosesc niciodată” – ca și când cărțile erau de vină, pentru căderea în dizgrație a soțului ei.

„Asta e o perspectivă interesantă”, am spus eu. „Mi se pare că, prin intermediul acelor cărți, ghizii au încercat să te avertizeze. De ce te superi pe un avertisment? Ghizii tăi te sfătuiau să iei aminte și să discuți cu soțul tău eventuale probleme, precum trădarea și înșelăciunea. Iar tu ai aruncat pachetul. Ai bănuț ceva din toate astea, înainte?”

„Ei bine, da”, a recunoscut ea slab. „Era neobișnuit de stresat, își pierde controlul adesea și părea să se închidă în el – nu se comporta așa, în mod normal. De-asta am consultat cărțile. Am simțit că ceva nu era în regulă și am vrut să aflu mai multe.”

„Ei, dată fiind reacția ta, aș spune că ai făcut clasică greșală de a omorî mesagerul, atunci când ai aruncat cărțile și ți-ai ignorat ghizii”, i-am spus eu.

„Tu ce ai fi făcut?”, m-a întrebat ea, pe un ton defensiv.

„Dacă eram eu în situația respectivă, mi-aș fi confruntat soțul și i-aș fi spus că am presimțiri neplăcute și l-aș fi întrebat ce pune la cale.”

„M-am gândit și la asta, dar mi-a fost teamă. Ca să spun adevărul, n-am vrut să știu. Trăiam peste mijloacele noastre, dar mă simteam prea bine, ca să pun întrebări. Acum îmi doresc să o fi făcut.”

„Având în vedere că acum va intra la închisoare, pun pariu că și soțul tău își dorește același lucru.”

Deci, când cereți îndrumare, indiferent în ce fel, regulile principale sunt: nu puneți întrebări, dacă nu vreți să știți răspunsurile – și, dacă sfatul nu este cum v-ar plăcea, nu omorâți mesagerul.

Ghizii voștri nu vă pot oferi decât adevărul – cel puțin cei de nivel superior. Cum alegeți să folosiți aceste informații, depinde de voi. Dacă primiți informații supărătoare, înainte de a reacționa fiți

sinceri cu voi înșivă. Faceți voi – sau cineva din preajma voastră – ceva care să atragă asemenea negativitate? Negați ceva anume, nu gândiți cum trebuie, sau ignorați ceva ce ar putea să revină și să vă obsedeze? Aveți în preajmă pe cineva care vă tulbură spiritul? Dacă da, luați aminte. Cel puțin, asta e ceea ce vă sfătuiesc ghizii să faceți.

În cei treizeci și șapte de ani de citiri, pot spune cu sinceritate că nu am luat prin surprindere niciun client, când i-am împărtășit vești greu de acceptat sau neplăcute, de la ghizii lor. Conștiința noastră este cu mult mai inteligentă decât credem și tindem să blo-căm realitățile neplăcute. Ghizii nu pot face asta – și nici nu vor. Așa că, dacă întrebați, ghizii vor răspunde, dar răspunsul va fi nepărti-nitor și nu neapărat ceea ce v-ați dori să auziți.

Într-o altă situație, am avut o clientă care a spus: „Fă orice, dar nu-mi da vești proaste. Nu sunt în stare să le accept.”

Conformându-mă, nu i-am spus că slujba ei urma să se în-cheie (lucru pe care l-am văzut), ci am încurajat-o să-și urmeze pre-simțirile și să înceapă să-și caute serviciul visurilor ei, pe cât de re-pede posibil, întrucât era momentul potrivit să facă asta. Zece zile mai târziu a fost concediată și m-a sunat, strigându-mi că ar fi tre-buit să o avertizez.

„Având în vedere restricțiile pe care mi le-ai impus”, i-am zis, „am încercat. Am vorbit pe larg despre munca ta și ghizii te-au sfă-tuit să-ți cauți o slujbă nouă. Acum știi de ce.” Mi-a închis nervoasă. Trei săptămâni mai târziu am primit o vedere, în care îmi spunea că și-a început munca într-un loc extraordinar și că îi pare rău că a reacționat așa.

Este foarte tentant să ignorăm îndrumarea care nu ne con-vine sau care neagă ceea ce gândim, mai ales când folosim instru-mente de divinație. Am avut clienți care au amestecat pachetul și au tras cărți pentru îndrumare, dar au dat deoparte ceea ce nu le-a con-venit. O femeie, Gina, a tras trei cărți din pachetul de tarot, punând o întrebare despre o afacere cu un restaurant. Ghizii au avertizat-o

să nu se grăbească și să nu stabilească parteneriate cu oameni nepo-triviți, dar ea nu a vrut să le asculte sfatul. Deoarece se hotărâse cu privire la afacere și parteneri, înainte să întrebe cărțile, evident că a fost dezamăgită când ghizii i-au sugerat să-și schimbe planul.

S-a aruncat cu capul înainte, semnând un contract de închiri-ere pentru primul spațiu pe care l-a găsit și asociindu-se cu un băr-bat pe care abia îl cunoscuse. Restaurantul a fost închis după doar șapte luni și acum ea se judecă cu partenerul, pentru că a lăsat-o cu datorii. S-a întors să mă vadă, demoralizată de eșecul suferit, neve-nindu-i să creadă ce s-a întâmplat.

„Ai fost avertizată”, i-am amintit. „Dar nu ai vrut să ascuți.”

„Știu”, s-a plâns ea. „Nu voiam să ascult. Am vrut doar să-mi spui că sunt extraordinară și că voi avea succes.”

Din cauza asta, învățătorul meu Charlie mi-a spus mereu să nu cer îndrumare, decât dacă sunt într-adevăr deschisă pentru a primi răspunsuri.

Dacă cereți îndrumare, dar o ignorați în mod constant, ghizii voștri vor vedea că nu sunteți sinceri și se vor îndepărta, precum în povestea *Băiatul care a strigat, Lupul*.

Q Știați că...

...a nu fi receptivi la îndrumare este, poate, cel mai mare obstacol pe care va trebui să-l depășiți, dacă vreți să co-municați cu ghizii voștri? În fond, e greu de primit suges-tii, dacă deja v-ați fixat o idee în minte.

La rândul vostru

Cel mai bun mod de a asigura un raport bun cu ghizii voștri și de a stabili o comunicare ușoară și fluentă este să practicați ur-mătorul proces, în patru pași:

– **Pasul 1:** Fiți deschiși spre îndrumare. Asta înseamnă să în-cepeți fiecare zi având inima și mintea pregătite pentru a o primi.

- **Pasul 2:** Așteptați-vă la îndrumări. Asemenea celorlalte lucruri pe care le așteptați în viață, cu cât așteptați mai mult, cu atât le veți atrage mai repede.

- **Pasul 3:** Aveți încredere în îndrumarea pe care o primiți. Descrieți-o cu voce tare, cât de des puteți și observați felul în care o simțiți. (Nu e același lucru dacă o scrieți, dar și acesta este un mod de a obține o comunicare ușoară și fluentă cu ghizii.) Chiar dacă sunteți avertizați de ceva sau primiți vești neplăcute, odată ce le pronunțați cu voce tare, veți putea simți dacă sunt corecte și veți avea o senzație de ușurare, când le conștientizați. Dacă îndrumarea este corectă, veți simți asta din clipa în care îi dați glas, așa că faceți-o.

- **Pasul 4:** Începeți să dați curs îndrumărilor primite, de îndată ce le primiți. Știu că sună ca și cum v-aș sfătui să vă aruncați de pe o stâncă, dar nu e așa. Cred că e mult mai înspăimântător să vă ignorați ghizii și să vă îndreptați în direcția greșită, decât să urmați călăuzirea. E nevoie de exercițiu în această privință, așa că luați-o ușor. Acordați-vă timpul necesar și distrați-vă în timp ce lucrați. Începeți prin a acționa în doze mici, până când vă simțiți comod când vă ascultați ghizii și vedeți rezultatele pozitive. Apoi, treceți la probleme mai serioase. Curând veți fi în contact statornic cu ghizii voștri și viața va curge cu ușurință și într-un flux constant.

Credeți-mă, funcționează.

Capitolul 31

Descoperirea persoanelor care să aibă încredere în voi

Când învățați să aveți încredere în ghizi, poate v-ar fi de folos să cooptați un prieten receptiv, cu care să puteți împărtăși ceea ce aflați. Asta înseamnă să căutați susținere, nu pe cineva care să vă judece sau care să pună la îndoială îndrumările primite. Trebuie să fie oameni deschiși la minte – persoane care să înțeleagă și să vă încurajeze să ascultați ce vi se comunică și care, în același timp, să vă cunoască destul de bine, încât să identifice orice problemă ar putea interfera cu o recepție clară.

Eu am avut marele noroc să am alături o mamă și mai mulți frați cu care să pot discuta în mod deschis despre ghizii mei, fără să-mi fie teamă că voi fi cenzurată sau că se va râde de mine. Când mă simțeam stresată, nesigură sau aveam neclarități cu privire la ce mă sfătuiau ghizii sau la temerile ego-ului meu, mama sau unul dintre frați mă ajuta să-mi limpezesc gândurile, prin simplul fapt că asculta ceea ce povesteam.

Am fost ajutată și de învățătorul meu, Charlie, care nu mi-a verificat îndrumarea, ci m-a încurajat să am încredere în ceea ce primesc, oricât de subtil și de vag ar fi și să accept tot ce vine prin canalele mele intuitive, care se dezvoltă permanent.

Am avut – și încă am – prietene, precum mentorii mei, Lu Ann și Joan, prietena mea foarte apropiată, Julia Cameron, și prietena mea shaman, Debra Grace. Și desigur l-am avut pe soțul meu,

Patrick și pe fiicele mele, Sonia și Sabrina. Noi patru vorbim despre ghizii noștri, la fel de degajat ca și cum am vorbi despre vreme. Faptul că am posibilitatea să-mi împărtășesc relația cu ghizii, reprezintă un factor major care mă ajută să-mi întăresc această relație și să mă conectez la ei, în fiecare zi.

Poate că deja aveți oameni cu care puteți discuta, în mod deschis, despre experiențele pe care le aveți cu ghizii. Dacă da, știți bine cât de important este acest lucru.

Dar dacă abia acum pătrundeți în această lume minunată și interesantă a ghizilor și nu aveți cui să împărtășiți aceste lucruri, cereți-le spiritelor-ajutoare să vă aducă în preajmă pe cineva care să vă sprijine în acest sens. Unul dintre cele mai rapide moduri de a identifica persoana potrivită pentru voi este să luați un pachet de cărți de divinație, precum pachetul meu *Întreabă-ți ghizii*, să vorbiți în mod deschis despre el și să anunțați prietenii și familia că acesta este noul vostru punct de interes. Cei care vă vor oferi încurajări și susținere o vor face imediat. Cei care vor arăta dispreț, nu vă vor împărtăși interesul, așa că nu încercați să le schimbați modul de a gândi, pentru că nu veți reuși. Mai degrabă cheltuiți-vă energia căutând oameni pe care nu mai trebuie să-i convingeți.

Conectarea cu ghizii este o experiență extrem de de subiectivă; rareori se întâlnesc la mijloc, două puncte de vedere opuse. Folosiți bunul simț și observați atent, înainte de a discuta cu alte persoane. Nu sabotati delicata legătură energetică pe care o făuriți cu ghizii voștri, permițându-i cuiva să va bombardeze cu percepții și idei negative.

Știați că...

...puteți obține sprijin, vorbind în mod deschis despre ghizii voștri, împărtășind ceea ce simțiți sau primiți de la ei? Cheia succesului se află în modul în care vorbiți despre experiența voastră. Dacă veți avea un comportament pozitiv și apre-

ciativ, ca și cum ați vorbi despre un nou prieten, veți câștiga interesul și încrederea persoanelor potrivite. Nu irosiți timp, certându-vă cu cei care nu arată niciun interes.

La rândul vostru

Cred că, a avea oameni cu care să puteți împărtăși implicarea ghizilor voștri în viața voastră, este un lucru fundamental pentru succesul vostru - așa că, în cursurile mele online, am creat grupuri de dialog, în care oameni de pretutindeni își împărtășesc experiențele cu ghizii. Ele s-au dovedit a fi foarte valoroase în a-i ajuta pe oameni să trăiască o viață mult mai liniștită, bazată pe cel de-al șaselea simț. De asemenea, am o emisiune radio săptămânală, care invită oamenii să-și împărtășească legăturile cu ghizii, pe

www.hayhouseradio.com,

sau pe pagina mea de internet: www.trustyourvibes.com.

Există o secțiune a paginii de web, unde oamenii își pot scrie povestirile de suflet, pentru ca toată lumea să le citească și să-și afle sprijin în ele. Vă invit și pe voi să participați la aceste grupuri.

Iată doar câteva metode de a vă găsi propriile persoane care „vă cred” și de a vă ajuta să înlăturați vâlul energetic dintre a treia și a patra dimensiune. Asta ajută ca legătura dintre voi și ghizii voștri să se facă ușor și natural. A căuta susținere în mod deschis poate părea un risc - dar, cu siguranță, el va fi depășit de recompensele pe care le veți primi de la cei care cred și gândesc la fel ca voi.

Postfață Mulțumiți-le ghizilor

Când lucrați cu ghizii, este extrem de important să vă arătați în mod deschis aprecierea pentru sprijinul pe care vi-l oferă și să le mulțumiți pentru tot ceea ce fac pentru voi.

Asta le place foarte mult, fiindcă e o recunoaștere a eforturilor încununate de succes, pe care le depun ca să vă susțină și să vă ușureze calea. Dar mai important pentru ei este că, prin aprecierea și recunoașterea ajutorului lor, vă extindeți inima și capacitatea de a primi dragostea și susținerea lor Divină. Și, cu cât faceți asta mai mult, cu atât mai mult lucrează ei ca să vă îndrume și cu atât mai călăuziți sunteți.

Sunt multe moduri de a le mulțumi ghizilor voștri. Cel mai simplu (și mai simplu de uitat) este desigur să spuneți cu voce tare: „Vă mulțumesc, ghizii mei“, de fiecare dată când le primiți ajutorul. Sau, și mai bine, le puteți mulțumi în avans. Un simplu „mulțumesc“ valorează enorm în lumea spiritelor, pentru că recunoaște prezența ghizilor și contribuția lor în viața voastră și afirmă Planul Divin, care vrea să vă susțină evoluția sufletească, în fiecare mod posibil.

Eu am descoperit că ghizii sunt foarte fericiți și receptivi, atunci când primesc mulțumirile în cadrul unei mici ceremonii.

De exemplu, de fiecare dată când ghizii mei îmi oferă un eveniment binecuvântat, sau mă ajută într-un mod semnificativ – chiar dacă numai ca să mă sustragă de la prea multe griji, sau să-mi inspire o nouă idee – îmi place să le arăt aprecierea mea, aprinzând un bețisor de tămâie în onoarea lor.

ÎNTREABĂ-ȚI GHIZII

Când fac asta le spun: „Tămâia asta este pentru voi, deoarece apreciez foarte mult tot ceea ce faceți pentru mine“.

Un alt mod în care le mulțumesc ghizilor este să le ofer flori – o idee care mi-a venit în timpul primei mele vizite în India, acum douăzeci de ani. De fiecare dată când vizitam un templu, afară stăteau femei care vindeau gălbenele, ca daruri pentru zei. Acele ghirlande superbe erau daruri pentru a-i onora și, pentru că erau menite strict pentru plăcerea Divină, ofranda nu mai era acceptată, dacă cel ce o dădea, mirosea florile. A da în dar flori nu era ceva nou pentru mine. Am crescut în religia catolică și, de fiecare dată mai, îi ofeream flori frumoase Maicii Domnului, spre cinstirea ei și ca mulțumire pentru dragostea și sprijinul pe care mi-l dă.

Cu același gând le ofer buchete ghizilor mei, în special celor care mă ajută la citiri, punând flori proaspete în birou, în fiecare zi. Amintindu-mi că sunt pentru plăcerea ghizilor mei și nu pentru mine, mă abțin să le miros direct, deși mă bucur de parfumul care cuprinde camera.

De asemenea, le mulțumesc ghizilor aprinzând lumânări parfumate – alt obicei plin de dragoste, pe care l-am preluat de la educația mea catolică. În fiecare săptămână, când mergeam la biserică, foloseam o parte din alocația mea ca să pot pune în cutia milei o monedă și să aprind o lumânare pentru Sf. Tereza, care simțeam că era îndrumătoarea mea specială, Rose. Până în ziua de azi, aprind lumânări de șapte și paisprezece zile, spre cinstirea ghizilor mei.

Un alt mod minunat de a vă exprima recunoștința pentru ajutorul ghizilor este să le cântați cântece frumoase, sau să le oferiți să asculte o bucată muzicală frumoasă. Cântecele – muzica în general – creează o vibrație armonioasă la nivel înalt, în care ghizilor le place să pătrundă.

Un alt mod de a vă exprima recunoștința este să le creați un altar, unde să puneți imagini, fotografii și icoane pe care le iubiți. Eu mi-am construit primul altar, la piciorul patului, când aveam dois-

prezece ani. Am pus acolo rozariul primei mele împărtășanii, o fotografie a familiei, de la Crăciun, o copie a carnetului meu de note din clasa a treia, în care aveam numai medii de 10, un desen al ghi-dei mele, Rose, niște petale uscate de liliac din tufișul din fața curții, o lumânare albă, într-un vas de sticlă și un clopoțel. Sunam din clo-poțel, de fiecare dată când voiam ca ghizii mei să vină la mine.

Încă mai am un altar în birou; el ocupă aproape un perete întreg. Conține lucruri sfinte, pe care le-am adunat în ultimii trei-zeci și cinci de ani, din toată lumea. Nu mai e un simplu altar; e un sanctuar plin cu imagini sfinte și fericite, cu obiecte de artă și cu di-ferite obiecte care îmi amintesc de binecuvântările mele. Stând în fața lui, nu doar că îmi atrag ghizii, dar îmi și întăresc legătura per-sonală cu Christos, Fecioara Maria și Dumnezeu.

Pentru a crea un altar personal, așezați o masă sau un pie-destal într-o zonă sau o cameră în care intrați frecvent și unde nu veți fi deranjați. Numiți-l ca fiind altarul spiritului vostru și acope-riți-l cu simboluri, fotografii și lucruri care invocă un sentiment de fericire, pace și iubire. Faceți experiențe cu diverse obiecte și vedeți care vă ridică cel mai mult vibrația, vă deschide inima și trezesc în voi un sentiment profund de apreciere. Încercați icoane și fotografii personale, clopoței, flori, lumânări – chiar și o oglindă care să reflecte lumina și imaginea voastră.

Un alt mod de a vă arăta aprecierea este să vă mențineți casa curată și ordonată. Dacă asta înseamnă prea mult, atunci măcar în zona din jurul altarului. Acest lucru denotă respectul vostru pentru ghizi, oferindu-le un loc curat și liniștit în care să se odihnească. De asemenea, vă oferă un mediu pur pentru comunicarea cu ei. Altarul stabilește un punct de întâlnire cu ghizii voștri și, cu cât este mai liniș-tit și mai curat, cu atât mai clar va fi canalul prin care veți comunica.

Dacă socotiți că ghizii v-au fost de ajutor în mod deosebit, re-compensați-i, dând o petrecere în cinstea lor. În acest scop, adunați lumânări, flori proaspete, tămâie, fotografii din momente fericite,

clopoței și icoane, împreună cu o rugăciune scrisă de mulțumire și așezați-le la vedere pe altar. Dați-le de înțeles ghizilor că aceea este o petrecere pentru ei, ca să se distreze. Asta va crea o vibrație incredi-bil de înaltă și puternică în casa voastră. E un dar care continuă să dăruiască. Veți simți cum energiile Divine vin să-și ridice darurile, lăsând în urmă dragoste și binecuvântări.

Q Știați că...

...profesorul meu, Dr. Tully, mi-a spus odată că cel mai bun lucru pe care îl puteți face pentru alții, pentru voi și pentru lumea întreagă este să fiți fericiți. Acesta este cel mai bun mod de a aprecia binecuvântările și sprijinul ghizilor voștri.

La rândul vostru

Unul din cele mai înalte moduri de a onora și aprecia ghizii și toate ajutoarele Divine este să vă concentrați să trăiți cu fericire în inimă și cu o percepție pozitivă asupra lumii, lăsându-vă temerile în grija lor. Astfel, nu numai că acceptați binecuvântările lor Divine, dar deveniți, la rândul vostru, ghid și binecuvântare pentru alții.

*Dumnezeu să vă binecuvânteze și îngerii să vă apere.
Fie ca înainte-mergătorii să intre în legătură cu voi, ghizii-aju-toare să vă sprijine, vindecătorii să vă susțină, învățătorii să vă lumineze, ghizii bucuriei să vă bucure, spiritele naturii să vă echilibreze, ghizii animale să vă aline sufletul, iar Sinele vostru Superior să vă ajute să trăiți o viață de pace, har, cre-ativitate și dăruire, plină de dragoste și veselie, în toată călătoria voastră pe acest Pământ.*

*Cu toată dragostea și sprijinul meu,
Sonia*

Mulțumiri

Aș vrea să-i mulțumesc mamei mele, Sonia Choquette, pentru că a înlăturat vălul către lumea spirituală și pentru că mi-a prezentat dragostea cerurilor. Și tatălui meu, deoarece a fost punctul de stabilitate, în lumea mea extrem de spiritualizată. Soțului meu Patrick și fiicelor mele Sonia și Sabrina, pentru dragostea lor permanentă, răbdarea și dorința de a înțelege munca vieții mele. Mulțumiri și pentru Lu Ann Glatzmaier și Joan Smith, pentru că, de când le știu, ele sunt „cele care mă cred” și surorile mele de suflet. Profesorilor mei, Dr. Tully și Charlie Goodman, fiindcă mi-au împărtășit înțelepciunea și tehnicile lor, pentru ca eu să ating cel mai înalt nivel de comunicare spirituală.

Lui Reid Tracy, noul meu inger pe Pământ și întregului personal de la Hay House, pentru devotamentul și sprijinul neobosit. Iubitei mele prietene, Julia Cameron, pentru că m-a ajutat să-i dau lumii această lucrare. Editorilor Bruce Clorfene și Linda Kahn, fiindcă m-au ajutat să-i dau acestei cărți, forma unui manuscris bun de tipar și tuturor clienților mei, pentru că mi-au împrumutat poveștile lor. Mai presus de toate, aș vrea să Îi mulțumesc lui Dumnezeu și tuturor ființelor binecuvântate din Univers pentru dragostea, îndrumările și munca asiduă pe care o depuneți pentru mine, pe măsură ce mă îndrumați pe calea mea.

Sunt în serviciul vostru, cu recunoștința și smerenie.

Despre Autor

Sonia Choquette este o autoare renumită în întreaga lume, povestitoare, vindecător vibrațional și învățător al celui de-al șaselea simț, pentru toți cei care cer, pe plan internațional, să le dea îndrumare, înțelepciune și capacitate de a vindeca suflete.

Sonia este autoarea a opt best-seller-uri, printre care *Jurnalul unui medium* și *Aveți încredere în presimțiri*, ca și a numeroase programe audio și pachete de cărți de divinație. Ea a fost educată la Universitatea din Denver, la Sorbona în Paris și are un masterat în spiritualitate, obținut la Institutul American de Teologie Holistică. Trăiește cu familia ei în Chicago.

Pagina de web: www.soniachoquette.com

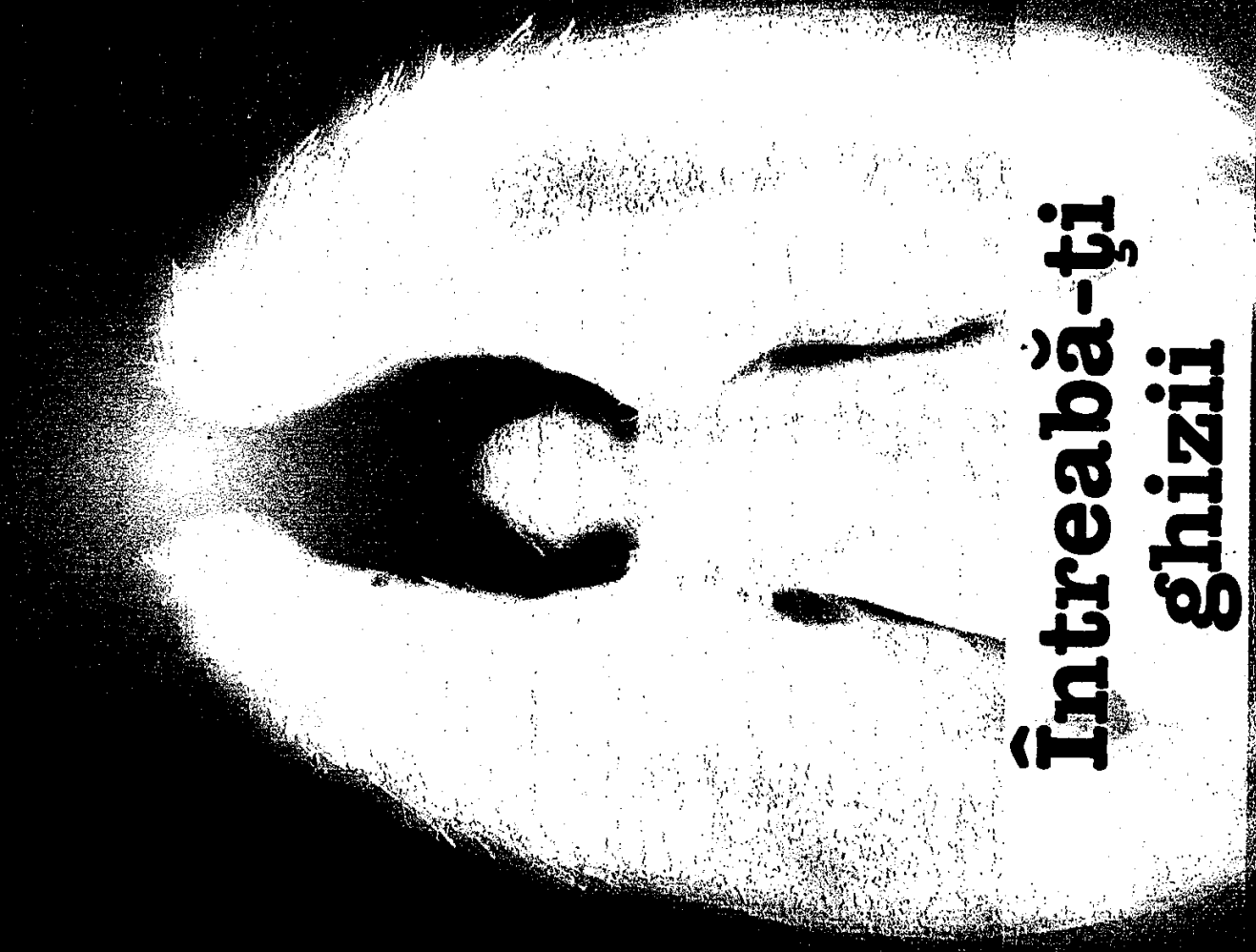
Cuprins

Prefață: O zi obișnuită	6
Introducere: La ce ne putem aștepta	8
Cum se folosește această carte	14
PARTEA I: BUN VENIT ÎN LUMEA SPIRITULUI	
Capitolul 1: Recunoașteți-vă, mai întâi, spiritul	18
Capitolul 2: Să intrăm în vasta lume a spiritului	25
PARTEA A II-A: ÎNGERII: PRIMII DINTRE ÎNSOȚITORII VOȘTRI ÎNTRU SPIRIT	
Capitolul 3: Îngerii păzitori - Paznicii voștri personali	32
Capitolul 4: Arhanghelii	47
Capitolul 5: Departamentul îngerilor	56
Capitolul 6: Viața sub influențe îngerești	61
PARTEA A III-A: PREGĂTIȚI-VĂ PENTRU ÎNTÂLNIREA CU GHIZII VOȘTRI SPIRITUALI	
Capitolul 7: Întrebări frecvente despre ghizii voștri spirituali ..	68
Capitolul 8: Fiți pregătiți pentru întâlnirea cu ghizii spirituali ..	75
Capitolul 9: Primul contact cu ghizii voștri	84
Capitolul 10: Un pas mai departe: Scrieți-le ghizilor voștri	90
Capitolul 11: Învățați să vă vedeți ghizii	97
PARTEA A IV-A: CINE SUNT GHIZII VOȘTRI SPIRITUALI	
Capitolul 12: Ghizii spirituali ai Regatului Naturii	106
Capitolul 13: Înainte-mergătorii voștri	117

Capitolul 14: Ajutoarele voastre	125
Capitolul 15: Ghizii vindecători	138
Capitolul 16: Ghizii învățători	151
Capitolul 17: Ghizii animale	161
Capitolul 18: Ghizii bucuriei	171
Capitolul 19: Ființe de Lumină	179
Capitolul 20: Entități negative	185
PARTEA A V-A: LUCRUL DIRECT CU GHIZII SPIRITUALI	
Capitolul 21: Ghizii spirituali sunt mai aproape decât credeți	192
Capitolul 22: Și ghizii lucrează cu mesageri	197
Capitolul 23: Limbajul spiritelor	200
Capitolul 24: Numele ghizilor voștri	205
Capitolul 25: Ghizii vă ajută - Ei nu muncesc în locul vostru	209
Capitolul 26: Vorbiți cu ghizii voștri prin oracole	216
Capitolul 27: Cărțile de divinație	222
PARTEA A VI-A: SĂ TRĂIM O VIAȚĂ ÎNDRUMATĂ DE SPIRITE	
Capitolul 28: Sinele superior: cel mai mare ghid dintre toți ...	230
Capitolul 29: A-ți asculta ghizii poate fi o adevărată încercare	237
Capitolul 30: Vești bune versus îndrumare	240
Capitolul 31: Descoperirea persoanelor care au încredere în voi	345
Postfață: Mulțumiți-le ghizilor	248
Mulțumiri	252
Despre Autor	253

Sonia Choquette

Întreabă-ți ghizii

Cum să ne conectăm la sistemul nostru de sprijin Divin

editura for you